ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பரமகாருணிகரானபிள்ளைலோகாசார்யர்

அருளிசசெய்த

முமுக்ஷுப்படியும்,

இதற்குபெரியஜீயரருளிச்செயத

மந்த்ரார்த்தமென்னும்வ்யாக்யாநமும்,

இதற்கு

சுத்தஸத்வம் - தொட்டய்யங்காரும்

சுத்தஸத்வம் - எம்பாவைய்யங்காரும்

செய்தவற்றில ஸர்வர்கரும் உபயுக்தமான

அரும்பதவிளக்கமும்.

சிதரகூடம்-கந்தாடை.

திருவேங்கடாசார்யரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:

மிமோரியல்அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிககப்பட்டன.

1890.

புஸ்தகவிளம்பரம்

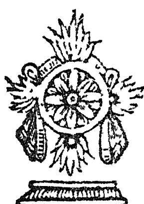
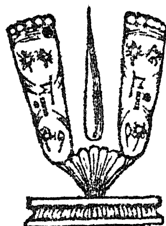
சென்னை திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார் ஸந்நிதிவீதி

12 - வது கதவிலக்கமுள்ள, திருமாளிகையில் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீகோசங்கள்.	ரூபா.	அ.
முதலாயிரவ்யாக்யாநம் (ஙு) ஸம்புடம் பைண்டுடன்.	17	8
திருப்பாவை ௩000 - ப்படி, ௬000 - ப்படி, ஸ்வாப தேசம் பதவுரையுடன்	3	8
திருச்சந்தவிருத்தவ்யாக்யாநம் பைண்டுடன் ...	1	12
திருமாலை வ்யாக்யாநம் பைண்டுடன்	1	4
ராமாநுஜ திவ்யசரிதை பைண்டுடன்	2	12
வார்த்தாமாலை பைண்டுடன்	1	12
திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகவ்யாக்யாந மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக்கு பட்டர் படியுடன்	2	8
திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யாநம்.	0	8
ராமாநுசநூற்றந்தாதி ௫0-பாட்டுவரையில் வ்யாக்யாநம்	1	6
திருமந்த்ரார்த்தம் அரும்பதத்துடன் பைண்டுப்ரதி.	1	12

இங்ஙனம்

சித்ரகூடம்-கந்தாடை-திருவேங்கடாசார்ய

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமந்த்ரார்த்தம்.

தொடங்கும்போதநுஸந்திக்குமபடியானதனியன்கள்.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாய பரமபரையின் ஒட்டுத்தனியன்.

లోకగురుం గురుభిస్సహ పూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్।
శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ దీప్రశయానగురుంచ భజేహమ్ ॥౧॥

லோககுருංகுருபிஸ்ஸஹபூர்வைஃகூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம்
ஸ்ரீநகபதயபிராமவரேஸௌதீப்ரஸயாநகுருංசபஜேஹம்

ராயுண்ணிபத்மநாப ரருளிசசெய்த பிள்ளைலோகாசார்யர் விஷயமான தனியன்.

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే।
సంసారభోగిసన్దష్ట జీవజీవాతవే నమః ॥౨॥

லோகாசார்யாயகுரவேக்ர்ஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே
ஸංஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவேநம:.

பூர்வோகதகுருபரம்பரைக்கு ப்ரதயேகதனியன்கள.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த கூரகுலோததமதாஸர் விஷயமான தனியன

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్।
సమస్తాత్మగుణావాసం వన్దే కూరకులోత్తమమ్ ॥౩॥

லோகாசார்யக்ர்பாபாத்ரம்கௌண்டிந்யகுலபூஷணம்
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸංவந்தேகூரகுலோத்தமம்.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కున్తీనగరజన్మనే।
ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైఙ్కర్యశాలినే ॥౪॥

நமஶ்ஸ்ரீஶைலநாதாயகுந்திநகரஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்த்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே.

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான கோட்டூரழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

లోకాచార్యపదామ్భోజ రాజహంసాయితాన్తరమ్।
జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వన్దేసౌమ్యవరంగురుమ్ ॥౫॥

லோகாசார்யபதாம்போஜராஜஹ0ஸாயிதாந்தரம்
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதி0வந்தேஸௌம்யவர0குரும்.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

శ్రీజిహ్వావదధీశదాస మమలమశేషశాస్త్రవిదమ్।
సున్దరవరగురుకరుణాకన్దళితజ్ఞానమన్దిరంకలయే ॥౬॥

ஸ்ரீஜிஹ்வாவததீஶதாஸமமலமஶேஷஶாஸ்த்ரவிதம்
ஸுந்தரவரகுருகருணாகந்தளிதஜ்ஞாநமந்திர0கலயே.

சாற்றும்போதநுஸந்திக்குந்தனியன்கள்.

வானமாமலைஜீயரருளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன்கூரகுலோத்தமதாதர்
நீதிலதிருமலையாழ்வார்செழுங்குரவைமணவாளர்
* ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான்றாதருடன்
போதமணவாளமுனிபொன்னடிகள்போற்றுவனே. (க)

வாழியுலகாசிரியன்வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னுமாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்தபேரின்பமல்குமிகுநல்லா
ரினஞ்சூழ்ந்திருக்குமிருப்பு. (உ)

ஓது முடும்பையுலகாசிரியனரு
ளோதுமறவாதவெம்பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர்மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாராதுயர். (ங)

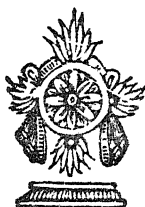
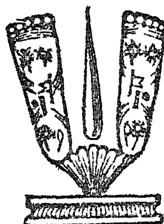
பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேஶரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

---

* "திருநாவீறுடையபிரானை" என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பிள்ளைலோகாசார்யரருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படிக்கு,

பெரியஜீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

சோளஸிம்ஹபுரம் சுத்தஸத்வம் தொட்டயாசார்யர்

செய்தருளின அரும்பதவிளக்கம்.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன், தனக்கு லோகஸம்ரக்ஷணத்திலுண்டான மஹா ஆர்த்தி தீர்ந்து த்ருப்தி பெறுகைக்காக அவதரிப்பித்தருளத் திருவவதரித்தவராய், திருவநந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிசேஷமான அழகியமணவாளமாமுனிகள்; ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேச்வரன் ஆசார்யனாய்நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாயபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிசேஷங்களை ஸர்வரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பிள்ளைலோகாசார்யர், தம்முடைய பரமக்ருபையாலே செய்தருளின முமுக்ஷுப்படி யென்கிற ப்ரபந்தத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களை அத்யந்தம் மந்தமதிகளும் அநாயாஸேந அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பஞ்சலக்ஷண லக்ஷிதமான வ்யாக்யாநம் செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, முமுக்ஷுப்படிக்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தை உபோத்காதஸங்கதியாக முந்துற இச்சூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீய:பதியாயென்று தொடங்கி.)

ஸ்ரீய:பதியாகையாவது - ஸர்வமங்களாவஹையாய ஸர்வோத்கர்ஷாவஹையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாயிருக்கை. ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாகையாவது - ஸ்ரீய:பதித்வத்தாலவந்த மேன்மைக்குத் தகுதியான தேசவிசேஷத்தையும், நகரவிசேஷத்தையும் இருப்பிடமாக வுடையனாயிருக்கை. நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாகையாவது - அபரிச்சிந்நஜ்ஞாநாதிகுணகரான நித்யராலும், * ஸதாபச்யந்திப்படியே அநுபாவ்யனாயிருக்கை.

நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவித்து நித்யகைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அதனை யிழந்து, (असन्नेव) (அஸந்நேவ) என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை யநுஸந்தித்து, அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகளேபரங்களையிழந்து இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற தசையிலே, கரணாதிகளைக் கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே, தன்னை யாஶ்ரயித்து

நிரதிசயாநந்த யுக்தனாகையாவது-ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிறபடியே நிரதிசயாநந்தகுண யுக்தனாயிருக்கை. ஸர்வேச்வரனாகையாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் ஈச்வரனாயிருக்கை. அந்தநித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவிக்கையாவது - அவர்கள் * ஸதாபச்யந்திபடியே அநுபவிக்கிறாப்போலே பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸம்ஸாராந்முக்தராய அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகராய் அநுபவிக்கை. தன்னை - ஸர்வசேஷியான தன்னை. கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம். நித்யகைங்கர்யரஸராய என்றது-அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித நித்யகைங்கர்யத்தில் ப்ரீதியுடையவர்களா யென்றபடி. வாழுகையாவது-ஸ்வாமிஸந்நிதியில் ஸுகமாக வர்த்திக்கை. ப்ராப்தியாவது-சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தம். அத்தை இழந்து என்றது-அந்தசேஷசேஷிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தை யிழந்தென்றபடி. (அஸந்நேவ)என்கிறபடியே என்றது-அஸந்நேவ என்கிற ச்ருத்யர்த்தத்தின் படியே என்றபடி. அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற என்றது-அஸச்சப்தவாச்யமானதோடு கிஞ்சித்ந்யூநமாக ஸத்ராயிருக்கிற வென்றபடி. ஸம்ஸாரிசேதநரென்றது-அநாத்யசித ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவசராய் ஜந்மமரணாதிக்லேசபாகிகளாய்த் திரிகிற பத்தசேதநரென்றபடி. அநுஸந்திக்கையாவது-இடைவிடாமலெண்ணுகை. அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்-அந்தமில்லாதவ்யாகுலஹ்ருதயனாய். இவர்கள்-கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸாரிசேதநர். கரணம்-ச்ரோத்ராதி முதலானகரணங்கள். களேபரங்களாவன - கரணங்களுக்கு ஆச்ரயமான சரீரங்கள். இறகொடிந்தபக்ஷிபோலே - விஷ்ணுபதப்ராப்திஸாதநங்களான இறகுகளொடிந்த பக்ஷிபோலே. கிடக்கிற தசையிலே - மூலப்ரக்ருதியிலே கிடக்கிற தசையிலே கரணாதிகள்-பகவத்ப்ராப்த்யுபகரணங்களான காத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது. அவற்றைக்கொண்டு என்றது - தன்னை ஆச்ரயிக்கைக்குக்கொடுத்த அந்த கரணாதிகளைக் கொண்டென்றபடி. வ்யபிசரியாதே - அந்தகரணாதிகளைக்கொண்டு அந்யத்ர ஸஞ்சரியாதே என்றபடி. தன்னை ஆச்ரயித்து - அவற்றைக்கொண்டு தன்னை ஆச்ரயித்து.

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷமாய் ஸ்வதப்ரமாணமான வேதத்தையும், தது பப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதிஹாஸபுராணாதிகளையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும், அந்தஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே அவ்வழியாலேஜ்ஞாநம்பிறந்து சேதநர் உஜ்ஜீவிக்கை அரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும், ஸுஸங்க்ரஹமாக இவர்களறியலாம்படி பண்ணவேணுமென்று,

---

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக - உத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிக்கைக்கு உபாயமாக என்றபடி. அபௌருஷேயம் - புருஷனாலே செய்யப்படாதது. நித்யநிர்த்தோஷமாய்-நித்யமாய் நிர்த்தோஷமாய். ஸ்வதப்ரமாணமாகையாவது-சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தன்னை அபேக்ஷிக்குமாப்போலே தன்னில்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தான் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாமல் தனக்குத்தானே ப்ரமாணமாயிருக்கை. வேதத்தையும் என்றது - புபுக்ஷுக்களாய் ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்த பரகாசமாயிருக்கையாலே வேதம்என்கிறது. தது பப்ரும்ஹணங்களான என்றது-அந்தவேதார்த்த வ்யக்திகரணங்களான என்றபடி. ஸ்ம்ருதிகளாவன-மந்வாதிஸ்ம்ருதிகள். இதிஹாஸங்களாவன-மஹாபாரதராமாயணங்கள். புராணங்களாவன-விஷ்ணுபுராணாதிகள். ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும-மந்தமதிகளாலே வேதார்த்தமறுதியிடப்போகாதென்று மஹாமதிகளானமநு பராசர பாராசர வால்மீகி ப்ரப்ருதிமஹர்ஷிகளைக்கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும். அந்தசாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு - ஸோபப்ரும்ஹணமான அந்த வேதசாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு. அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே - நியமம், பஹுவேதநஸாமர்த்யம், தீர்க்காயுஷ்யம் முதலான அநேகயோக்யதை அவச்யாபேக்ஷிதமாகையாலே. அவ்வழியாலே-அநேகயோக்யதாஸாபேக்ஷமான அந்தமார்க்கத்தாலே. ஜ்ஞாநம்பிறந்து-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம்பிறந்து. உஜ்ஜீவிக்கையரிதாயிருக்கிறபடியைத்திருவுள்ளம்பற்றி-உஜ்ஜீவிக்கைதுர்லபமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தை திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தென்றபடி. ஸகலசாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும்-ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸகலசாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும். ஸுஸங்க்ரஹமாக-அநாயாஸமாக என்றபடி. இவர்களென்றது - பரிமிதகால வர்த்திகளாய் அல்பஜ்ஞராய் அல்பசக்திகளாயிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநரென்றபடி. அறியலாம்படியென்றது-அறியும்படியாகவென்றபடி.

ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், ஸ்வயமேவ ஆசார்யனாய்நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் அதில் திருமந்த்ரத்தை, ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே ஸ்வாம்சபூதனான நரன்விஷயமாகப்ரகாசிப்பித்தான், த்வயத்தை ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே ஸ்வமஹிஷியான பிராட்டிவிஷயமாக ப்ரகாசிப்பித்தான்; சரமச்லோகத்தைத் திருத்தேர்த்தட்டிலேஸ்வாச்ரிதனானஅர்ஜுநன்விஷயமாக ப்ரகாசிப்பித்தான். ஆகையாலிறே - (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம) என்று-குருபரம்பராதியிலே பூர்வாசார்யரநுஸந்திக்கிறது. இனி இந்த ரஹஸ்யத்ரயந்தான், பஹுதமஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலும்

ஸ்வரூபேத்யாதி - ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்தித வேஷத்தைப்ரதிபாதியாநிற்கிறவென்றபடி. ஆதிசப்தார்த்தம்-ஹாரீதஸ்ம்ருதி, பாதமோத்தரம் தொடக்கமானவை. ஸ்வயமேவஎன்றது-ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளைப்போலே அந்யரையிட்டுப்ரவர்த்திப்பியாதே ஸ்வயமேவ என்றபடி. ஆசார்யனாய்நின்று என்றது - ஆசார்யரூபேண அவதரித்தென்றபடி. ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் - ஸர்வச்லாக்யமாகப் பண்ணினானென்றபடி. அதில் என்றது-அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலுமென்றபடி மஹிஷியானவென்றது - பிராட்டிமாரில் ப்ரதானையானவென்றபடி, த்வயம் என்கிறது-இரண்டுவாக்யமாயிருக்கையாலே.சரமச்லோகமென்கிறது-சரமமான ச்லோகமென்றன்று, சரமோபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே "சரமச்லோகம்" என்று திருநாமம். ஆகையால் என்றது-ஸர்வேச்வரன் ஸ்வயமேவ ஆசார்யனாய்நின்று ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தத்தத்விஷயங்களில் ப்ரகாசிப்பித்தருளினானாகையாலேயென்றபடி. இறேயென்றது-இவ்வர்த்தம ப்ரஸித்தமென்றபடி.

(ச்ரியஃபதியாய்) என்று தொடங்கி இவ்வளவாக - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரண க்ரமத்தை யருளிச்செய்து, இனி, தாம் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிற முமுக்ஷுப்படி ப்ரபந்தத்தினுடைய அவதாரணக்ரமத்தை அருளிச்செய்கிறார (இனி இந்தரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றுதொடங்கி.) இனியென்றது - இப்போதென்றபடி. இந்தரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றது-ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேச்வரன் ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றபடி. பஹுதமஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலுமென்றது - ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகள்போலே க்ரஹணதாரணாதிகளுக்கு வருத்தமாம்படி பலசப்தங்களாயிருக்கையன்றிக்கே, எட்டெழுத்தும், இருபத்தைந்தெழுத்தும், முப்பத்திரண்டெழுத்துமாய அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியிருந்தபோதிலுமென்றபடி.

அர்த்தமுபதேஸகம்யமாகையாலும், அதறிந்தே எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும்; அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும பூர்வாசார்யர்களுடைய வுபதேஸ பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்த விஸேஷங்களை,ஸர்வர்க்கும ஸுக்ரஹமாகவும ஸுவ்யக்தமாகவும, பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே இப்ப்ரபந்த முகேந வருளிச்செய்கிறார்.

முன்பே ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக மூன்றுப்ரபந்தமிட்டருளியிருக்கச்செய்தேயும், அதில், யாத்ர்ச்சிகப்படி அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும, பரந்தபடி அதிவிஸ்த்ர்தமாகையாலும்,

---

அர்த்தம உபதேசகம்யமாகையாலு மென்றது - ஸ்வபுத்தி பலத்தாலுமசாஸ்த்ராப்யாஸத்தாலும்அறியத்தக்கதன்றிக்கேஆசார்யோபதேசத்தாலே அறியத்தக்கதாகையாலுமென்றபடி. அதறிந்தே எல்லாரு முஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலுமென்றது-உபதேசகம்யமான அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்த மறிந்தே எல்லாரு முஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலு மென்றபடி. அறிந்தேயென்ற அவதாரணத்தாலே - அறியாதபோது உஜ்ஜீவநமில்லை யென்றுகருத்து. அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றது - அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்தந் தன்னிலு மென்றபடி. பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேசபரம்பரா ப்ராப்தமான அர்த்தவிசேஷங்களையென்றது-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேசபரம்பரயா தமக்குப்ராப்தமான விசேஷார்த்தங்களை யென்றபடி. ஸர்வர்க்குமென்றது-ஸ்த்ரீபாலாதிஸர்வர்க்கு மென்றபடி. ஸுக்ரஹமாகவுமென்றது-அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியாகவுமென்றபடி. ஸுவ்யக்தமாகவுமென்றது-மிகவும் அர்த்தப்ரகாசமாகவுமென்றபடி. பரமக்ருபையாலே என்றது - ரஹஸ்யத்ரயப்ரகாசகரான க்ருபையிலும் அதிசயமான க்ருபையாலே யென்றபடி. இப்ரபந்தமுகேநவென்றது-வ்யாக்யாநமான இப்ரபந்த ச்ரேஷ்டத்தாலே என்றபடி.

(இப்ப்ரபந்தமுகேந) என்றததாலே-இதுக்கு முன்பு சிலப்ரபந்தங்களருளிச் செய்ததாகத் தோற்றுகையாலே அவற்றை உதாஹரித்து அவற்றுக்குண்டான தோஷத்தையும் அவற்றிற்காட்டில் இப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (முன்பேயென்று தொடங்கி.) முன்பேயென்றது-இப்ரபந்த மருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயென்றபடி. அதிஸங்க்ரஹமாகையாலுமென்றது-அதிஸங்க்ரஹமாகையாலே பெண்ணுக்குமபேதைக்கும் விசதமாக அர்த்த ப்ரகாசகமாகாமையாலு மென்றபடி.அதிவிஸ்த்ர்தமாகையாலு மென்றது- அதிவிஸ்த்ர்தமாகையாலே இன்னவிடத்திலே இன்னவர்த்தம்சொல்லிற்றென்று பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும அறியப்போகாமையாலுமென்றபடி.

ஸ்ரீயப்பதிப்படி, உபயதோஷமுமின்றிக்கே யிருந்ததேயாகிலும், ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யபாஹுள்யமாகையாலே பெண்ணுக்கும்பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாமையாலும், த்ரிவிததோஷமுமில்லாதபடி இன்னமும் ஒரு ப்ரபந்தமிடவேணுமென்று, திருவுள்ளம்பற்றி, எல்லாவற்றுக்கும் பின்பிறே முமுக்ஷுப்படியாகிற இப்ப்ரபந்தமிட்டருளிற்று.

ஆகையிறே, அல்லாதப்ரபந்தங்கள்கிடக்க, இத்தை எல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகிறது. இன்னமும் பூர்வப்ரபந்தங்களில் அநுக்தமான அர்த்தவிசேஷங்களும் இப்ப்ரபந்தத்திலே உண்டாகையாலும், இதுவே எல்லார்க்கும் ஆதரணீயமாயிருக்கும்.   *

உபயதோஷமுமின்றியிலேயென்றது - அதிஸங்க்ரஹத்வ அதிவிஸ்தரத்வரூபதோஷமு மின்றியிலே யென்றபடி. பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாமையாலுமென்றது - ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய மறியமாட்டாதஸ்த்ரீபாலர்க்கும் அப்யஸிக்கப்போகாமையாலு மென்றபடி. பேதை-பாலன்; அறிவிலான், சபலனென்னவுமாம்.

ஆகையிறேயென்றது - அதிஸங்க்ரஹமுமன்றிக்கே அதிவிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யபாஹுள்யமுமன்றியிலே ஸ்த்ரீபாலர்களுக்கும் அதிகரிக்கும்படியாயிருக்கையாலே யென்றபடி. எல்லாருமென்றது-அதிஸங்க்ரஹத்துக்கு அர்த்தமறியுமவர்களுக்கும் அதிவிஸ்தரத்தை தரிக்கவல்லார்க்கும், ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பாஹுள்யத்தை தரிக்கவல்லார்க்குமென்றபடி. இவ்வைலக்ஷண்யமன்றிக்கே வைலக்ஷண்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமென்றுதொடங்கி.) இன்னமுமென்றது-த்ரிவிததோஷராஹித்யமாகிற வைலக்ஷண்யமுமன்றிக்கே பின்னையு மென்றபடி. பூர்வப்ரபந்தங்களில் என்றது-யாதர்ச்சிகப்படி, பரந்தபடிசரியப்பதிப்படியாகிற ஏதத் பூர்வ விரசித ப்ரபந்தங்களில் என்றபடி. இதுஎன்றது - விசேஷார்த்த ப்ரதிபாதகமான இந்தப்ரபந்த மென்றபடி. எல்லார்க்கு மென்றது - பண்டிதர்களுக்குமென்றபடி. ஆதரணீயமாகக்கடவது என்றது-பரிக்ரஹிக்கத்தக்கதென்றபடி.   *

ச்ரியப்பதியாய என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தையும், அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ப்ரதிபாதகங்களானப்ரபந்தங்களினுடைய அவதரண க்ரமத்தையும், அவற்றில் முமுக்ஷுப்படிப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையும் அருளிச்செய்தாராய் நின்றது - கீழ்; இனி, முமுக்ஷுப்படிக்கு ப்ரதிவாக்யம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யாநம

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

ரஹஸ்யத்ரயோபோதகாதம.

மூ.—முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும ரஹஸ்யம்மூன்று.

வ்யா.—(முமுக்ஷுவுககறியவேண்டுமரஹஸ்யமமூன்று) முமுக்ஷுவாகிறான - மோக்ஷததிலே இசசையுடையனானவன. ([illegible]) * முசிலமோக்ஷணே இறேதாது. இத்தால - ஸம்ஸாரவிமோசநததில இசசைபிறந்தவனுககென்றபடி ஆதமப்ராப்திகாமனுககும் முமுக்ஷுத்வமுணடேயாகிலும், இவ்விடததில் அவன் விவக்ஷிதனனறு. அவனுக்கு ரஹஸ்யதரயஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே. ஆகையாலே இவர் முமுக்ஷுவெனகிறது-

---

(முமுக்ஷுவுககென்று தொடங்கி.) அர்ததமருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுவாகிறானென்று.) முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே இசசையுடையனானவன் முமுக்ஷுவாகிறானெனறபடி. பலிதாாததததையருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலெனறு.) இததால் என்றது - இநதமுமுக்ஷுபதததால எனறபடி. ஸம்ஸாரமாவது - புண்யபாபநிபநதநமான அசித்ஸம்பந்தம். அதாவது - சித்ஸ்வரூபனான ஆதமாவுககு அவிதயாதிகாரணமான தேஹஸம்பந்தம. விமோசநம - விடுகை. இச்சைபிறந்தவனுக்கென்றது - நிவ்ருத்தியிலே அபேக்ஷைபிறநதவனுககென்றபடி. என்றபடி எனறது - என்று சொனனபடி எனறு அாததம். ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு - ஆத்மாநுபவததில் அபேக்ஷைபிறநதவனுக கெனறபடி. முமுக்ஷுதவமுணடேயாகிலும எனறது - முமுக்ஷுபதவாச்யதவம சிலரபிப்ராயததாலே உண்டானபோதிலுமென்றபடி; இல்லையெனறுகருத்து. இவ்விடத்தில எனறது - இந்த முமுக்ஷுவுககு என்கிற பதததில என்றபடி. விவக்ஷிதனனறென்றது - வாசயனன்றெனறபடி. அவனுககு - ஆதமப்ராப்திகாமனுககு. ரஹஸ்யத்ரயஜ்ஞாநாபேக்ஷை - ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதிதஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷை. இறே - இவ்வர்ததம் ஸகலசாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமென்றபடி. ஆகையாலென்றது - ஆதமப்ராப்திகாமன் விவக்ஷிதனல்லாமையாலே யென்றபடி. இவர் - இக்க்ரந்தகர்த்தாவான பிள்ளைலோகாசார்யர். முமுக்ஷுவென்கிறது - முமுக்ஷுவென்று சொல்லுகிறது.

பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் இச்சைபிறந்தவனை.ஏவம்பூதனானவனுக்கு,(அறியவேண்டும் ரஹஸ்யமூன்று) என்றது - இவனுக்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களாகையாலும், அவற்றை இந்த ரஹஸ்யத்ரயம் உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறியவேண்டுவதென்கை (స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానం ముముక్షుభిః। జ్ఞానత్రయముపాదేయమేతదన్యం న కించన) (ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி: - ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயம் ஏததந்யம் நகிஞ்சந) என்னக்கடவதிறே. (ரஹஸ்யம் மூன்று) என்று இவருத்தேசிக்கிறது, திருமந்த்ரமும் த்வயமும் சரமச்லோகமுமாகிற விவற்றையென்னுமிடம், மேலே ஸுஸ்பஷ்டம். இவற்றை ரஹஸ்யங்களென்கிறது - ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா பரமகுஹ்யங்களாகையாலே. ஆக இவ்வாக்யத்தால்-அதிகாரி நிர்த்தேசமும் தத்ஜ்ஞாதவ்ய நிர்த்தேசமும் பண்ணியருளினாராய்த்து.

பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில் இச்சைபிறந்தவனுக்கு - பகவத்ப்ராப்தி காமதயா தத்விரோதியான ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியிலே இச்சைபிறந்த வதிகாரிக்கென்றபடி. அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது - பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாகவும் ஸம்ஸார விமோசநார்த்தமாகவும் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளதென்றபடி. இந்த - வக்ஷ்யமாணமான. உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்றது-யதாவஸ்திதவேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே என்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயமுமே யறியவேண்டுவது என்கையாலே - அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி. என்கையென்றது - சொல்லுகை யென்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயம் - ரஹஸ்யத்ரயார்த்தம். அறியவேண்டுவது என்றது - ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக அறியவேணுமென்று விதிக்கிறாரென்றபடி. மேலே ஸுஸ்பஷ்டம் என்றது - மேல்க்ரந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமென்றபடி. அதாவது - (அதில் ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்) என்றதும், இரண்டாம்ப்ரகரணத்தில், (த்வயத்துக்கதிகாரி ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும்) என்றதும், மூன்றாம் ப்ரகரணத்தில் (சரமச்லோகமென்று இதுக்குப்பேராகக்கடவது) என்றதும். இவற்றையென்றது - திருமந்த்ரத்வய சரமச்லோகங்களை என்றபடி. ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தமாவது-அர்த்தபஞ்சகத்தை ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு அதிகுஹ்யங்களாயிருக்கையாலே. ஸாரார்த்தமென்றது - ஸாரார்த்த ப்ரதிபாதகமென்றபடி. ஆக - இவ்வளவாகவென்றபடி. இவ்வாக்யத்தாலென்றது-(முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று) என்கிற இவ்வாக்யத்தாலென்றபடி. முமுக்ஷுவுக்கு என்றத்தால் - அதிகாரி நிர்த்தேசமும், அறியவேண்டும், ரஹஸ்யம் மூன்றென்கிறபதங்களால்-ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேசமும் பண்ணியருளினாராய்த்து.

மூ.—அதில் ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்.

வ்யா.—இனி அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதமரஹஸ்ய மேதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார் (அதில்ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்று) அதாவது -ஆந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்வைத்துக்கொண்டு, இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்ய மான ரஹஸ்யம், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞானத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ர மென்கை.

முமுக்ஷுவுக்கு - பகவதப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரசப்தவாச்யங்களான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விமோசநத்திலே இச்சைபிறந்தவனுக்கு, ரஹஸ்யம் மூன்று - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்மயப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயங்களானவை, அறியவேண்டும்-அவச்யமாக அறியத்தககவை என்று மூலார்த்தம்.

இனி என்றது - அதிகாரிநிர்த்தேசமும் ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேசமும் பண்ணின அநந்தரமென்றபடி. அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலுமெனறது - அவசயம ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றபடி. ப்ரதமரஹஸ்யமெனறது-பரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்ய மென்றபடி. ஆகாங்க்ஷையாவது - பதஸ்யபதாந்தரவ்யதிரேகேண அந்வயாநுபபத்தி:; சஙகையிலே யென்னவுமாம். அருளிச்செய்கிறார எனறது - சஙகைககு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறா ரென்றபடி. அதாவது என்றது-(அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்)என்று சொனனதாவதென்றபடி. அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்—ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்தத யாதாதம்ய ப்ரதிபாதகதயா அவச்யம ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யதரயததிலு மெனறபடி. வைத்துக்கொண்டு என்றது - சாரிமையச் சொலலு. இவ்வதிகாரிகென்றது — பகவத்ப்ராப்திகாமதயாஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே இச்சையுடையனாய் ப்ரஸ்துதனன அதிகாரிகெனறபடி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயென்றது-ஸ்வரூபயாதாத்மய ப்ரதிபாதகபரமாயெனறபடி. பரம் - அவ்யயம. பரமாய்-ஸமர்த்தமாயென்றபடி. விபாகஜ்ஞாநத்தையென்றது-விபாகவிஷயகஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி. பரிபூர்ணமாகஎன்றது-ஸம்பூர்ணமாக என்றபடி. என்கை - சொல்லுகை.

அதில் - அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும், ப்ரதமரஹஸ்யம்-ப்ரஸ்துதனன அதிகாரிக்கு பரதமத்திலே அறியத்தககரஹஸ்யம், திருமந்தரம் - ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தை பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமாயிருககுமென்று மூலார்த்தம்.

அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம், அநந்ய போகத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே சேதநஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதந பரமாய, ததநுகுணமான த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள இம்மந்த்ரத்தாலே ஸுஶிக்ஷிதனானவனுக்கிறே, மற்ற ரஹஸ்யங்களிரண்டிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமான திருமந்த்ரம், ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக்குறையில்லை.

இன்னமும், ப்ரணவத்துக்கு மந்த்ரஶேஷம் விவரணமானாப்போலே மந்த்ர ஶேஷத்துக்கு த்வயம் விவரணமாய், த்வயத்துக்கு சரமஶ்லோகம் விவரணமாயிறே யிருப்பது, அந்த ந்யாயத்தாலும் இதினுடைய ப்ராதம்யம்ஸித்தமிறே. ஆக இவை யெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து, (ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்) என்று இவரருளிச்செய்தது. இத்தை மந்த்ரமென்கிறது - (𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) (மந்தாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ர:) என்கிறபடியே-ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தபோதநத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாகையாலே.

ததநுகுணமான-பூர்வோக்த ஆகாரத்ரயாநுகுணமான. உபாதேயாம்சங்களாவன-லக்ஷ்மீசேஷத்வமும், ததேகோபாயத்வமும், பாகவதசேஷத்வமும், பகவத்பாகவதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையும். ஸுசிக்ஷிதனானவனுக்கிறே யென்றது-நன்றாக சிக்ஷிதனானவனுக்கிறே யென்றபடி. மற்றரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமென்றது-சேஷித்தத்வய சரமச்லோக ரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமென்றபடி. உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது என்றது-பகவானாகிற உபாயத்திலும், பகவத்கைங்கர்யமாகிற உபேயத்திலும் அபேக்ஷை யுண்டாகிறதென்றபடி. ஆகையாலே யென்றது - உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிபபது ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்வகமாகையாலே யென்றபடி. ஸ்வரூபயாதாத்மய பரமான திருமந்த்ரம், ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக்குறையில்லையென்றது-ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்று சொல்லுகையில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. இன்னமுமென்றது -கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுககளன்றிக்கே ஹேத்வந்தரத்தாலுமென்றபடி. மந்த்ரசேஷமென்றது - மந்த்ரமென்றுசொலலப்பட்ட ப்ரணவத்துக்கு சேஷமென்றபடி. சேஷமென்கிறது - அதுககு வ்யாப்யமாகையாலே. இவவிடததில மந்த்ரசேஷமென்கிறது - நமஃபதத்தையும் நாராயணபததததையும. விவரணமாவது-ப்ரணவத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை விவரிக்கை. ஆக - இவ்வளவாக வென்றபடி. இவை - பூர்வோக்தங்களான அர்த்தங்கள். மந்தாரம் - அநுஸந்தாதாரம். சப்தத்துக்கு சக்தியாவது - பலப்ரதாநஸாமர்த்யம்.

மூ — திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி ப்ரேமத்தோடே பேணி அநுஸந்திக்கவேணும்.

ஸம்பந்தஸக்தியாலே ரக்ஷகமாம்-ஜபஹோமாதிகளாலே கார்யங்கொள்ளும் உபாஸகர்க்கு; அர்த்தபோதநத்தாலே ரக்ஷகமாம்-ஈஶ்வரனே உபாயோபேயமென்றிருக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு. அர்த்தபோதநத்தாலே ரக்ஷகமாகையாவது – (దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాన్ధో యదిస్యాత్ప్రథమ మితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్। ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమఇతిచపదం బాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థీం ప్రపన్నః) (தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாது வித்யாத்த்ருதீயம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமம் இதரசேஷத்வதீஶ்சேத்த்விதீயம்-ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேத் நமஇதி சபதம் பாந்தவாபாஸலோலஶ்ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேச்சதுர்த்தீம் ப்ரபந்ந:) என்று பட்டருளிச்செய்தபடியே-தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யஶேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயப்ராவண்யமும் மேலிடாதபடி பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படிநோக்குகை.

வ்யா.—இனிமேல் இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அநுஸந்தாநக்ரமத்தைமுகத்தாலே இதின்வைபவத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தினுடைய என்று தொடங்கி.) திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவது - (ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థమ్) (ரிசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநி ச-ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்யச்சாந்யதபிவாங்மயம்) என்கிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாய, "மற்றெல்லாம்பேசிலும்"

ஆதிசப்தத்தாலே - தர்ப்பண ப்ராஹ்மணபோஜந தக்ஷிணைகளைச்சொல்லுகிறது. அர்த்தபோதநமென்கிறது-தன்னிடத்திலுண்டான அர்த்தங்களை அறிவிப்பிக்கை. ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படிபண்ணி நோக்குகையாவது - சேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாக யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாக யதேஷ்டவிநியுஜ்யமாநனால் அநந்யபோக்யமாக நடக்கும்படி பண்ணி நோக்குகை.

இப்படி (ப்ரதமரஹஸ்யம்திருமந்த்ரம்) என்கிறவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து, மேல்வாக்யத்துக்கும் இதுக்கும்ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார (இனிமேலென்று தொடங்கி.) அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவதென்று தொடங்கி.) சீர்மையாவது - கௌரவம். ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாயென்றது - லௌகிகஸகலசப்தத்துக்கும வேதமகாரணமாய அந்தவேதந்தனக்கும் ப்ரணவம் காரணமான வழியாலே.

என்கிறபடியே ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாய, (మన్త్రాణాంపరమోమన్త్రో గుహ్యానాంగుహ్యముత్తమమ్। పవిత్రఞ్చపవిత్రాణాంమూలమన్త్రస్సనాతనః) (மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம்-பவித்ரம்சபவித்ராணாம்மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநః) என்கிறபடியேமந்த்ரங்களில்வைத்துக்கொண்டு பரமமானமந்த்ரமாய், குஹ்யங்களில்வைத்துக்கொண்டு உத்தமமான குஹ்யமாய், பவித்ரங்களுக்கும் பவித்ரமாயிருக்கிற கௌரவம். சீர்மைக்கு, போரும்படி என்றது – தகும்படியென்கை. ப்ரேமத்தோடே பேணியநுஸந்திக்கை யாவது – இத்தை யநுஸந்திக்குமளவில் சுஷ்கஹ்ருதயனாயிருந்து அநுஸந்திக்கையன்றிக்கே, இதின் வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக இதின்பக்கல் தனக்குண்டான ப்ரேமத்தோடே, * குஹ்யாநாம்குஹ்யமானவிது அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி, (మన్త్రం యత్నేన గోపయేత్) (மந்த்ரம்யத்நேநகோபயேத) என்கிறபடியே பேணிக்கொண்டநுஸந்திக்கை. இப்படி யநுஸந்திக்கவேணுமென்கையாலே-ப்ரகாராந்தரேண அநுஸந்திக்கலாகாதென்கிற நியமம் தோற்றுகிறது.

இப்படி, தன்பக்கல் ப்ரேமமுண்டாகவே இம்மந்த்ரம் இவனுக்குக் கார்யகரமாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்

ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களாவன - அர்த்தபஞ்சகமதத்ப்ரதிபாதகமாயென்றபடி. சுஷ்கஹ்ருதயனாயென்றது-தயார்த்ரஹ்ருதயனாயன்றிக்கேயிருக்கை. இதின வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக என்றது-இம்மந்த்ரத்தினுடைய ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வபரம மந்த்ரத்வஉத்தமரஹஸ்யத்வ பரமபவித்ரத்வரூப வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக. ப்ரேமத்தோடே-விசுவாஸத்தோடே. அநதிகாரிகள செவிப்படாதபடி-முமுக்ஷுக்களல்லாதவர்களுடைய செவியில் யாத்ருச்சிகமாகவும கேளாதபடி. பேணிக்கொண்டு-ரக்ஷித்துக்கொண்டு. நியமம்தோற்றுகிறது என்கையாலே-நியமாதிக்ரமம பண்ணினுகில் ஸந்மார்க்க ப்ரச்யுதனாவான் என்று அபிப்ராயம்.

திருமந்த்ரத்தினுடைய—, சீர்மைக்கு-ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வ ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வாதி கௌரவத்துக்கு, போரும்படி-தகும்படி, ப்ரேமத்தோடே-ப்ரீதியோடே, பேணி-அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக்கொண்டு, அநுஸந்திக்கவேணும-அநுஸந்தாநம் பண்ணவேணுமென்று மூலார்த்தம்.

இப்படி-பூர்வோக்தப்ரகாரம். இவனுக்கு-வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக ப்ரேமமுடைய அநுஸந்தாதாவுக்கு.

மூ.—மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால் கார்யகரமாவது.

(மந்த்ரத்திலுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரந்தன்னிலும, ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயயுக்ததயா இம்மந்த்ரத்துக்கு வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஈஶ்வரவிஷயத்திலும். (𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌧𑍀𑌨𑌮𑍍) (தந்மந்த்ரம்ப்ராஹ்மணாதீநம்) என்கிறபடியே இம்மந்த்ரம் ஆசார்யாதீநமாயிருப்பதொன்றாகையாலே இத்தை யதாப்ரதிபத்தி யுக்தனாய்க்கொண்டு தனக்கு உபகரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும் தத்தத்வைலக்ஷண்யாநுரூபமாக ப்ரேமம் அதிசயேனவுண்டானால்இவனுக்கு கார்யகரமாவதென்கை.

அதாவது-கார்யகரமாவதுஎன்றுசொன்னதாவது. ஜ்ஞாதவ்யார்த்தஜ்ஞாபகம்- அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகம். இம்மந்த்ரந்தனனிலும- இந்தத்திருமந்த்ரத்திலும. சேஷித்வமாவது-சேஷபூதராலுண்டான அதிசயத்துக்குஆச்ரயமாயிருக்கை. சரண்யத்வமாவது-அசரண்யரானவர்களுக்குஸாவப்ரகாரத்தாலும்ரக்ஷகனாயிருக்கை. ப்ராப்யத்வமாவது-பரமபுருஷார்த்ததயா அபிமதமாயிருக்கை. ஆகாரத்ரயயுக்ததயா - ஆகாரத்ரயத்தோடேகூடியிருக்கையாலே. இம்மந்த்ரத்துக்கு-பதத்ரயாத்மகமானஇந்தத்திருமந்த்ரத்துக்கு. ப்ரணவத்தில் சேஷித்வேனவும், நமஃபதத்தில் சரண்யத்வேனவும், நாராயணபதத்தில் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராப்யத்வேனவும வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஈச்வரவிஷயத்திலும். இத்தை-ஆசார்யாதீநமான இம்மந்த்ரத்தை. யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க் கொண்டு என்றது-உபதேஷ்டாவானதன்னை ஆசார்யனென்று நினைக்கையும், உபதேசபாத்ரனான சிஷ்யனைத் தனக்கு சிஷ்யனென்று நினைக்கையும், உபதேசத்துக்கு அர்த்த சுச்ரூஷாதிதர்ஷ்டப்ரயோஜநத்தை பலமாகநினைக்கையுமாகிற விப்ரதிபத்தியின்றிக்கே, உபதேஷ்டாவான தன்னை உபதேசஸமயத்தில் தன்னுடைய ஆசார்யனையே இவனுக்கு உபதேஷ்டாவாகவும், தான அங்குத்தைக்கு கரணபூதனாகவும, உபதேசபாத்ரனான சிஷ்யனையும தன்னோபாதி தன்னாசார்யனுக்கு சிஷ்யனாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், பரோபதேசம பண்ணுமளவில இவ்வாதமா திருந்தி, (ஆளுமாளார்) என்கிற விஷயத்துக்கு மங்களாசாஸநத்துக்கு ஆளாகவேணுமென்னு மதுவே பலமாக உபதேசிக்கை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க் கொண்டென்றபடி. தனக்கு-அதிநீசனான தனக்கு. ஆசார்யவிஷயத்திலும்-பகவத்ப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்க வல்லனான ஆசார்யவிஷயத்திலும். மந்த்ரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வாதிகள். ஈச்வரனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது-ஸர்வசேஷித்வாதிகள். ஆசார்யனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது-உபதேஷ்டாவான தன்னை என்று தொடங்கி, யதாப்ரதிபத்தி யுக்தனாயென்னுமளவாகச் சொன்னதெல்லாம.

மூ.—ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும் ஈஶ்வரனையும் மறந்து,

வ்யா.—(మన్త్రే తద్దేవతాయాఞ్చ తథా మన్త్రప్రదే గురౌ । త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా సా హి ప్రథమసాధనమ్) (மந்த்ரே தத்தேவதாயாஞ்ச ததா மந்த்ரப்ரதே குரௌ-த்ரிஷு பக்திஸ்ஸதா கார்யா ஸா ஹி ப்ரதமஸாதநம்) என்னக் கடவதிறே.

இனி, இம்மந்த்ரத்தினுடைய அவதாரணப்ரகார கதந முகத்தாலே இதினுடைய அப்ரதிமவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகள் என்று தொடங்கி.) ஸம்ஸாரிகளாகிறார்-அநாதய சித ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவஶராய் ஜந்மமரணாதிக்லேஶபாகிகளாய்த் திரிகிற பத்த சேதநர். (தங்களையு மீஶ்வரனையுமமறந்து) என்றது-(దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః। నాన్యథాలక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ) (தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாநஃபரமாத்மநஃ - நாந்யதாலக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவச) எனகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பகவச்சேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையாரா யிருக்கிற தங்களையும், (పతిం విశ్వస్య) (பதிம் விஶ்வஸ்ய) (స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్) (ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தங்களுக்கு நிருபாதிகஶேஷியாயிருக்கிற ஈஶ்வரனையும அறியாதே யென்கை. ஆனால அறியாமலென்னாதே மறந்து எனபானென், முன் பொருக்கால நினைத்துப் பின்பு அந்நினைவுக்கு ப்ரச்யுதிவந்தவிடத்திலிறே மறந்து என்னலாவதெனனில; "மறநதேனுனனை முன்னம" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸமபந்தத்தை யுணர்ந்தால், முன்பு நினைத்திருந்த அர்த்தத்தை மறந்தாப்போலே யிருக்கும் ஸம்பந்தத்திலுறைப்பை நினைதது அருளிச்செய்தாராமித்தனை.

மந்த்ரத்திலும் - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான மநத்ரத்திலும், மந்த்ரததுககுள்ளீடான வஸ்துவிலும-மந்த்ரத்துக்கு சேஷித்வ சரண்யத்வ ப்ராப்யத்வேநவாச்யனான ஈசவரவிஷயததிலும, மந்த்ரப்ரதனான ஆசாரயன பக்கலிலும-இம்மந்த்ரத்தை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய் உபகரிதத ஆசார்யவிஷயததிலும், ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால்-ப்ரேமம அதிசயேந உண்டானால், கார்யகரமாவது என்று மூலார்த்தம

இனி-இனிமேல். அப்ரதிமவைபவத்தை-அஸத்ர்சமான வைபவத்தை. திரிகிற-பிறப்பது சாவதாயத்திரிகிற. லக்ஷணமாகவுடையாராயிருககிற-ஸ்வரூபமாகவுடையராயிருக்கிற வென்றபடி. நிருபாதிகசேஷியாயிருககிறவென்றது - கர்மோபாதிகமான சேஷிகளைப்போலன்றிக்கேஸ்வதஶ்ஶேஷியாயிருககிறவென்றபடி. ஸம்பந்தத்திலுறைபபை நினைத்தெனறது - நிருபாதிகஸம்பந்தமாகையாலே யாவதாதமபாவி த்ர்டமாயிருக்கையை நினைதமென்றபடி.

மூ.—ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும் இழந்து, இழந்தோமென்கிற விழவுமின்றிக்கே, ஸம்ஸாரமாகிறபெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட,

வ்யா.—(ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும இழந்து) என்றது-கீழ்ச சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே வருதத்சேஷியான ஈஶ்வரவிஷயத்தில் கைங்கர்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் ப்ராபிக்கப்பெறுதேயென்கை. புருஷார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும், அதுக கிட்டுப் பிறந்துவைதது கிட்டப்பெறுமல் கிடந்தபடியையும நினைத்து, (இழந்து) என்கிறுர். (இழந்தோமென்கிறஇழவுமின்றிக்கே) என்றது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும் இல்லாமையாலே ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷயகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தைஇழந்தோமென்கிற அலாபக்லேசந்தானுமினறிக்கேயென்கை.

(ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து நோவுபட) என்றது - (సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్) (ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேசபாஜநம்) என்கிறபடியே - அநநதகலேஶபாஜநமாய், ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால கரைகாணவரிதாம்படியிருககிற ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்கொண்டு கலேஶப்படவென்கை. இததால - தங்களையும் ஈஶ்வரனையும அறியாமையாலும், புருஷாாத்தத்தையறியாமையாலும, ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்துககுள்ளேகிடந்து நோவுபடாநிற்க, விரோதியான ஸம்ஸாரநதன்னையும், தந்நிஸ்தரணோபாயததையு மறியாமையாலும், ஜ்ஞாதவ்யமான அர்த்தபஞ்சகத்திலும் ஒன்றையும் அறியாமற்கிடந்தார்களென்கை.

கீழ்சசொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே என்றது - மறந்து எனகிறபதததாலே சொல்லப்பட்ட அஜ்ஞாநத்தாலேயென்றபடி. பரமபுருஷார்த்தத்தையும்-இதுக்குமேல்பட்ட புருஷார்த்த மிலலாமையாலே பரமபுருஷார்த்தமென்றபடி. அதுக்கு இட்டுப்பிறநது வைத்து என்றது-அந்தகைங்கர்யரூப பரமபுருஷாாத்தத்துக்காகப்பிறந்தென்றபடி. வைத்துஎன்றது-சாரியைச்சொலலு. கிடடப்பெறுமல் கிடந்தபடியையும் - அதுசெய்யப்பெறுமல விஷயாந்தரப்ரவணராயிருந்தப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிககே - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப விஷயகஜ்ஞாநமுண்டாகில் ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான சேஷிவிஷயகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தைஇழநதோமென்று அலாபத்தில் க்லேசமுண்டாம், ஸ்வஸ்வரூபாதிஜ்ஞாநமில்லாமையாலே இழந்தோமென்கிற அலாப க்லேசந்தானும இலலாமல் என்கை. இத்தால் என்றது - (ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும்) என்கிற இச்சூர்ணையாலென்றபடி.

மூ.—ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே, இவர்கள் தன்னை யறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி,

---

வ்யா.—(ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపమ్)(ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்) இத்யாதிப்படியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது அர்த்த பஞ்சகத்தையுமிறே.

அவ்வர்த்தங்களை இவர்களுக்கு ஸங்க்ரஹமாக அறிவிக்கைக்காக, ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேஶ்வரன் வெளியிட்ட ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறதுமேல். (ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே) என்றது - (ఈశేశితవ్యసమ్బన్ధాదనిదంప్రథమాదపి) (ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தா தநிதம்ப்ரதமாதபி) என்கிறபடியே - அநாதியாக ஸர்வரோடு முண்டான ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தத்தையுடையனான எம்பெருமான், (ఏవం సంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః । జీవే దుఃఖాకులే విష్ణోః కృపా కాప్యుపజాయతే) (ஏவம் ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி꞉ - ஜீவே துꞏகாகுலே விஷ்ணோꞏக்ருபா காப்யுபஜாயதே) என்கிறபடியே இவர்கள் படுகிற துꞏகதர்ஶநமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே யென்கை. (இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி) என்றது - இப்படி ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே கிடந்து நோவுபடுகிற இவர்கள், (త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః) (த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண꞉) என்றும், (సంసారార్ణవమగ్నానాం విషయాక్రాన్తచేతసామ్ । విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్ కిఞ్చిదస్తి పరాయణమ్) (ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம - விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாய பூதனான தன்னையறிந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்படும்படியென்கை

இத்யாதிப்படியே-இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, அர்த்தபஞ்சகத்தையுமிறே-ஸகலசாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது என்றந்வயம்.

அவ்வர்த்தங்களையென்றது - ஸகலசாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தபஞ்சகங்களை யென்றபடி. இவர்களுக்கு - அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநஶூந்யராய ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேசப்படுகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கென்றபடி. இப்படி - இந்தப்ரகாரம். [ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமிதி] ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே முழுகி சப்தாதிவிஷயங்களாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையவர்களுக்கு, ஸர்வவ்யாபகனாய தந்நிஸ்தரணோபாய பூதனான ஸர்வேச்வரனைவிட்டு மற்றொருஸாதநமானது கொஞ்சமுமில்லையென்றபடி. விஷ்ணுபோதம்-இக்கரையோடு அக்கரையோடு வ்யாபகமான போதமென்றபடி. போதம்-ஓடம். அக்கரைப்படும்படியென்றது-பரமபதத்தேயேறும்படி யென்றபடி.

மூ.—தானே சிஷ்யனுமாய், ஆசாரியனுமாய்நின்று திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

(தானே ஶிஷ்யனுமாய், ஆசாரியனுமாய்நின்று) என்றது - "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்கிறபடியே-நரநாராயணரூபேண அவதரித்து நரனான தான் ஶிஷ்யனுமாய், நாராயணனான தான ஆசாரியனுமாய்நின்றென்கை

(திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்) என்றது - ஸகல சாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாய், அந்த ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கும் திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினானென்கை. அருளிச்செய்தான் என்னாதே வெளியிட்டருளினானென்றது - இப்போது, தானொன்றை நிர்மித்துச்சொன்னானல்லன், அநாதியானத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தானித்தனையென்னுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை இவர்கள் துர்க்கதிகண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகைக்காக.

ஸகலசாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமான என்றது-ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமானவென்றபடி. (ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற) ப்ரணவத்தாலே-ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே-விரோத்யுபாய ஸ்வரூபங்களையும், நாராயணசப்தத்தாலே - பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே-பலஸ்வரூபத்தையும் சப்தத்யா ப்ரதிபாதியாநிற்கிறதென்றபடி.

ஸம்ஸாரிகள் - அநாத்யவித்யா ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநா ருசி விவசராய்த்திரிகிற பத்தசேதநர், தங்களையும் - சேஷபூதரென்று தங்களையும், ஈச்வரனையும் - சேஷியென்று ஈச்வரனையும், மறந்து-அறியாதே, ஈச்வர கைங்கர்யத்தையும்-ப்ராப்தசேஷிவிஷயத்தில் கைங்கர்யத்தையும், இழந்து - லபிக்கமாட்டாதே, இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிக்கே - இழந்துபோனோமென்கிற க்லேசமுமில்லாதே, ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே-ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே, விழுந்து நோவுபட - அதிபதிதராய் தாபத்ரயாபிபூதராய் க்லேசப்படாநிற்க, ஸர்வேச்வரன்-ஸர்வரோடும் தனக்குண்டான ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தையுடைய வெம்பெருமான், தன் க்ருபையாலே-தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, இவர்கள்-ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்திலே யிருந்து நோவுபடுகிற இவர்கள், (மர்ம-தன்னை அறிந்து) - நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னையறிந்து, கரைசேருமபடி—, தானே-ஸர்வேச்வரனான தானே, சிஷ்யனுமாய் - நரரூபியான சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று - நாராயணரூபியான ஆசாரியனுமாய் நின்றிருந்து, திருமந்த்ரத்தை-ஸகலசாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாய் அர்த்தபஞ்சகத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற திருவஷ்டாக்ஷரியை, வெளியிட்டருளினான் - ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஶிஷ்யனாய் நின்றது ஶிஷ்யனிருக்கும் இருப்பு நாட்டார் அறியாமையாலே அத்தை அறிவிக்கைக்காக.

வ்யா.— ஆனால் ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளவிட அமையாதோ, ஶிஷ்யனாய் நின்றதேதுக்காகவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சிஷ்யனாயென்று தொடங்கி.) அதாவது – ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளினவளவன்றிக்கே, தானே ஶிஷ்யனுமாய்க் கொண்டுநின்றது- (ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః। గమ్భీరశ్చతురో ధీరః శిష్యఇత్యభిధీయతే) (ஆஸ்திகோ தாமசீலஸ்ச ஸீலவாந்வைஷ்ணவஸ் ஸுசி: - கம்பீரஸ்சதுரோ தீரஸ்ஸிஷ்ய இத்யபிதீயதே) (శరీరంవసు విజ్ఞానంవాసఃకర్మగుణానసూన్। గుర్వర్థంధారయేద్యస్తు సశిష్యోనేతరస్స్మృతః) (ஸரீரம் வஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸ:கர்மகுணாநஸூந் - குர்வர்த்தம்தாரயேத் யஸ்து ஸசிஷ்யோ நேதரஸ்ம்ர்த:) (సద్బుద్ధిస్సాధుసేవీసముచితచరిత స్తత్త్వబోధాభిలాషీశుశ్రూషు స్త్యక్తమానః ప్రణిపతనపరఃప్రశ్నకాలప్రతీక్షః। శాన్తో దాన్తోఽనసూయుశ్శరణముపగతశ్శాస్త్రవిశ్వాసశాలీశిష్యఃప్రాప్తఃపరీక్షాంకృతవిదభిమతంతత్త్వతశ్శిక్షణీయః

[ఆస్తికః - ஆஸ்திக இதி] சாஸ்த்ர விச்வாஸமுடையனாய், சாஸ்த்ரோக்த தர்மங்களை அநுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற மனமுடையனாய், தத்நுரூபமான ஆசாரமுடையனாய், ஸகலசாஸ்த்ர தாத்பர்யமான விஷ்ணுபக்தியையுடையனாய், பூர்வோக்த குணங்களால வந்த உத்கர்ஷரூபாஹங்காரம் நெஞ்சில் தட்டாதவனாய், ஆசார்யவிஷயத்தில் தனக்குண்டான பாவபந்தம் பிறரால் அறியவொண்ணாதஸ்வபாவனாய், ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில் அவன் முகமலர்த்திக்குறுப்பான ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில தைர்யமுடையனாயிருக்குமவன சிஷ்யனென்று சொல்லப்படுவானென்றபடி. [శరీరమ్ - ஶரீரமிதி] சரீர அர்த்த ப்ராண க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர தாராதிகளொன்றும் தனக்கு சேஷமென்று நினையாதே அங்குத்தைக்கே சேஷமாக்கி பர்தக ப்ரயத்நமொன்றுமின்றிக்கே அவன நினைவிலே யொதுங்கி கரயவிக்ரயார்ஹனாயிருக்குமவன் சிஷ்யனென்று சொல்லப்படுவான் என்று சொல்லிற்றிறே. ந்யாஸவித்யையில வேதாந்தாசார்யர் அருளிச்செய்தது; [సద్బుద్ధిః - ஸத்புத்திரிதி] ஸத்விஷயங்களிலே ப்ரவணமான புத்தியையுடையனாய், ஸாதுஸேவாரதனாய், தத்நுஷ்டாநஸம்பந்நனாய், தத்வஜ்ஞாநாபேக்ஷையுடையனாய், சுச்ரூஷாநிரதனாய், நிரபிமாநியாய், ப்ரணிபாதநமஸ்கரியாபரனாய், ப்ரச்நகாலநிரீக்ஷகனாய், பாஹ்யாப்யந்தர இந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையனாய், பிறருயர்த்தி ஸஹிக்கமாட்டாத அஸூயையில்லாதவனாய், சரணாகதனாய், சாஸ்த்ரவிச்வாஸமுடையனாய், உபகாரத்தை அறியுமவனாய், அபிமதனான சிஷ்யன் ப்ராப்தனானால் உள்ளபடி சிக்ஷிக்கத்தக்கவன் என்றபடி.

ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்வபோதாபிலாஷீ ஶுஶ்ரூஷுஸ்த்யக்தமாநஃப்ரணிபதநபர: ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ:-ஶாந்தோதாந்தப்ரஶாந்த ஶ்ஶரணமுபகதஶ்ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸ சாலீ சிஷ்யஃப்ராப்தஃபரீக்ஷாம் க்ர்தவிதபிமதம் தத்வதஶ்ஶிக்ஷணீய:) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடிகளும், ஸாத்யாந்தரநிவ்ர்த்தியும், பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையுமுடையனாயிருக்கையுமாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம் லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, அதனை ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்கைக்காகவென்கை. உபதேஶத்தாலே யறிவிக்குமளவில் ஸ்வோத்கர்ஷம் தேடிக்கொள்ளவந்தானித்தனையென்று நினைக்கவுங்கூடும். அநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்குமளவில் நமக்கும் இதுவேணுமென்று விஶ்வஸித்து பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே.

இப்படி ஶிஷ்யனாய்நின்று இம்மந்த்ரஶிக்ஷைபண்ணிஇவ்வழியாலேஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணுமோ, "ஞாநக்கலைகள்" என்கிறபடியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநமாயன்றோ இருப்பது, அவற்றை யப்யஸித்து அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோவென்ன

படிகளும் – க்ரமங்களும். ஸாத்யாந்தர நிவ்ர்த்தியாவது-ஸ்வரூபவிரோதியான ஐச்வர்யகைவல்யங்களாகிற ப்ராப்யாந்தரத்தில் மறந்தும் அந்வயமற்றிருக்கை. பலஸாதநசுச்ரூஷையாவது-ஆசார்யர் தனக்குஉபகரிக்கிறதத்வஜ்ஞாநமாகிற பலத்தினுடையஸித்திக்கு ஸாதநமாயிருந்துள்ள ஆசார்யபரிசர்யை; ஆசார்யமுகோல்லாஸமாகிற பலத்துக்கு ஸாதநமான தத்பரிசர்யை யென்னவுமாம். ஆர்த்தியாவது - "இருளதருமாஞாலம்" என்கிறபடியே பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விரோதியான இவ்விபூதியில்நின்றும் கடுக்கப்போகப் பெறாமையாலுள்ள க்லேசமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, ஆசார்யவிக்ரஹாநுபவாலாபத்தில் க்லேசமாகவுமாம். ஆதரமாவது - உத்தரோத்தரம் அநுபூஷை விளையும்படி ஆசார்யனருளிச்செய்கிற பகவத்குணாநுபவத்தில மேன்மேலு முண்டாகாநிற்கிற விருப்பம். அநஸூயையாவது - ஆசார்யன் பாகவத கைங்கர்யங்களை பரக்க உபபாதியாநின்றால் அதில் அஸூயையற்றிருக்கை. சிஷ்யலக்ஷணம் - சிஷ்யஸ்வரூபம் லோகத்திலுள்ளார் - லோகத்தில ஜநங்கள அறியாமையாலே, அத்தை-அந்தசிஷ்யலக்ஷணத்தை, அறிவிக்கைக்காக-ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்கைக்காக என்றபடி. இறே - ப்ரஸித்தம்.

சிஷ்யனாய் நின்றது - தானே சிஷ்யனாய்க்கொண்டு நின்றது, சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு – ஸாத்யாந்தரநிவ்ர்த்தியும் பலஸாதநசுச்ரூஷையும் ஆர்த்தியும் ஆதரமும் அநஸூயையுமுடையனாயிருக்கையாகிற சிஷ்யலக்ஷணம், நாட்டாரறியாமையாலே - லோகத்திலுள்ளா ரறியாமையாலே, அத்தை - அந்த சிஷ்யலக்ஷணத்தை, அறிவிக்கைக்காக என்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

மூ — ஸகலஶாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜிதம்போலே, திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் பைத்ர்கதநம் போலே. பகவந்மந்த்ரங்கள்தானநேகங்கள்.

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும் இம்மந்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் உண்டான விஶேஷத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - தத்வஜ்ஞாநஜநகங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களாலும் சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜித தநம் போலே அத்யாயாஸலப்யமாயிருக்கும்; ஆசார்யோபதேசமடியாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ர்கதநம்போலே அநாயாஸலப்யமா யிருக்குமென்கை. (శాస్త్రజ్ఞానం బహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలన కారణమ్। ఉపదేశాద్ధరిం బుద్ధ్వా విరమేత్సర్వకర్మసు) (சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேசம் புத்தேஶ்சலநகாரணம் - உபதேசாத்தரிம் புத்த்வா விரமேத ஸர்வகர்மஸு) என்னக்கடவதிறே. இத்தால் - ஶாஸ்த்ரங்களிற் காட்டில் தத்ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஆனால் ஶாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது, பகவந்மந்த்ரந்தானிதொன்றுமன்றே, பின்னையும் பலவில்லையோவென்கிற ஶங்கையிலே மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச் செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பகவந்மந்த்ரங்கள் தானநேகங்களென்கிறார்.) அதாவது - (ఆస్తాం తే గుణరాశివద్గుణపరీవాహాత్మనాం జన్మనాం సంఖ్యా) (ஆஸ்தாம்தே குணராசிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம்ஜந்மநாம்ஸங்க்யா) (బహవో నృప కల్యాణగుణాః పుత్రస్య సన్తి తే । తవానన్తగుణస్యాపి షడేవ ప్రథమే గుణాః) (பஹவோ நருபகல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்திதே - தவாநந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவப்ரதமேகுணா:) (బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున) என்றும் "எண்ணில்தொல்புகழ்" என்றும், "எந்நின்றயோநியுமாயப் பிறந்தாய்" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்குணங்களும், குணபரீவாஹரூபங்களான

இத்தால் - ஸகலசாஸ்த்ரங்களால் என்கிற இவ்வாக்யத்தால.

ஸகல சாஸ்த்ரங்களால் - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதி ஸகலசாஸ்த்ரங்களாலும், பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் - சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், ஸ்வயமார்ஜிதம்போலே - ஸ்வயமார்ஜித தநம்போலே அத்யாயாஸலப்யமா யிருக்கும்; திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் - ஆசார்யோபதேச பூர்வகமாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ர்கதநம்போலே - பிதாதேடின தநம்போலே அநாயாஸலப்யமாயிருக்குமென்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

ஆனாலென்றது - ச்ருதிஸ்ம்ர்த்யாதி ஸகலசாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் அத்யாயாஸலப்யமானால், சாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது - ஆயாஸப்ரதமான சாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகட்டும்

மூ — அவைதான், வ்யாபகங்களென்றும், அவ்யாபகங்களென்றும இரண்டுவர்க்கம். அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள மூன்றும ச்ரேஷ்ட்டங்கள்.

அவதாரங்களும அஸங்க்யாதமாயிருக்குமாபபோலே அவற்றை யநுபந்தித்திருக்கும மந்த்ரவிசேஷங்களும (అనన్తా వై భగవన్మన్త్రాః) (அநந்தாவைபகவந்மந்த்ரா:)எனகிறபடியே அநேகங்களாயிருக்குமெனகை

அவையெல்லாந்தான் ஏகவாக்கமோவென்ன (அவைதான வ்யாபகங்களென்றும் அவ்யாபகங்களென்று மிரண்டுவாக்கமெனகிறார்) அதாவது - ஸாவவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வயாபகங்களென்றும், பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதங்களி லோரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்றும் உபயவாக்கமா யிருக்குமெனகை.

வாக்கத்வயமும தன்னிலொக்குமோவென்ன (அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும ச்ரேஷ்ட்டங்களெனகிறார.) அதாவது-அவ்யாபகங்களா யிருந்துள்ள ஸகலமந்த்ரங்களிலும் (నారాయణాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి, తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్) (நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி, தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத்) என்று - விஷ்ணுகாயத்ரியில் ஓதப்படுகிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள மூன்றும ஸ்ரேஷ்ட்டங்களாயிருக்குமெனகை.

அவற்றை அநுபந்தித்திருக்குமெனறது - குணங்களையும் அவதாரங்களையும அநுஸரித்திருக்குமென்றபடி.

பகவந்மந்த்ரங்கள்தான்-பகவானுடைய குணங்களையும் குணப்ரவாஹரூபமான அவதாரங்களையும அநுஸரித்திருக்கும மந்த்ரங்கள்தான, அநேகங்கள் - அஸங்கயாதங்கள் என்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

அவையெல்லாந்தான்-அஸங்க்யாதத்வங்களானபகவந்மந்த்ரங்கள்தான. ஏகவாக்கமோ - ஏகாகாரமோ ஸர்வவ்யாபகமான- ஸாவவஸ்துவயாபகமான. அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களில ஓரொன்றை-அவதாரங்களையாவது, குணங்களையாவது, சேஷ்டிதங்களையாவது ஒவ்வொன்றையே ப்ரதிபாதிக்கையாலு மென்றபடி.

அவைதான - அஸங்கயாதங்களான அநந்தபகவந்மந்த்ரங்கள்தான், வ்யாபகங்களென்றும்-ஸர்வவ்யாபகமான பகவதஸ்வரூபத்தைப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களென்றும், அவ்யாபகங்களென்றும-பகவதவதார குணசேஷ்டிதங்களில் ஒரோ ஒன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்றும, இரண்டுவாக்கம- உபயவர்க்கமாயிருக்கும் என்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

தன்னிலொக்குமோ - தனக்குள்ளே ஸமாநமாயிருக்குமோ.

மூ — இவைமூன்றிலும்வைத்துக்கொண்டுபெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதானம்.

இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணு ஶப்தங்கள் அந்தமந்த்ரத்ரயத்துக்கும் ப்ரதானபூதநாமத்ரயங்கள்; ஆகையாலே, ஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடே கூடின மந்த்ரத்ரயத்துக்கும் உபலக்ஷணமாகக்கடவது.

இந்தவ்யாபகமந்த்ரத்ரயமும் தன்னிலொக்குமோவென்ன (இவைமூன்றிலும்வைத்துக்கொண்டு பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதானம்) என்கிறார். அதாவது – அவ்யாபகங்களிற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள்மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, (నారాయణాయవిద్మహే) (நாராயணாயவித்மஹே) என்று ப்ரதமோபாத்தமாகையாலும், அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலும், (నాస్తిచాష్టాక్షరాత్పరః) (நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர:)(నమన్త్రో౽ష్టాక్షరాత్పరః) (நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:) என்னும்படியான பெருமையையுடைய திருமந்த்ரம் ப்ரதானமாயிருக்குமென்கை.

ஸாதாரண ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களோடே கூடின - ஸர்வமந்த்ர ஸாதாரண ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களோடே கூடின. உபலக்ஷணம் - ஸூசகம்

அவ்யாபகங்களில - பகவதவதாரகுண சேஷ்டிதங்களில, ஒரோன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வமந்த்ரங்களிலும், வ்யாபகங்கள் மூன்றும் - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்று சொல்லப்படுகிறதாய் விஷ்ணுகாயத்ரியில ஓதப்படுகிற மந்த்ரங்கள்மூன்றும், ச்ரேஷ்டங்கள-ப்ரதானங்கள் என்று மூலார்த்தம்.

வைத்துக்கொண்டு - சாரியைச்சொலலு ப்ரதமோபாத்தமாகையாலும-ப்ரதமத்தில் சொல்லப்படுகையாலும். ஆதிசபதம்-சிஷ்டபரிக்ரஹத்தைச்சொல்லுகிறது. [యథాసర్వేషు-யதாஸாவேஷ்விதி] யாதொருபடி ஸர்வதேவதைகளிலும வைத்துக்கொண்டு நாராயணனிலகாட்டில் பரனில்லை; அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலுமவைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரியிலகாட்டில் பரமில்லை. [ఙూత్యా-பூத்வேதி] புத்ரசிஷ்யர்களைக் குறித்து, கையெடுத்து சபத பூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன்; - திருவஷ்டாக்ஷரத்தில் காட்டில பரமமாயிருப்பதொருமந்த்ரமில்லை. பெருமையையுடைய - அதிசயத்தையுடைய.

இவைமூன்றிலும்வைத்துக்கொண்டு-அவ்யாபகங்களில் காட்டில் சரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்களில மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதானம்-ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளாலே ச்ரேஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய திருமந்த்ரம ச்ரேஷ்டமாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.— மற்றையவை யிரண்டுக்கும் அசிஷ்டபரிக்ரஹமும அபூர்த்தியுமுண்டு.

மற்றைவ்யாபகத்வயத்துக்கும தாழ்வேதென்ன(மற்றையவை யிரண்டுக்கு மஶிஷ்டபரிக்ரஹமு மபூர்த்தியுமுண்டு என்கிறார்.) அதாவது - வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தங்களான மற்றை வ்யாபக மந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், நாராயணஶப்தம்போலே ஸ்வரூப ரூப குணாதிகளையெல்லாம ப்ரதிபாதியாதே, ஸ்வரூபமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, நிர்விஶேஷ சிந்மாத்ரவஸ்துவாதிகளான குத்ருஷ்டிகள், மிகவும் ஆதரித்துப்போருகையாகிற அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும், வ்யாப்யாத்யாஹாராதிஸாபேக்ஷதையாகிற அபூர்த்தியுமுண்டென்கை. "ஷடக்ஷரி, வ்யாப்யபதார்த்தங்களையும், வ்யாபநப்ரகாரத்தையும், வ்யாப்திபலத்தையும, வ்யாபகனுடைய குணங்களையும் சொல்லாதே, வ்யாப்திமாத்ர ப்ரகாஶகமாகையாலே அபூர்ணம்; வ்யாபநப்ரகாரத்தைச் சொல்லிநிற்கச்செய்தேயும், வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்குவாசகஶப்தம் இல்லாமையாலும,(ஸர்வம் வஸதி) (ஸாவம்வஸதி) என்று - அர்த்தபலத்தாலே ஸர்வ ஶப்தம் புகுந்தாலும், அதில் குணம அந்வயியாமையாலும், இனி குணஸித்திக்காக பகவச்சப்தத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுகையாலும், வ்யாப்திபலத்தைச் சொல்லாமையாலும், த்வாதஶாக்ஷரியும் அபூர்ணம; இம்மந்த்ரம், அவைபோலன்றியிலே, வ்யாப்ய பதார்த்தங்களோடு,

ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை-பகவத்ஸ்வரூபரூப குணாதிகளையெல்லாம். ஸ்வரூபம-திவ்யாத்மஸ்வரூபம். ரூபம - திவ்யமங்களவிக்ரஹம். ஆதிசப்தம்-விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமாத்ரத்தை-பகவத்ஸ்வரூபமாத்ரத்தை. இவ்விடத்தில், குத்ருஷ்டிகள்-சங்கராதிகள். வ்யாப்யாத்யாஹாரம-வ்யாப்ய பதார்த்தவாசகபதாத்யாஹாரம. ஷடக்ஷரியாவது-ஓம நமோவிஷ்ணவே என்னுமது. வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாசகமாகையாலே - பகவத்ஸ்வரூப வ்யாப்தி மாத்ர ப்ரதிபாதக மாகையாலே. வ்யாபநப்ரகாரத்தைச் சொல்லிநிற்கச் செய்தேயும்-வாஸுதேவஶப்த்தமானது, ஸர்வத்ரவஸதீதிவாஸுதேவः என்று-அதிகரணவ்யுத்பத்யா ஆதாரகத்வலாபேந வ்யாபந ப்ரகாரத்தைசசொல்லாநிற்கச்செய்தேயும என்றபடி. வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு-ஸ்வதः வ்யாப்ய பதார்த்தங்களுக்கு. அர்த்தபலத்தாலே-நிருக்தயர்த்தபலத்தாலே. அதில-அந்த ப்ரதமாந்தமான ஸர்வசப்தத்திலே. குணஸித்திக்காக-குணஸித்த்யர்த்தமாக. பகவச்சப்தம - குணவாசகபகவச்சப்தம். வ்யாப்திபலத்தை - பரதவ ஸௌலப்யங்களை. த்வாதசாக்ஷரி என்றது-ஸ்ரீரங்கராஜனுக்கு ஆராதநமந்த்ரமாகையாலே. இம்மந்த்ரம் அவைபோலன்றிக்கே-இந்ததிருவஷ்டாக்ஷரிமந்த்ரம ஷடக்ஷரித்வாதசாக்ஷரிமந்த்ரங்கள் போலன்றிக்கே.

மூ.—இத்தை வேதங்களும்,

வ்யாபகப்ரகாரத்தோடு, வ்யாப்திபலத்தோடு, வ்யாபகனுடைய குணங்களோடு வாசியற ப்ரதிபாதமாகக்காட்டுகையாலே, அவற்றிற்காட்டில இதுக்கர்த்தபௌஷ்கல்ய நிபந்தநமான ஆதிக்யமுண்டு” என்று, மற்றைவ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டினுடைய அபூர்த்தியையும், திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தபூர்த்தியையும், ஸுஸ்பஷ்டமாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறே

வ்யா.—இதுதனக்கு ஸிஷ்டபரிக்ரஹ முண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தையென்றுதொடங்கி) அதாவது-விஷ்ணு காயத்ரியிலே வ்யாபகமந்த்ரத்ரயத்தையுஞ் சொல்லுகிறவளவில ப்ரதமத்திலே நாராயணஸப்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலும், (విశ్వన్నారాయణమ్) (விசவம்நாராயணம) என்று தொடங்கி, (నారాయణపరంబ్రహ్మతత్త్వన్నారాయణఃపరః, నారాయణపరోజ్యోతి రాత్మానారాయ ణఃపరః, యచ్చకిఞ్చిజ్జగత్సర్వన్దృశ్యతేశ్రూయతేపివా, అన్తర్బహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః) (நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்வம்நாராயணபர:, நாராயணபரோஜ்யோதி ராத்மாநாராயணபர:,யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந்த்ருஸ்யதேஸ்ரூயதேபிவா, அந்தர்பஹிஸ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்தித:) என்று, ஸகலவேதாந்த ஸாரபூதமான நாராயணநுவாகத்திலும,

---

வாசியற – தமதரமின்றிக்கே =மற்றையவை யிரண்டுக்கும்-வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞ: வ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், அஸிஷ்டபரிக்ரஹமும - நிர்விசேஷசிந்மாத்ர வஸ்துவாதிகளான குத்ருஷ்டிகள மிகவும ஆதரித்துப்போருகையாகிற அஸிஷ்டபரிக்ரஹமும், அபூர்த்தியுமுண்டு - வ்யாப்யாதயாஹாராதி ஸாபேக்ஷதையாலே அர்த்தாபூர்த்தியுமுண்டு என்று மூலார்த்தம்.

[విశ్వంనారాయణమ్-விசவம்நாராயணம்] விசவம்-ஸ்வாதீநஸாமத்தவத்ரயம, நாராயணம - பத்தமுக்தநித்யரூபேண மூன்றுவகையாயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கும், போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாநரூபேண மூன்றுவகையான அசேதநங்களுக்கும, அந்தர்யாமியாயிருந்து தாரண நியமந ரக்ஷணங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவனைய, [நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம] பரப்ரஹ்மவாச்யனும நாராயணனே, பரதத்வமும் நாராயணனே, பரஞ்ஜ்யோதியும நாராயணனே, பரமாத்மாவும் நாராயணனே, இந்த ஜகத்திலே ப்ரத்யக்ஷத்தாலே காணப்பட்டும ச்ருதியாலே கேட்கப்பட்டுமிருக்கிறதுயாதொருவஸ்து அந்த ஸகலப்ரமாண ப்ரதிபந்நமான வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற வ்யாபித்து அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டுநிற்கிறவன் நாராயணன்,

மூ.—ஶ்ருதிகளும,

(ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మా నేశానో నేమే ద్యావాపృథివీ) (ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத், ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவா ப்ருதிவீ) என்று மஹோபநிஷத்திலும், (చక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యఞ్చ నారాయణః, శ్రోత్రఞ్చ శ్రోతవ్యఞ్చ నారాయణః) (சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:, ஶ்ரோத்ரஞ்ச ஶ்ரோதவ்யஞ்ச நாராயண:) என்று தொடங்கி (దిశశ్చ ప్రదిశశ్చ నారాయణః) (திஶஶ்ச ப்ரதிஶஶ்ச நாராயண:) என்று முடிவாக நடுவுடைய ஸுபாலோபநிஷத்திலும், (యస్యాత్మా శరీరమ్ యస్య పృథివీ శరీరమ్) (யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்) என்று தொடங்கி (యస్య మృత్యుశ్శరీరమ్) (யஸ்ய ம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்) என்கிற திருக்கு நடுவுள்ள பர்யாயங்கள்தோறும் (ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మాఽపహతపాప్మా దివ్యో దేవ ఏకో నారాయణః) (ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா உபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:) என்று அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணத்திலும் வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தங்களை யநாதரித்து நாராயண ஶப்தத்தைவிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்தேஶிக்கையாலும், அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்தோஷமாய் ஸ்வதப்ரமாணங்களான வேதங்களும் விரும்பிற்றின. (యథా సర్వేషు దేవేషు నాస్తి నారాయణాత్పరః । తథా సర్వేషు మన్త్రేషు నాస్తి చాష్టాక్షరాత్పరః) (யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பர: - ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத்பர:)

நாராயணனொருவனுமே உள்ளான், ப்ரஹ்மாவுமில்லை, ருத்ரனுமில்லை, இந்த த்யாவாப்ருதிவிகளுமில்லை, நக்ஷத்ரங்களுமில்லை; காண்கிற கண்ணும் காணப்படுகிறதும் நாராயணன், கேட்கிற செவியும் கேட்கப்படுகிறதும் நாராயணன், திக்குக்களும் விதிக்குக்களுமெல்லாம் நாராயணனே; யாவனொருவனுக்கு ஜீவாத்மா சரீரமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு பாதிவி சரீரமாயிருக்கிறது; யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு சரீரமாயிருக்கிறது; அவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாய் தத்கததோஷம் தட்டாதபடி அபஹதபாப்மாவாய், பரமபதநிலயனாகையாலே திவ்யனாய், லீலாவிபூதியோகத்தாலே தேவனாய், இப்படி ஸர்வாதிகனாகையாலே அத்விதீயனான நாராயணன்.

பகவத்ஸ்வரூபாதிகள் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே-குணசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லுகிறது. நிர்தேசிக்கையாலும்-ப்ரதிபாதிக்கையாலும் விரும்பிற்றின - ஆதரித்தன. பரிக்ரஹித்தது கள என்று கருத்து. [యథా-யதேதி] யாதொருபடி ஸர்வதேவாகளிலும்வைத்துக்கொண்டு நாராயணனில்காட்டில் பரமாயிருப்பதொன்றில்லை, அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரத்திற் காட்டில பரமில்லை.

4

(భూత్వోర్ధ్వబాహురద్యాత్ర సత్యపూర్వం బ్రవీమివః । హే పుత్రశిష్యాశ్శృణుత నమన్త్రోష్టాక్షరాత్పరః) (பூத்வோர்த்வபாஹுரத்யாத்ர ஸத்யபூர்வம்ப்ரவீமிவ: - ஹேபுத்ரஶிஷ்யாஶ்ஶ்ருணுத நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:) (సర్వవేదాన్తసారార్థ స్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో నృణా మపునర్భవకాంక్షిణామ్) (ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்த ஸம்ஸாரார்ணவதாரக:-கதிரஷ்டாக்ஷரோ ந்ருணா மபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்) (ఆర్తావిషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చభీతా ఘోరేషుచవ్యాధిషువర్తమానాః । సంకీర్త్యనారాయణ శబ్దమాత్రం విముక్తదుఃఖాస్సుఖినోభవన్తి) (ஆர்த்தாவிஷண்ணாஶ்ஶிதிலாஶ்சபீதா கோரேஷுசவ்யாதிஷுவர்த்தமாநா: - ஸங்கீர்த்யநாராயணசப்தமாத்ரம் விமுக்ததுக்காஸ்ஸுகிநோபவந்தி) (నారాయణేతిశబ్దోస్తివాగస్తివశవర్తినీ । తథాపినరకేఘోరే పతన్తీతిమదద్భుతమ్) (நாராயணேதிசப்தோஸ்தி வாகஸ்திவசவர்த்திநீ-ததாபிநரகேகோரே பதந்தீதிமத்புதம) (కింతత్రబహుభిర్మన్త్రైః కింతత్రబహుభిర్వ్రతైః । నమోనారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః) (கிம்தத்ர பஹுபிர்மந்த்ரை: கிம்தத்ர பஹுபிர்வ்ரதை: - நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்த ஸாதக:) இத்யாதிகளாலே வேதாந்தோப ப்ரும்ஹணங்களா யிருக்கிற ஸ்வப்ரபந்தங்களிலேபலவிடங்களிலும் இதைஶ்லாகித்து கொண்டு செல்லுகையாலே, வேதாந்தவிஶதீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதிகளும் விரும்பினார்கள்;

[భూత్వా-பூத்வேதி] புத்ரசிஷ்யர்களைக்குறித்துக் கையெடுத்து சபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோள்; - திருவஷ்டா க்ஷரத்திற் காட்டில் பரமாயிருப்பதொரு மந்த்ரமில்லை; [సర్వ - ஸர்வேதி] ஸர்வவேதாந்தஸாரமான அர்த்தமாய ஸம்ஸாரமாகிற கடலைக்கடத்துவதான திருவஷ்டாக்ஷரம், மோக்ஷகாங்க்ஷிகளான புருஷர்களுக்குப்புகலிடம்.

[నారాయణ-நாராயணேதி] நாராயணனென்கிறசப்தமுண்டு, அதைச்சொல்லுகைக்கு வாகிந்த்ரியமுண்டு, இப்படியிருக்க, கோரமான நரகத்திலே என்னவென்று விழுகிறார்கள், இதோராஶ்சர்யம்.

[కింతత్ర - கிம்தத்ரேதி] திருமந்த்ரமான துஸர்வார்த்தத்தையும் ஸாதித்துக்கொடாநிற்கும், அதுண்டாயிருக்க அநேகமந்த்ரங்களால் என்னப்ரயோஜநமுண்டு. அநேக கர்மாநுஷ்டாநங்களால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. வ்யாஸாதிகள் என்கிறவிடத்தில், ஆதி சப்தத்தாலே - பராசர வால்மீக சௌநகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. விரும்பினார்கள் - ஆதரித்தார்கள்.

௫.—ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் விரும்பினார்கள்.

"வண்புகழ்நாரணன்" "செல்வநாரணன்" என்று தொடங்கி, "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நம்மாழ்வாரருளிச்செய்கையாலும், "நாடுநகரமுநன்கறிய நமோநாராயணாய" என்று தொடங்கி "ஓவாதே நமோநாராயணாவென்பன்" என்று பெரியாழ்வாரும், "நாதத்தழும்பெழநாரணா" என்று தொடங்கி "நலந்திகழ்நாரணன்" என்று பெருமாளும், "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்று தொடங்கி "எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே" என்று திருமழிசைப்பிரானும், "நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னுநாமம்" என்று உபக்ரமத்திலே ஒருகாற்சொன்னபோலேயானபதின்காற்சொல்லி, "நாராயணா! ஓ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராய்" என்று திருமங்கையாழ்வாரும், உபக்ரமத்தோடு உபஸம்ஹாரத்தோடு வாசியற அருளிச்செய்கையாலும், "நன்மாலைகொண்டு நமோநாராணாவென்னும் சொன்மாலைகற்றேன்" என்றும், "நாரணாவென்றோவாதுரைக்குமுரையுண்டே" என்றும், "ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு" "நாரணன்றன்னாமங்கள்" "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "நாமம்பலசொல்லி நாராயணா" என்றும், முதலாழ்வார்களு மருளிச்செய்கையாலும், "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விரும்பினார்கள், இதரமந்த்ரங்களை யநாதரித்து, இத்தையே தந்தாமுக்குத் தஞ்சமாக வநுஸந்தித்து, உபதேசவேளையிலும், தந்தாமைப் பற்றினவர்களுக்குமித்தையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக வுபதேசித்துப் போருகையாலே, அவ்வாழ்வார்களைப் பின்சென்ற ஆசார்யர்களெல்லாரும் விரும்பினார்களென்கை.

ஆழ்வார்களெல்லாரும்-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்களெல்லாரும். நம்மாழ்வாரை முன்னாகவருளிச்செய்தது-அவயவிபூர்வமாக அருளிச்செய்யவேணுமென்னு மபிப்ராயத்தாலே. இதரமந்த்ரங்களை - வாஸுதேவாதிமந்த்ரங்களை. இத்தையே - திருவஷ்டாக்ஷரியையே. தஞ்சமாக - ரக்ஷகமாக. தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கும் - தங்களை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கும். ஆழ்வார்களைப் பின்செல்லுகையாவது - நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவராய், ஆழ்வார்களுடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே அவர்களைப்போலே வர்த்திக்கை. இத்தால் - பகவந்மந்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள் என்று தொடங்கி இவ்வளவான க்ரந்தத்தாலென்றபடி.

மூ.—வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம்; அவன் தூரஸ்த்தனானாலும் இது கிட்டிநின்றுதவும்.

இத்தால் - மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இம்மந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ்சொல்லிற்றாய்த்து.

இனி வாச்யந்தன்னிலும் இதுக்குண்டான வைபவத்தையருளிச்செய்கிறார் (வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம் என்று.) அதாவது - இதுக்கு வாச்யனாயிருந்துள்ள ஈச்வரனுடைய பெருமைபோலன்று தத்வாசகமான இதின்பெருமையென்றபடி. அதுதானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவன் தூரஸ்த்தனானாலும் இதுகிட்டிநின்றுதவும் என்று) அதாவது-வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும், வாசகமான இது ஆஸந்நமாய் நின்று, தன்னை வசித்தவர்களபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக்கொடுக்குமென்கை.

மந்த்ராந்தரங்களில் காட்டில-அவ்யாபகமந்த்ரங்களிற் காட்டிலும் வ்யாபகங்களான ஷடக்ஷரி த்வாதசாக்ஷரிமந்த்ரங்களிற்காட்டிலும்.

இத்தை-இந்தத்திருமந்த்ரத்தை, வேதங்களும் - நாராயணாநுவாகம்முதலான வேதங்களும், ரிஷிகளும்-வேதார்த்த விசதீகரண ப்ரவர்த்தகரான வ்யாஸாதிபரமரிஷிகளும், ஆழ்வார்களும்-நம்மாழ்வார்தொடக்கமான ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும்-ஆழ்வார்களைப் பின்சென்ற நாதமுநிமுதலான ஆசார்யர்களும், விரும்பினார்கள் - ஆதரித்தார்கள் என்று மூலார்த்தம்.

இதுக்கு - இம்மந்த்ரத்துக்கு, வாச்யனை-ஸர்வரக்ஷகத்வேந வாச்யனை. ரக்ஷணத்தில் வாசகப்ரபாவம் சதாதிகமென்றபடி.

வாச்ய ப்ரபாவம் போலன்று - வாச்யனான ஈச்வரனுடைய பெருமைபோலன்று, வாசகப்ரபாவம்-தத்வாசகமான இதின்பெருமை என்று மூலார்த்தம்.

அதுதானேதென்ன-வாசகப்ரபாவந்தானேதென்ன. வாச்யனானவன்-திருமந்த்ரத்துக்கு வாச்யனான கண்ணன். தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும்-அதிதூரமான த்வாரகையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலும்.

அவன் தூரஸ்த்தனானாலும்-வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும், இதுகிட்டிநின்றுதவும்-வாசகமான இது ஆஸந்நமாய் நின்று தன்னை வசித்தவர்களுக்கு அபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக்கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடைவைசுரந்தது திருநாமமிறே,

இப்படி வாச்யன் ஸந்நிதிதனாயிருக்க வாசகம் உதவினவிடமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (த்ரௌபதிக்காபத்திலே புடைவை சுரந்தது திருநாமமிறேயென்று.) அதாவது - மஹாஸதஸ்ஸிலே துஶ்ஶாஸநன் வஸ்த்ராபஹாரம் பண்ணுகிறபோது, (మహత్యాపది సంప్రాప్తే స్మర్తవ్యో భగవాన్ హరిః)(மஹத்யாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவான் ஹரிஃ) என்று முன்பே ஸ்ரீவஸிஷ்ட மஹாரிஷி சொல்லிவைத்ததை நினைத்து, (శంఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత । గోవింద పుండరీకాక్ష రక్ష మాం శరణాగతామ్) (சங்கசக்ரகதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத - கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம்) என்று சரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, அவ்வாபத்திலே, (గోవిన్దేతి యదాక్రన్దత్ కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్) (கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம்) என்கிறபடியே வாச்யனான க்ருஷ்ணன் ஸந்நிதிதனாயிருக்கச்செய்தேயும், வஸ்த்ரங்களை வர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது, அவ்வவதாரத்துக்கு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமிறேயென்கை. நாராயணசப்தார்த்தத்தில் ஏகதேசத்துக்கு வாசகமானதொரு திருநாமம்செய்தபடி கண்டால், இதின்ப்ரபாவம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமிறேயென்றுகருத்து.

மஹாஸதஸ்ஸிலே-பீஷ்மத்ரோணாதி மஹான்களிருக்கிற ஸதஸ்ஸிலே; பெரியஸதஸ்ஸிலே யென்னவுமாம். வஸ்த்ரங்களைவர்த்திப்பித்துக்கொடுத்ததென்றது - த்ரௌபதியை பரிபவம்பண்ணப்போந்த துஶ்ஶாஸநன் தானேகையொழிந்துபரிபவப்படும்படி ராசிராசியாக வஸ்த்ரங்களை வர்த்திப்பித்துக்கொடுக்கை. இதே-மஹாபாரத ப்ரஸித்தம். நாராயண சப்தார்த்தத்தில ஏகதேசத்துக்கு வாசகமான-நாராயணசப்தத்தில, நாரசப்தார்த்தங்களான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களில ஏகதேசமான ஸௌலப்யஸௌஶீல்யகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான வென்றபடி. செய்தபடிகண்டால-வசித்தவர்களுக்கு காரியம்செய்தபடிகண்டால். இதின ப்ரபாவம் - பூர்ணமான திருமந்த்ரத்தின் ப்ரபாவம்.

த்ரௌபதிக்கு - "ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம்" என்று சரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, ஆபத்திலே-பரிபவத்திலே, புடைவைசுரந்தது-வஸ்த்ரங்களைவர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது, திருநாமமிறே-க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமன்றோவென்று மூலார்த்தம்.

மூ —சொல்லும்க்ரமமொழியச் சொன்னாலும் தன்ஸ்வரூபங் கெடலில்லாது. இதுதான "குலந்தரும" எனகிறபடியே எல்லா வபேக்ஷிதங்களையும கொடுக்கும. ஐஶ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக்கொடுக்கும்.

இன்னமுமொரு பரகாரத்தாலே இதின்வைபவத்தை யருளிச் செய்கிறார (சொலலும க்ரமமொழியசசொன்னாலுமென்று தொடங்கி) அதாவது-ஏதேனுமொருமந்த்ரமும, தன்னைததனுசமாக விசவஸிததுச் சொன்னவர்களுக்கொழிய தான காரயம் செயயாதேயாகிலும இது அங்ஙனன்றிக்கே தன்னைததனுசமாக விசவஸித்துச்சொல்லுகையாகிற க்ரமமொழிய, (సాంకేత్యం పారిహాస్యం వా స్తోభం హేలనమేవ వా) (ஸாங்கேத்யம்பாரிஹாஸ்யம்ச ஸ்தோபம்ஹேளனமேவவா) எனகிறபடியே சொலலிலும், சொனனவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகையாகிற தனஸவரூபததில் நழுவதில்லாதெனகை

இனி இதின ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்வமாகிற வைபவத்தையருளிச்செய்கிறார (இதுதானிதயாதியாலே.) அதாவது - இமமந்த்ரநதான் "குலந்தரும்" என்றுதொடங்கி ஆழ்வாரருளிச்செயதபடியே, அதிகாராநுகுணமான அபேக்ஷிதங்களையெல்லாங்கொடுககுமெனகை. அததை விசதீகரிககிறார் (ஐஶ்வாயேதயாதியாலே.) அதாவது - (ఐహలౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలౌకికం । కైవల్యం భగవన్తం చ మన్త్రోఽయం సాధయిష్యతి) (ஐஹலௌகிகமைச்வர்யம் ஸ்வர்காதயம் பாரலௌகிகம - கைவல்யம்பகவந்தம்ச மந்த்ரோயம்ஸாதயிஷ்யதி) எனகிறபடியே - ஐஹிகமாயும, பாரலௌகிகமாயுமிருக்குமைச்வர்யததையும, ஆதமபராபதிரூபமான கைவல்யததையும, பரமபுருஷாரததமான பகவல்லாபததையுமாசைபபட்ட வதிகாரிகளுக்கு, ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம ஸாதநமாயநின்று, அவ்வோபுருஷார்ததங்களைக் கொடுககுமென்கை.

இன்னமுமொரு பரகாரத்தாலே-கீழ்ச்சொன்ன பரகாரங்களாலன்றிக்கேபின்னொருப்ரகாரத்தாலே ஏதேனுமொருமநதரம்-பகவநமந்த்ரங்களன்றிக்கே ஏதாவதொரு இதரமநதரமென்றபடி.

சொலலும் க்ரமமொழியச் சொன்னாலும்-தன்னைததனுசமாக விசவஸிததுச சொல்லுகையாகிற கரமததை விட்டு * ஸாங்கேத்யாதிகளாலே சொன்னாலும, தன்ஸ்வரூபம-சொன்னவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகையாகிற தனஸ்வரூபததில, கெடலிலலாது - நழுவதிலலாது என்று மூலாரததம.

ஆழ்வாரருளிச்செய்தபடியே - திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த "குலநதரும" எனகிறபாட்டின்படியே, எல்லா வபேக்ஷிதங்களையும் கொடுககும் - தததததிகாராநுகுணமாக அபேக்ஷிதங்களையெல்லாம் கொடுககுமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—கர்மஜ்ஞாநபக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப் போக்கி அவற்றைத்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்.

இனி காமாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான இதின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கர்மஜ்ஞாநேத்யாதியாலே.) அதாவது-கர்மயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு,ஜபஹோமாதிகளாலே தன்னை ஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், கர்மயோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி, அந்தகர்மத்தினுடைய அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு அதைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும். ப்ரதமத்திலே, ஜ்ஞாநயோகத்திலே யிழிந்தவர்களுக்கு, தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில,

ஐச்வர்யகைவல்யபகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு-ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயு மிருக்கும் ஐச்வர்யத்தையும், ஆத்மப்ராப்திரூபமான கைவல்யத்தையும், பரமபுருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தை யாசைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம்ஸாதநமாய்நின்று, அவற்றைக்கொடுக்கும்-அவ்வவ்புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்

கர்மயோகமாவது-யஜ்ஞ தாந தபோத்யாந ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞ அக்நிஹோத்ர தீர்த்தயாத்ர புண்யக்ஷேத்ரவாஸ காசர சாந்த்ராயண புண்யநதீஸ்நாந சாதுர்மாஸ்ய பலமூலாஶந சாஸ்த்ராப்யாஸ ஸமாராதந ஜபதர்பணாதி காயசோஷணத்தாலே பாபநாசம்பிறந்து, அத்தாலே இந்த்ரியத்வாராப்ரஸரிக்கிற ஜ்ஞாநத்துக்கு சப்தாதிகள் விஷயமல்லாமையாலே விஷய ஸாபேக்ஷைபிறந்து, யம நியம ஆஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார தாரணாத்யாந ஸமாதிரூபாஷ்டாங்கயோகக்ரமத்தாலே யோகாப்யாஸ காலத்தளவும் ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்குகை. இதுதான ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸஹகாரியுமாய ஐச்வர்யத்துக்குப்ரதாநஸாதநமாயிருக்கும். கொள்ளுமளவில் - கொள்ளும்போது. அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு-அந்தராயாபாவத்தைபண்ணிக்கொடாநின்றுகொண்டு. ப்ரதமத்திலே ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு - கர்மயோகத்திலே ப்ரவேசித்து அதினாலே நிர்மலாந்தக்கரணாய ஜ்ஞாநயோகத்திலே யிழிகையன்றிக்கே, முதலிலேதானே ஜ்ஞாநயோகத்திலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு.

ஜ்ஞாநயோகமாவது - யோகஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கு ஹ்ருதய கமலம் ஆதித்யமண்டலம் தொடக்கமானஸ்தலவிசேஷங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை விஷயமாக்கி, அவ்விஷயந் தன்னை ஶங்க சக்ர கதா பீதாம்பர கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்யபூஷணாலங்க்ருதமாய லக்ஷ்மீஸஹிதமாகவும் அநுபவித்து, யோகாப்யாஸக்ரமத்தாலே அநுபவகாலத்தைப்போக்கி அநவரத பாவநாரூபமாக்குகை.

மூ.—ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்.

காமஸாதயமான ஜ்ஞாநாரம்பவிரோதி பாபநிவர்த்தியைப் பண்ணி, அநதஜ்ஞாநத்துக்கு நாடோறும் அதிசயத்தைப்பண்ணு கின்றுகொண்டு, அதனைத தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும். பக்தியோகத் திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தன்னைஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், பக்தியோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி பக்திவிவர்த்தி ஹேதுவாயக்கொண்டு அதனைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்குமெனகை.

இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரபந்நர்க்குஇதுசெய்யு முபகாரவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தியிலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-கீழ்ச்சொன்னவைபோலே துஸ்ஸகமுமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமுமா யிருக்கையன்றிக்கே ஸுஸகமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமுமானப்ரபத்த்யுபாயத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தத்நுரூபமானபகவத்பாரதந்த்ர்யரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை விசதமாகப் பிறப்பித்து ஆர்த்தாநுஸந்தாநாதிகளாலே போதுபோக்குகைக்கும் ஹேதுவாய், "எனக் கென்றுந் தேனும் பாலு மமுதுமாய திருமாலதிருநாமம்" என்கிறபடியே,

---

ஜ்ஞாநாரம்பம் - ஜ்ஞாநயோகாரம்பம். நாடோறும் - நாள் தோறும். பக்தியோகமாவது - தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமான அநுபவத்தை ப்ரீதிரூபாபந்நமாக்குகையும், அது தன்னை அறியபபாராததால ப்ராபதத கர்மம கழியுமபடி ஸாதந ஸாதயங்களை யநுஷ்டித்து அதினுடைய ஸங்கோசவிகாஸமாமபடி பரிணமிப்பிக்கை.

காமஜ்ஞாநபக்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு - கர்மயோகஜ்ஞாந யோகபக்தி யோகங்களிலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு, விரோதியைப் போக்கி-யோகாரம்பவிரோதியானபாபத்தைப்போக்கி, அவற்றை-அந்தஜ்ஞாநயோகபக்தி யோகங்களை, தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்-முடித்துக்கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

இங்ஙனன்றிக்கே-உபாஸகர்க்குச் செய்யும் உபகாரவைபவமன்றிக்கே. ஸ்வரூபவிருத்தமாய - பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபவிருத்தமாய. ஸ்வரூபாநு ரூபமான-பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபாநுரூபமான. ப்ரபத்த்யுபாயத்திலே-தத்தேகோபாயத்வ ப்ரார்த்தனையாகிறப்ரபத்த்யுபாயத்திலே. தத்நுரூபமான-அந்த ப்ரபத்த்யுபாயாநுரூபமான. ஆர்த்தாநுஸந்தாநம்-ஸ்வார்த்தாநுஸந்தாநம், ஆதிசப்தத்தாலே - மந்த்ராநுஸந்தாநம்.

மூ.—"மற்றெல்லாம்பேசிலும்" என்கிறபடியே அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாம இதுக்குள்ளேயுண்டு. அதாவதஞ்சர்த்தம.

வ்யா.—ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே போகத்துக்கும ஹேதுவாயிருக்குமென்கை.

இனி, ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வமாகிற இதின்வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார (மற்றெல்லாம்பேசிலு மென்றுதொடங்கி.) அதாவது—"நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று- மற்றெல்லாம் பேசிலும" என்கிறபடியே, ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக்குடலாக அறிய வேண்டும அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம இம்மந்த்ரத்துக்குள்ளே யுண்டென்கை அறியவேண்டு மர்த்தமெல்லா மாகிறதேதென்னு மாகாங்க்ஷையிலேயருளிச்செய்கிறார் (அதாவதஞ்சர்த்தமென்று.) ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமும என்றபடி (ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః । ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తేస్తథాప్రాప్తివిరోధిచ ॥ వదన్తిసకలావేదాః సేతిహాసపురాణకాః । మునయశ్చమహాత్మానో వేదవేదార్థవేదినః)

அ.—ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலேஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே- "ரஸோவைஸ:" என்றும், "எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே யமுதே" என்று மித்யாதியில்படியே ஏதந்மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமானவஸ்து ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே, போகத்துக்கும ஹேதுவாயிருக்கும் - ஸதாநுபவத்துக்கும் யோக்யமாயிருக்கும்

பரபக்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு-ஸுலபமுமாய் பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமுமாயிருக்கிற பரபத்த்யுபாயத்திலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு, ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து-தத்நுரூபமான பகவத் பாரதந்த்ர்யரூபஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தைவிசதமாகப் பிறப்பித்து, காலக்ஷேபத்துக்கும போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும - போதுபோக்குகைக்கும பரதிபாத்ய வஸ்துவைப் போலே ஸ்வயம்போக்யமா யிருக்கையாலே போகத்துக்கும ஹேதுவாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம.

ஜ்ஞாதவ்யமென்றது-ப்ரபத்த்யுபாயத்திலேஇழிந்தவர்களுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி.

மற்றெல்லாம பேசிலு மென்கிறபடியே - நின்திருவெட்டெழுத்துமகற்று மற்றெல்லாம்பேசிலுமென்கிறபடியே, அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாம- ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக் குடலாக அறியவேண்டுமர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம, இதுக்குள்ளே உண்டு-இம்மந்த்ரத்துக்குள்ளே உண்டு என்று மூலார்த்தம.

அதாவது-அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாமாவது,அஞ்சர்த்தம-ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமென்று மூலார்த்தம.

மூ.—பூர்வாசார்யர்கள்இதிலர்த்தமறிவதற்குமுன்பு,தங்களைப் பிறந்தார்களாகநினைத்திரார்கள்; இதிலர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு, "பிறந்தபின் மறந்திலேன" என்கிறபடியே இதனையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம்பண்ணியறியார்கள்.

வ்யா.—(ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: - ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ் ததா ப்ராப்திவிரோதி ச॥ வதந்தி ஸகலா வேதா ஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகா: — முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந:) என்கிறபடியே - ஸகல வேதசாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையு மாகையாலே, தத்ஸங்க்ரஹமான இம்மந்த்ரத்துக்கும் ப்ரதிபாத்ய மிதுவேயிறே. இம்மந்த்ரந்தான் ப்ரணவத்தாலே ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே விரோதயுபாயஸ்வரூபங்களையும், நாராயணபதத்தாலே பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே பலஸ்வரூபத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிறே யிருப்பது.

இம்மந்த்ரார்த்தவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (பூர்வாசார்யர்களென்று தொடங்கி.) அதாவது - நாதயாமுந யதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள், "அன்று நான் பிறந்திலேன" என்கிறபடியே - இம்மந்த்ரத்தில் அர்த்தமறிவதற்குமுன்பு தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்; இதில் அர்த்தஜ்ஞாநம் தங்களுக்குண்டானபின்பு "பிறந்தபின் மறந்திலேன" என்ற ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியில் சொல்லுகிறபடியே, இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யொழிய மற்றொன்றால் காலக்ஷேபம்பண்ணியறியார்களென்கை. வேதசாஸ்த்ரங்கள், ஆழ்வாரருளிச்செயல்கள் இவற்றால் போது போக்கும்போதும் இம்மந்த்ரார்த்தத்தையுட்கொண்டே யநுஸந்திக்கையாலே, இதனையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள் என்னத்தட்டில்லை.

அ.—[ப்ராப்யஸ்யேதி] ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்த்யுபாயத்தையும், ப்ராப்திபலத்தையும், ப்ராப்திவிரோதியையும், இதிஹாஸ புராணங்களோடேகூடின ஸகலவேதங்களும் வேதவேதாந்த பாரகராய மஹாத்மாக்களான ரிஷிகளும் சொல்லாநின்றார்கள்.

மேலென்றது—இனிமேல் என்றபடி-மந்த்ரவைபவப்ரதிபாதநாநந்தரமென்றபடி. பூர்வாசார்யர்கள் - நாதயாமுநயதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள். ஆதிசப்தத்தாலே—எம்பார் தொடங்கித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையளவுமுள்ள ஆசார்யர்களைச் சொல்லுகிறது.

பூர்வாசார்யர்கள் - நாதயாமுநயதிவராதிப்ரப்ருதி திருவாய்மொழிப்பிள்ளைபர்யந்தமான நம்மாசார்யர்கள், இதில் அர்த்தமறிவதற்குமுன்பு-இம்மந்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தமறிவதற்கு முன்பு, தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்—,

மூ —வாசகத்திற்காட்டில் வாச்யத்திலே ஊன்றுகைக்கடி, ஈச்வரனே யுபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை.

வயா.—வாசகமாகதிஸர்வ ஈதையுமஸாதிததுகதொடுக்கவறாு யிருகக,இதினுடையவாச்யததிலே இவர்கள ஊனறுகைக்குஹேது வேதெனன அருளிச்செய்கிறா(வாசகததிற்காட்டிலென்றுதொட ங்கி.)அதாவது-ஸாவபலததுககும ஸ்வயமஸாதநமாயும, ஸாத நாநதரஙகளுககுமஸஹகாரியாயநின்று தலைககட்டிககொடுத்தும போருகிற இதினுடைய வாசகமாகதிதானே யமைந்திருககச் செய்தே, அதினுங்காடடில கீழ்ச்சொனனபடியே, இமமநதரத்தி னுடைய வாச்யததிலே, பூாவாசாாயர்கள் ஊனறுகைக்கடி, உபேயாநதரபராாய இதனை ஸாதநமாகக்கொணடு ஸாதித்தல், உபாயாநதரபராாய இதனை ஸஹகாரியாககொள்ளுதல் செய்யு மவாகளைப்போ லனறிக்கே, உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈஸ்வர னேயென்று ப்ரதிபததிபண்ணி யிருக்கையெனறபடி.

ஆக(திருமந்த்ரத்தினுடைய சீரமைககுப்போரும்படி)என்று தொடங்கி, இவ்வளவும்-வாயவந்தபடி யநுஸநதிககவொண்ணுத படியான இதினுடைய கௌரவத்தையும, ஈஸ்வரன தானேஶிஷ் யனுமாய் ஆசாாயனுமாயநினறு வெளியிட்டருளுகையால்வநத

அ.—இதில்அாததஜ்ஞாநம பிறந்தபினபு-இதிலஅாததஜ்ஞாநம் தங்களுககுண்டானபினபு, "பிறந்தபின மறநதிலேன" எனகிற படியே - பிறந்தபின்மறநதிலேன எனகிற ஆழ்வார்திவ்யஸூக்தி யில் சொல்லுகிறபடியே, இதனையொழிய - இமமந்த்ரார்த்தத்தை யொழிய, வேறொன்றால - மற்றொனறால், காலக்ஷேபம்பண்ணி யறியாாகள்-காலம போககியறியார்கள் என்றுமூலார்த்தம.

ஸர்வபலத்துக்கும்-ஐச்வர்யாதி ஸர்வபலத்துககும். ஸாதநாந் தரங்களுககு - கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநாந்தரங்களுககு. வாசகசக்தி தானே யமைந்திருகக-சப்தசகதிதானே அதிகாராநு குணமாக பலததைக கொடுககைககு ஸமாததமாயிருககச்செயதே. கீழ்ச் சொனனபடியே-பூாவாசாாயர்கள் எனகிற கீழ்வாக்யததில் சொன னபடியே. வாச்யததிலே-அாததததிலே என்றாய், அாத்தப0சகத் திலேயென்றபடி. உபேயாந்தர பரா – ஐச்வாயகைவல்யார்த்திகள். உபாயாந்தரபரா-உபாஸகர்.

வாசகததிலகாடடில-ஸாவார்த்தஸாதகமான திருமந்த்ரத்திற் காட்டில, வாசயத்திலே-திருமந்த்ரததினுடைய அர்த்தத்திலே, ஊன்றுகைககடி-பூாவாசார்யாகளஊன்றுகைககடி,ஈச்வரனேஉபா யோபேயமென்று-உபாயோபேயங்களிரண்டும்ஈச்வரனேயென்று, நினைததிருக்கை-பரதிபத்திபண்ணியிருக்கை என்று மூலார்த்தம்.

ஆகஎன்றது–திருமந்தரத்தினுடைய சீரமைக்கு எனறுதொ டங்கி, ஈச்வரனே உபாயோபேயம என்று நினைததிருக்கை எனனு மளவாக.

மூ.—இது தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம்; - ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும், ஸ்வரூபமும், உபாயமும், பலமுமென்னவுமாம்.

ஏற்றத்தையும், ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும், ஸகலமந்த்ரங்களிலும், வாச்யந்தன்னிலுங் காட்டில் இதுக்குண்டான பெருமையையும், அக்ரமமாகச் சொல்லிலும் தன்கார்யம் செய்யுமாதிக்யத்தையும், அபேக்ஷிதஸகலபலப்ரதத்வரூப மாஹாத்ம்யத்தையும், காமாத்யுபாயஸஹகாரித்வரூபமான உத்கர்ஷத்தையும், ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வரூபமான மாஹாத்ம்யத்தையும், ஏதத்ப்ரதிபாத்யார்த்தகௌரவவிசேஷத்தையும் அருளிச்செய்கையாலே, இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை எல்லாரும் அறியும்படி தாபிப்பித்தருளினாராயிற்று.

இனிமேல் இம்மந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தம் இரண்டுபடியாக அருளிச்செய்கிறார் (இது தன்னிலென்று தொடங்கி.) அதாவது - இம்மந்த்ரந்தன்னில் சொல்லுகிற வர்த்தம் இவ்வாத்மாவினுடைய சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யமாகிற ப்ராப்யமும்; அன்றிக்கே, சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமும், உபாயலப்யமான பலமும் என்று சொல்லவுமாமென்கை. இதில் ப்ரதமயோஜனையில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே - ஸ்வரூபமும், நாராயணபதத்தாலே - ப்ராப்யமும் சொல்லுகிறது. அநந்தரயோஜனையில் ப்ரணவத்தாலே சேஷத்வமும், நமஸ்ஸாலே உபாயமும், நாராயணபதத்தாலே பலமும் சொல்லுகிறது.

அ.—எல்லாருமறியும்படி தாபிப்பித்தருளினார் - இம்மந்த்ரத்தினுடைய ப்ரபாவமும் இதின் ஆர்த்தப்ரபாவமும் அறிந்தார்களாகில் தங்களுக்கும் இது அவஶ்யம் வேணுமென்று ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக அறிந்து உஜ்ஜீவிப்பார்களென்னு மபிப்ராயத்தாலே.

இம்மந்த்ரத்தில் சொல்லுகிறவர்த்தம் இவ்வாத்மாவினுடைய - ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதவாச்யனான இவ்வாத்மாவினுடைய. சொல்லவுமாமென்கை - இரண்டுபடியாகச் சொல்லவுமாமென்றபடி. இதில் - யோஜநாத்வயத்திலும். (ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமும்) ப்ரணவத்தாலே - பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸாலே - பாரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வரூபமுமென்றபடி.

(சேஷத்வபோக்த்ருத்வங்கள் போலன்றே பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகள்) சேஷத்வமாவது - இஷ்டவிநியோகார்ஹதாமாத்ரம்; பாரதந்த்ர்யமாவது - சேஷிக்கு இஷ்டமானபடியே விநியோகப்படுகை; போக்த்ருத்வமாவது - ஜ்ஞாத்ருத்வ பலத்தாலே போக்தசையில் வருகிற ரஸங்களுக்குத் தான் போக்தாவாகை; - போக்யதையாவது - பதார்த்தகதமான ரஸவர்ணாதிகள் போக்தாவுக்கே போக்யமாயிருக்குமாப்போலே, ஆத்மகதமான ஜ்ஞாநாதிகளும் ஈஶ்வரனுக்கு போக்யமாயிருக்கை.

மூ.—பலமிருக்கும்படி ப்ரமேயசேகரத்திலும், அர்ச்சிராதி கதியிலும் சொன்னோம்.

இதுதான் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கும்.

வ்யா.—பலவேஷந்தானிருக்கும்படியெங்ஙனேயென்ன வருளிச் செய்கிறார் (பலமிருக்கும்படி யென்றுதொடங்கி) அதாவது - இவ் வாத்மாவுக்கு ப்ராப்யமான பலந்தான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலேபோய், பரிபூர்ணபகவதநுபவத்தைப்பண்ணி, அவ் வநுபவஜநிதப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டுபண்ணும் அசேஷசேஷ வாதத்தியாகையாலே, அதிருக்கும்படியை ஸங்க்ரஹேணப்ரமேய சேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலும், விஸ்தரேண அர்ச்சிராதிகதியாகிற ப்ரபந்தத்திலும் விஶதமாகச் சொன்னோம், அவற்றிலே கண்டு கொள்வதென்கை.

இனி இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தமருளிச்செய்வ தாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அக்ஷரஸங்க்யை யையும், பதஸங்க்யையையும் அருளிச்செய்கிறார் (இதுதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - * இம்மந்த்ரந்தான (ఓమిత్యేకాక్షరమ్, నమఇతి ద్వేఅక్షరే, నారాయణాయేతిపఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరఞ్ఛన్దసాంగాయత్రీంచేతి) (ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வேஅக்ஷரே, நாராயணாயேதிபஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரஞ்சந்தஸாங்காயத்ரீஞ்சேதி) (ఓమిత్యగ్రేవ్యాహరేత్, నమఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్) (ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத், நம இதி பஶ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்) என்கிறபடியே எட்டுத் திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமா யிருக்குமென்கை. இதினுடைய அஷ்டாக்ஷரத்வஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில், (ఓమిత్యేకాక్షరమ్) (ஓமித்யேகாக்ஷரம்) என்றுப்ரணவத்தைஓரக்ஷரமாகவும், (నమఇతిద్వేఅక్షరే) (நமஇதித்வேஅக்ஷரே) என்று நமஸ்ஸை இரண்டக்ஷரமாகவும்,

அ.—இதுதனனில் சொல்லுகிறவர்த்தம்-இம்மந்த்ரந்தனனில் சொல்லுகிறவர்த்தம், ஸ்வரூபமும் - இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்-நாராயணபதத்தாலே ஸ்வரூ பாநுரூபமான ப்ராப்யமும், ஸ்வரூபமும்-ப்ரணவத்தாலே சேஷ த்வமாகிற ஸ்வரூபமும், உபாயமும்-நமஸ்ஸாலே உபாயமும், பல முமென்னவுமாம் - நாராயணபதத்தாலே பலமான கைங்கர்யமு மென்று சொல்லவுமாமென்று மூலார்த்தம்

பலவேஷமென்றது-பலஸ்வரூபமென்றபடி.

பலமிருக்கும்படி-பலஸ்வரூபமிருக்கும்படியை, ப்ரமேய சேக ரத்திலும்-ஸங்க்ரஹேணப்ரமேயசேகரமென்கிற ப்ரபந்தத்திலும், அர்ச்சிராதிகதியிலும்- விஸ்தரேண அர்ச்சிராதியாகிற ப்ரபந்தத் திலும், சொன்னோம்; - விஶதமாகச்சொன்னோம், அவற்றிலே கண்டுகொள்வது என்று மூலார்த்தம்,

மூ.—மூன்றுபதமும் மூன்று அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது சேஷத்வமும, பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும. இதில்முதற்பதம ப்ரணவம.

இது (அ) என்றும, (உ) என்றும, (ம) என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம்.

வ்யா.—(నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి)(நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி) என்று-நாராயணபதத்தை அஞ்சக்ஷரமாகவும ச்ருதி சொல்லுகையாலே, ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில், நாரபதத்தைப் பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி, ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம சொல்லுமவர்களுடைய பக்ஷம, அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயமாகக்கடவது.

இதில பதத்ரயமும் எவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே, (மூன்றுபதமும் மூன்றர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது) என்கிறார். அவ்வர்த்தங்கள்-தன்னை விசதமாக அருளிச்செய்கிறார் (அதாவது சேஷத்வமும, பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும் என்று.) (ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தமும்) என்று முதல்சொன்ன வாக்யார்த்தம், இதனை நினைத்திறே. இப்பதத்ரயத்திலும்ப்ரதமபதந்தானேதென்ன (இதில்முதல்பதம் ப்ரணவமென்கிறார்.) (ఓమిత్యగ్రేవ్యాహరేత్)(ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்) என்றிறே ச்ருதிசொல்லிற்று ஸ்ம்ருதியும் (ప్రణవాద్యంనమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్। మన్త్రమష్టాక్షరంవిద్యాత్సర్వసిద్ధికరంనృణామ్)(ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம - மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத ஸர்வஸித்திகரம்நர்ணாம்)என்றதிறே.

இனி ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, இதினுடைய அக்ஷரத்ரயாத்மகதையை யருளிச்செய்கிறார (இது - அ- என்றும், உ - என்றும, ம - என்றும மூன்று திருவக்ஷரம்என்று.)

அ—ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில்-பிந்நபதமன்றிக்கே ஏகபதத்வேந ச்ருதிப்ரஸித்தமான நாராயணபதத்தி லென்றபடி. நாராயணபதத்தை ஷடக்ஷரமாக்கி - நாரஅயநாய என்று பிந்நமாகப்பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி. அவைதிகமாகையாலே - வைதிகமல்லாமையாலே. அநாதரணீயமாகக்கடவது-ஆதரிக்கத்தக்கதன்றென்றபடி.

சேஷத்வமாவது-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம். பாரதந்த்ர்யமாவது - யதேஷ்ட விநியுஜ்யமாநத்வம். கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம்.

மூன்றுதாழியிலே தயிரைநிறைத்துக் கடைந்து வெண்ணெயு திரட்டுமாப்போலே மூன்றுவேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையும் எடுத்தது.

வ்யா.—இப்ரணவந்தான், அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே மூன்றக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாய், மூன்றர்த்தப்ரகாஶகமாய், ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகார்த்தப்ரகாஶகமாயிறேயிருப்பது. இந்த அக்ஷரத்ரயத்தினுடையவும் உத்பத்திக்ரமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (மூன்றுதாழியிலே என்று தொடங்கி) (భూరితిఋగ్వేదాదజాయత, భువఇతియజుర్వేదాత్, సువరితిసామవేదాత్, తానిశుక్రాణ్యభ్యతపత్, తేభ్యోభితప్తేభ్యస్త్రయోవర్ణా అజాయన్త, అకార ఉకార మకారఇతి, తానేకధాసమభరత్తదేతదోమితి,) (பூரிதிருக்வேதாதஜாயத, புவஇதியஜுர்வேதாத், ஸுவரிதிஸாமவேதாத், தாநிசுக்ராண்யப்யதபத், தேப்யோபிதப்தேப்யஸ்த்ரயோவர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார மகார இதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேததோமிதி) என்றும், (అకారశ్చాప్యుకారశ్చ మకారశ్చ ప్రజాపతిః। వేదత్రయాన్నిరబృహద్భూర్భువస్స్వరితీతిచ) (அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்சமகாரஞ்சப்ரஜாபதி: - வேதத்ரயாந்நிரப்ருஹத்பூர்புவஸ்ஸ்வரிதிதிச) என்றும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ருக்யஜுஸ்ஸாமரூபமான வேதத்ரயத்தில்நின்றும், "பூ:-புவ:-ஸுவ:," என்கிற வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் தோற்றுவித்து, அந்தவ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும், பொன்ஓட வைக்குமாப்போலே தன்ஸங்கல்பத்தால ஓடவைத்து, அவற்றில்நின்றும் - அகார - உகார மகாரங்களாகிற அக்ஷரங்கள்மூன்றும், அடைவே தோன்றும்படி பண்ணி, இப்படி ஸாவேசவரான ஸ்ருஷ்டரித்தபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, பாத்ரத்ரயகதமான தயிரைத் தனித்தனியே கடைந்து, தத்ஸாரமான வெண்ணெயைவாங்கித் திரட்டினுப்போலே, மூன்றுவேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையுமெடுத்தது என்கிறார்.

அ.—அஸம்ஹிதாகாரம்-பிரிந்திருக்கை. (மூன்றர்த்தப்ரகாசகமாய்) லுப்தசதுர்த்திவிபக்திஸஹிதமான அகாரம் பகவச்சேஷத்வரூபார்த்த ப்ரகாசகமாயும், உகாரம் அநந்யார்ஹத்வஸம்பந்தார்த்த ப்ரகாசகமாயும், மகாரம்-அந்த சேஷத்வாசரயமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற ஜீவாத்மஸ்வரூபார்த்த ப்ரகாசகமாயுமிருக்குமென்றபடி. ஏகார்த்தப்ரகாசகமாய் - ஜீவஸ்வரூபைகார்த்தப்ரகாசகமாய், தோற்றுவித்து-தன்ஸங்கல்பத்தாலே தோன்றும்படிபண்ணி. [అకారఞ్చ-அகாரஞ்சேதி] அகாரத்தையும் உகாரத்தையும் மகாரத்தையும் ப்ரஜாபதியானவன் "భూః,భువః,సువః" (பூர்புவஸ்ஸுவ:) என்கிற வ்யாஹ்ருதிகளையும் தனித்தனியே இடையீடாகக்கொண்டு வேதத்ரயத்திலநின்றும் ஸங்க்ரஹித்தான் இடையீடாவது-வேதத்ரயத்தையும் ஒருதட்டும் இந்த அக்ஷரத்ரயத்தையும் ஒருதட்டுமாக நிறுத்துகை. ஓடவைத்து - ஓடும்படி உருக்குகை. தோன்றும்படி பண்ணுகையாவது - ஸ்ருஷ்டிக்கை.

மூ.—ஆகையால் இது ஸகலவேதஸாரம். இதில் அகாரம் ஸகலசப்தத்துக்கும் காரணமாய,

---

வ்யா —இத்தால்பலித்ததையருளிச்செய்கிறார (ஆகையாலிது ஸகலவேதஸாரம் என்று.) அதாவது - அக்ஷரத்ரயமும் ஓரோ வேதத்தினுடைய ஸாரமாக ஸமுத்தாதமாகையாலே, இவ்வக்ஷர த்ரயாதமகமான ப்ரணவம, ஸகலவேதஸாரம் என்றபடி. 'ஆக இதுதனனிறசொலலுகிற அர்த்தம்' என்றுதொடஙகி இவ்வளவும- இமமந்த்ரத்தினுடைய வாகயார்த்தத்தையும, அக்ஷரஸங்கயையை யும, பதஸங்கயையையும, பதத்ரயமும் ஆத்மத்ரய ப்ரதிபாதக மெனனுமத்தையும, அதில்ப்ரதமபதம் இன்னதென்னுமதத்தையும, அதுதான் அக்ஷரத்ரயாத்மகமாயிருககுமெனனுமதத்தையும, அவ வக்ஷரத்ரயமும் வேதத்ரயஸாரமாகவுத்பந்நமாகையாலே தத்ஸமு தாயமான ப்ரணவம ஸகலவேதஸாரமெனனு மதத்தையும அருளிச செயதாராயிற்று.

இனி இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக்கும் அடைவே அர்த்தமருளிசசெய் வதாகத் திருவுள்ளமபற்றி, ப்ரதம அகாரார்த்தத்தை யருளிச் செயகிறார (இதில் அகாரமெனறுதொடஙகி) அதாவது - இவ் வக்ஷரத்ரயத்திலும்வைத்துககொணடு ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம், (నామరూపఞ్చభూతానాం కృత్యానాఞ్చప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్యఏవాదౌ దేవాదీనాం చకారసః) (நாமரூபஞ்சபூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம் - வேத சப்தேப்ய ஏவாதௌதேவாதீநாம் சகாரஸ:) என்கிறபடியே-லௌ கிகஸகலசப்தங்களுக்குமவேதம்காரணமாய, (ప్రణవాద్యాస్తథావేదాః) (ப்ரணவாத்யாஸ்ததாவேதா:)(ఓఙ్కారప్రభవావేదాః) (ஓங்காரப்ரபவா வேதா:) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அந்தவேதஙகளுக்கும்

அ.—மூனறுதாழியிலே நிறைத்ததயிரை-பாத்ரத்ரயகதமாக, கடைந்து - தனித்தனியே கடைநது, வெண்ணய - தத்ஸாரமான வெணணெயை வாஙகி, திரட்டுமாப்போலே-சோததாப்போலே, மூனறுவேதத்திலும் - ரிகயஜுஸ்ஸாமஙகளாகிற மூன்றுவேதத்தி லும, மூனறக்ஷரத்தையும எடுத்தது,—என்று மூலார்த்தம்.

ஆகையால-அக்ஷரத்ரயமும் ஓரோவேதத்தினுடைய ஸார மாக ஸமுததாதமாகையாலே, இது - இவவக்ஷரத்ரயாதமகமான ப்ரணவம, ஸகலவேதஸாரம-ஸகலவேதஙகளுடையவும ஸாரபூத மாயிருக்குமெனறு மூலார்த்தம்.

இனி-இனிமேல. இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக்கும் - ஸகலவேதஸார மாக ஸமுதத்ருதமான இந்தஅக்ஷரத்ரயத்துக்கும. [నామరూపఞ్చ- நாமரூபமிதி] தேவாதிகளான ஸாவபூதஙகளுடைய நாமஙகளை யும், ரூபங்களையும், வ்யாபார விசேஷஙகளையும வேதசப்தஙகளா லே கண்டு முனபுபோலே ஸ்ரஷ்டாவானவன ஸ்ருஷ்டித்தான்.

மூ — நாராயணபதத்துக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

வயா.—ப்ரணவம் காரணமாய, (తస్యప్రకృతిలీనస్య) (தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) என்கிறபடியே அந்தப்ரணவந்தனக்கும், தான் காரணமாயிருக்கையாலே (అకారో వై సర్వా వాక్) (அகாரோ வை ஸர்வா வாக்) (సమస్తశబ్దమూలత్వా దకారస్య స్వభావతః) (ஸமஸ்தசப்தமூலத்வாதகாரஸ்ய ஸ்வபாவதஃ) என்கிறபடியே ஸகலசப்தத்துக்குங் காரணமாய, ஸர்வேஶ்வரன் ஸமஸ்தவஸ்து ஶரீரியாய் ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயணபதத்துக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்கையாலே, (యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే యేన జాతాని జీవన్తి) (யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி) (సఏవసృజ్యస్సచసర్గకర్తా సఏవపాత్యత్తిచపాల్యతేచ) (ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ்ஸ ச ஸர்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்கும் காரணமாய, எல்லார்க்கும் ரக்ஷகனாயிருக்குமெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறதென்கை. இத்தால் - இவ்வக்ஷரத்தில் ப்ரகாத்யர்த்தமான காரணத்வமும், தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வகாரத்துக்கு நாராயணபதஸங்கரஹதயா ரக்ஷகவாசித்வம் சொல்லும்போதும், தாதுஸித்தவேஷத்தை அவலம்பித்தே சொல்லவேணுமிறே.

அ.—எல்லா ஜகத்துக்கும்-ஸமஸ்த ஜகத்துக்கும், ஜகதந்தர்வர்த்திஸகலப்ராணிகளுக்கும் காரணமாய-நிமித்தஸஹகாரிஉபாதானரூபத்ரிவித காரணமாய். இத்தால-ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச்சொல்லுகிற ஆகத்தால், ப்ரகாத்யர்த்தமும் - ப்ரணவஸம்ஜ்ஞிக அகாரார்த்தமான காரணத்வமும், தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும், "அவ ரக்ஷணே" என்கிற விடத்திலே, அவ் என்கிற தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும்.

இதில்-இந்த அக்ஷரத்ரயத்திலும், அகாரம்-ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம், 'ஸகலசப்தத்துக்கும் காரணமாய் - ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸகலசப்தத்துக்கும் காரணமாய், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்கையாலே-ஸர்வேச்வரன் ஸமஸ்தவஸ்து சரீரியாய் ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயண பதத்துக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணமாய - ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்கும் காரணமாய், ஸர்வரக்ஷகனை - எல்லார்க்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கும், எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது—, என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ரக்ஷிக்கையாவது-விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையும். இவையிரண்டும் சேதநர் நின்றநின்ற வளவுக்கீடாயிருக்கும். ஸம்ஸாரிகளுக்கு விரோதி ஶத்ருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம் அந்நபாநாதிகள்;

வ்யா—ரக்ஷிக்கையாவது தானேதெனனும் ஆகாங்க்ஷையிலேயருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கையாவதென்று தொடங்கி) அதாவது-ரக்ஷகத்வந்தான அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வ, இஷ்டப்ராபகத்வரூபேண த்விவிதமாகையாலே, ஈஶ்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்கையாவது அவர்களுக்கு துக்காவஹமான விரோதியைப் போக்குகையும், ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையுமெனகை. இவர்களுக்கு இவன்போக்கும் விரோதியேது, கொடுக்கும் அபேக்ஷிதமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவையிரண்டும்சேதநர்நின்றநின்றவளவுக்கீடாயிருக்குமென்று.) சேதநர் நின்றநின்றவளவுக்கீடாயிருக்கும் என்றது - தத்தததிகாராநுகுணமாயிருக்குமென்றபடி.

இதுதன்னை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஸம்ஸாரிகளுக்கித்யாதி.) அதாவது-தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும், ஶப்தாதிவிஷயாநுபவமுமே யாத்ரையாயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு நிவர்த்யமான விரோதி, ஶத்ருக்களால்வரும் நலிவுதொடக்கமானவை; ப்ராப்யமானவபேக்ஷிதம், சோறுதண்ணீர்முதலானவையெனகை. (ஶத்ருபீடாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - ஆதிவ்யாதிமுதலானவற்றால்வரும்பீடைகளைச்சொல்லுகிறது. (அந்நபாநாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே-ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணாங்கராகாங்கநாலிங்கநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

அ.—ரக்ஷிக்கையாவது - ஈச்வரன்சேதநரைரக்ஷிக்கையாவது, விரோதியைப் போக்குகையும்-துக்காவஹமான விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும் - ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கையுமென்று மூலார்த்தம்.

இவையிரண்டும் - போக்கும்விரோதியும் கொடுக்கும் அபேக்ஷிதமுமாகிற இவையிரண்டும், சேதநர் நின்றநின்றவளவுக்கு-சேதநருடையதத்ததிகாரத்துக்கு, ஈடாயிருக்கும்- அநுகுணமாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநத்தைச்சொல்லுகிறது. யாத்ரையாயிருக்கை-போதுபோக்காயிருக்கை. அநுபவமே யாத்ரையென்றத்தாலே- வேறொன்றால் போதுபோக்குகை யன்றிக்கே அதுவே கமநமாயிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. (ஆதிவ்யாதி)ஆதியாவது-மாநஸிகதுக்கம்;வ்யாதியாவது-தேஹஜமான ஜ்வராதிகள்.

மூ.—முமுக்ஷுக்களுக்குவிரோதி ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்,

வ்யா.—(முமுக்ஷுக்களுக்கித்யாதி) அதாவது-ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொதித்து, பரமபதத்திலேபோகவாசைப்படாநிற்கும் முமுக்ஷுக்களுக்குநிவர்த்யமானவிரோதி *பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாய்க்கொண்டுஇவ்விபூதியிலேயிருக்கையாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்;

அ.—ஸம்ஸாரிகளுக்கு-தேஹாத்மாபிமாநிகளாயசப்தாதிவிஷயபரவணரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு, விரோதி-நிவர்த்யமான விரோதி, சத்ருபீடாதிகள் - சத்ருக்களால்வரும் பாதை ஆதிவ்யாதிகளால்வரும் க்லேசம், அபேக்ஷிதம்-ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம், அந்நபாநாதிகள்-சோறு தண்ணீர் ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணங்க நாலிங்கந சும்பந கரீடைகளென்று மூலார்த்தம்.

ஸம்ஸாரத்தில், அடிக்கொதித்து-கால்கொதித்து. அதாவது-விரோதி ஜ்ஞாநம்தலையெடுக்கை. பரமபதத்திலே-ஸுகாவஹமான பரமபதத்திலே.

பொய்ந்நின்ற-உத்பத்தி விநாசாதி யோகத்தாலே அஸத்ய சப்தவாச்யமான அசேதநவிஷயத்தில, ஞாநமும் - ஆத்மஜ்ஞாநமும, பொல்லாவொழுக்கும்-அந்த தேஹாத்மாபிமாநமடியான ஸம்ஸார துஷ்காமப்ரவ்ருத்தியும, அழுக்குடம்பும - இக்கர்மமடியாகவரக்கடவதான மாம்ஸாஸ்ர்காதி மலரூபதேஹஸம்பந்தமும், இந்நின்ற நீர்மை - இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவ விசேஷத்தை, இனி யாமுறாமை நிர்ஹேதுக கடாக்ஷமூலமானஜ்ஞாநலாபத்தையுடையவர்களாய இன்று அங்கீகாரபலத்தையுடைய நாங்கள் அணுகாதபடி. உயிரளிப்பான எந்நின்ற யோநியுமாய்ப் பிறந்தாய - ப்ராணிபதார்த்தங்களுடைய அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும இஷ்ட ப்ராப்தியையும பண்ணிக்கொடுக்கைக்காக ரூபப்ரகாரவ்யவஸ்திதங்களான ஸகலஜாதிகளிலும் அவதீர்ணனானவனே, இமையோர்தலைவா - ஏவம்வித்ஸௌலப்ய விசிஷ்டனான வுன்னை ஆச்ரிதரை ஸதா அநுபவிப்பிக்கைக்காக ஸதாஸ்தாநபரரான *அயாவறும்அமரர்களுக்கு அதிபதியானவனே, அடியேன் செய்யும விண்ணப்பம் மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாய. உன திருவடிகளில நிருபாதிகசேஷத்வத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடையனான நானசெய்கிறமெய்யானவிண்ணப்பத்தை, ஜகத்வ்யாபாரத்தில பராக்கற்றுநின்று கேட்டருளமேணும. மெய்ந்நின்று என்று-அபரோக்ஷிக்குமபடி நின்றெனனவுமாம. கேட்டருளாய என்று-கேட்கைதானே அருளென்று கருத்து. இந்நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை-அடியேன்செய்யும விண்ணப்பம. என்றந்வயம். யாமுறாமை என்று பன்மையாயிருக்க, அடியேன் என்ற ஒருமையாலே - ஈச்வரனுக்கு விஜ்ஞாபிப்பார் தாமொருவருமாய, பலலாபம் ஸம்பந்திபரம்பரைக்கும ஒக்குமென்றுகருத்து

மூ.—அபேக்ஷிதம்பரமபதப்ராப்தி. முக்தர்க்கும்,நித்யர்க்கும் விரோதி கைங்கர்யஹாநி; அபேக்ஷிதம் கைங்கர்யவ்ருத்தி.

வ்யா.—ப்ராப்யமான வபேக்ஷிதம், பகவதநுபவாதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கையென்கை.

(முக்தர்க்குமித்யாதி) அதாவது - நிவர்த்த ஸம்ஸாரராயும், அஸ்பர்ஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராயும், பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்ய பரராயிருக்கும் முக்தர்க்கும் நித்யர்க்கும்விரோதி-வகுத்தசேஷியான ஸர்வேஶ்வரன்திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோரும் கைங்கர்யத்துக்கு வரும் விச்சேதம். அபேக்ஷிதம் உத்தரோத்தரம் அடிமைசெய்துசெல்லுகையாகிற கைங்கர்யவர்த்தியென்கை ஆக, இப்படி அதிகாராநுகுணம் விரோதியைப்போக்கி அபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கையாலே ஈஶ்வரனே ஸர்வரக்ஷகனென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அ.—முமுக்ஷுக்களுக்கு- ஸம்ஸாரத்திலே அடிக்கொதித்து பரமபதத்திலேபோக ஆசைப்படாநிற்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கு, விரோதி- நிவர்த்யமான விரோதி, ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்-அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தோடே இவ்விபூதியிலே யிருக்கையாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம், அபேக்ஷிதம்-ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம், பரமபதப்ராப்தி-பகவதநுபவாதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கையென்று மூலார்த்தம்.

நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய் என்கிற விஶேஷணம்-முக்தர்க்கும், அஸ்ப்ர்ஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராயென்கிற விஶேஷணம் - நித்யர்க்கும், பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யபரரா யிருக்கும் என்கிற விஶேஷணம் - இருவர்க்குமாக யோஜிக்கவுமாம். ஸ்வரூபாநுரூபமாக-ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யஸ்வரூபாநுரூபமாக.

முக்தர்க்கும்-நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராயும் பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யபரராயு மிருக்கும் முக்தர்க்கும், நித்யர்க்கும்-அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராயிருக்கிற நித்யர்க்கும்; விரோதி - நிவர்த்யமான விரோதி, கைங்கர்யஹாநி - வகுத்த ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன்திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பண்ணிக் கொண்டுபோரும் கைங்கர்யத்துக்கு வரும் விச்சேதம், அபேக்ஷிதம் - ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம், கைங்கர்யவ்ருத்தி - உத்தரோத்தரம் அடிமைசெய்து செல்லுகையாகிற கைங்கர்ய வ்ருத்தி என்று மூலார்த்தம்.

மூ.— ஈஶ்வரனையொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம.

வ்யா.—இப்படி, ஈஶ்வரனேயோ பின்னை எல்லாரையும ரக்ஷிக்கிறவன்? லோகத்திலே மாதாபிதாப்ரப்ருதி தேவதாந்தர பர்யந்தமாக ரக்ஷகராயப் போருகிறவர்கள் பலருமில்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார (ஈஶ்வரனையொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம என்று.) அதாவது - நிருபாதிகபந்துவாய், ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டு போரும் ஸர்வேஶ்வரனையொழிந்த ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும, அர்வாசீநரான தேவதாந்தரங்களும ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம, ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்நபரித்ராணமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே சொன்னோம, அதிலேகண்டுகொள்வதென்கை.

அ.—அர்வாசீநரான-தங்களுடைய ரக்ஷணத்தில தங்களுக்கு சக்தியில்லாதவர்களான.

ஈச்வரனையொழிந்தவர்கள் - நிருபாதிகபந்துவாய ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டுபோரும் ஸர்வேச்வரனை யொழிந்தவர்கள், ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் - ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும் அர்வாசீநரான தேவதாந்தரங்களும் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம், ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்- ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்நபரித்ராணமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது என்று மூலார்த்தம.

ப்ரபந்ந பரித்ராணே; - ப்ராதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் வாலிபக்ஷத்திலும் ராவணன்பக்ஷத்திலும காணலாம; புத்ரர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ருத்ரன்பக்ஷத்திலும கம்ஸன்பக்ஷத்திலுங்காணலாம; மாதாபிதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம, கைகேயிபக்ஷத்திலும் ராவணன்பக்ஷத்திலுமகாணலாம; ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்தாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம, தாமபுத்ராதிகள் பக்ஷத்திலும் நளன்பக்ஷத்திலும காணலாம

இவர்கள் ரக்ஷகரென்றே நாட்டில் கண்காட்டியாயப்போருகிற சந்த்ராதித்யர்கள ரக்ஷகராகக் குறையென்னென்னில; அவர்களும ஈஶ்வராஜ்ஞைக்கு அஞ்சி, தாங்கள நினைத்தபடி ஸஞ்சரிக்கப்பெறாதே * நாழிகை கூறிட்டுக்கொண்டு உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாயக்கொண்டு ஹிரண்யராவணாதிகள கையிலேயகப்பட்டு அவர்களுக்கு இழிதொழில்செய்துதிரிகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள்.

மூ — ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டி ஸந்நிதி வேண்டுகையாலே, இதிலே ஸ்ரீஸம்பந்தமுமநுஸந்தேயம்.

வ்யா — அநந்தரம் ஆத்தபலத்தாலே இப்பதத்திலே அநுஸந்திக்கப்படும் ஸ்ரீயபதித்வத்தையருளிச்செய்கிறார். (ரக்ஷிக்கும்போது என்று தொடங்கி.) அதாவது - (లక్ష్మ్యా సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా। రక్షకస్సర్వసిద్ధాంతే వేదాంతేపి చగీయతే) (லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா - ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தே பிசகீயதே) என்கிறபடியே ரக்ஷகனை லீச்வரன் சேதநனை ரக்ஷிக்குமத்தசையில், இவர்களுடைய அபராதங்களைக் கண்டால், தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யாதல் உபேக்ஷியாமல் செய்கைக்குறுப்பான க்ருபையை ஜநிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டி ஸந்நிதி அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே, ரக்ஷகனானவனைச் சொல்லுகிற இவ்வகாரத்திலே, அவனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயமென்கை.

அ — த்ரைலோக்யத்துக்குமீச்வரனான இந்த்ரனும் நம்பதம் எப்போது நழுவுகிறதோ! என்று அஞ்சி, மஹாபாபஹதனாய் ப்ரஹ்மஹத்யையாலே அபிபூதனாய் இந்த்ரஜித்தின கையிலே கட்டுண்டு, மஹாபலிபோலவாரகையிலே ஐச்வர்யத்தைப்பறிகொடுத்துக் கண்ணுமண்ணீருமாய்க் கழுத்தும் கப்படமுமாய்க்கொண்டு திரிந்தானொருவனாகையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான். ப்ரஹ்மாவும், மதுகைடபாகையிலே நோவுபட்டு வேதங்களைப்பறிகொடுத்து, "கண்ணிழந்தேன், தமிழந்தேன" என்று நிலம் துழாவுகையாலும், ருத்ரனகையிலே தலையறுப்புண்கையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான்.

ருத்ரனும், ஸகலப்ராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கையே தொழிலாகவுடையனாய், விடாயர்முகத்திலே நெருப்பைச்சொரிந்தாப்போலே யிருக்கிற * தழல்நிறவண்ணனாய், தன்னை ஆசரயித்த வாணனை, "அறுத்துத்தா, பொசுக்கித்தா" என்று கொடுந்தொழில்களைச்செய்வித்துக்கொண்டு தன்னை ஆசரயித்தவாணனை தலையில்பூ வாடாமல் ரக்ஷிக்கிறேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, தொழுதகைகளைகளளிக்காடு சித்தாப்போலேசிக்கக்கண்டு, "உயிருண்டாகில் உபபுமாறியுண்ணலாம" என்று நெறறியில் கண்ணைப் புதைத்துக்கொண்டு நழுவினொருவனாகையாலும், லோககுருவாய தனக்குப் பிதாவான ப்ரஹ்மாவின் தலையைத்திருகிப்பாதகியாய்க் கூறுசெய்தவூரிலேகுறும்புசெய்து கையும் கைத்தலையுமாய்க்கொண்டு திரிவானைப்போலே" கையும் கபாலமுமாய்க்கொண்டு திறந்துகிடந்தவாசல்கள்தோறும்புகுந்து தன்னைவெளியிட்டுக் கொண்டு திரிகையாலும ரக்ஷகனாகமாட்டான் என்ற வீதுகளைக் கொள்வது.

மூ —அத்ரபகவத்ஸேநாபதிமிஶ்ரர்வாக்யம்; - "அவன்மார்பு விட்டுப பிரியில், இவ்வக்ஷரம்விட்டுப்பிரிவது."

வயா.—லக்ஷ்மீஎனறுதே,ஸ்ரீஎனறது,(ஶ்ரயதே) (ஶ்ரயதஇதி ஸ்ரீ:) என்கிறபடியே அவனைநிதயஸேவைபண்ணுகையாலே அவ னோடு இவளுக்குணடான அவிநாபாவமும,ஸ்ரீயதஇதிஸ்ரீ: எனகிற படியேசேதநருககு இவள நித்யஸேவயையாயிருககுமெனனுமது வுமதோற்றுகைககாக.

இன்னமும் இவ்வகாரததிலே ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீஸமபந் தம் நியமேந தோற்றுமெனனுமததை ஆப்தவசநத்தாலே தர்ஶி ப்பிககிறா (அதரஇதயாதியால.) அதாவது - இவ்விடத்திலே ஜ்ஞாநாதிகரான ஸ்ரீஸேநாபதிஜீயர் அருளிச்செயயும் வார்ததை; " 'அகலகிலலேனிறையும்' எனறு அவனதிருமாரபிலே நிதய வாஸமபண்ணுமிவள், அம்மாரபைவிட்டுப்பிரியிலாயிற்று அவனு க்கு ப்ரதிபாதகமான விவ்வக்ஷரததைவிட்டுப்பிரிவது" எனறென் கை. "எனறு" எனகிறவித்தனையுஙகூடடாதபோது, கீழோடுஇவ் வாகயம் அந்வயியாது. இததால் - அவனதிருமாரபில ஸமபந்தம் இவளுக்கு நித்யமாகையாலே, அவனதோற்றுமிடத்திலேஇவளும் தோற்றுகை நிஶ்சிதமாகையாலே,அவனதிருமாரபி லந்வயததோ பாதி, அவனுககு வாசகமான அகாரத்திலஅநவயமும இவளுக்கு நிதயமெனறதாயிறறு

அ.—ரக்ஷிககுமபோது-ரக்ஷகனானவீச்வரனசேதநரைரக்ஷிககும ததையிலே, பிராட்டிஸந்நிதிவேண்டுகையாலே - இவாகளுடைய அபராதஙகளைக கண்டாதல தன்ஸ்வாதந்த்ரயத்தாலே யாதல் உபேக்ஷியாமல் செயகைக் குறுபபான காரியதை ஜநிபபிககும புருஷகார பூதையான பிராட்டிஸந்நிதி அவசயாபேக்ஷிதமாகை யாலே, இதிலே ஸ்ரீஸம்பநதமு மநுஸநதேயம-ரக்ஷகனானவனைச் சொல்லுகிற இவ்வகாரததிலே அவனுடைய லக்ஷ்மீ ஸமபந்தமும் அநுஸந்தேயமெனறு மூலார்த்தம.

நியமேந-நியமமாக. அத்ர-இந்த அகாரத்திலே.

இததாலஎன்றது - அத்ரபகவதஸேநாபதி இத்யாதிவாக்யத் தாலே. ஸ்ரீஸமபந்தமு மநுஸந்தேயமென்கிற விடத்திலே, அவன் மார்வைவிட்டுப் பிரியிலாயதது இவவக்ஷரமவிட்டுப்பிரிவதுஎன்ற பகவத்ஸேநாபதிமிச்ராவாக்யம் எனறந்வயம் மூலார்ததம ஸ்பஷ் டம. இனனமும-கிழருளிச்செயத ப்ரகாரமன்றிககே பரகாராநத ரேணவும. இவ்வாத்ததததை-அவனுககு வாசகமான அகாரததில அநவயம் இவளுக்கு நித்யம்என்னு மிவ்வர்த்ததததை. அநவராதாந் வயத்தை-நிதயஸம்பநதத்தை.

மூ.—பர்த்தாவினுடையபடுக்கையையும், ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிருக்கும மாதாவைப்போலே, ப்ரதம சரமபதங்களைவிடாதேயிருக்குமிருப்பு.

வ்யா.—இனமுமஇவ்வர்த்தத்தைவிஸ்தரீகரிக்கைக்காகஈச்வர சேதநவாசகங்களான அகாரமகாரங்களிரண்டிலும, இவளுக்குண் டான அநவரதாந்வயத்தைஸதர்ஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (பாத்தாவினுடைய வென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஶேஷ பூதையான தன்ஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமபடி அவனை ரஸிப்பிக் கைக்காக, பாத்தாவினுடைய படுக்கையையும விடாதே,ரக்ஷகை யான தன்ஸ்வரூபத்துக்குப் போருமபடி தத்ரக்ஷணம பண்ணு கைக்காக ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிருக்கும் மாதாவானவளைப்போலே, இவளும்பாதர் பூதனான ஈசவரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருநதுள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும, ப்ர ஜாபூதரான சேதநாக்குப்ரதிபாதகமாயிருநதுள்ள சரமபதமான மகாரத்தையும. தத்தத்விஷயத்தில் தனக்குண்டான ஸமபந்த த்துக்கீடாக ரஸிப்பிக்கை, ரக்ஷிக்கையாகிற விவறறைப்பற்ற, விடாதேயிருக்குமிருப்பு என்கை.

அ.—ரஸிப்பிக்கை-ஸம்ச்லேஷாதிகளாலே ரஸிப்பிக்கை.தத்தத் விஷயத்தில் தனக்குண்டான ஸம்பந்தமாவது-பதநீத்வமாதர்த்வ ரூப ஸமபந்தம. ரக்ஷிக்கையாவது - சைதந்யமாகிற ஸதநயத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கை. சைதந்யமாவது-பகவதாபிமுகயஜ்ஞாநம; சேஷத்வஜ்ஞாந மென்னவுமாம். ப்ரதமபதமான அகாரத்துக்கு தர்ஷ்டாந்தம-படுக்கை;சரமபதமானமகாரத்துக்குதாஷ்டாந்தம்-தொட்டில்; பதநீதவேந-படுக்கையில ஸமபந்தம ; மாதர்தவேந-தொட்டிலிலே ஸம்பந்தமென்றுகண்டுகொளவது.

பர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும விடாதே - சேஷபூதை யான தனஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமபடி அவனை ரஸிப்பிக்கைக் காக பாத்தாவினுடைய படுக்கையையும் விடாதே, ப்ரஜையினு டைய தொட்டிலையும விடாதே - ரக்ஷகையான தனஸ்வரூபத் துக்கும போரும்படி தத்ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக ப்ரஜையினு டையதொட்டிலையுமவிடாதே; இருக்கும்—, மாதாவைபபோலே- மாதாவானவள் போலேஇவளும, ப்ரதமசரம பாவங்களை—பாதா பூதனான ஈச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருநதுள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும், ப்ரஜாபூதரான சேதநர்க்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந் துள்ள சரமபதமான மகாரத்தையும, விடாதே யிருக்கு மிருப்பு- தத்தத் விஷயத்தில தனக்குண்டான ஸம்பந்தத்துக்கீடாகரஸிப பிக்கை, ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்றவிடாதே யிருக்குமிருப்பு என்று மூலார்த்தம.

மூ.—ஸ்ரீநந்தகோபனையும்,க்ர்ஷ்ணனையும்விடாத யஶோதைப் பிராட்டியைப்போலே. ஒருவன் அடிமை கொள்ளும்போது, க்ரஹிணிக்கென்றன்றே ஆவணையோலையெழுதுவது;

வ்யா.—கீழ்ச்சொன்னதாஷ்டாந்ததத்தை, ஒருவிசேஷநிஷ்ட மாக்கியருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபனையுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது-பார்யையான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிப்பிக்கைக காக பர்த்தாவான ஸ்ரீநந்தகோபனையும விடாதே, மாதாவான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாகரக்ஷிக்கைக்காக புத்ரனானக்ர்ஷ்ணனையும் விடாதே, "அம்பரமே" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே, மத்யே வர்த்திக்கும் யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே, ப்ரதம சரமபதவாச்யரான ஈச்வரசேதநர்களிருவரையும் விடாதே இவ ளும் வர்த்திக்குமபடியென்கை

ஈஶ்வர ஶேஷத்வமாத்ரமொழியப் பிராட்டிக்கும் ஶேஷ மென்னுமிடம், இவ்வாசகத்திலினறிக்கேயிருக்கசசெய்தேயும், இவளுக்கும் ஶேஷமெனறு நாம்கொள்ளுகிறபடி யெங்ஙனேயெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார (ஒருவனென்றுதொடங்கி) அதாவது - லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாவிகள் முதலான ஓரடிமை யைக கொள்ளுமபோது, தனக்கென்றேயெழுதிக்கொள்ளுமதொ ழிய, க்ரஹிணிக்கென்றன்றே விலையோலை யெழுதிக்கொள்வது;

அ.—ஒருவிசேஷநிஷ்டமாக்கி-ஒருவ்யக்திவிசேஷநிஷ்டமாக்கி ஸ்ரீநந்தகோபனையும் விடாத - பார்யையான தன்ஸ்வரூ பாநுகுணமாகரக்ஷிப்பிக்கைக்காகபர்த்தாவான ஸ்ரீநந்தகோபனையு ம்விடாதவளாய், க்ர்ஷ்ணனையும்விடாத-மாதாவானதன்ஸ்வரூபா நுகுணமாகரக்ஷிக்கைக்காக புத்ரனானக்ர்ஷ்ணனையும் விடாதவளா ன, யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே-"அம்பரமே" என்கிறபாட் டில்சொல்லுகிறபடியே மத்யேவர்த்திக்கும் யசோதைப் பிராட்டி யைப்போலே, ப்ரதமசரம பதவாச்யரான ஈச்வரசேதநாக ளிருவ ரையும் விடாதே இவளும் வர்த்திக்கும்படி என்று மூலார்த்தம்.

வாசகத்தில் இனறிககே - இவ்வகாரத்தில் சப்தசகதியாலே சொல்லப்படாமலிருகக. கொளளுகிறபடி — அங்கீகரிக்கும்படி. அடிமையை - சேஷவஸ்துவை. கொள்ளும்போது - க்ரயமாகக் கொளளுமபோது. தனககென்றன்றே - தனக்கெனறமாத்ரமே. ஆவணைஓலை - விலையோலை.

ப்ரஸ்துதமான அர்த்தம்-பிராட்டிக்கு அகாரத்தில் அந்வயம். ப்ரத்யயார்த்தம்-சேஷத்வம். இவ்வாசகத்தில்-ப்ரத்யய விசிஷ்ட மான இவ்வாகாரத்தில். அடிமை கொள்ளும்போது-அடிமைசெய் கைக்கு சேஷமாகக்கொள்ளும்போது. விலையோலை-விக்ரயபத்ரம்; அடிமைச்சீட்டு என்னவுமாம்.

மூ.—ஆகிலும், பணிசெய்வது க்ர்ஹிணிக்கிறே. அதுபோலே, நாம்பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி. ஆகப்பிரிந்து நிலையில்லை. ப்ரபையையும், ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும், மணத்தையும் போலே.

வ்யா.—ஆயிருக்கச்செய்தேயும், அடிமைத்தொழில்செய்வது க்ர்ஹிணிக்கிறே. அதுபோலே, ஈஶ்வரஶேஷமென்னுமளவை இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும், நாம் பிராட்டிக்கடிமையாயிருக்கும்படி என்கை.

கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அநுவதித்துக்கொண்டு ஈச்வரனுக்கும், பிராட்டிக்கும் ஒருகாலும் ப்ர்தக்ஸ்திதியில்லாமையை யருளிச்செய்கிறார் (ஆகப்பிரிந்து நிலையில்லையென்று.) இந்தப்ர்தக்ஸ்த்தித்யபாவத்துக்கு இரண்டு த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபையென்று தொடங்கி) அதாவது - ப்ரபைக்கும் ப்ரபாவானுக்கும் ப்ர்தக்ஸ்திதியில்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் ப்ர்தக்ஸ்திதியில்லாதாப்போலவுமென்கை.

அ.—காஹிணிக்கிறே-காஹத்தை உடையவளாகிறே.

கர்ஹிணிக்கிறே - கர்ஹிணிக்கு உகப்பாகவிறே. பதிக்கு சேஷமானவையெல்லாம் பத்நிக்கு சேஷமாயிருக்குமென்கிற ந்யாயத்தாலே நாம் பிராட்டிக்கு சேஷமாயிருக்குமென்னுமிடம் இவ்வகாரத்திலின்றிக்கே யிருந்தாலும் அவனுக்கு சேஷமென்றபோதே அவளுக்கும் சேஷமென்னுமிடம் ஆர்த்தாதுக்தமிறே. ஆக—அகாரார்த்தத்தில் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீஸம்பந்தம் தோற்றுமாப்போலே லுப்தசதுர்த்தியிலும் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீசேஷத்வம் தோற்றுமென்றதாயத்து. அப்ராதாந்யேந அந்வயிக்கையாவது—ஈச்வரனைக்கொண்டு சேதநருடைய இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணிவைக்கை. ப்ராதாந்யேந அந்வயிக்கையாவது - ஸ்வயமேவப்பண்ணுகை. ரேணுகையிடத்திலே ஜமதக்நிக்கு பத்நீத்வம் வாதித்தபோதே பரசுராமனுக்கு மாத்ருத்வமும் வாதிதமாய்த்திறே. ஆகையால் விஷ்ணுபத்நீத்வநிபந்தநம் பிராட்டிசேஷத்வம் என்னக்குறையில்லை.

ஒருவன அடிமைகொள்ளும்போது - லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாஸிகள் முதலான அடிமையைக் கொள்ளும்போது தனக்கென்று எழுதிக்கொள்ளுமதொழிய, காஹிணிக்கென்றன்றே - காஹமுடையவளுக்கென்றுமாறே, ஆவணையோலை யெழுதுவது - விலையோலை யெழுதுவது, ஆகிலும் - ஆயிருக்கச்செய்தேயும், பணிசெய்வது—அடிமைத்தொழில் செய்வது, காஹிணிக்கிறே—, அதுபோலே—, நாம்பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி—ஈச்வர சேஷமென்னுமளவே இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும் நாம் பிராட்டிக்கடிமையா யிருக்கும்படி என்று மூலார்த்தம்.

ஆக-கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களெல்லாவற்றையும், பிரிந்துநிலை-ஈச்வரனுக்கும்பிராட்டிக்கும் ப்ர்தக்ஸ்திதி, இல்லை-கிடையாது என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஆக இச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யமாய்விட்டது. இதிலே சதுர்த்தியேறிக்கழியும்.

வ்யா.—(अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा) (அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா)(अनन्या हि मया सीता भास्करेण प्रभा यथा) (அநந்யாஹிமயாஸீதா பாஸகரேணப்ரபாயதா) என்று, ப்ரபாப்ரபாவான்களைப்போலே இருவர்க்கும பர்தகஸ்த்திதியிலலேயென்னுமிடம் இருவர்வாக்காலும சொல்லப்பட்டதிறே.(ब्रह्मणः पुष्यन्तीमपि परिमलर्द्धिं जिगदिषन्) (பரஸ்ய ப்ரஹ்மண:புஷ்யந்தீமபிபரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷந்) என்கிறவிடத்திலே - ஈஶ்வரனை புஷ்பஸ்த்தாநேயாகவும, பிராட்டியைப் பரிமளஸ்த்தாநேயாகவும் பட்டரருளிச்செய்கையாலே, புஷ்பபரிமளங்களுக்குப்போலே, இருவர்க்கும பர்தகஸ்திதியிலலேயென்னுமிடம அர்த்தாத்ஸித்தம்.

இந்தப்ர்தகஸ்த்திதயபாவத்தை யநுவதித்துக்கொண்டு, இச்சேர்த்தியேசேதநர்க்கு உத்தேஶ்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியையருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிச்சேர்த்திஉத்தேஶ்யமாயவிட்டதென்று.) இச்சேர்த்தி உத்தேஶ்யமெனகையாலே - இவர்களைத் தனியே விரும்புகை உத்தேஶ்யமன்றென்றபடி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால, ராவண சூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே, அநர்த்தமே பலிக்குமத்தனை. இருவரையும்பற்றினாலிறே, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப்போலே வாழலாவது.

இனிமேல், இதில்விபக்த்யர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகப்ரதமம் விபக்திதனனை நிர்த்தேஶிக்கிறார் (இதிலே சதுர்த்தியேறிக்கழியுமென்று.)

அ.—ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும் போலே-ப்ரபைக்கும்ப்ரபாவானுக்கும்பர்தகஸ்திதியிலலாதாப்போலவும், புஷ்பத்தையும் மணத்தையும்போலே - புஷ்பத்துக்கும பரிமளத்துக்கும் ப்ர்தகஸ்திதியிலலாதாபபோலவும், இருவர்க்கும ப்ர்தகஸ்திதியிலலையென்னுமிடம அர்த்தாத்ஸித்தம் என்று மூலார்த்தம.

[ऐश्वर्य-ஶக்யேதி]உன்னுடைய ஐச்வர்யத்தாலும்தநத்தாலும் அந்யஸ்த்ரீகள்போலே நான் ஒன்றாலே வஞ்சிக்கைக்கு சக்யையன்றுகாண, பாஸ்கரனோடு ப்ரபைபோலே ராகவனோடு நான் அநந்யையாயிருப்பேன.

அநுவாதம-கீழ்ச்சொன்ன வர்த்தத்தை மறுபடிசொல்லுகை. ஆக-கீழ்ச்சொன்ன த்ர்ஷ்டாந்தங்க ளெல்லாவற்றாலும, இச்சேர்த்தி - எம்பெருமானுடையவும் பிராட்டியினுடையவும் சேர்த்தி, உத்தேஶ்யமாய்விட்டது-ப்ராப்யமாய்விட்டதென்றுமூலார்த்தம்.

இனி-அகாரார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம், ஏறி உண்டாகி.

மூ.—சதுர்த்தியேறினபடி யென்னென்னில்; நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலே. இத்தால் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது. ஶேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற காண்கிறதெனனில்; அந்நியமமில்லை, உகந்தவிஷயத்துக்கு ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகமாகக்காண்கையாலே.

வ்யா.—அதாவது-இவ்வகாரததிலே சதுர்த்தியேறி, (సుపాంసులుక్) (ஸுபாம்ஸுலுக்) இத்யாதிஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போமென்கை. விபகத்யந்தரமெல்லாங்கிடக்க, இவ்வகாரததில சதுர்த்தியேறினபடிதா னெஙஙனேயென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் (சதுாததியேறினபடி யென்னென்னிலென்று.) அதுககு உத்தரமருளிசசெய்கிறார் (நாராயணபததத்துக்கு ஸஙகரஹமா யிருககையாலே யென்று.) அதாவது - இவ்வகாரம சதுர்த்யநதமான நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தியேறிற்றெனகை. இங்ஙனன்றாகில், இரணடுக்கும ஸஙக்ரஹ விவரணத்வம் ஸித்தியாதிறே. இததாற்சொல்லுகிற வர்ததந்தானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தால ஈஶ்வரனுக்குஶேஷமென்கிறதென்று.) அதாவது - இதுதான் * తాదర్థ్యే చతుర్థీ - தாதர்த்யே சதுர்த்தி யாகையாலே, இச்சதுர்த்தியால் ஈஶ்வரனுககு ஶேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

(సర్వం పరవశం దుఃఖమ్) (సేవా శ్వవృత్తిః) (ஸர்வம்பரவசம்துக்கம்) (ஸேவாச்வவ்ருத்திः) என்கிறலௌகிகநயாயததைக்கொண்டு சேஷத்வத்தை துக்கரூபமாக நினைத்திருக்குமவர்கள் பண்ணும்ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிககிறார் (ஶேஷத்வம துக்கரூபமாக வன்றோ நாட்டிற்காண்கிறதென்னில் என்று.) அதுக்கு உத்தரமருளிசசெய்கிறார் (அந்நியமமில்லையென்று தொடஙகி.) அதாவது-நாடுதன்னிலே, "பணிமின்திருவருள" இத்யாதிப்படியே-அபிமத விஷயததுக்கு ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகரூபமாகக் காண்கையாலே, ஶேஷத்வமாகில துக்கரூபமாயிருக்குமெனகிற நியமமில்லையென்கை.

அ.—தாதாத்யே-சேஷத்வே. இடம்-அர்த்தம்.

இதிலே-இவ்வகாரத்திலே, சதுர்த்தியேறி - சதுர்த்தீவிபக்தியேறி, கழியும்-லுப்தமாய்ப்போம் எனறு மூலாரத்தம்.

சதுர்ததி ஏறினபடியென்னென்னில் - விபகத்யந்தரங்களெல்லாம்கிடக்க சதுாத்திவிபக்தி ஏறினபடி யென்னென்னில், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலே - விவரணமான நாராயணபதத்துக்கு இந்த அகாரம் ஸஙகரஹமாயிருக்கையாலே என்று மூலார்த்தம்.

இத்தால்-தாதர்த்யத்திலேவந்தஇச்சதுர்த்தியால், ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது-ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்று மூலார்ததம்.

சேஷமாகையாவது-சந்தந குஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுககு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கை.

மூ.—அகாரத்திலே கல்யாணகுணங்களைச்சொல்லுகையாலே, இந்த ஶேஷத்வமும் குணத்தாலேவந்தது. ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்.

வ்யா.—அபிமதவிஷயத்தில்ஶேஷத்வம்ஸுகமாகிறது, அவ்விஷயத்தில் குணமடியாக வந்ததாகையாலேயன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார (அகாரத்திலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே, அந்த ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, ஈச்வரவிஷயமான இந்தசேஷத்வமும் அந்தகுணங்களடியாக வந்ததென்கை. ஆகையால், இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக்குறையில்லையென்றுகருத்து.

ஆனால், ஔபாதிகமான விது ஸ்வரூபமன்றே யென்னவருளிச்செய்கிறார(ஶேஷத்வமே யாத்மாவுக்குஸ்வரூபமென்று.) அதாவது-உகந்தவிஷயத்தில் இதின்ஸுகரூபத்வத்துக்கு குணக்ருதத்வத்தைஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே, அந்தகுணக்ருதத்வம் இங்குமுண்டென்னுமிடத்துக்குச் சொன்ன விதத்தையொழிய, அர்த்தஸ்த்திதியை நிரூபித்தால், (స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్) (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம)

அ—. சேஷத்வம்-பிறர்க்கு சேஷமாயிருக்கை, துக்கரூபமாகவன்றோ - துக்காவஹமாயன்றோ, நாட்டில்காண்கிற தெனனில்-நாடுதனனிலே காண்கிறதென்னில்என்று சங்காவாக்யார்த்தம்; அந்தநியமமில்லை—; உகந்த விஷயத்துக்கு - அபிமத விஷயத்துக்கு, சேஷமாயிருக்குமிருப்புஸுகமாகக் காண்கையாலே, சேஷத்வமாகில் துக்கரூபமா யிருக்குமென்கிற நியமமில்லை என்றுஉத்தரவாக்யார்த்தம்.

அபிமத விஷயத்தில் குணங்களாவன- அநுநயஸம்ச்லேஷாதிகள். ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாணகுணங்களாவன-காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஜ்ஞாநசக்திகள்.

அகாரத்திலே - ஈசவரனுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே, கல்யாணகுணங்களைச் சொலலுகையாலே - அந்த ரக்ஷணோப யோகியான கல்யாணகுணங்களைச் சொலலுகையாலே, இந்த சேஷத்வமும - ஈச்வர விஷயமான இந்த சேஷத்வமும, குணத்தாலே வந்தது - அக்குணங்களடியாக வந்ததாகையாலே இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக் குறையில்லையென்று மூலார்த்தம.

ஔபாதிகமானவிது - குணோபாதிகமான இந்தசேஷத்வம். ஸ்வரூபன்றே - நித்யனான ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்றே. [స్వత్వమ్- ஸ்வத்வமித்யாதி] ஸ்வத்வம் ஆத்மாவினிடத்தில் உண்டாகாநின்றது, ஸ்வாமித்வம ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே யிராநின்றது; இருவர்க்கும் ஸம்பந்தமிதுவே, மற்றொன்று எனக்கபிமதமன்று.

மூ.—சேஷத்வமில்லாதபோது, ஸ்வரூபமில்லை. ஆத்மாபஹாரமாவது - ஸ்வதந்த்ரமென்கிற நினைவு;

வ்யா.—(ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావఞ్చ సదా స్మర)(ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாமயம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர)(దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః। నాన్యథా లక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవచ) (தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: - நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவச) இத்யாதிகளிலே, இத்தை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகச் சொல்லுகையாலே, சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கை.

சேஷத்வமேயென்று அவதரிப்பானேன், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு, அல்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சேஷத்வமில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லையென்று.)

சேஷத்வமில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தி நடக்கையாலே ஸ்வரூபமழிந்துவிடுமென்னுமத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார்மேலிரண்டுவாக்யத்தாலே. (ஆத்மாபஹாரமாவது என்றுதொடங்கி.) அதாவது, - (యోఽన్యథా సన్తమాత్మానమన్యథా ప్రతిపద్యతే। కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా)(யோந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே - கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா) என்று ஸாவபாப மூலமாகச்சொன்ன ஆத்மாபஹாரமாவது - தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வதந்த்ரம் என்கிற ப்ரதிபத்தி;

அ.—உஜ்ஜீவநத்தில் உனக்கு ஆசையுண்டானாலும், உன் ஸத்தைதான் அழியாமல் கிடக்கவேணுமென்று ஆசையுண்டாகிலும், ஆத்மாவினுடைய தாஸ்யத்தையும் ஹரியினுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் ஸ்வபாவமாக நினை. [దాసభూతాః - தாஸபூதா: இதி] ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வத: - தாஸபூதராயிருப்பர்கள், அவர்களுக்கு பந்தத்தசையிலும் மோக்ஷத்தசையிலும் வேறொரு ஸ்வரூபமில்லை.

சேஷத்வமில்லாதபோது - சேஷத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது, ஸ்வரூபமில்லை - ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தி நடக்கையாலே ஸ்வரூபமில்லை யென்று மூலார்த்தம்.

அவதரிப்பானேன் - "சேஷத்வமே" என்று ஏவகார விசிஷ்டமாகச் சொல்லுவானென். அல்லாதபோது - ஆத்மா எம்பெருமானுக்கு சேஷமாகாதபோது. ஸ்வரூப மில்லையோ - ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வஸ்வரூபமில்லையோ.

சேஷத்வமில்லாதபோது - ஸ்வவிஷயபகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாதபோது. ஆத்மாபஹாரரூபமான - அஹம், மம என்கிற, ஸ்வரூப மழிந்துவிடும் - ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வ ஸ்வரூப மழிந்துவிடும்.

மூ.—ஸ்வதந்த்ரமாம்போதில்லையாய்விடும். ஸ்த்தாநப்ரமாண த்தாலே உகாரமவதாரணார்த்தம். இததால - பிறாக்கு ஶேஷமன் றென்கிறது.

வ்யா.—ஸ்வதந்த்ரமாமளவில், (అసన్నేవ)(அஸந்நேவ) என்கிற படியே, ஸ்வரூபம இல்லையாயவிடுமென்கை. ஆகையால், ஶேஷத்வ மில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லை என்னத்தட்டில்லையென்னுகருத்து. ஆக-ப்ரகாதயாத்தமான ஈஶ்வரனுடைய காரணத்வமும, தாதவர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலவந்த ஶ்ரிய:பதித்வமும், ப்ரத்யயஸித்தமான சேதநஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷித்வமுமாகிற அகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் மத்யமாக்ஷரமான உகாரத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் (ஸ்த்தாந ப்ரமாணத்தாலே உகாரமவதாரணார்த்த மென்று) அதாவது - (తదేవభూతంతదుభవ్యమాఇదమ్) (ததேவபூதம்தது பவ்யமா இதம) என்றும், (తదేవాగ్నిస్తద్వాయుస్తత్సూర్య స్తదుచన్ద్రమాః) (ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா:) என்றும் இத்யாதிகளிலே ஏவகார ஸ்த்தாநத்திலே உகாரத்தை ப்ரயோகிக்கக் காண்கையாலே, ஸ்த்தாந ப்ரமாணத்தாலே உகாரம் அவதாரணத்தை அர்த்தமாக வுடைத்தாயிருக்குமென்கை.

அவதாரணத்துக்கு அர்த்தம் அயோக வ்யவச்சேதமாதல், அந்யயோக வ்யவச்சேதமாதலாகையாலே, இவ்வவதாரணத் தாற்சொல்லுகிறதேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இததாலபிறாக்கு ஶேஷமன்றென்கிறதென்று.)

அ—ஆகையால் - தனனிடத்திலதனக்கு ஶேஷத்வஜ்ஞாந மில்லாதபோது, "தனக்குத் தான்ஶேஷம்" என்கிற ப்ரதிபத்தி கிடைக்கையால், ஸ்வரூபம்-ஜ்ஞாநமும், ஆநந்தமும.

அநந்தரம-அகாரார்த்தத்தை யருளிசசெய்தவநந்தரம் மத்ய மாக்ஷரமான-ப்ரணவத்தில் மத்யமாக்ஷரமான.

ஆத்மாபஹாரமாவது-ஸர்வபாப மூலமாகச்சொன்ன ஆத்மா பஹாரமாவது, ஸ்வதந்த்ரம் என்கிறநினைவு-தன் ஸ்வரூபம்ஸ்வதந்த்ரமென்கிற ப்ரதிபத்தி; ஸ்வதந்த்ரமாம்போது-ஸ்வதந்த்ரமாமள வில், இல்லையாய்விடும்-"அஸந்நேவ" என்கிறபடியே ஸ்வரூபமில் லையாய்விடுமென்று மூலார்த்தம்.

(அயோகவ்யவச்சேதமாவது) யோகமாவது - ஸம்பந்தம்; அயோகமாவது-ஸம்பந்தாபாவம. வ்யவச்சேதமாவது - போக்குகை. அந்யயோகமாவது—அந்யரோடுண்டான ஸம்பந்தம; வ்யவச்சேதமாவது-இல்லையென்கை. ஏவஞ்ச, அயோக வ்யவச்சேதமாவது-ஸம்பந்தமுண்டென்கை; அந்யயோகவ்யவச்சேதமாவது-அந்யரோடு ஸம்பந்தமில்லையென்கை,

மூ.—பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.—அதாவது-அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈச்வரஶேஷமாகச்சொன்னஇவ்வஸ்து, அந்யர்க்கு ஶேஷமன்றென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை. சதுர்த்தியாலே ஈஶ்வரஶேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே, அந்யஶேஷத்வம் ப்ரஸ்துதமாமோவெனனில்; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர தாராதிகள்,வேறேயுஞ்சிலர்க்குஶேஷமாயிருக்கக் காண்கையாலே, அப்படிப்பட்ட அந்யஶேஷத்வம இந்தஸ்தலத்திலு முண்டோவென்று ஒருஶங்கை உதிக்குமிறே. ஆகையாலே, தாத்ர்ஶமான அந்யஶேஷத்வம் இங்கில்லையென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உகாரம்.

அங்ஙனன்றிக்கே, இவ்வுகாரத்தாலே லக்ஷ்மீஶேஷத்வம் சொல்லுகிறதென்பாரு முண்டென்கிறார் (பெரிய பிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்களென்று.)

அ.—கீழ்-அகாரத்திலே. பிறர்க்கு - அகநீந்த்ராதி தேவர்களுக்கு. சதுர்த்தியாலே ஈச்வரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே - அகாரத்தில் தாதாத்ர்யேவந்த சதுர்த்தியாலே நிருபாதிகமான ஈசவரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகாநிற்கசசெய்தே. அந்யசேஷத்வம - நிருபாதிகமான அந்யசேஷத்வம். சேஷமான-ஔபாதிகசேஷமான. சேஷமாயிருக்க-உபாதிவசாத சேஷமாயிருக்க. அப்படிப்பட்ட அந்யசேஷத்வம - ஸோபாதிக அந்யசேஷத்வம போலன்று நிருபாதிக அந்யசேஷத்வம. இந்தஸ்தலத்திலும்-தாதர்த்யே சதுர்த்தியிலும். உதிக்குமிறே-உதிக்கக்கூடுமிறே. ஆகையால்-ஸோபாதிகமான அநயசேஷத்வமபோலே நிருபாதிகமான அந்யசேஷத்வமுண்டோ வென்கிற சஙகை உதிக்கையாலே. தாத்ர்சமான அந்யசேஷத்வம் — அப்படிப்பட்ட சஙகாவிஷயமான அந்யசேஷத்வம். இங்கு-இந்தசதுர்த்தியில்.

அங்ஙனன்றிக்கே — உகாரத்தை அவதாரணார்த்தமாக்கி அத்தால் அநயசேஷத்வநிவ்ருத்தியைச சொல்லாதே. இவ்வுகாரத்தாலே-சதுர்த்தியின்மேலான இந்த உகாரததாலே.

இவ்வஸ்துவுக்கு-இவ்வாத்மாவுககு.

இத்தால-அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈச்வரசேஷமாகச்சொன்ன ஆத்மவஸ்து, பிறர்க்கு சேஷமனறென்கிறது-அந்யார்க்கு சேஷமன்று என்னுமிடததைச சொல்லுகிறதென்று மூலார்த்தம்.

வேறேயுஞ சிலர்க்கு-உபாதிவசாத் வேறேயுஞ் சிலர்ககு. அப்படிப்பட்ட - ஸோபாதிகமான. இந்தஸ்தலத்திலும் - நிருபாதிக சேஷத்வ ப்ரதிபாதகமான இந்தலுப்தசதுர்த்தியிலும்.

வ்யா—அதாவது—(అకారశ్చిత్స్వరూపస్య విష్ణోర్వాచక ఇష్యతే-ఉకారశ్చిత్స్వరూపా యాశ్శ్రియోవాచితథావిదుః-మకారస్తుతయోర్దాస ఇతిప్రణవలక్షణమ్)(அகாரஶ்சித ஸ்வரூபஸ்யவிஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே,மகாரஸ்துதயோர்த்தாஸ இதிப்ரணவலக்ஷணம)என்றும,(అకారేణోచ్యతే విష్ణుస్సర్వలోకేశ్వరో హరిః। ఉద్ధృతా విష్ణునా లక్ష్మీ రుకారేణోచ్యతే సదా ॥ మకారస్తుతయోర్విప్ర శ్రీనారాయణయో స్సదా। ఆత్మసంశ్లేషభూతస్య వాచకశ్శ్రుతిచోదితః) (அகாரேணோச்யதேவிஷ்ணு ஸ்ஸர்வலோகேச்வரோ ஹரிః- உத்தர்தாவிஷ்ணுநாலக்ஷ்மீ ருகாரே ணோச்யதேஸதா = மகாரஸ்துதயோர்விப்ர ஸ்ரீநாராயணயோஸ் ஸதா - ஆதமஸம்ஶேஷபூதஸ்யவாசகஶ்ஶ்ருதிசோதிதः) என்றும் இத்யாதிகளாலே பகவச்சாஸ்தரத்திலே, அகாரத்தை பகவத் வாசகமாகவும, உகாரததை லக்ஷமீவாசகமாகவும், மகாரததை ததுபய சேஷபூத ஜீவவாசகமாகவும் சொல்லுகையாலே உகாரத தை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே, லக்ஷமீவாசகமாகக் கொண்டு, இவ்வுகாரத்தாலே பெரியபிராட்டியார்ககு ஶேஷமென கிறதென்றும் நிாவஹிப்பர்க ளென்கை.

அ.—[అకారః-அகாரஇதி]அகாரமானது சித்ஸ்வரூபனான விஷ்ணு வுககுவாசகமாகஇசசிககபபடாநினறது,உகாரத்தைசித்ஸ்வருபை யானஸ்ரீககுவாசகமாகஅறியாநின்றூர்கள்;மகாரம்அவனுககு தாஸ னைஆதமாவாககசொல்லபபடுகிறது,இதுப்ரணவத்துக்குலக்ஷண ம்.[అకారేణ-அகாரேணேதி]ஸர்வலோகத்துககு மீச்வரனுய் வ்யாப கனைஹரியானவன்அகாரததாலேசொல்லப்படாநின்றூன்; அந்த விஷ்ணுவாலே எப்போதும் திருமார்பிலே தரிககப்பட்டிருககிற லக்ஷமியானவள் உகாரத்தாலேசொல்லப்படுகிறுள; மகாரமானது அந்த ஸ்ரீ நாராயணர்களிருவருக்கும எப்போதும் சேஷபூதனை ஆத்மாவுககு வாசகமாக ச்ருதியிலே சொல்லப்பட்டது. [అగ్రతః ప్రయయౌ-அகரதஃபரயயாவிதி]முனனே பெருமாளெழுந்தருளினூர், ஸீமதயமையான பிராட்டி நடுவே யெழுந்தருளினுள, பின்னே கையும வில்லுமாய்க்கொண்டு இளையபெருமாள் எழுந்தருளினூர். இந்தச்லோகததின அர்த்தம், "ப்ரணவம் கால்கொண்டுநடந்தாப போலே யிருககிறது" என்று பூர்வாசாரயரான சோமாசியாண் டான் நிர்வாஹமாக அருளிச்செயவர்கள்.

இவ்வுகாரத்தால்-லக்ஷமீவாசகமான இவ்வுகாரத்தாலே, பெரிய பிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறது—, என்றுஞ் சொல்லுவர்கள்— என்று நிர்வஹிப்பர்கள் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—அதிலும் அந்யசேஷத்வம கழிகையேப்ரதாநம். தேவர்க ளுக்குசேஷமானபுரோடாசத்தைநாய்க்கிடுமாப்போலே,ஈஸ்வர சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை

வ்யா.—அத்தைப்பற்றவும் பூர்வயோஜனையேமுக்யமென்னு மத்தை யருளிச்செய்கிறார்(அதிலும் அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநமென்று.) அதாவது - பெரியபிராட்டியாருக்கு சேஷ மாகையாகிற விதிலுங்காட்டில், கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷத்வத் துக்கு விரோதியான அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநா பேக்ஷிதமென்கை.

அந்யசேஷத்வம் அப்படி க்ரூரமோவென்ன, அதின் க்ரௌ ர்யத்தை ஸதாஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக் கென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஆராத்யரான இந்த்ராதி தேவர்க ளுக்கு போக்யதயாசேஷமாகக் கல்பிதமான புரோடாசத்தை தாஸநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநர்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கிடுமாப்போலே யிருப்பதொன்று, பரா்பத சேஷியான ஈஸ்வரனுக்கு சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை யென்கை.

அ.—அத்தைப்பற்றவுமென்றது-இப்படிஉகாரத்தைலக்ஷ்மீவாசக மாகக்கொண்டு பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமெனகிறது என்று நிர்வஹிப்பார்கள் என்னுமத்தைப்பற்றவும. பூர்வோக்த யோஜனை யென்றது - உகாரத்தை அவதாரணார்த்தவாசகமாகக் கொண்டு பிறர்க்கு சேஷமன்றென்கிற யோஜனை ப்ரதாநாபேக்ஷிதம-அவச்ய மாபேக்ஷிதம.

அப்படிக்ரூரமோ-ஸ்வரூபமானபெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷ மென்கிற இவ்வார்த்தத்தை விட்டாகிலும ஸ்வநிர்வாஹத்தைச்சொ ல்லும்படி அந்யசேஷத்வம் அப்படி க்ரூரமோ. புரோடாசத்தை-தேவார்த்தமான ஹவிஸ்ஸை. அநார்ஹமான - அயோக்யமான. நிஹீநமாயிருக்கிற-மிகவுமநிகர்ஷ்டமாயிருக்கிற.இடுமாபபோலே-போகடுமாபபோலே. ஸம்ஸாரிகளுக்கு-ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு.

அதிலும்-பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமாகையாகிற அதிலுங் காட்டில்,அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநம-கீழ்ச்சொன்னபக வச்சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்று மூலார்த்தம.

ஆராத்யரான-யஜ்ஞாதி கர்மங்களாலே ஆராத்யரான. புரோ டாசமாவது-ஹவிஸ்ஸு. ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்-ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும

மூ.—பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம். (மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்) என்கையாலே.

வ்யா.—இப்படி க்ரூரமான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்த்ரீகரிக்கிறார் (பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வங் கழிகையே ப்ரதாநமென்று.) அதாவது - லக்ஷ்மீசேஷத்வத்திலுங்காட்டில் ப்ரதாநம் என்றவளவேயன்று, பகவான்றனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில், அந்யவிஷயத்தில் சேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமெனகை.

இதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர், என்கையாலே என்று.) அதாவது - யமகிங்கரஸம்வாதத்தை திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த (திறம்பேல்மின்கண்டீர்) என்கிறபாட்டிலே பாகவதலக்ஷணஞ் சொல்லுகிறவளவில், (திருவடி தன் நாமம் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்) என்று - ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தார்களாகிலும் மற்றொருவிஷயத்தில் சேஷவ்ருத்திபண்ணாதவர்கள், என்றுசொல்லுகையாலேயென்கை.

அ.—இப்படி-கீழ்ச்சொன்னபடியே. இதுக்கு-பகவச்சேஷத்வத்திலுங் காட்டில் அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்கைக்கு. திருவடிதன் நாமம் மறந்துமென்றது - திருமந்த்ரத்தை மறந்தும்என்றதாய, பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாவிடிலுமென்றபடி.

தேவர்களுக்கு-ஆராத்யரான இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு, சேஷமான-போக்யதயா சேஷமாக கல்பிதமான, புரோடாசத்தை - ஹவிஸ்ஸை, நாய்க்கிடுமாப்போலே-தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநர்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கிடுமாப்போலே யிருப்பதொன்று, ஈச்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை - ப்ராப்த சேஷியான ஈசவரனுக்கு சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை, ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை- ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஹேயரான இந்த்ராதிகளுக்கு சேஷமாக்குகை என்று மூலார்த்தம்.

பகவச்சேஷத்வத்திலும் - பகவான்றனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங் காட்டில், அந்யசேஷத்வங்கழிகையே-அந்யவிஷயத்தில சேஷத்வங்கழிகையே, ப்ரதாநம் - இவ்வாத்மாவுக்குப்ரதாநாபேக்ஷிதம என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—இத்தால் - தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தனறென்கிறது. மகாரம்,இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய்ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது.

வ்யா.—ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு,ஸ்வஶேஷத்வ பரஶேஷத்வங்களிரண்டும் அந்யஶேஷத்வமாகையாலே, உபயத்தையும்இவ்வுகாரம்கழிக்கிறதென்று சொல்லிநிகமிக்கிறார் (இத்தால் தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்றென்கிறது என்று.) அதாவது- அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தாலே, அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தனக்கும் உரித்தன்று, தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உரித்தன்று என்னுமிடத்தை சொல்லுகிறதென்கை. ஆக உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மகாரமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (భూతానిచకవర్గేణచవర్గేణేన్ద్రియాణిచ। టవర్గేణతవర్గేణ జ్ఞానగన్ధాదయస్తథా॥ మనఃపకారేణైవోక్తంఫకారేణ త్వహఙ్కృతిః। బకారేణభకారేణ మహాన్ ప్రకృతిరుచ్యతే॥ ఆత్మాతుసమకారేణ పఞ్చవింశః ప్రకీర్తితః)(பூதாநிசகவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணிச-டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா=மந:பகாரேணைவோக்தம்பகாரேணத்வஹங்க்ருதி: - பகாரேண பகாரேண மஹாந்ப்ரக்ருதிருச்யதே)என்கிறபடியே,ப்ருதிவ்யாதி ப்ரக்ருத்யந்தமான இருபத்துநாலுதத்வத்துக்கும் வாசகமாயிருந்துள்ள ககாராதி பகாராந்தமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமும்போலன்றிக்கே (மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், (మనజ్ఞానే)(மநஜ்ஞாநே) என்கிறதாதுவிலே யாதல்,

---

உபயத்தையும் - ஸ்வசேஷத்வபர சேஷத்வமிரண்டையும்.

அந்யரில அந்யதமத்வம் அவிசிஷ்டமாகையாலே-பகவதந்யரிலே ஒருவனாயிருக்கை தனக்கு ஸமாநமாகையாலே, உரித்தன்று-சேஷமாயிருக்கை யோக்யமன்று.

அநந்தரம்-உகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம்.

அவிசிஷ்டமாகையாலே - ஸமாநமாகையாலே. உரித்தன்று- சேஷமன்று.

இத்தால்—அந்யசேஷத்வ நிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தால, தனக்கும்-அந்யரில் அந்யதமனான தனக்கும், பிறர்க்கும் - தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும், சேஷமன்றென்கிறது-சேஷமன்றென்னுமிட சொல்லுகிறது என்று மூலார்த்தம்.

அ ரம்-த்விதீயாக்ஷரமான உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்த வ ரம். இருபத்துநாலக்ஷரம்போலன்றிக்கே - அசேதந வாசகம இருபத்துநாலக்ஷரம்போலன்றிக்கே.

மூ.—இதுதான்ஸமஷ்டிவாசகம்.ஜாதயேகவசநம். இத்தால்-ஆத்மாஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில்வயாவ்ர்த்திசொலலிற்றாயிற்று

வயா.—(మనుఅవబోధనే)(மநுஅவபோதநே)எனகிறதாதுவிலேயாதல் நிஷ்பநநமாகையாலே, ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருககையாலே, (పఞ్చవింశోయంపురుషః) (పఞ్చవింశఆత్మాభవతి) (பஂசவிஂஶோயஂபுருஷஃ) (பஂசவிஂசஆதமாபவதி) என்கிறபடியே பஞ்சவிஂஶகனாய்(జ్ఞానాత్మాపురుషః)(விஜ்ஞாநாதமாபுருஷஃ) (విజ్ఞాతారమరే కేనవిజానీయాత్) (விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், ஜ்ஞாநகுணகனுமா யிருககிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறதெனகை.

கீழ்ச்சென்ன ஶேஷதவம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே தரிவிதாதமவர்ககத்தையும், இதிலே சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார(இதுதானஸமஷ்டிவாசகமென்று.) அதாவது-இப்படி ஆதமவாசகமான இமமகாரநதான் ஆத்மஸமஷ்டிககு வாசகமெனகை.

ஏகவசநம், ஸமஷ்டிவாசகமாமோ வென்கிற ஶஂகையிலே அருளிச்செயகிறார் (ஜாதயேகவசநமென்று.) அதாவது - வரீஹிஸமூஹத்தைச் சொலலுகிறவன, இதொருநெல் எனறால், அந்த ஏகவசநம ஜாதிபரமாமாபபோலே, இதுவும் ஆதமஜாதி பரமான ஏகவசநமென்கை.

இம்மகாரததால், ஆத்மாவினுடைய எவ்வாகாரம் சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செயகிறா (இததாலென்று தொடஙகி.) அதாவது - பஞ்சவிஂஶாக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமா யிருந்துளள இமமகாரத்தால, ஶேஷத்வாஶ்ரயமாணஆதமா ஜ்ஞாநாஶ்ரயபூதனானவனென்று, அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில், ஆத்மாவின் வ்யாவ்ர்த்தி சொலலிற்றாயிற்றென்கை.

அ—இப்படி யென்றது-பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வேநவும பஞ்சவிஂஶதிததவத்வேநவும ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபதவேநவும், ஜ்ஞாநாநந்த குணகத்வேநவுமெனறபடி. இமமகாரந்தான-ப்ரணவாவயவமான இம்மகாரநதான.

மகாரம இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், ஜஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலேஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது-ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமான ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறதெனறு மூலார்ததம.

ஸாவஸாதாரணமாகையாலே - ஸ்ர்வாதமஸாதாரணமாகையாலே.தரிவிதாத்மவர்ககததையும்-பத்தமுகதநிதயரூபேண த்ரிவிதாத்மவாககத்தையும்.இதிலே-ஆத்மவாசகமான இநதமகாரததிலே.

இதுதான-இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான், ஸமஷ்டிவாசகம-ஆதம ஸமூஹவாசகம்,ஜாத்யேகவசநம் - ஆதமஜாதிபரமான ஏகவசநமெனறு மூலாரத்தம்

அசேதநமான-அசேதநத்ரவ்யஸமூதாயாத்மகமான. வ்யாவ்ர்ததி சொல்லிற்றாயதது-வைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்றாய்தது.

மூ — தேஹத்தில்வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலே சொன்னோம். மணத்தையும், ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும் ரத்நத்தையும் விரும்புமாப்போலே, சேஷமென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது;

வ்யா.— தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம், ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம் என்று தேஹத்திலே அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்கள் நடவா நிற்க, அஹமர்த்தபூதனான ஆத்மா, தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்தனென்று சொல்லுகிறபடிதானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்த்வசேகரத்திலே சொன்னோம் என்று.) அதாவது - அநேகஹேதுக்களாலே தேஹத்தினுடைய அநாத்மத்வத்தை ஸாதியாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவினுடைய தத்வ்யாவ்ருத்தியை தத்த்வசேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

தாமிஸ்வரூபகதநபூர்வகமாக தத்தர்மமான சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இப்ப்ரணவந்தன்னிலே ப்ரதமம் சேஷத்வத்தைச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுவானென் என்கிற சங்கையிலே, அப்படிசொல்லுகைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (மணத்தையுமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) அதாவது-மணத்துக்காச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாப்போலேயும், ஒளிக்காச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும், சேஷத்வத்துக்காச்ரயமென்றாயிற்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது;

அ.— இத்தால-இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய்ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருந்துள்ள இம்மகாரத்தால், ஆத்மாஜ்ஞாதாவென்று-சேஷத்வாச்ரயமான ஆத்மாஜ்ஞாநாச்ரயபூதனானவனென்று, தேஹத்தில - அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில், வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து-ஆத்மாவின வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து என்று மூலார்த்தம்.

அஹமர்த்தபூதனான-அஹம்சப்தவாச்யனான அநாத்மத்வம்-ஆத்மலக்ஷணசூந்யத்வம்.

தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்தி-ஆத்மாவினுடைய அந்த தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தியை, தத்வசேகரத்திலேசொன்னோம்-தத்வசேகரமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலேகண்டு கொள்வது—, என்று மூலார்த்தம்.

தாமிஸ்வரூபம்—ஆத்மஸ்வரூபம். தத்தர்மமான - ஆத்ம தர்மமான.

ப்ராப்தமாயிருக்க - யோக்யமாயிருக்க. ஆதரிக்கிறது-சாஸ்த்ரமும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் ஆதரித்துப்போருகிறது.

அதாவது - இவ்வாக்யத்தாலே சொல்லப்படுகிற அர்த்தமாவது. விரும்புமாப்போலே-ஆதரிக்குமாப்போலே.

மூ.—அல்லாதபோது, (உயிரினாற்குறைவிலம்) என்கிறபடியே த்யாஜ்யம்; அதுதோன்ற ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது. ஆகப்ரணவத்தால்-(கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ) என்கிறபடியே ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்று

வ்யா.—ஶேஷத்வாஶ்ரயமல்லாதபோது, (உயிரினாலகுறைவிலம்) என்று - பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மாவால் அபேக்ஷையுடையோமல்லோமென்கிறபடியே, த்யாஜ்யமாய் விடுமித்தனை. இப்படியிருந்துள்ள ஶேஷத்வத்தின் ஊற்றந்தோற்ற, ஶேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவை ச்சொல்லிற்றென்கை. பதத்ரயாத்மகமான இப்ரணவத்தாற் சொல்லித் தலைக்கட்டின அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆக வென்று தொடங்கி) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் ப்ரணவத்தால கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு என்று-சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும், அடியேன் என்று - ஶேஷத்வாஶ்ரயவாசியான மகாரத்தில் அர்த்தத்தையும், ஒருவர்க்குரியேனோ என்று - அநந்யஶேஷத்வவாசகமான உகாரார்த்தத்தையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ப்ரணவார்த்தத்தை யநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, ஜீவபரர்களுக்குண்டான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றென்கை.

அ.—விடுமித்தனை-விட்டுப்போய்விடும். இப்படியிருந்துள்ள-தானில்லாதபோது த்யாஜ்யதயாஸித்திக்கும்படியாயிருந்துள்ள. ஊற்றந்தோற்ற-ஸ்வரூப நிரூபகத்வே ப்ராதாந்யம் தோற்ற.

மணத்தைக்கொண்டு பூவை விரும்புமாப்போலேயும்-மணத்துக்கு ஆச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாப்போலேவும், ஒளியைக்கொண்டு ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும்—ஒளிக்கு ஆச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும், சேஷமென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது-சேஷத்வாச்ரயமென்றாய்த்து ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறதென்று மூலார்த்தம்.

பதத்ரயாத்மகமான - அகார உகார மகாராத்மகமான. கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் - கீழ் அகார உகார மகாரங்களாலே சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாவற்றாலும்.

அல்லாதபோது-சேஷத்வாச்ரயமல்லாதபோது, "உயிரினால் குறைவிலம்" என்கிறபடியே-"உயிரினால் குறைவிலம்" என்கிற ஸ்ரீஸூக்திப்படியே பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மா, த்யாஜ்யம் - த்யாஜ்யமாய் விடுமித்தனை; அது தோன்ற-அப்படி யிருந்துள்ள சேஷத்வத்தின் ஊற்றந்தோன்ற, சேஷத்வத்தைச்சொல்லி - சேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை—, ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது - ஆத்மாவைச்சொல்லிற்று என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—இததால் (தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணாவு) என்றதாயிற்று. அகாரததாலும, மகாரததாலும் ரக்ஷகனையும, ரக்ஷ்யததையும் சொல்லிற்று;

வ்யா.—இனனமுமபொய்கையாருடையதிவ்யஸூக்தியாலே ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநம் என்னுமிடநதோற்ற, இநத ஜீவபரஸமபந்தத்தை அருளிச்செய்கிறா(இததால“தாமரையாள் கேள்வன்” எனறு தொடங்கி.) அதாவது - இப்ரணவத்தால, தாமரையாள கேளவன் என்று - அகாரவாசயனாய், ஶேஷத்வப்ரதிஸமபந்தியான ஸ்ரீயப்பதியையும், ஒருவனையே நோககும் என்று-சதுர்த்யுகாரங்களால சொல்லுகிற அநயார்ஹஶேஷத்வப்ரயுக்தமான ஆத்மாவினுடைய தத்தேகபரதையையும், உணாவு எனறு-அந்தஶேஷதவாஶ்ரயமான மகாரததால சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநைக நிரூபணீயனான ஆத்மாவையும் சொல்லுகிற ஸூக்தியிற்படியே, ஜீவபரஸமபநதம சொல்லிற்றாயிற்றெனகை.

அகாரததில் ப்ரத்யயார்ததப்ரதாநமாக, பரணவாாத்தத்தை யோஜித்தா-கீழ்; அதில-தாத்வர்த்தப்ரதாநமாகப்ரணவத்துக்கு இன்னமு மொருயோஜனை யருளிச்செயகிறார் (அகாரததாலு மென்றுதொடஙகி.) அதாவது - அகாரததாலே ரக்ஷகனான ஈஶ்வரனைச்சொலலிற்று, மகாரத்தாலே தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவைச்சொல்லிற்று;

அ.—ஆக-கீழ்ச்சொன்னவர்ததமெலலாவற்றாலுமாக, பரணவத்தால்-பததரயாதமகமானப்ரணவத்தால், “கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேன்ஒருவாககுரியேனோ” எனகிறபடியே-“கண்ணபுரமொன்றுடையானுககடியேன் ஒருவர்ககுரியேனோ” எனறு-பரணவாாத்ததைதை யநுஸநதித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூகதிபபடியே, ஜீவ பரஸம்பநதம சொல்லிற்று-ஜீவபரர்களுக குண்டான சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றெனறு மூலார்த்தம்.

இன்னமும - இதுககுமேலேயும். சேஷத்வபரதிஸம்பநதி-சேஷி. ஜீவபரஸமபநதம்-ஜீவாதம பரமாத்ம ஸமபந்தம.

இததால்-இப்ரணவததால, “தாமரையாள கேள்வனொருவனையே நோககுமுணர்வு,, என்றதாய்த்து - தாமரையாள கேளவனொருவனையே நோககுமுணாவு” எனறு சொலலுகிற பொய்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே ஜீவபரஸம்பந்தம் சொலலிறறாய்த்தென்றுமூலாாததம்.

ப்ரதயயாாத்த ப்ரதாநமாக-சேஷத்வ ப்ரதாநமாக. அதில-அகாரத்திலே. தாத்வாத்த ப்ரதாநமாக- ரக்ஷகத்வ ப்ரதாநமாக. தத்ரக்ஷ்யமான—ஈச்வரரக்ஷ்யமான.

மூ —சதுர்த்தியாலும், உகாரத்தாலும் ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும், பலத்தையும் சொல்லிற்று. இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது. உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு;

வ்யா —சதுர்த்தியாலே ரக்ஷிக்கிறதற்குப் பலம் இவ்வாத்மவஸ்து, அந்தலைக்கு அநந்யார்ஹமாக விநியோகப் படுகையாகையாலே, அவ்வநந்யார்ஹ சேஷத்வவாசியான உகாரத்தாலே ரக்ஷணபலத்தைச் சொல்லிற்றென்கை ஆக இம்மந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி மேலிற்பதங்களுக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்மதாக, மந்த்ரசேஷமும் இதுக்கு விவரணமாயிருக்கும்படியை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது என்று.) "இவ்விடத்தில விவரணமாகிறது, ப்ரஸ்துதமான அர்த்தத்துக்கு உபயுக்தமான அர்த்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு பூர்வோக்தமான அர்த்தத்தை விசதீகரிக்கை" என்று தீபப்ரகாசத்திலும், "(ఉక్తార్థవిశదీకారయుక్తార్థాన్తరబోధనమ్| మతం వివరణం తత్ర మహితానాం మనీషిణామ్) (உக்தார்த்தவிசதீகாரயுக்தார்த்தாந்தரபோதநம்-மதம் விவரணம் தத்ர மஹிதாநாம் மநீஷிணாம்)" என்று ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிவரணகரமம் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தத்திலும், விவரணலக்ஷணத்தை ஜீயருளிச் செய்தாரிறே.

விவரிக்கிறபடிதானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு என்று தொடங்கி.)

அ.—அகாரத்தால்-ரக்ஷகவாசியான அகாரத்தாலே, ரக்ஷகனைச் சொல்லிற்று-ரக்ஷகனான ஈச்வரனைச் சொல்லிற்று; மகாரத்தால்-மகாரத்தாலே, ரக்ஷ்யத்தைச்சொல்லிற்று-தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லிற்று; சதுர்த்தியால-சதுர்த்தியாலே, ரக்ஷணஹேதுவான - ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான, ப்ராப்தியைச்சொல்லிற்று - சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்று; உகாரத்தால்-அநந்யார்ஹவாசியான உகாரத்தாலே, பலத்தைச் சொல்லிற்று-ரக்ஷணத்துக்கு பலமான அநந்யார்ஹமாக விநியோகப்படுகையைச் சொல்லிற்றென்று மூலார்த்தம்.

மேலிற் பதங்களுக்கு - நமஸ்பத நாராயணபதங்களுக்கு, இதுக்கு-ப்ரதிபாதிதார்த்தமான ப்ரணவத்துக்கு, முந்துற-முன்னம்-முதலிலே. இவ்விடத்தில்-இம்மந்த்ரத்திலே. ப்ரஸ்துதமான-பூர்வம் மூலத்திலே சொல்லப்பட்ட. மஹிதாநாம் - புத்திமான்களான எல்லாராலும் கொண்டாடப்பட்டவர்கள். ஜீயா-வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச் சீயர்.

எங்ஙனே-எப்படி.

மூ.—அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம்; மகாரத்தை விவரிக்கிறது சதுர்த்தி; நாரபதமென்று சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.—அதாவது- அந்யசேஷத்வத்தைக்கழிக்கிறவிடத்தில அந்யரிலே அந்யதமனாகச் சொல்லப்பட்டதன்னைவெளியாகச்சொல்லிக்கழிக்கையாலே, உகாரத்தைவிவரிக்கிறது நமஸ்ஸு; ரக்ஷகனான ஈஶ்வரனுடையஸ்வரூபத்தையும், ரக்ஷ்யபூதசேதநாசேதநங்களையும, ரக்ஷோபயோகியான குணங்களையும, ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும், விஶதமாகச்சொல்லுகையாலே, அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம். (నాకించిత్కుర్వతశ్శేషత్వమ్) (நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம) (అకించిత్కరస్యశేషత్వానుపపత్తిః) (அகிஞ்சித்கரஸ்யசேஷத்வாநுபபத்திः) என்கிறபடியே, கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது ஶேஷத்வஸித்தியில்லாமையால், தத்ஸித்திக்குறுப்பான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற சதுர்த்தி ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லுகிற மகாரத்தை விவரிக்கிறது. மகாரவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய நித்யத்வம், ஏகரூபத்வம், பஹுத்வம் தொடக்கமானவற்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மகாரத்தைவிவரிக்கிறது நாரபதமென்று சொல்லுவர்கள் என்கை.

அ.—அந்யரிலே அந்யதமனாக- அந்யரிலே ஒருவனாக. வெளியாக-வேறாக. கழிக்கையாலே - அந்யரிலே ஒருவனாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வஶேஷத்வத்தைக் கழிக்கையாலே. ஸ்வரூபத்தையும- ஸர்வாந்தர்யாமித்வஸர்வவ்யாபகமான ஸ்வரூபத்தையும். குணங்களையும் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும-மாத்ருத்வாதிப்ரகாரத்தையும். தத்ஸித்திக்குறுப்பான-ஶேஷத்வஸித்திக்குறுப்பான.

வெளியாக-ஸ்பஷ்டமாக. கழிக்கையாலே அஹங்காரமமகாரங்களைக்கழிக்கையாலே. ரக்ஷகனான ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும்-ஸமஸ்தவஸ்துசரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கையாகிற ஈச்வரஸ்வரூபத்தையும் விசதமாகச்சொல்லுகையாலே - ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே. தத்ஸித்திக்குறுப்பான-ஶேஷத்வஸித்திக்கு ப்ரகாசகமான

இனிமேல் – ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம, ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது – ப்ரணவார்த்தத்தை விவரிக்கிறது;—உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு - உகாரார்த்தத்தை விசதமாகச் சொல்லுகிறது நமஸ்ஸு; மகாரத்தை - மகாரத்தால் சொன்னவர்த்தத்தை, சதுர்த்தி – நாராயணபதோபரிஸ்திதையான சதுர்த்தியானது, விவரிக்கிறது - ப்ரகாசமாகச்சொல்லுகிறது, மகாரத்தை-மகாரார்த்தத்தை, விவரிக்கிறது-விசதமாகச்சொல்லுகிறது, நாரபதமென்று சொல்லுவர்கள்-நாரபதமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—அடைவே விவரியாதொழிகிறது விரோதி போய் அநுபவிக்க வேண்டுகையாலே. நமஸ்ஸு (ந) என்றும், (மஃ) என்றும் இரண்டு பதம். மஃ என்கிறவித்தால் - தனக்குரியனென்கிறது; ந என்று - அத்தைத் தவிர்க்கிறது; ஆக, நமஃ என்கிறவித்தால் – தனக்குரியனன்றென்கிறது.

வயா —அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதே, வ்யுத்க்ரமமாக விவரிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அடைவே என்று தொடங்கி.) அதாவது - அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதொழிகிறது அகார விவரணமான நாராயணபதத்தில் பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாராதிகள், நமஸ்ஸாலே கழியுண்டுபோய பின்னை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே என்கை. இனி மத்யமபதமான நமஸ்ஸுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, அதில் அவாந்தர பதபேதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நமஸ்ஸு, நஎன்றும், மஃ என்றும் இரண்டுபதம் என்று.)

இவ்விரண்டுபதத்துக்கும் அர்த்தமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மஃஎன்கிறவித்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது, - மஃ என்று - ஷஷ்ட்யந்தமான இம்மகாரத்தால் மகாரவாச்யனான ஆத்மாவுக்கு கீழ்ச்சொன்ன தாதர்த்ய ப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வந்தோற்றுகையாலே, தனக்குரியனென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது; ந என்று - நிஷேதவாசியான நஞ்ஞாலே அத்தைக்கழிக்கிறது என்கை.

உபயபதத்தாலும் சொன்னவர்த்தத்தைச் சேரப்பிடித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆக நமஃ என்கிறவித்தால் - தனக்குரியனன்றென்கிறதென்று) பதக்ரமத்திலே அர்த்தஞ்சொல்லாதே, வ்யுத்க்ரமமாகச் சொல்லுகிறது, நிஷேத்யத்தைச்சொல்லி நிஷேதிக்கவேண்டுகையாலே.

அ.—நாராயணபதத்தில பகவதநுபவத்துக்கு - நாராயணபதத்திலசொல்லுகிற பகவதநுபவத்துக்கு. அஹங்காரமமகாராதிகள் என்கிறவிடத்தில, ஆதிசப்தத்தாலே – ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயத்தைச் சொல்லுகிறது. அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே - ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான நாராயணனை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே.

அடைவே - அக்ஷரக்ரமத்திலே, விவரியாதொழிகிறது - விவரணமாகச் சொல்லாதே போகிறது, விரோதி-பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காராதிகள், போய்-நமஸ்ஸாலே கழியுண்டுபோய், அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே-பின்னை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே என்று மூலார்த்தம.

அவாந்தரபேதத்தை-மத்யே உண்டானபதபேதத்தை. கீழ்ச்சொன்ன - ப்ரணவத்தில்சொன்ன. தாதர்த்ய ப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வம் – சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்.

மூ.—பிறர்க்குரியனானவன்று தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி மீட்கலாம், தனக்கென்னுமன்று யோக்யதையுங்கூட வழியும். இத்தால் - விரோதியைக் கழிக்கிறது. விரோதிதான் மூன்று.

வ்யா.—க்ரமத்திலே சொல்லும்போது "வீடுமின் முற்றவும்" என்னும்மாப்போலே நிஷேதபூர்வகமாக நிஷேத்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று யோஜிக்கவேணும். அதுதானும் பரந்தபடியிலே இவர் தாமே யருளிச்செய்தார்.

தனக்கும் பிறர்க்கு முரித்தனன்றென்று அந்யசேஷத்வத்தை நிஷேதித்த உகாரத்தை விவரிக்கிறதாகில், பிறர்க்கு உரித்தனன்று என்றதையும் விவரியாமல், தனக்குரியனன்று என்றவித்தையே விவரிப்பானென்னென்னகிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்குரியனானவன்று என்று தொடங்கி) அதாவது - அந்யசேஷபூதனானவன்று, சேஷத்வத்துக்கு இசைகையாலே, அந்யர்களைக் காட்டில் தனக்குண்டான ஸர்வகாரணத்வ, ஸர்வரக்ஷகத்வ, ஸர்வசேஷித்வாதியான வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி அந்நிலையில் நின்றும் மீட்கலாம். தனக்குரியனென்று நிற்குமன்று (ஓம்) (தவமே) என்றால் (அஹம்)(அஹமே) என்னும் மொழிய சேஷத்வத்துக்கு இசையாமையாலே, மீட்கைக்கு யோக்யதையுங்கூட இல்லையாய் விடுமென்கை.

இந்நமஸ்ஸாற் செய்கிற அம்சந்தானே தென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறதென்று.) அதுதான் ஒன்றோ பலவோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விரோதிதான் மூன்று என்று.)

அ.—அந்யசேஷபூதனானவன்று - தனக்கன்றிக்கே, பகவதந்யராய் ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கு சேஷபூதனானவன்று இசைகையாலே-அநுமோதிக்கையாலே. சேஷத்வாதியான என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே-ச்ரியஃபதித்வமும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும் சொல்லப்படுகிறது. அந்நிலையில் நின்றும் - அந்ய சேஷபூதனாயிருக்குமிருப்பிலின்றும்.

பிறர்க்குரியனானவன்று - அந்யசேஷபூதனானவன்று, தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி - அந்யரில் காட்டில் ஸர்வேச்வரனான தனக்குண்டான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசேஷித்வாதியான வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி, மீட்கலாம் - அந்நிலையில் நின்றும் மீட்கலாம்; தனக்கு என்னுமன்று - சேதநன், நான் எனக்குரியேனென்றிருக்குமன்று, யோக்யதையுங்கூட - மீட்கைக்கு யோக்யதையுங்கூட, அழியும் - இல்லையாய்விடும் என்று மூலார்த்தம்

இந்நமஸ்ஸால்-ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவர்த்தகமான இந்த நமஸ்ஸால். செய்கிற அம்சந்தான்-செய்கிற கார்யந்தான்

மூ — அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்யவிரோதியும். ஸ்வரூபவிரோதிகழிகையாவது - (யானே நீ யென்னுடைமையும நீயே) என்றிருக்கை.

வயா. — அம்மூன்றுந்தானேதென்னவருளிச செயகிறார் (அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும, ப்ராபய விரோதியுமென்று.) இததால-பாதமபதததிற் சொன்ன ஸ்வரூபத்துககுவிரோதியும், இப்பதததில ஆாததமாகவிததிககிற உபாயததுககுவிரோதியும்உத்தரபததிலசொலலுகிற ப்ராபயததுககு விரோதியுமெனகை இநநமஸ்ஸூததானே, காகாக்ஷிநயாயத்தாலே பூாவோத்தர பதங்களிற் சொலலுகிற ஸ்வரூபப்ராப்யஙகளி னுடைய விரோதிகளைக் கழிககக் கடவதாயிறே யிருப்பது. இவ்வி ரோதிதரயமும கழிகையாவதுதானேதென்ன, அதுதனனை அடைவேயருளிச்செய்கிறார் மேல்மூன்றுவாகயத்தாலே. (ஸ்வரூபவிரோதிகழிகை) அதாவது - ஸ்வரூபத்துககு விரோதி * யானே யென்றனதே என்றிருக்கையாகையாலே; அது கழிகை யாவது, "யானேநீ யென்னுடைமையும நீயே" என்று ஆதமாத்மீயஙகளிரண்டும அததலைக்கு ப்ரகாரதயா ஸேஷமென்றிருக கையெனகை.

அ. — இததால்-இந்நமஸ்ஸால. பரதமபதத்தில் - திருமந்தரத்தில்பாதமபதமான பரணவததில. ஸ்வரூபத்துககு-லுப்தசதுர்த்தியிற் சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வஸ்வரூபத்துக்கு. இப்பதத்தில - நமஃபதத்தில உபாயத்துககு - பகவானாகிற ஸித்தோபாயததுக்கு ஆர்த்தமாக விததிககிற - இப்பதததுககு வாகயார்த்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியாகிற அர்த்தபலத்தாலேவிததிககிற. ப்ராப்யததுக்கு - ப்ராப்யமானபகவதநுபவததுககு. உத்தரபதத்தில் - நமஃபதோததரமான நாராயணபத்தில. காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே-காகத்துககு நேதரகோளகம ஒன்றாயிருகக்ச செயதேயும அதுதானே இரண்டுபாாசவத்திலும ஸஞ்சரிககுமாப்போலேமதயஸ்தமான பதம்பூாவோததரபதஙகளோடே அநவயிககை. பூர்வோததரபதஙகளில - தனக்கு பூர்வமானப்ரணவததிலும், உததரபதமான நாராயணபதத்திலும்.

அது தன்னை - அவவிரோதிதரய நிவ்ருத்தியை ஸ்வரூபததுககு - ப்ரணவோகதமான அநந்யார்ஹசேஷத்வமாகிற ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்துக்கு. யானே எனதனதே என்றிருககையாலே - யான நானே என்றிருககையும் இது என்றனதே என்றிருக்கையுமாகையாலே. அது - அவ்விரண்டாகாரமும. யானேநீ என்னுடைமையும நீயே-யானும் நீயே; என்னுடைமையும் நீயே. ஆதமாத்மீயங்கள்-தானும தன்னுடைமையும. அத்தலைககு ப்ரகாரதயா சேஷமென்றிருககை யென்கை-சேதநாசேதங்க ளிரண்டும் ஈச்வரனுககு சரீரதயா சேஷமாகையாலே தானும் தன்னுடைமையும் அவனுக்குசரீரதயாசேஷமென்றிருக்கையென்றததவிததிருககை

மூ.—உபாய விரோதி கழிகையாவது - (களைவாய் துன்பங் களையா தொழிவாய களைகண்மற்றிலேன்) என்றிருக்கை. ப்ராப்ய விரோதி கழிகையாவது, (மற்றை நங்காமங்கள்மாற்று) என்றிருக்கை. (மஃ)என்கை, ஸ்வரூபநாஶம; (நமஃ) என்கை, ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம.

வ்யா.—(உபாயவிரோதீத்யாதி) அதாவது-உபாயத்துக்கு விரோதிஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமாகையாலே அதுகழிகையாவது களைவாய துன்பங்களையாதொழிவாய களைகணமற்றிலேன் என்று-துக்கத்தைப்போக்குவாய், போக்காதொழிவாய், வேறொரு ரக்ஷக வஸ்துவையுடையேனலலேன் என்றிருக்கை என்கை. (ப்ராப்ய விரோதீத்யாதி) அதாவது-ப்ராப்யத்துக்குவிரோதி ஸ்வப்ரயோஜநபுத்தியாகையாலே; அதுகழிகையாவது - (மற்றைநங்காமங்கள மாற்று) என்று உன்னுகப்புக்குப் புறம்பான எங்களுடைய ஆசையைப்போக்கு என்றிருக்கை என்கை.

இப்படி ஸ்வரூபோபாய ப்ராப்ய புருஷார்த்தங்கள மூன்றுக்கும் விரோதியாகிறது - இவனுடைய அஹங்கார மமகாரங்களாகையாலே, அதினுடைய க்ரௌர்யத்தையும், தந்நிவ்ருத்தியி லுண்டான நன்மையையும் அருளிச்செய்கிறார் (மஃஎன்கை ஸ்வரூப நாஶம், நமஃஎன்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம என்று.) அதாவது - చేతనస్య యదా మమత్వం స్వస్మిన్ స్వీయే చ వస్తుని। మమ ఇత్యక్షరద్వన్ద్వం తదా మమత్వస్య వాచకమ్) (சேதநஸ்ய யதாமமத்வஂஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயே சவஸ்துநி-மம இத்யக்ஷரத்வந்த்வந்ததாமமத்வஸ்யவாசகம்) என்கிறபடியே, மஃ-என்கிறவிதிலே 'அஹங்காரமமகாரங்கள் இரண்டுமுண்டாகையாலே அதிலேஅந்விதனாகை இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்துக்குநாஶம்; நமஃஎன்று அதில் அந்வயமற்றிருக்கை ஸ்வரூபத்துக்கு உஜ்ஜீவநம் என்கை. (ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణః పదమ్। మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుర్నమమేతి చ శాశ్వతమ్)(த்வ்யக்ஷரஸ்துபவேந்மர்த்யு ஸ்த்ர்யக்ஷரஂ ப்ரஹ்மணஃபதம்' - மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யுர நமமேதிசஶாஶ்வதம்) என்னக்கடவதிறே.

அ.—உபாயவிரோதி-உபாயாத்யவஸாயத்துக்குவிரோதி. களைகண் என்றது - பிடிப்பானஇடமாய், ரக்ஷகமென்றபடி. மற்றைநங் காமங்கள-உன்னுடைய அபிமானத்துக்கு வேறுபட்ட நம்முடைய காமங்கள. இருக்கை-ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கை.

இப்படி-முன்சொன்னபடி. அதினுடைய-அஹஂகார மமகாரங்களினுடைய. மமயம - மமகாரம். உஜ்ஜீவநம் - உத்க்ருஷ்ட ஜீவநம.

மூ —இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும காட்டும். (தொலைவில்லிமஙகலந்தொழும) எனகையாலே ஸ்ரூபமசொல்லிறறு;(வேங்கடத்துறைவாற்கு நம்) எனகையாலே உபாயம் சொலலிற்று; (அந்திதொழுஞ்சொல) எனகையாலே பலமசொல்லிற்று. உற்றது முன்னடியார்ககடிமை எனகிறபடியே- இதிலே பாகவதசேஷதவமும அநுஸந்தேயம.

வ்யா.—இப்படி ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தவிரோதிகளைககழிக கிறவளவனறிககே, இந்நமஸஸுததான் ஸ்வரூபாதித்ரயததையும ப்ரகாஶிபபிககுமென்கிறார் (இதுதான் ஸ்வரூபததையும், உபாயத்தையும், பலததையுங காட்டுமென்று.) இதுதன்னை உபபாதிக கிறா மேல்மூனறுவாகயததாலே. (தொலைவில்லிமங்கல மித்யாதி.) அதாவது-"தொலைவிலலிமங்கலநதொழும" எனறு-அவனுகந்தருளின நிலத்தளவுமசெல்ல ஶேஷமாயிருக்கும்படியைச சொலலு கிறவளவில,தொழும்என்று-நமஸ்காரத்தைசசொல்லுகையாலே, ஸ்வரூபமசொல்லிறறென்கை (வேங்கடத்திதயாதி.) அதாவது- "வேங்கடத்துறைவாறகு நம" என்று - திருவேஙகடமுடையானுக்கு ஶேஷம, நான எனக்குரியேனல்லேன எனறு, ஸ்வரக்ஷணத்தில் பராபதியிலலாத ஸ்வரூபபாரதநதாயத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவனே உபாயமெனனு மிடம ஸித்திக்கையாலே உபாயம சொல்லிறறு எனகை. (அநதிதொழுஞ்சொல்லி தயாதி.) அதாவது -"அநதிதொழுஞசொல்" என்று தாஸ்யரஸமதிசயித்தால், அதினுடைய சரமதஶையிலேசொலலககடவ "தொழுஞ சொல்" எனறு - நமஶ்ஶபதததைச்சொல்லுகையாலே பலம சொல்லிற்றெனகை

இப்பதததில ததீயஶேஷத்வமும ஆர்த்தமாக அநுஸந் தேயமாகையாலே, அததை யருளிசசெயகிறா (உறறதுமெனறு தொடஙகி.) அதாவது - (நின்றிருவெட்டெழுததுஙகற்று நானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை) என்று - திருமநத்ரங்கற்றத்தால் * நான் உற்றது முனனடியார்க்கடிமை என்னு மிவ்வர்த்தத்திலே எனகிறபடியே, அஹஙகார மமகாரஙகள் நிவ்ர்ததமாய, பகவச் சேஷத்வம உள்ளபடி ப்ரகாஶிககிற இந்நமஸ்ஸிலே, ததகாஷ்ட்டையான பாகவதஶேஷத்வமும அநுஸந்திககவேணுமெனகை.

அ.—இபபதத்தில - இநநமஃபதததில். ஆர்ததமாக - ஆர்தத பலததாலே. அதாவது-ததீயபாயந்தமாஞலலலது ஸ்வரூபஸித்தி யில்லாதபகவதநயார்ஹ சேஷதவரூபஆர்ததபலத்தாலேயென்றபடி. உற்றதும-ஊன்றியிருநததும. ததகாஷ்டையான - பகவச் சேஷதவஸீமாபூமியான.

மூ.—இது அகாரத்திலேயென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்; உகாரத்திலே யென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும்;

வ்யா.—இப்படி ஆர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படும் பாகவத ஶேஷத்வந்தான், இந்நமஸ்ஸிலன்றிக்கே ஸ்தலாந்தரங்களிலே சொல்லுவாருமுண்டாகையாலே, அதை யருளிச்செய்கிறார் (இது அகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவர்கள், உகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவர்களென்று) அதாவது - சதுர்த்தியாலே ஆத்மாவினுடைய பகவச்சேஷத்வத்தைச்சொல்லுகையாலே, பகவச்சேஷத்வ காஷ்டையான இந்தபாகவதஶேஷத்வாநுஸந்தாநம் அகாரத்திலே என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள். அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கெல்லை ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக நிற்கையாலே, அநந்யார்ஹத்வ ப்ரதிபாதகமான உகாரத்திலே என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள் என்கை. ஆர்த்தமாகையாலே, அவ்வோஸ்தலங்களிலும் சொல்லலாயிருந்ததேயாகிலும், கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே சொல்லுகையே உசிதமென்று கருத்து.

இந்நமஸ்ஸுக்கு பூர்வத்திற்பிறந்த ப்ரதிபத்தியைப்பற்ற, இதிற்பிறந்த ப்ரதிபத்திக்குண்டான வாசியை யருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்குமென்று தொடங்கி) அதாவது-(𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃)(ஸ்வரூபம்ஸ்வாதந்த்ர்யம்பகவத:) என்கிறபடியே, ஸ்வாதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான ஈச்வரன், ஸ்வார்த்தபரனாயே இருக்கும்;

அ.—(உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை) என்கிறபடியே-உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை என்கிற ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, இதிலே-அஹங்கார மமகாரங்கள் நிவ்ருத்தமாய் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்த நமஸ்ஸிலே, பாகவத சேஷத்வமும் - தத்காஷ்டையான பாகவத சேஷத்வமும், அநுஸந்தேயம்-அநுஸந்திக்கவேணுமென்று மூலார்த்தம்.

அவ்வோஸ்தலங்களில் - அகார உகாரங்களில். கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே - அஹங்காரமமகாரங்கள் ஸவாஸநமாகக் கழிந்தவிடத்திலே.

பூர்வத்தில் - ப்ரணவத்தில் வாசியை - அதிசயத்தை. இதில் பிறந்த ப்ரதிபத்திக்கு - அஹங்காரமமகாரங்கள் நிவ்ருத்தமாய் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்நமஸ்ஸில் பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு. ஸ்வார்த்தபரனாயேயிருக்கும்-ஸ்வப்ரயோஜநபரனாயேயிருக்கும்.

மூ.—அசித்துப் பிறர்க்கேயா யிருக்கும்; ஆத்மா தனக்கும பிறர்க்கும பொதுவாயிருக்கும்என்று முற்பட்ட நினைவு: அங்ஙனன்றிக்கே, அசித்தைப்போலே தனக்கேயாக எனைக்கொள்ள வேணுமென்கிறது-நமஸ்ஸால்.

வ்யா.—சைதந்யரஹிதமாகையாலே தனக்கே எனகைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே, பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபமா யிருக்கும் அசித்து, பரார்த்தமாயே யிருக்கும்; சதுர்த்தியிற்சொன்ன சேஷத்வத்தையும், மகாரத்திற் சொன்ன ஜ்ஞாதர்த்வத்தையுமுடையனான ஆத்மா ஜ்ஞாத்ர்த்வபலத்தாலே ஸ்வார்த்ததைக்கும், சேஷத்வத்தாலே பரார்த்ததைக்கும் பொதுவாயிருக்குமென்று நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்திற்பிறந்த ப்ரதிபத்தி; அப்படியன்றிக்கே, பரார்த்ததைகவேஷமான அசித்துப்போலே“தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே” எனகிறபடியே, அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகங் கொள்ளவேணும்என்றபேக்ஷிக்கிறது இந்நமஸ்ஸாலே என்கை.

அ.—சைதந்யரஹிதமாகையாலே-ஜ்ஞாநசூந்யமாகையாலே. பரார்த்தமாயே யிருக்கும் - பரப்ரயோஜநார்த்தமாயே யிருக்கும் உடையனான - ஸ்வரூபமாகவுடையனான. பூர்வபதத்திற்பிறந்த- பூர்வபதமான ப்ரணவத்திற்பிறந்த.

ஈச்வரன்—, தனக்கேயாயிருக்கும்-ஸ்வார்த்தபரனாயிருக்கும்; அசித்து—, பிறர்க்கேயாய்-சைதந்ய ரஹிதமாகையாலே தனக்கு எனகைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே பிறர்க்கேயாய, இருக்கும்-பாரதந்த்ரஸ்வரூபமாயிருக்கும; ஆத்மா—சதுர்த்தியில் சொன்னசேஷத்வத்தையும் மகாரத்தில சொன்ன ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையும் ஸ்வரூபமாக வுடையனான ஆத்மா, தனக்கும் - ஜ்ஞாத்ர்த்வ பலத்தாலே ஸ்வார்த்ததைக்கும, பிறர்க்கும—சேஷத்வத்தாலே பரார்த்ததைக்கும, பொதுவாயிருக்குமென்று—, முற்பட்டநினைவு - இந்நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்தில் பிறந்த ப்ரதிபத்தியென்று மூலார்த்தம.

அப்படியன்றிக்கே - ஸ்வார்த்ததைக்கும பரார்த்ததைக்கும் பொதுவாயிருக்கையன்றிக்கே, தனக்கேயாக - அவனுக்காகவுமன்றிக்கே, அவனுக்கும்தனக்குமாகவுமன்றிக்கே அவன்றனக்கேயாக என்றபடி. அத்தலைக்கேரஸமாம்படி - அத்தலைக்கேரஸாவஹமாம்படி. விநியோகங் கொள்ளவேணும் - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும்.

அங்ஙனன்றிக்கே - அப்படியன்றிக்கே, அசித்துப்போலே-பரார்த்ததைகவேஷமான அசித்துப்போலே, தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ள வேணுமென்கிறது - (தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளவேணும்) என்கிறபாசுரப்படியே அத்தலைக்கேரஸமாமபடி விநியோகங்கொள்ளவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறது, நமஸ்ஸால் - இந்த நமஸ்ஸால் என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—அதாவது - போகத்தைப்பற்றில ஈச்வரனழிக்கும்போது, நோக்கவேணும் என்றழியாதொழிகை. அழிக்கைக்குஹேது கீழேசொல்லிற்று, மேலுஞ்சொல்லும்.

வ்யா.—"தனக்கேயாக" என்றதை உபபாதிக்கிறார் (அதாவது என்றுதொடங்கி.) இத்தால் - அத்தலைக்கே * ரஸமாக விநியோக படுகையாவது, தன்னோடேகலந்துபரிமாறுந்தசையிலே போக்தாவான ஈச்வரன், "ஆட்கொள்வானொத்தென் னுயிருண்ட மாயன்" என்கிறபடியே-அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, தன்வ்யாமோஹத்தாலே தாழநின்று பரிமாறி, இத்தலையில சேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது, நம்சேஷத்வத்தை நாம்நோக்கவேணும் என்று, நைச்யம்பாவித்து இருயத்து, அவன்போகத்தை அழியாதொழிகையென்கை.

இப்படி, இவனழிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அழிக்கைக்குஹேது என்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஈச்வரன் மேலவிழுந்து விநியோகங்கொள்ளுகிற தசையிலே, இவன் நைச்யம்பாவித்திருய்த்து, அவனபோகத்தைஅழிக்கைக்கு ஹேது, சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கையாலே, கீழே ப்ரணவத்திலே சொல்லிற்று; சதுர்த்தியிலே கிங்கரஸ்வபாவனுகச் சொல்லுகையாலே மேலிலபதத்திலும் சொல்லுமென்கை.

அ.—இத்தால-இந்நமஸ்ஸால், அத்தலைக்கேரஸமாக-ஈசவரனுக்கே உகப்பாக, கலந்துபரிமாறும்தசையிலே-கலக்கிற தசையிலே. தாழநின்று - சேஷத்வத்திலேநின்று பரிமாறி—அநுபவித்து இத்தலையில்-இச்சேதநனிடத்திலே. சேஷத்வத்தை யழிக்கும்போது-இவன் பண்ணும் சேஷவ்ர்த்திக்கு தான் ப்ரதிஸம்பந்தியாகையன்றிக்கே, தான பண்ணும் சேஷவ்ரத்திக்கு இவனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக்கும்போது. நம்சேஷத்வத்தை நோக்கவேணுமென்று - நாம பண்ணும் சேஷவ்ர்த்திக்கு அவனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகக வேணுமென்று. நைச்யம்பாவித்திருய்த்து-தனனுடையதாழச்சியை அபிநயித்துப்பின்வாங்கி. அவனபோகத்தை- அவன்முகவிகாஸத்தை.

மேல்விழுந்து-வ்யாமோஹத்தாலே ஈசவரன்சேதநன்மேலே விழுந்து. விநியோகங் கொள்ளுகிறதசையிலே - அநுபவிக்கும் தசையிலே.

இப்படி-நம்சேஷத்வத்தை நாம் நோக்கிக்கொள்ளவேணுமென்று, அழிக்கைக்கு-அவன் போகத்தை யழிக்கைக்கு. மேலிலபதத்திலும்—நாராயணபதத்திலும்.

---

* "ரஸமாம்படி" என்கிறபாடம் அரும்பதத்துக்குச சேராது.

மூ.—இநநிலைவு பிறநதபோதேகர்தகர்தயன்;

வ்யா —இனிஇ ப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததியினுடையவைபவத தைப பலபடியாகஅருளிசசெய்யாநின்றுகொண்டு, இபபதத்தை நிகமிததருளுகிறர்மேல (இநநிலைவு பிறந்தபோதே கர்தகர்த்யன என்று.)தனககேயாக வெனேககொளளவேணும்என னும் இவ்வத யந்தபாரதந்தாய ப்ரதிபத்தி பிறந்தபோதே, தனனுடைய ஹித த்துககுடலாகச்செயயவேண்டுவதெல்லாம்செய்துதலைககட்டினவ னெனகை.

அ.—அதாவது-அததலைககேரஸமாம்படிவிநியோகப்படுகையா வது, போகததசையில் - பரிமாறும்தசையில், ஈச்வரன் அழிக்கும் போது - ஈச்வரன் தன வ்யாமோஹததாலே அசேஷமாயிருந்து அநுபவித்து இத்தலையில சேஷத்வத்தை அழிககும்போது, நோ ககவேணுமெனறு - நமசேஷத்வத்தை நாம் ரக்ஷித்துககொளள வேணுமென்று நைசயமபாவிதது இருய்த்து, அழியாதொழிகை- அவனபோகத்தை யழியாதொழிகை, என்றுமூலார்த்தம்.

அழிககைக்குஹேது - ஈசவரன் மேல்விழுந்து விநியோகங் கொளளுகிறதசையிலே இவன நைசயமபாவித்து இருயததுஅவ னபோகததை அழிககைககுஹேது, கீழேசொலலிற்று - சேஷத் வமே ஆதமாவுககு ஸ்வரூபம்'' எனகையாலே ப்ரணவத்திலே சொலலிற்று; மேலும சொலலும் - சதுர்த்தியிலே கிஙகாஸ்வபாவ னுகச சொல்லுகையாலே மேல் பதத்திலும் சொல்லுமென்று மூலார்த்தம.

இனி என்றது - அவன் இவனை சேஷியாகவைதது விநியோ கமகொள்ளவுமாம, சேஷமாகவைத்து விநியோகம கொளளவு மாம, அதிலொரு நிர்ப்பநதமிலலை, அவன் முகமலாததிககு தவாரமாவதுவே இவனுககு உத்தேச்யமாவது என்னுமபடியான அதயநத பாரதநதர்யம இந்நமஸ்ஸாலே ஸித்திதத வநதாம. எமபெருமான இவனை சேஷியாகவைகக இசைந்திருககை இவ னுடைய ஸ்வருபமான பாரதநத்ர்யத்துக கெல்லைநிலம், அவன தனனை இவனுககு சேஷமாககுகிறது அவனுடைய நிரஙகுச ஸவாதந்தாயத்துககு எலலை நிலம.

இபபார தநத்ர்ய ப்ரதிபத்தியினுடைய - தன்னை சேஷியாக வைக்க இசையும்படியான இவவத்யந்தபாரதநத்ரயத்தி னுடைய. பல படியாக-அந்வயத்தாலும வ்யதிரேகத்தாலும. இப்பதத்தை- இந்நமஃபதார்த்ததததை.

ஹிதத்துககு-உபாயத்துக்கென்றபடி.

மூ.—இந்நினைவில்லாதபோது எல்லா துஷ்காதங்களும் க்ர்தம்; இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ர்தங்களு முண்டு; இதின்றிக்கேயிருக்கப்பண்ணும்யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்;

வ்யா.—(இநநினைவில்லாதபோது எல்லாதுஷ்கர்தங்களும் கர்தமென்று.) இபபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததி இலலாத போது, (కిం తేనన కృతం పాపం చో రేణాత్మాపహారిణా) (கிம்தேந நக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மா பஹாரிணா) என்கிறபடியே - ஸகலதுஷ்க்ர்தஙகளும் இவனாலே செயயப்பட்டதாய் விடுமென்கை

(இந்நினைவிலே எலலா ஸுகாதஙகளுமுண்டு) என்றது - இது வுண்டாகவே எல்லாஸுகர்தமும் * உண்டானால் பிறக்கும் ப்ரீதி, ஈஶ்வரனுக்குவிளைகையாலே, இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியிலே ஸகலஸுக்ர்தமு முண்டு என்கை. இதின்றிககே இருக்கப் பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநஙகள் என்றது - இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததி யின்றிககே

அ.—இப்பாரதந்த்ரய ப்ரதிபததியில்லாதபோது-இவ்வதயந்த பாரதந்த்ர்ய பரதிபததியில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூப ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி நடககையாலே.

இந்நினைவு பிறந்தபோதே - "தனககேயாகவெனைக் கொள்ள வேணும்" என்கிற இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததி பிறந்த போதே, க்ர்தக்ர்த்யன் - தனனுடைய ஹிதத்துக்குடலாகச்செய்ய வேண்டுவதெல்லாஞ் செய்து தலைக்கட்டினவனாவான்; இந்நினைவில்லாதபோது-இப்பாரதந்தர்யப்ரதிபத்தியிலலாதபோது, எலலா துஷ்க்ர்தங்களுமகர்தம்-ஸகல துஷ்க்ர்தங்களும் இவனாலே செய்யப்பட்டதாயவிடும எனறு மூலாாததம்.

இதுண்டாகவே - இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி உண்டாகவே. எல்லாஸுக்ர்தமுமுண்டானால் பிறக்கும் பரீதி - பலாபிஸந்திரஹிதங்களாய் பகவத ப்ரீத் யைக ப்ரயோஜகஙகளாய் இவனிடத்திலுண்டான ஸகலஸுக்ர்தங்களாலும் ரஜஸ்தமோ நிவ்ர்த்தித்வாரா ஸத்வோத்ரேகத்தால்பிறக்கும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்வாரா பிறக்கும் ப்ரீதி. விளைகையாலே - அபிவ்ர்த்தமாகையாலே.

---

* "பண்ணினால்" எனகிறபாடம அரும்பதத்துக்குச் சேராது.

மூ.—இது தன்னாலே எல்லாபாபங்களும்போம, எலலாபலங களுமுண்டாம்.

வ்யா.—யிருக்கச்செய்தே,ஈஶ்வரப்ரீணநாரததமாக இவன்பண் ணுமயாகாதிகாமங்களும், தனபாபவிமோசநாரததமாகப்பணணும சர்ச்ரசாநத்ராயணாதிகளாகிற ப்ராயஶ்சித்ததாதிகளும ஈஶ்வரப்ரீ திக்கும், ஸ்வபாபவிமோசநததுககு முடலாகாமையாலே நிஷ்ப்ர யோஜநங்களென்கை.

இது தன்னாலே எல்லாபாபங்களும் போம், எல்லாபலங்களு முண்டாமென்றது - இந்தபாரதநதாய ப்ரதிபத்தியாலே, ஈஶ்வ ரன் இவனளவிலே அநுகரஹாதிஶயத்தைப பண்ணுகையால், அவனுடைய நிகரஹாத்மகங்களான ஸகல பாபங்களும்போம; "உனனடியார்க கெனசெய்வனென்றேயிருத்தி நீ" என்கிறபடியே இவனுக்கு எதனைச் செய்வோமென்று மேன்மேலுமுபகரிக்கை யாலே, ஸம்ஸாரநிவ்ர்த்திதொடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்திபர்யந் தமாக,ஸகலபலங்களுமுண்டாமெனகை.ஆகமத்யமபதாரததத்தை யருளிச்செயதாராயிறறு.

அ.—ப்ரீணநார்த்தமாக-ப்ரீதிஉண்டாகைக்காக. யாகாதிகள்என் கிறவிடததில், ஆதிசப்தத்தாலே - தாநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. சாந்த்ராயணாதிகள் எனகிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - புண்ய தீர்ததஸ்நாநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. ஈச்வரப்ரீதிக்கும் ஸ்வபாப விமோசநததுககும உடலாகாமையாலே - இவவதயநத பாரதநத ர்யப்ரதிபததியால்பிறக்கும ஈச்வரப்ரீதிக்கும் ஸகலபாபமூலமான ஆத்மாபஹாரமாகிற ஸ்வபாபவிமோசநததுக்கும் உடலாகாமை யாலே.

இந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே - இவ்வத்யந்தபாரதந் த்ர்ய ப்ரதிபததிமாத்ரத்தாலே. அநுகரஹாதிசயத்தை - அதிசயி தாநுக்ரஹாதிசயததை. நிகரஹாத்மகங்களான - நிகரஹஸ்ரூபஙக ளான. இருததி - இருநதாய.

இதின்றிககேயிருகக-இந்த பாரதந்த்ர்ய பரதிபததியின்றிக்கே யிருககச்சேயதே, பண்ணும யஜ்ஞாதிகளும - ஈச்வரப்ரீணநாரதத மாக இவன்பணணும் யாகாதிகாமங்களும, ப்ராயஶ்சிததாதிக ளும் - தன்பாபவிமோசநாரததமாகப் பண்ணும காசரசாந்தரா யணாதிகளான ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும்,நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்-ஈச்வர ப்ரீதிக்கும ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கும் உடலாகாமையாலே நிஷ் ப்ரயோஜநங்கள்; இது தன்னாலே - இந்தபாரதநத்ர்யப்ரதிபததி யாலே, எல்லாபாபங்களும்போம் - ஈச்வரன் இவனளவில அநு க்ரஹாதிசயத்தைப் பண்ணுகையாலே அவனுடைய நிகரஹாத் மகமான ஸகல பாபங்களுமபோம், எலலாபலங்களுமுண்டாம்- ஸம்ஸாரநிவ்ரத்திதொடக்கமான கைங்கர்ய ப்ராபதி பர்யந்தமாக ஸகலபலஙகளு முண்டாமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—நாராயணனென்றது - நாரங்களுக்கு அயநம் என்றபடி. நாரங்களாவன - நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள். அவையாவன;— ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும,

---

வ்யா.—அநந்தரம நாராயணபதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார (நாராயணனென்றதென்று தொடங்கி.) அதாவது - நாராயண பதந்தான், நாராணாம அயநம் யஃ ஸஃ = நாராயணஃ என்றும, நாராஃ அயநமயஸ்ய ஸஃ = நாராயணஃ என்றும, தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹிரூபஸமாஸத்வயஸித்தமாகையாலே; அதில் தத்புருஷனில அர்த்தத்தை முந்துற வருளிச்செய்கிறார (நாரங்களுக்கயநமென்றபடி யென்று.) நாரங்களாகிறவைதா - னவையென்ன அருளிச்செய்கிறார (நாரங்களாவன நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரளென்று.) நாரபதம, நர என்றும, நார என்றும, நாராஃ என்றுமாய, (ரிங்) (ரிங க்ஷயே) என்கிறதாதுவிலே, ர என்றுபதமாய் க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைச்சொல்லி, நகாரம் அதை நிஷேதித்து, நர என்று-க்ஷயமில்லாத நித்யவஸ்துவைக் காட்டி, ஸமூஹார்த்தத்திலே அண்பரத்யயமும, ஆதிவர்த்தியுமாய், நார; என்று - நித்யவஸ்துஸமூஹத்தைச்சொல்லி, நாராஃ என்று - பஹுவசநமாகையாலே ஸமூஹபாஹுள்யத்தையும சொல்லுகையால (நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள என்கிறார்.) இதில, நித்ய என்கையாலே – நரஶப்தார்த்தமும, வஸ்துக்கள என்கையாலே - நாரஶப்தார்த்தமும், அவற்றினுடைய திரள் என்கையாலே- பஹுவசநார்த்தமும் சொல்லப்பட்டதிறே. தாதாஶங்களானவைதா னவையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவையாவனவென்றுதொடங்கி) ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளாவன- ஸ்வரூபநிரூபகங்கள். ஆதிஶப்தத்தாலே-அநந்தத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளாவன-நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கும ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாந ஶக்தி பலஐஶ்வர்யவீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணங்கள

அ —தாதாசங்களானவை-நித்யங்களானவை.

ஸ்வரூபநிரூபகங்கள்-தன்னையிட்டே ஸ்வரூபத்தைநிரூபிக்கும்படியாயிருக்கிற தர்மங்கள. நிரூபிதஸ்வரூப விசேஷணங்களான- ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிநிரூபித திவ்யாத்மஸ்வரூபக தர்மங்களான வாத்ஸல்யமாவது - குற்றமே நற்றமாக இவனை அங்கீகரிக்கையிறே.

ஜ்ஞாநமாவது-ஸ்வரூபஜ்ஞாநம். ஆநந்தமாவது-கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை. அமலத்வமாவது-ஹேயப்ரத்யநீகமாயிருக்கை அநந்தத்வமாவது-தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதராஹித்யமாயிருக்கை. நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களான-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளாலே நிரூபிதமான ஈச்வரனுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணங்களான,

மூ.—வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளும், திவ்ய பூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரியபிராட்டியார்தொடக்கமான நாய்ச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும்,

---

வ்யா.—வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகளாவன - அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான வாத்ஸல்ய, ஸௌசீல்ய, ஸ்வாமித்வ, ஸௌலப்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாண குணவிசேஷங்கள். திருமேனியாவது - அஸாதாரணமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹம். ஏகவசநம ஜாத்யபிப்ராயமாய், நித்யமான திவ்ய விக்ரஹத்தையும், ஐச்சிகமாக பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது; அல்லாதபோது, ஓரோஸ்ரூஹமா எண்ணிவருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேராது. இதுதான் நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சானபிள்ளை, இவர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸுஸ்பஷ்டம். காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளாவன - அந்தவிக்ரஹ குணங்களான ஸௌந்தர்ய, ஸௌகுமார்ய, ஸௌகந்த்ய, லாவண்ய, யௌவநாதிகள். திவ்யபூஷணங்களாவன - ஆபரண சூர்ணையிலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே, கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத்திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவாபரணங்கள். திவ்யாயுதங்களாவன - அழகுக்கும், ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கு முடலாயிருந்துள்ள ஸங்க சக்ர கதா உஸிஸார்ங்காத்யஸங்க்யேயாயுதவிசேஷங்கள். பெரியபிராட்டியார்தொடக்கமான நாய்ச்சிமாராவார் - “(శ్రీవల్లభ, ఏవంభూతభూమినీళా నాయక)(ஸ்ரீவல்லப, ஏவம்பூதபூமிநீளாநாயக)(దేవిత్వామనునీళయా సహమహీ దేవ్యస్సహస్రం తథా)(தேவித்வாமநுநீளயாஸஹமஹீ தேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரம்ததா) என்கிறபடியே, ப்ரதாந மஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாக தத்ஸமாநைகளான பூமிநீளைகளும், மற்று மநேகராகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும், லக்ஷ்மீ பர்யந்த மஹிஷீவர்க்கங்களும்” என்றிறே ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்தது.

நித்யஸூரிகளாவார் - அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள்.

அ.—அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான - அந்தஷாட்குண்யாதீநமான. வாத்ஸல்யம் - வத்ஸலத்தின்பக்கல் தேநுவிருக்குமிருப்பு. ஸௌசீல்யம் - உயர்ந்தவர்களோடும் தாழ்ந்தவர்களோடும் புரையறக்கலக்கும் தன்மை. ஸ்வாமித்வம் - தன்னையொழிந்த எல்லா பதார்த்தங்களையும் தன்னதென்றபிமாநிக்கை. ஸௌலப்யம் - கிட்ட வெளியனாகை. தத்ஸமாநைகளான - பெரியபிராட்டியார்க்கு ஸமாநைகளான.

மூ.—சத்ரசாமராதிகளும், திருவாசற்காக்கும முதலிகளும், கணாதிபரும், முக்தரும், பரமாகாஶமும்,

---

வ்யா.—சத்ரசாமராதிகளாவன-கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமரதாலவ்ர்ந்தப்ருங்கார பதத்க்ரஹாதிகள். திருவாசற்காக்கும் முதலிகளாவார்-சண்டப்ரசண்ட பத்ரஸுபத்ர ஜயவிஜயாதிகள். கணாதிபராவார்-குமுதகுமுதாக்ஷபுண்டரீகவாமந ஶங்குகர்ண ஸர்வநேத்ரஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள். முக்தராவார்-"கரை கண்டோர்" என்கிறபடியே-ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு, நித்யஸூரிகளோடு ஸமாநாகாரராய், நிகில கைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரான சேதநர்.

(பரமாகாஶமாவது - பஞ்சோபநிஷண்மயமான பரமபதம்; இதுதான் பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே ஸமூஹாத்மகமாயிறே யிருப்பது; ஆகையால் ஸமூஹகணனைக்குவிரோதமில்லை. "பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்தது. ஆக ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளுமென்று தொடங்கி, இவ்வளவும்-ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷங்களான கல்யாணகுணங்களையும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்தஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி, பூத்தாப்போலே சாத்தின திவ்யாபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும் காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமே அருகேயிருந்தநுபவிக்கிற நாய்ச்சிமாரையும், அச்சேர்த்தியிலே யடிமைசெய்கிற நித்யஸூரிகளையும், அவர்களுக்கு கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும், இச்சேர்த்திக்கு என் வருகிறதோவென்று வயிறெரிந்து நோக்கும் திருவாசல்காக்கும முதலிகளையும், அப்படி மங்களாஶாஸநபரராய் திருப்படைவீட்டுக்கடையக் காவலாயிருக்கும் கணாதிபரையும்,

---

அ.—தாலவ்ருந்தம-திருவாலவட்டம. ப்ருங்காரம்-திருக்காவேரி. பதத்க்ரஹம - திருப்படிக்கம். ஆதிசப்தத்தாலே - ஆஸநஶயநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

பூத்தாப்போலே-கல்பகதருபூத்தாப்போலே. அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான - இவையும் ஆபரணங்களோடு சொல்லலாம்படியான. காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமே-ஸ்வயமேவ அநுபவித்து ஆநந்திக்கை யன்றிக்கே. அச்சேர்த்தியிலே - ஈச்வரனும் நாய்ச்சிமாருமான சேர்த்தியிலே. நோக்கும-மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்.

மூ.—ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களும்.

வ்யா.—நிவர்த்தஸம்ஸாரராய் அவர்களோடுஒருகோவையாய் அடிமைசெய்கிற முக்தரையும் அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான பரமபதத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை யருளிச் செய்கிறார்மேல். ப்ரக்ருதியாவது - குணத்ரயாத்மகத்யா ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும் மூலப்ரக்ருதி. "குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையா யிருக்கும்" என்றிறே, இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது. பத்தாத்மாக்களாவார் - உமைமெழுகிற் பொன்போலே, இப்ப்ரக்ருதிகளுள்ளே உருமாய்ந்துகிடக்கிற ஆத்மாக்கள். காலமாவது-அஹோராத்ராதி விபாகயுக்தத்யா ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும் அசித்விசேஷம் "அஹோராத்ராதிவிபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே, இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது. ஆக இவ்வளவும்-ஸ்வரூபேண நித்யங்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லிற்று, மேல் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது - ஸத்தாவானபதார்த்தத்தினுடைய வுத்பத்தி விநாஶாத்யந்தாபாவம். ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது-உத்பத்தி விநாஶயோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும், பூர்வகாலத்திலுண்டான நாமரூப லிங்காதிகளுடைய அநந்யதாபாவம்.

இதில் மஹதாதிவிகாரங்களாவன-மஹத்தத்வம் தொடங்கி ப்ருதிவியளவாகவுண்டான இருபத்துமூன்று தத்வமும். அண்டங்களாவன — இம்மஹதாதிகளாலே ஆரப்தங்களாய், (అణ్డానాం తు సహస్రాణాం సహస్రాణ్యయుతానిచ) (அண்டாநாந்துஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநிச) என்கிறபடியே, அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற அண்டவிஶேஷங்கள். அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களாவன - அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவமநுஷ்யதிர்யக் ஸ்தாவரங்கள். ஆக-நாரபதார்த்த மருளிச்செய்தாராயிற்று.

அ.— அவர்களோடு ஒருகோவையாக - நித்யஸூரிகளோடு ஏககோஷ்டியாக உருமாய்ந்துகிடக்கிற-கரணகளேபரஶூந்யராய்க் கிடக்கிற.

உள்ளவற்றை-உள்ள நாரசப்தார்த்தங்களை. மூலப்ரக்ருதி-மூலமான ப்ரக்ருதி மூலமாகையாவது - மஹதாதி ப்ருதிவ்யந்தமானவிகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கை உருமாய்ந்து-ஸ்வரூபமழிந்து. உத்பத்தி விநாச யோகியாகா நிற்கச்செய்தே-உத்பத்தி விநாசங்களுடைய ஸம்பந்தத்தை உடைத்தாகாநிற்கச் செய்தே. அநந்யதாபாவம் — அதுவேயாயிருக்கை.

மூ —அயநமென்றது - இவற்றுக்காஶ்ரயமென்றபடி. அங்ஙனன்றிகே, இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம

வ்யா.—மேல்அயநபதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அயநமென்றது இவற்றுக்காஶ்ரயமென்றபடி யென்று.) அதாவது- அயநஶப்தம ஆஶ்ரயவாசியாகையாலே, இவற்றுக்கு அயநமென்றது-இவற்றுக்காஶ்ரயமென்றபடியென்கை. பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிகே இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாமென்று.) அதாவது - இவற்றுக்காஶ்ரயமென்று தத்புருஷனாகச் சொல்லுகையன்றிகே, (இவைதன்னை ஆஶ்ரயமாகவுடையன) என்று பஹுவ்ரீஹியாகச் சொல்லவுமாமென்கை.

இவற்றுக்காஶ்ரயம் என்கிறவிடத்தில், குணங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும், (இவைதன்னை யாஶ்ரயமாகவுடையன்) என்கிறவிடத்தில், குணங்களை யொழியச்சொல்லவேணும். அக்குணங்களுக்கு வ்யாப்யத்வம் சொல்லுமளவில் ஆத்மாஶ்ரயமும் அநவஸ்த்தையுமாகிற தோஷங்கள் வருகையாலே. "தன்குணங்களிலே ஈச்வரன் வ்யாபிக்கும்போது குணவிஶிஷ்டனாயே வ்யாபிக்கவேணும், நிர்க்குணமாய் வஸ்துவிராமையாலே; அப்போது, வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபககுணங்களாய், வ்யாபககுணங்களே வ்யாப்யகுணங்களாயறுகையாலே, ஆத்மாஶ்ரய தோஷமாம்;

அ.—இவற்றுக்கு-நித்யவஸ்துக்களுடைய திரளுக்கு. இவைதன்னை-நாரங்களை. வ்யாப்யத்வம-ஆச்ரயம. சொல்லுமளவு-சொல்லும்போது. ஆத்மாச்ரயமாவது - தனக்குத்தானே ஆச்ரயமாயிருக்கை. அதாவது—பரஸ்பராபேக்ஷை. அநவஸ்தையாவது-மேன்மேலன அபேக்ஷா தோஷங்கள வருகையாலே குணங்களை யொழியச் சொல்லவேணும் என்று அந்வயம.

வ்யாபிக்கும்போது-அந்தஃப்ரவிசய வ்யாபிக்கும்போது. நிர்க்குணமாய்-ஸ்வரூப நிரூபககுண சூந்யமாயும நிரூபிதஸ்வரூபகுண சூந்யமாயும். அப்போது-குணவிசிஷ்டனுக்கு வ்யாப்திசொல்லும் போது. வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபககுணங்களாய்-ஆச்ரயகுணங்களே ஆச்ரயிகுணங்களாய். வ்யாபககுணங்களே வ்யாப்யகுணங்களாய்-ஆச்ரயிகுணங்களே ஆச்ரயகுணங்களாய். அதுக்குமேலே - ஆத்மாச்ரயமாகிறதோஷமாகைக்குமேலே. ஆத்மாச்ரயரூபதோஷ பரிஹாரார்த்தமாக ஆத்மாச்ரய குணங்களுக்கும் ஆச்ரயிகுணங்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதமங்கீகரிக்கில என்றபடி.

மூ.—இவையிரண்டாலும பலித்தது பரத்வ ஸௌலப்யங்கள்

வ்யா —அதுக்குமேலே, தன்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கவென்றுபுக்கால், ததாஶ்ரய குணங்களிலும குணிவ்யாபிக்கவேணும்; அந்த வ்யாபகனுடைய குணஙகளையும், குணி வ்யாபிக்க வேணும. ஆகையாலே, (𑌅𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍) (அநவஸ்தாதுஷ்டமாம) என்று, இதுதன்னை ஸ்பஷ்டமாக ஆச்சானபிள்ளையருளிச் செய்தாரிறே

இவ்வுபய ஸமாஸத்தாலும், பலிதாம்ஶத்தை யருளிச்செய கிறார (இவையிரண்டாலுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - நாரங்களுக்கயநம, நாரஙகளை அயநமாக வுடையவன் என்கிற, இவை இரண்டாலும் பலித்த அர்த்தம், தன்னை யொழிந்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும், தான் ஆதாரமாயிருக்கையாகிற பரத்வமும, இப படி பெரியனானதான ஸகல சேதநா சேதநங்களிலும் தன்னை அமைத்துககொண்டு புக்கிருக்கையாகிறஸௌலப்யமுமென்கை.

அ:—தன் குணஙகளிலே குணிவ்யாபிக்க வென்றுபுக்கால-ஸ்வநிஷ்ட்டஙகளான குணங்களிலே குணிகுணாந்தரவிசிஷ்டனாய் வ்யாபிக்க வேணுமென்று ப்ரவேசித்தால். ததாச்ரய குணங்களிலும-குணநிஷ்டஙகளாய வயாப்யகுணபிந்நங்களான குணங்களிலும். ஆகையாலே - குணபேதம சொல்லும்போது பஹுகுண கல்பநம வருகையாலே. அநவஸ்ததாதுஷ்டமாம்-பஹுகுணகல்பநம அநவஸ்தையாகையாலே தோஷயுக்தமாம்.

உபயஸமாஸததாலும்-தத்புருஷனாலும பஹுவ்ரீஹியாலும். இரண்டாலும - இரண்டுஸமாஸததாலும். வஸ்துககளுக்கும்-நாரங்களுக்கும.இபபடி-ஸகலவஸ்துக்களுககும்ஆதாரமாமபடி. பெரியனான-விபுவான. தன்னை யமைதது வைதது-விபுவான தன்னை சரீரியாம்படி வைத்து. இவை யிரணடாலும பலிததது பரதவ ஸௌலப்யஙகள எனகிறவிடததில், தத்புருஷனால் - பரத்வமும், பஹுவ்ரீஹியால-ஸௌலபயமு மென்கிற நியமமன்றியிலே, தத்புருஷனாலும பரதவஸௌலபயஙகள பலிககும,பஹுவ்ரீஹியாலும்பரதவ ஸௌலப்யஙகள பலிக்கும் என்றருளிச்செயவர்.

இவையிரணடாலும பலித்தது-நாரஙகளுக்கு அயநம், நாரங்களை அயநமாக வுடையவன் எனகிற இவை யிரண்டாலும பலித்த வர்த்தம, பரதவ ஸௌலப்யஙகள - தன்னை யொழிந்த ஸமஸ்த வஸ்துககளுககும தான ஆதாரமாயிருக்கையாகிற பரத்வமும், இப்படி பெரியனான தான் ஸகல சேதநா சேதநங்களிலும் தன்னை யமைத்துக்கொண்டு புகுந்திருக்கையாகிற ஸௌலப்யமு மென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—அந்தர்யாமித்வமும, உபாயத்வமும், உபேயத்வமு மாகவுமாம்.

வ்யா.—இன்னமுமொருப்ரகாரத்தாலே, இந்தஸமாஸத்வயபலி தங்களையருளிச்செய்கிருர (அந்தர்யாமித்வமும, உபாயத்வமும, உபேயத்வமுமாகவுமாமென்று) அதாவது-பஹுவ்ரீஹியும, தத்புருஷனுமாகிற உபயஸமாஸத்தாலும பலித்தது, அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணுதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, அகிலசேதநாசேதநங்களிலும், அந்தராத்மதயாஉவஸ்திதனாயக்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற அந்தர்யாமித்வமும,(ஷஷ்டீ) (ஙகெள)என்கிறதாது விலேயாதல,(அயநே)(அயகெள)என்கிறதாதுவிலேயாதலஸித்தமானஅயநபதத்தில் கரணவ்யுத்பத்தியாலும், கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும்ப்ரகாஸிதமானஉபாயத்வமும,உபேயத்வமுமாகவுமாமென்கை.பஹுவ்ரீஹியோஜனை சொல்லுகிறவிடத்தில, யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்த்தத்தை, குணங்களையொழிந்த வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொண்டாப்போலே, தத்புருஷயோஜனையிலும்,அயநஶப்த்தத்தை உபாயோபேயவாசியாகக்கொள்ளுமளவில, யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தை அசேதநங்களையொழிந்த சேதந வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொள்ளக்கடவது. (నారస్త్వితి సర్వపుంసాం సమూహః పరికథ్యతే। గతిరాలమ్బనం తస్య తేన నారాయణస్స్మృతః) (நாரஸ்த்விதி ஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ:பரிகத்யதே-கதிராலம்பநம்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ம்ருத:) என்றும, (నారశబ్దేన జీవానాం సమూహః ప్రోచ్యతే బుధైః। తేషామయనభూతత్వాన్నారాయణ ఇహోచ్యతే) (நாரஶப்தேந ஜீவானாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை: - தேஷாமயநபூதத்வாந நாராயண இஹோச்யதே) என்றும் இத்யாதிகளிலே இவ்வர்த்தம சொல்லப்படாநின்றதிறே,

---

அ.—யோக்யதாநுகுணமாக-ஶரீரதயா ஆச்ரயமாகைக்கு அநுகுணமாக. தத்புருஷயோஜனையிலும - "நாராணும் அயநம்-நாராயணம" என்கிற யோஜனையிலும. யோக்யதாநுகுணமாக - உபாயாபேக்ஷாநுகுணமாக

[నారస్తు - நாரஸ்த்விதி] இவ்விடத்தில்,துகாரம - அசித்வ்யாவ்ர்த்தியைச் சொல்லுகிறது ஆக அசித்வயாவ்ருத்தமான ஜீவாத்ம ஸமூஹம் நாரா: என்று வித்வாநகளாலே சொல்லப்படாநின்றது; அந்தநாரத்துக்கு உபேயமாயும உபாயமாயுமிருக்கையாலே ஸர்வேஶ்வரன நாராயணனென்று சொல்லப்படாநின்றுன. வித்வாநகளாலே, நாரஶப்த்தத்தாலே-ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸமூஹம் ஶப்தஶக்தியாலே சொல்லப்படுகிறது; அந்த நாரஶப்தவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு உபாயோபேயமாயிருக்கையாலே இவ்விடத்தில் எமபெருமான "நாராயணன" என்று சொல்லப்படுகிருன என்று ச்லோகார்த்தம. இவ்வர்த்தம் - யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்த்தத்தை ஜீவமாத்ரவாசியாகிற இவ்வர்த்தம்.

மூ.—"எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே-ஈஶ்வரனே எல்லா வுறவு முறையுமென்று சொல்லும். நாம் பிறாக்கானவன்றும், அவன் நமக்காயிருக்கும்.

வ்யா.—கர்மணிவ்யுத்பத்திஸித்தமானபாரப்யத்வத்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலும், ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும், பந்துலாபம ப்ராப்யமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வவித பந்துத்வமும இப்பதத்திலே சொல்லும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானென்று தொடங்கி.) அதாவது - நாராயண சப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார், "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக் கரசென்னுடைவாணாள்" என்கையாலே-ஈஶ்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமென்று இப்பதத்திலே சொல்லுமென்கை. இப்படி பந்துபூதனை யக்கொண்டு, இத்தலைக்கு அவன் செய்யும் தேதென்னவருளிச்

அ.—அந்தர்யாமித்வமும-அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில்சொல்லுகிறபடியே அகிலசேதநாசேதநங்களிலும அந்தராத்மதயா அவஸ்திதனாய்க்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாம் - அயநபதத்தில், கரணவ்யுத்பத்தியாலும்கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும்ப்ரகாசிதமான உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாமென்று மூலார்த்தம.

ஸங்கோசமில்லாமையாலே என்றவநந்தரம் (அது) என்று கூட்டிக் கொள்ளவேணும்; அல்லாதபோது இவ்வாக்யம அந்வயியாது. அது - கர்மணி வ்யுத்பத்தி ஸித்தமான பாரப்யத்வம். ஸர்வப்ரகார விசிஷ்டமாகையாலும - மாதர்த்வாதி ஸர்வப்ரகார விசிஷ்டமாகையாலும. பந்துலாபம ப்ராப்யமாகையாலும் - பந்துலாபம் உத்தேச்யமாகையாலும. இப்பதத்திலே - இவ்வயநபதத்திலே. [எம்பிரானிதயாதி] எம்பிரான - எனக்கு உபகாரகன்; எந்தை - எனக்குத்தமப்பன; என்னுடைச் சுற்றம - மற்றுமுள்ள என்னுடையபந்துவர்க்கம்; எனக்கரசு-எனக்குராஜா; என்னுடைவாணாள் - என்னுடையப்ராணன்.

"எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே-நாராயண சப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார் "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றம் எனக்கர சென்னுடைவாணாள்" என்கையாலே, ஈச்வரனே யெல்லாவுறவு முறையுமென்று சொல்லும-ஈச்வரனே இவவாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவித பந்துவுமென்று இப்பதத்தில் சொல்லும் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—இராமட மூட்டுவாரைப்போலே, உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்துநோக்கிக்கொண்டுபோரும்.

செய்கிறார் (நாம் பிறர்க்கானவன்றும், அவன் நமக்காயிருக்கு மென்று.) அதாவது-நாம்தன்னோடு ஒட்டற்றுப் பிறர்க்குநல்லரா யிருந்தகாலத்திலும் அவன் நமக்கு நல்லனாயிருக்குமென்கை.

இப்படி நாம் அந்யபரரானவன்றும், நமக்கேயாயிருந்து அவன் செய்துபோருமதுதா னேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இராமடமென்று தொடங்கி.) அதாவது - நேர்கொடுநேரே தங்கள்பக்கல்வந்து அபேக்ஷிதங்களைவாங்கி ஜீவியாதே, துர்மாநத் தாலே பட்டினியே திரியுமவர்களையும் விடமாட்டாமையாலே, அசலறியாதபடி ராத்ரிமடத்திலே புஜிப்பிப்பாரைப்போலே, தன்பக்கல்தலைசாயோம என்றுஇச்சேதநர்ஸ்வாதந்த்ர்ய மடித்துத் திரியாநிற்க, இவர்கள்கண்காணாதபடி அந்தராத்மாவாய்க் கொண்டு உள்ளே மறைந்திருந்து, இவர்கள ஸத்தையே தொடங்கி ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும என்கை. ஆக இந்நாராயணபதத் தாலே-கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஸ்வரனபடிகளை அருளிச் செய்தாராய்த்து.

அ.—இப்படி-ஸாவவிதமான.தனனோடொட்டற்று பிறர்க்கு நல் லராயிருந்தகாலத்தில - தன்னோடே அநந்யார்ஹ சேஷத்வேந ஸம்பந்தியாமல் ஸம்ஸாரிகளோடே சேஷத்வேநஸம்பந்தித் திருந்தகாலத்திலே. அவன நமக்கு நல்லனாயிருக்குமென்கை-நம் மோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தமுடைய ஈச்வ்ன் நமக்கு நன்மைகளை ஆசாஸிதிருக்கு மெனகை.

நாம் பிறர்க்கானவன்றும்-நாம்தன்னோடொட்டற்று பிறர்க்கு நல்லராயிருந்தகாலததிலும, அவன் நமக்காயிருக்கும - அவன நமக்கு நல்லனாயிருக்கும என்று மூலார்த்தம்.

இப்படி-கீழ்சசொன்னபடி. நேர்கொடுநேரே-எதிராக. ப்ரத் யக்ஷமாக என்றபடி. ஜீவியாதே-அநுபவியாதே. துர்மாநத்தாலே- அஹங்காரத்தாலே. ராத்ரிமடத்திலே - இராச்சோறிடும ஸத்ரத் திலே. தனபக்கல் தலைசாயோமென்று-தன்னை வணங்குகிறதில்லை யென்று. ஸ்வாதந்த்ர்யமடித்துத திரியாநிற்க - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை கோஷித்துக்கொண்டு திரியாநிற்க இந்நாராயண பதத்தாலே- சதுர்த்த்யந்தமான நாராயணபதத்திலே. படிகளை-அந்தர்யாமித் வாதி ப்ரகாரங்களை.

இராமட மூட்டுவாரைப்போலே-ராத்ரிமடத்திலே புஜிப்பிப் பாரைப்போலே தன்பக்கல் தலைசாயோமென்று இச்சேதநர் ஸ்வாதந்த்ர்ய மடித்துத திரியாநிற்க, உள்ளேபதிகிடந்து-இவர் கள்கண்காணாதபடி அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு உள்ளே மறைந் திருந்து, ஸத்தையே பிடித்து - இவர்கள்ஸத்தையேதொடங்கி, நோக்கிக்கொண்டுபோரும் - ரக்ஷித்துக் கொண்டு போருமென்று மூலார்த்தம்.

மூ —ஆயளனகிற இத்தால் — "சென்றாற்குடையாம" என்கிறபடியே எல்லா அடிமைகளும் செய்யவேணும என்று அபேக்ஷிககிறது. நமஸ்ஸாலே,தனனோடுறவிலலையெனறுவைததது கைஙகர்யத்தை ப்ராாததிக்கக கூடுமோவெனனில்;

வ்யா.—இனி,இதிலவிபகதயcஸாததாலேகைஙகாயத்தைப்ராாத்திககிறபடியை அருளிச்செயகிறார் (ஆயளனகிற இததாலெனறு தொடங்கி.) அதாவது - ஆயவென்கிற இந்த சதுர்ததியாலே - "சென்றாற்குடையாம" எனகிறபாட்டிற் சொலலுகிறபடியே - திருவநநதாழவானைப்போலே ஸர்வவித கைஙகர்யஙகளுமசெய்ய வேணுமென்று அபேக்ஷிககிறதென்கை. நமஸ்ஸாலே - தனககென்ன வொனறை விருமபுகைககு பராபதியிலலாத அத்யந்தபாரதநதாயம் சொலலியிருகக, இஙகேகைஙகாயத்தைத் தானவிருமபி அபேக்ஷிககை ஸமபவியாதெனறிருககு மவர்கள் பண்ணும ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிககிறார் (நமஸ்ஸாலே தன்னோடு உறவில்லையெனறுவைத்து கைங்காயத்தை ப்ரார்ததிககககூடுமோ வென்னிலென்று.)

அ.—இனி-நாராயணபதார்ததமருளிசசெய்தவநந்தரம்.இதில்-நாராயண சப்த்தத்திலே. விபகதயcசத்தாலே - சதுர்ததியாலே.

ஆவிஸ்யு: என்கிற அத்யாஹாரதமான கிரியாபததகைக் கடாக்ஷித்து, "எலலா வடிமைகளும செயயவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது" என்றருளிச்செய்கிறார.

ஆயஎன்கிறவித்தால - ஆயஎன்கிற இந்தசதுர்த்தியாலே, சென்றால குடையாம எனகிறபடியே –"சென்றால் குடையாம்" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே, எல்லாவடிமைகளும செய்ய வேணுமென்றபேக்ஷிககிறது-திருவநந்தாழ்வானைப்போலே ஸர்வவித கைங்காயங்களும செயயவேணுமென்று அபேக்ஷிககிறதெனறு மூலாாததம்.

தனககென்ன-ஸ்வார்த்தமாக. ப்ராப்தியில்லாத - ஸம்பநதமிலலாத. அத்யநத பார தநத்ாயம்-அசிதவத அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம். இஙகே-சதுர்த்தியிலே. விருமபி அபேக்ஷிககை-ப்ரேமபூர்வகமாக அபேக்ஷிக்கை. ஸம்பவியாது - அத்யந்த பாரதநதாயம் ஸ்வரூபவிருததமாகையாலே கூடாதெனறபடி.

நமஸ்ஸாலே-நமஸ்ஸிலே, தன்னோடுறவிலலையென்றுவைத்து-தன்னோடு தனககு ஸமபந்தமில்லையென்று அதயநதபாரதந்த்ாயத்தைச சொல்லியிருகக, கைஙகர்யத்தை-இக்கைங்கர்யத்தை, ப்ரார்த்திககககூடுமோ வென்னில - தான விரும்பி அபேக்ஷிக்கை ஸம்பவிககுமோ வென்னில் என்றுமூலார்ததம்.

மூ.—“படியாயக்கிடந்துன் பவளவாய்காணபேனே” என்கிற படியே - கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்று,ஸ்வரூபப்ரயுக்தம். ஆகையால், “வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு நாம” என்கிற ப்ரார்த்தனையைக்காட்டுகிறது.

வ்யா.—அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்(படியாயக்கிடந்தென்று தொடங்கி.) அதாவது - “படியாயக்கிடந்துன்பவளவாய் காணபேனே” என்று, அத்யந்தபாரதந்த்ரயத்தோடே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையும் சொல்லுகிறபடியே, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, ஸ்வபோக்தர்த்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாயக் கொண்டு வந்தேறியானதன்று, சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தல்லது தான் தரியாத படியான தன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிவந்ததென்கை.

உக்தத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு, சதுர்த்தியின் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாப்ரகாசகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலென்று தொடங்கி.) அதாவது-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்றிக்கே, ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையாலே, “வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்” என்று, அடிமையிலொன்றும் நழுவாதபடி ஸகலகைங்கர்யங்களும் செய்யவேண்டும் நாமென்கிற ப்ரார்த்த னையை இச்சதுர்த்தி ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்கை.

இனி, இந்த கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கைக்குறுப்பானப்ராப்யருசியுடையார்படியை அருளிச்செய்கிறார்.

அ.—தன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி-சேஷத்வமாகிற தன ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி. சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தல்லது என்கிறவிடத்தில், அதிசயமாவது-ப்ரீதிகாரம்.

“படியாயக்கிடந்துன்பவளவாய்காண்பேனே” என்கிறபடியே-அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தோடே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லுகிறபடியே, கைங்கர்யப்ரார்த்தனைவந்தேறியன்று- கைங்கர்யப்ரார்த்தனை ஸ்வபோக்த்ர்த்வ ரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாயக் கொண்டுவந்தேறியானதன்று, ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்-சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தாலல்லது தரியாதபடியான தன ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வந்ததென்கை என்று மூலார்த்தம்.

ஆகையால்-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்றிக்கே ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையால், - வழுவிலா - அடிமையில் ஒன்றும் நழுவாதபடி, அடிமை-ஸகல கைங்கர்யங்களும், நாமசெய்யவேண்டும் என்கிற - நாமசெய்யவேணுமென்கிற, ப்ரார்த்தனையை—, காட்டுகிறது-ப்ரகாசிப்பிக்கிறது என்று மூலார்த்தம்.

இனி-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையைச்சொன்னவநந்தரம். இடைவிடாமல்-மத்யே விச்சேதியாமல். உறுப்பான - யோக்யமான. படியை-ரீதியை.

மூ.—"கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்கிறபடியே காண்பதற்கு முன்பு உறக்கமில்லை; கண்டால் * ஸதா பஶ்யந்தியாகையாலே உறக்கமில்லை. "பழுதே பலபகலும் போயின" என்று இழந்த நாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு உறங்க விரகில்லை.

வ்யா.—(கண்ணாரக்கண்டு என்று தொடங்கி.) அதாவது—"இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதும் சூழ்வதும் செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கும் உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்று—நித்யஸூரிகளுடைய திரளானது நிரந்தரம் அநுபவம் பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனைக் கண்கள் நிறையும்படி கண்டொழியக் கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநின்றவர்களுக்கும், கண்களுறங்குதலுண்டோ என்னுமாபோலே, விஷயத்தைக் காண்பதற்கு முன்பு ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான உறக்கமில்லை, கண்டகாலத்தில் "𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿" "ஸதா பஶ்யந்தி" என்கிறபடியே ஸதாநுபவம் பண்ணுகையாலே உறக்கமில்லை என்கை. இன்னமும் ஒரு ஹேதுவாலே இவனுக்கு உறக்கமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார் (பழுதே என்று தொடங்கி.) அதாவது—"செங்கண் அடலோத வண்ணரடி—அரவணைமேற்கண்டு தொழுதேன்—பலபகலும்—பழுதே—போயினவென்று—அழுதேன்" என்று—விஷயத்தைக் கண்டநுபவித்தவாறே.

அ.—காதலிலே—அபேக்ஷையிலே. நிலைநின்றவர்களுக்கு—நிலையாய் நின்றவர்களுக்கு. உறங்குதல்—நித்ரை.

கண்ணாரக்கண்டு கழிவது—நித்யஸூரிகள் கண்கள் நிறையும்படி கண்டாலொழியக் கழியாதபடியான, காதலுற்றார்க்கும்—காதலிலே நின்றவர்களுக்கும், கண்கள் துஞ்சுதலுண்டோ என்கிறபடியே—கண்களுறங்குதலுண்டோ என்னுமாபோலே, காண்பதற்கு முன்பு—இவ்விஷயத்தைக் காண்பதற்கு முன்பு, உறக்கமில்லை—ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான உறக்கமில்லை; கண்டால்—கண்டகாலத்தில், ஸதாபஶ்யந்தியாகையாலே—ஸதாநுபவம் பண்ணுகையாலே, உறக்கமில்லை—, என்று மூலார்த்தம்.

இன்னமும்—இதுக்குமேலேயும். [செங்கணித்யாதி] செங்கண்—பரத்வத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்த கண்களை யுடையவராய், அடலோதவண்ணரடி—ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்குடலான பராபிபவந ஸாமர்த்த்யத்தையுடையராய், ஸமுத்ரம்போன்ற காம்பீர்யத்தையும் திருமேனிவாணத்தையு முடையரான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, திருவநந்தாழ்வானுகிறபடுக்கை மேலே கண்டு ஸேவித்தேன்; இப்படி ஸேவிக்கைக்குடலான அநேக திநங்களும் வ்யர்த்தமே போய்த்தே! என்று கலேசித்தேனென்று பாசுரார்த்தம்.

மூ —"அன்றுநான்பிறந்திலேன்பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றுநின்றார்களிறே.

வ்யா.—இப்படி யநுபவிக்கைக்குடலான அநேககாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோய்விட்டதே!என்று இழந்தநாளை நினைத்துக்லேசி த்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு மேலுள்ளநாளில்உறக்கம்வரவழியில்லை என்கை.இன்னமும் இவ்விஷயத்தில அறிவுபிறந்தார்க்கு மறக்கப் போகாதென்னுமத்தை இசைவிக்கிறார(அன்று நானென்றுதொட ஙகி.)அதாவது-அவன என்னைப் பெறுகைக்காகத திருப்பதிகளிலே, நிறபதுஇருப்பதுகிடப்பதாகாநிறக,அக்காலத்தில்நானஜ்ஞாநலாப ரூபமான ஜந்மத்தையுடையேனாகப்பெற்றிலேன;அந்தஜநம முண டானபின்பு, அவனை ஒருககாலும மறந்திலேன என்றுசொலலா நின்றார்களிறேயென்கை. ஆக-ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநம்பிறந் தார்படி யிதுவாகையாலே, இநதகைங்கர்ய ப்ராரத்தனை யிடைவி டாமல் நடக்குமென்றுகருத்து.

அ —இப்படி-கண்டு. பலபகலும்-அநுபவிக்கைக்குடலானஅநேக காலமெல்லாம்,பழுதேபோயினவென்று-வ்யாததமேபோய்விட்ட தென்று, இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு-இழந்தநாளை நினை த்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு, உறங்கவிரகில்லை - மேலுளளநாளில உறக்கம்வர வழியிலலையென்று மூலார்த்தம.

இன்னமும-மேலேயும. இவ்விஷயத்தில அறிவுபிறந்தார்க்கு- ப்ராப்யமான பகவத்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநமபிறந்த வர்களுக்கு. இசைவிக்கிறார் - அறிவிக்கிறார. பெறுகைக்காக-லபிக் கைக்காக. அக்காலத்தில - நிறபது இருப்பது கிடப்பதுசெய் கிறகாலத்திலே. அந்தஜந்மம் - ஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜநமம. அவனை - ப்ராபயனை எமபெருமானை. ஆக - கீழ்ச்சொன்ன ஹேது க்க ளெல்லாவற்றாலும். கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களாவன ,— சதுர்த்தியினாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொலலுகையும, கைஙகர்யந்தானில்லாதபோது சேஷத்வமிலலையாமபடி சேஷத வோபஷ்டம்பகமாயிருக்கையும, இஸ்சேஷத்வந்தான ஆத்மா வுக்கு அஸாதாரண நிரூபகமாயிருக்கையும, ஆத்மாதான்நித்யனா யிருக்கையும, ப்ராப்யவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக ப்ராப்யருசி யுடையராயிருக்கையும. ஆக-ப்ரமாணப்ரமேயப்ரமாதாக்களை யரு ளிச்செய்தாராய்த்து.

அன்று - அவன் இவனைப்பெறுகைக்காகத் திருப்பதிகளிலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகாநிற்கிறகாலத்திலே, நான் பிறந்தி லேன்-நானஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜந்மத்தைஉடையேனாகப் பெற் றிலேன்; பிறந்தபின்-அந்தஜந்ம முண்டானபினபு, மறந்திலேன என்றுநின்றார்களிறே - அவனை ஒருககாலும மறந்திலேன என்று சொலலாநினறார்களிறே என்று மூலார்த்தம்.

மூ.— இவ்வடிமைதான் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி" எனகிறபடியே, ஸாவதேஶஸாவகால ஸர்வாவஸ்தைகளி லும் அநுவாததிக்கும்

வ்யா —இனி, இநதகைஙகர்யததுககு தேஶகாலாதிநியமமிலலா மையைஅருளிச்செயகிறார (இவ்வடிமைதான என்றுதொடங்கி.) அதாவது - இவ்வாதமாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷாாத்த மான இநதகைஙகாயநதான், "ஒழிவிலகாலமெலலா முடனாய மன்னி" என்று - ஒழிவில்லாதகாலமெலலாம் - ஸாவதேஶத்தி லும் உடனாய் ஸாவாவஸ்த்தையிலும பிரியாது நின்று எனகிற படியே, ஸாவதேஶததிலும், ஸர்வகாலத்திலும், ஸாவாவஸ்தை யிலும நடந்துசெலலுமஎனகை.

பார்யைககு மஙகளஸூத்ரதாரணம், பர்த்தாவுக்கு அநந் யாாஹைஎன்று காடடுமாபபோலே, திருமந்த்ரதாரணம், சேதநர் க்கு பகவதநந்யார்ஹத்வ ப்ரகாஶகமெனனு மிடம்தோற்ற, இத் தை யொருமங்களஸூத்ரமாக நிரூபித தருளிச்செயகிறார.

அ.—இனி-கைஙகாயபராாததனையை அருளிச்செயதவநந்தரம். இநத கைஙகர்யததுககு-நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபததுக்கு நிரூபக மான சேஷதவத்துககு உபஷ்டமபகமாய அதஏவ நித்யப்ராாத் தநாவிஷயமான கைஙகாயததுககு ஸ்வரூபாநுரூபமானஎனறது- சேஷதவபாரதநதாயங்களாகிற ஸ்வரூபாநுரூபம அதஏவ ஸ்வ பரயோஜநத்வஸ்வகர்த்ர்கத்வ புததயகோசரமாய் பரப்ரயோஜந தவைகவேஷமாய் பரநியோஜ்யமெனறபடி. புருஷார்த்த மான - புருஷாாத்தப்ரார்த்தநாவிஷயமான. உடனாய் மன்னிஎன் கையாலே-ஸாவதேசத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும என்கிற வாத் ததனைககாட்டுமோவெனனில; உடனாகையாவது - கூடியிருக்கை யாகையாலும், மனனுதலாவது - ஒருவஸ்து வென்னலாம்படி யிருககையாகையாலும அவனோடே ஏகவஸ்துவென்னலாம்படி கலநதிருக்கும் வஸ்துவுக்கு அவனிருக்கும்தேசத்திலும அவனுக் குண்டாமவஸ்தைகள்தோறும அவனோடு கூடியிருக்கைநியதமா கையாலும "உடனாய்மனனி" என்றால ஸர்வதேச ஸர்வாவஸ்தை களையும காடடும.

இவவடிமைதான் - இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷாாததமான இந்தகைங்கர்யந்தான, ஒழிவில்காலமெல்லாம்- ஒழிவில்லாதகாலமெலலாம, உடனாய் - ஸாவதேசததிலும் உடன் பட்டவனாய், மனனி - ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிரியாதபடி நின்று, எனகிறபடியே—, ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும—, அநுவாத்திக்கும - நடந்துசெல்லும் எனறு மூலாாததம. பகவதநயார்ஹத்வபரகாசகமென்னுமிடம்தோற்ற - உகாரததிற சொனன பகவதநந்யார்ஹத்வப்ரகாசகம்என்னுமர்த்தம்தோறற.

மூ.—எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம். இத்தால்-ஈஶ்வரன் ஆத்மாக்களுக்கு பதியாய்நின்று ரக்ஷிக்கும் என்கிறது. ஆக, திருமந்த்ரத்தால், எம்பெருமானுக்கே யுரியேனென்றானாம்.

வ்யா.—(எட்டிழையாயென்று தொடங்கி.) அதாவது-பதினறிழையாய், இரண்டுசரடாயிருக்கும்லௌகிகமங்கள ஸூத்ரம்போலன்றிக்கே எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே, எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கிற இத்திருமந்த்ரமென்கை.

இப்படி நிரூபித்துச்சொன்ன இத்தால் எவ்வர்த்தம் சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால என்று தொடங்கி.) அதாவது,-இத்தை மங்கள ஸூத்ரமாகச்சொன்ன இத்தால் ஈஶ்வரன் இத்தோடன்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய்நின்று கொண்டுரக்ஷிக்குமென்றுசொல்லுகிறதென்கை இனிஇம்மந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லி இத்தை நிகமித்தருளுகிறார் (ஆகத்திருமந்த்ரத்தால் என்று தொடங்கி)

அ.—லௌகிகமங்களஸூத்ரம் - லோகத்திலுள்ளார் தரிக்கும் மங்களஸூத்ரம்.

எட்டிழையாய மூன்றுசரடாயிருக்கும் மங்களஸூத்ரம் மதாந்தரஸ்தாபகர்களிலே காணலாம், நம்மாசார்யர்கள், திருமந்த்ரம் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் த்விதீயமந்த்ரமாயிருக்கைக்கு ஸ்மாரகமாக வாய்த்து ஒன்பது வடமான மங்களஸூத்ரத்தை தரிப்பது.

திருமந்த்ரத்தை மங்களஸூத்ரமாக நிரூபித்து அதிலே, த்வயமாகிற அச்சுத்தாலியையும் முளைத்தாலியையும், வயிரமணி ஸ்தானத்திலே முப்பத்திரண்டெழுத்தான சரமச்லோகத்தையுஞ் சேர்த்து, ஆத்மாக்களுக்கு அநந்யார்ஹத்வப்ரகாசகமாகக் கட்டினான் என்றருளிச்செய்வர்.

எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம் போலே - எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாயிருக்கும் இத்திருமந்த்ரமென்று மூலார்த்தம்.

இப்படி - மங்களஸூத்ரமாக. இத்தோடு - இந்த திருமந்த்ரத்தோடே. அந்வயமுடைய - ஆசார்யோபதேசத்வாரா ஸம்பந்தமுடைய. பதியாய் நின்றுகொண்டு ரக்ஷிக்கும் - தான்பெருகநின்று கொண்டு ரக்ஷிக்கும்.

இத்தால் - இத்தை மங்களஸூத்ரமாகச்சொன்னவித்தால், ஈச்வரன் - ஸர்வேச்வரன், ஆத்மாக்களுக்கு - இத்தோடு அந்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்கு, பதியாய் நின்று ரக்ஷிக்குமென்கிறது - பதியாய்க்கொண்டு ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகிறது என்று மூலார்த்தம்.

இனி - திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம் விஸ்தரேண அர்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரம். ப்ரதிபாதிதமான - விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதமான ஸங்க்ரஹித்து - ஸங்க்ஷேபித்து. இத்தை - திருமந்த்ரார்த்தத்தை. நிகமித்தருளுகிறார் - முடிக்கிறார்.

மூ — எனக்குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும். ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாக வேணுமென்றதாயத்து.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

வ்யா.— ஆகவென்றது-கீழ் பரக்க அருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் தொகுத்தருளிச் செய்கிறாரென்னு மிடந்தோற்ற.

(எம்பெருமானுக்கே யுரியேனான நான) இதில எம்பெருமானுக்கே என்று-சதுர்த்யந்தமான ப்ரதமாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தையும், அவதாரணத்தாலே - மத்யமாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தையும், உரியேனான நான என்று - த்ருதீயாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தையும் சொல்லுகையாலே, ப்ரதமபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி.

(எனக்குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும்) இதில், எனக்குரியன் என்று - ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரார்த்தத்தையும், அன்றிக்கேயொழிய என்கையாலே - நகாரார்த்தத்தையும், வேணும என்கையாலே - இவ்வாத்தம சேதநனுக்கு ப்ராரத்தநீயமென்னு மதத்தையும ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மத்யமபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லா அடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணும) இதில், ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே என்று - கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரகாசிகையான சதுர்த்தியையும், (எல்லா அடிமைகளும செய்யப்பெறுவேனாகவேணும) என்று கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகையாலே த்ருதீயபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. என்றதாயத்து என்றது - என்று சொல்லிற்றாயிற்றென்கை.

விஸ்தரேண அருளிச்செய்ததத்தை மீளவும் இப்படி ஸங்க்ரஹித்தருளிச் செய்தது - இத்திருமந்த்ரார்த்தத்தை எல்லாருமறிந்தநுஸந்திக்கைக்காக.

அ.— ஆக - திருமந்த்ரத்தா லிதயாதிவாக்யத்ரயத்தாலே. ப்ரணவ நமோ நாராயணபதங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தபடியை விசதமாக வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரதமப்ரகரணார்த்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார். பரக்க - விஸ்தரமாக. தொகுத்து - சேர்த்து. இதில - கீழ்ச்சொன்ன வாக்யத்தில். எம்பெருமானுக்கு - லுப்தசதுர்த்தியாலே சொல்லப்பட்ட சேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான சேஷித்வமுடையவனுக்கு.

மீளவும - புந:; மறுபடியுமென்றபடி. எல்லாரும் - பஹுஜ்ஞரும் அல்பஜ்ஞரும. பெண்களும் பேதைகளுமென்றபடியாகவுமாம். ஆகையால - இது தன்னில் சொல்லுகிற வாத்தமென்று தொடங்கி, இவ்வளவும வர-ப்ரபந்தத்தாலே பரக்கவருளிச்செய்த திருமந்த்ரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்து, எல்லாரும் மந்த்ரார்த்தத்தை எப்போது மநுஸந்திக்கவேணுமென்னும் திருவுள்ளத்தாலாகையால் என்றபடி. எல்லார்க்கும - ஸர்வவர்ணங்களிலுமுள்ள ஸ்த்ரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும,

வ்யா —ஆகையாலே எல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தம்எப்போதும் அநுஸந்தேயம.

பெரிய ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

அ —எப்போதும-அத்யயநாநத்யயநகாலமின்றியிலே நித்யங்களைபபோலே எல்லாககாலத்திலுமென்றபடி. எப்போதும என்ற வநந்தரம் (இம்மந்த்ரார்த்தம) என்று கூட்டிககொள்ளவேணும. அநுஸநதேயம-அநுஸநதிககவேணும.

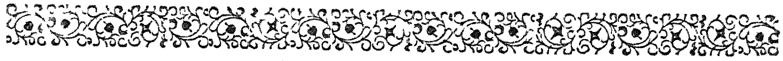
இப்படி யருளிசசெய்ததால்-நவவித ஸம்பந்தமும் ஸூசிதமாய்த்து; - அகாரததாலே-பிதாபுத்ரஸம்பந்தமும, "அவரக்ஷணே" என்கிறதாதுவாலே-ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்தமும, சதுர்த்தியாலே-சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தமும்,உகாரததாலே-பர்த்ருபார்யா ஸமபந்தமும, மகாரததாலே - ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸமபநதமும், நமஸ்ஸாலே - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸமபநதமும, நாராயணபதததாலே-சரீரசரீரிஸமபந்தமும, அயநபதததாலே - ஆதார ஆதேய ஸம்பந்தமும, ஆயபதததாலே - போகத்ருபோக்ய ஸமபநதமும், சொலலித தலைககட்டுகிறது. இதில் அகாரம ஸகலசபதத்துககும் காரணமாய ஸர்வரக்ஷகனான எமபெருமானைச சொல்லுகிறது என்றத்தாலே - பிதாபுத்ரஸம்பநதமும, ரக்ஷ்யரக்ஷக பாவஸமபநதமும், சொல்லிற்றாய்தது = இததால. ஈச்வரனுககு சேஷமென்றததாலே - சேஷத்வ ப்ரதிஸமபந்தியான சேஷியும அர்த்தாத்உகதமாகையாலே சேஷசேஷிபாவ ஸமபநதமும்சொலலிற்றாயிறறு; இததால பிறாக்கு சேஷமனறெனகிறது என்கிறத்தாலே - பர்த்ருபார்யா ஸமபந்தம் சொலலிற்றாய்தது; இததால் ஆத்மாஜ்ஞாதா வெனகையாலே - ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸமபநதம சொலலிற்றாயத்து; = இததால் தனககுரியனன்றென்கிறது என்றததாலே-ஸ்வஸ்வாமி பாவஸமபநதம சொல்லிற்றாயத்து;.= நாரங்களுககு அயநமென்றபடி என்கையாலே - ஆதாராதேய ஸமபந்தம் சொல்லிற்றாயதது;=இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம் என்றததாலே-சரீராதமபாவஸமபந்தம சொலலிற்றாயத்து;=ஆயவெனகிற விததால் என்றததாலே — போகத்ருபோகயஸமபநதம் சொலலிற்றாயதது என்று கண்டுகொளவது.

ஆகதிருமந்தரததால-கீழ்ச்சொன்னவெல்லாவறறாலுமாக, எம்பெருமானுக்கே உரியேனான நான-எமபெருமானுககே சேஷமான நான, எனககுரியனன்றிககே யொழியவேணும-எனககு சேஷமனறென்று ஒழியவேணும; ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே-கைங்கர்யப்ரதி ஸமபந்தியான நாராயணனுககே, எல்லாவடிமைகளும் - ஸாவவிதகைஙகாயங்களும, செயயபபெறுவேனாகவேணும-செய்யககடவேனாகவேணும், என்றதாய்த்து-என்று சொலலிற்றாயத்து என்று மூலாததம

சுத்தஸத்வம்தொட்டாசார்யர்திருவடிகளேசரணம்.

முமுக்ஷுப்படி - வ்யாகயாநம திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

முமுக்ஷுப்படி — வ்யாக்யாநம

த்வயப்ரகரணம்.

அவதாரிகை —ப்ரதமரஹஸ்யமான திருமந்த்ரத்தினுடைய அாத்தததை அருளிச்செயத அநநதரம, அதில் மதயமபதத்தாலும தாதீய பதத்தாலும பரதிபாதிககபபட்ட உபாயோபேயங்களை விஶதமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார். முனபருளிசசெய்த மூன்று ப்ரபந்தத்திலும, திருமநத்ராநந்தரம் சரமஶ்லோகத்தை அருளிசசெய்து, பின்பு த்வயததையருளிச்செய்தவர் இப்போது த்வயத்தை முந்தற அருளிசசெய்வானெனனென்னில், இரண்டு பரகாரமுமருளிச்செயயலா யிருக்கையாலே. ஆச்சான்பிள்ளை, ஜீயர் முதலானாரும், இப் ப்ரகாரமிறே அருளிச்செயதது. இவ்விரண்டு பரகாரநதனககும் கருத்தென்னென்னில, சரமஶ்லோகம் முன்னாக த்வயத்தைச் சொலலுகிறது, வித்தயநுஷ்ட்டாந ரூபங்களாயிருக்கையாலே, விதிமுன்னாக அநுஷ்ட்டாநததைச்சொலலுகை.

த்வயபிரகரணம்.

அதில்-திருமந்தரத்தில். மத்யமபதத்தாலும் த்ர்தீயபதத்தாலும-நமஃபதததாலும நாராயணபதத்தாலும. ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட-அர்த்தபலத்தாலும் லக்ஷணையாலும் பரதிபாதிக்கபபட்ட. விசதமாக - ஸ்ரீமத்தாகவும் சாப்தமாகவும். மூனறு ப்ரபந்தததிலும் - ஸ்ரீயஃபதிப்படியிலும் பரந்தபடியிலும், யாத்ர்ச்சிகப்படியிலும். திருமந்தராநநதரம - திருமந்த்ரார்த்தததை யருளிச்செயதவநந்தரம. சரமசலோகத்தை-சரமச்லோகார்த்தததை. த்வயத்தை-த்வயார்தததததை. முநதற-சரமசலோகாாத்த மருளிச்செய்வதற்கு முன்பு இரண்டுப்ரகாரமும-சரமச்லோகார்ததமருளிச்செய்தவநந்தரம் த்வயாாததமருளிச்செயகையும், த்வயார்த்தம முனனாகசரமச்லோகார்த்தமருளிச்செயகையும. ஜீயர்-வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயர். இப்ரகாரமிறே-இவ்விரண்டுப்ரகாரமிறே.

சரமச்லோகம்முன்னாக-சரமசலோகாநநதரம. வித்த்யநுஷ்டாநரூபங்களா யிருககையாலே - "மாமேகஂஶரணஂவ்ரஜ" எனறு-விதிரூபமாயும, "சரணௌஶரணஂபரபத்யே" எனறு அநுஷ்டாநரூபமாயு மிருககையாலே. விதிமுன்னாக-விதிபூர்வகமாக.

அ.—ப்ராப்தமாகையாலும், திருமந்த்ரம்ப்ராப்ய பரமாய், சரமஶ்லோகம் ப்ராபகபரமாய், த்வயம் உபயத்தி னுடையவும் அநுஷ்ட்டாந ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலும். த்வயம்முன்னாக சரமஶ்லோகத்தைச் சொல்லுகிறது; – திருமந்த்ரத்தில் மதத்யமத்ரிய பதங்களுக்கு வாக்யத்வயம் விவரணமாய், அதுதனக்கு சரமஶ்லோகத்தில அர்த்தத்வயம விவரணமா யிருக்குமாகாரத்தாலே. ஆனபினபு இரண்டு ப்ரகாரமும அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை. அதிலொரு ப்ரகாரத்தை மூனறு ப்ரபந்தத்திலும் அருளிச்செய்தவராகையாலே, மற்றை ப்ரகாரத்தையும அருளிச்செயயவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி திருமந்த் ராத்தம் அருளிச்செயதவநந்தரம, தவயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அதில ப்ரதமததிலே வைஷ்ணவனாயிருப்பாரொருவனுக்கு ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக அவஶ்யாபேக்ஷிதமாயுளளவற்றை,

---

அ.—ப்ராப்தமாகையாலும் – க்ரமமாகையாலும உபயத்தினுடையவும் - ப்ராபகத்தினுடையவும ப்ராப்யத்தினுடையவும். உபாயோபேயங்களிரண்டினுடையவு மென்னவுமாம. அநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகமாய் - உபாயஸ்வீகாரத்துக்கும, ப்ராப்யாநுபவரூபகைங்கர்யத்துக்கும் ப்ரதிபாதகமாய. இருக்கையாலும - சரமச்லோகம முன்னாக த்வயத்தை யருளிச்செயகிறது என்றிடேழாடே அந்வயம.

மத்யமத்ரியபதஙகளுககு நமோநாராயண பதங்களுக்கு. வாகயத்வயம-வாக்யத்வயாதமகமானத்வயம். அதுதனககு-தவயத்துக்கு. அர்த்தத்வயம-பூர்வோத்தரார்த்தங்கள். இருக்கு மாகாரததாலே - இருககையாலே ஆனபினபு-இரண்டுப்ரகாரமும் கூடினபினபு தட்டில்லை-ஔசித்யமான பாதையிலலை.

அதில் - இரண்டு ப்ரகாரத்திலும். ஒரு ப்ரகாரத்தை-சரமச்லோகம் முனனாக த்வயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கையாகிற ப்ரகாரத்தை. மற்றைப்ரகாரத்தையும-த்வயம் முன்னாக சரமச்லோகமருளிச்செய்கிற ப்ரகாரத்தையும்.

அதில-த்வயார்த்தமருளிச்செய்கிறவளவிலே. வைஷ்ணவனாயிருப்பாரொருவனுககு-திருமந்த்ரத்தாலே ஸுசிக்ஷிதனாய வைஷ்ணவனாயிருப்பாரொருவனுககு. ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக-வைஷ்ணவத்வஸித்த்யர்த்தமாக. அவச்யாபேக்ஷிதமா யுள்ளவற்றை - வைஷ்ணவத்வவ்யாப்யங்களாய்அவைஷ்ணவர்பக்கல் கிடையாததுகளாய் வைஷ்ணசிஹ்நங்களா யிருக்கையாலே அவசயாபேக்ஷிதங்களாயுள்ளவற்றை.

ரூ —புறமபுண்டான பற்றுககளையடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எமபெருமானையே தஞ்சமெனறு பற்றுகையும்,

வ பா.—ஸங்கரஹமாக அருளிச்செயகிறார(புறமபுண்டானபற்றுக களையடையவாஸனையோடேவிடுகையும் என்றுதொடங்கி ஒரு சூர் ணையாலே.) புறமபுணடான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையாவது - (पितरं मातरं दारान्) (பிதரஂமாதரஂதாராந்) இத் யாதிப்படியே, பாஹ்யவிஷய ஸங்கங்களையடைய மறுவலிடாத படி ஸவாஸநமாகவிடுகை. எமபெருமானையே தஞசமெனறு பற் றுகையாவது - வேறொனறுதஞசமெனகிற நினைவு கலசாதபடி நிருபாதிகரக்ஷகனை ஸாவேஶ்வரனையே தஞசமாக ஸ்வீகரிககை. இவ்விரண்டு வாகயததாலும், சரமஶ்லோகததில் பூர்வார்த்தத் தின் அாததததைச் சொலலுகிறதாகவுமாம்; எஙஙனேயெனனில;- புறமபுண்டான பற்றுக்களையடைய எனறு - (सर्वधर्मान्) (ஸர்வ தாமாந்) என்கிறபததின அாத்தத்தையும், (வாஸனையோடேவிடு கையும்)எனறு - (परित्यज्य) (பரிதயஜ்ய)என்கிறபதத்தின அர்த்தத் தையும,(எம்பெருமானை) என்று -(மாம்) என்கிறபததின் அாத் தத்தையும், (ஏ) என்று ஏவகாரததாலே-(ஏக) பதத்தில் அர்த் ததையும, (தஞசம்) என்று - (ஶரண) பததினார்தததையும், (பற்றுகையும) என்று-(व्रज) (வ்ரஜ)எனகிறபதத்தில்அர்த்தத்தை யும அடைவே சொல்லுகையாலே.

அ.—புறம்புண்டான பறறுககளை-இதரவிஷயஙகளிலுண்டான ப்ராவண்யருபஸம்பந்தங்களை. அடைய-எல்லாவற்றையும். வாஸ னையாவது-புநஃப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ஸஂஸ்காரவிசேஷம். இத் யாதிப்படியே-இதயாதியில் சொல்லுகிறபடியே. இவவிடத்தில், த்வயததுககுஅர்ததமருளிசசெயகிறபிளளைலோகாசார்யர், ப்ரதம ததிலே புறமபுணடான பறறுககளைஎனறருளிச்செய்ததும,வ்யாக் யாதாவான பெரியஜீயர், "புறமபுணடான பற்றுககளை" என்று தொடஙகி வாகயஙகளுககு அாததமருளிசசெயகிறபோது உதாஹ ரணமாக, "पितरं मातरं दारान्" "பிதரஂமாதரஂ தாராந" என்கிற வசநததை யருளிச்செயததும், உடையவர் சரணாகதிகத்யததிலே, "பிதரஂமாதரஂ தாராந" என்கிறவசநத்தை ப்ரதமத்திலே உதா ஹரிததருளுகையாலே; இதுவும சரணாகதி பரகரணமாகை யாலே, அதினாததததை "புறமபுண்டான பற்றுககளை என்கிற சூர்ணையாலே யருளிச்செய்தாரென்று தோனறுகைக்காக.

மறுவலிடாதபடி—புநரந்வயமவாராதபடி.ஸவாஸநமாக-ப்ராமா திகவிஷயாந்தர ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவான வாஸனையோடேகூட. வேறொன்று தஞசமென்கிற நினைவு - ஈசவரவ்யதிரிக்தஉபாயங்க ளிலே உபாய ப்ரதிபததி. கலசாதபடி-கலவாதபடி. தஞசமாக ஸ்வீகரிககை-உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கை. அடைவே - கரமமாக.

ரூ.—பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும், பேற்றுக்கு த்வரிக்கையும்,இருக்கும நாள உகந்தருளின நிலஙகளிலே பரவணனாய் குணுநுபவகைங்கர்யங்களே போதுபோக்காகையும்,

வ்யா.—பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையாவது-உபாய பல்குத்வமும், உததேஶ்யதுர்லபதவமும, ஸ்வகாததோஷபூயஸ் த்வமுமடியாகவரும் ஶங்காத்ரயமுமின்றிககே, பலமதபபாமல் ஸித்திக்குமென்று விஶ்வஸித்திருககை. ¹பேற்றுக்குதவரிககை யாவது - இப்படி விஶ்வஸித்துப் பேறுஸித்திததபோதுகாண் கிரூமென்றிருக்கை யன்றிககே, "மாகவைகுந்தங காணபதற் கென்மந மேகமெண்ணும்," "தாவிவையங்கொண்ட தடந தாமரைகட்கே கூவிககொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ" என் கிறபடியே, க்ரமப்ராப்தி பற்றுமற் பதறுகை. ஆக, இவை யிரண் டாலும் - உபாயோபேயாதிகாராபேக்ஷிதங்களான மஹாவிஶ்வா ஸத்தையும, ப்ராப்யத்வரையையும் சொல்லுகிறது.

இருக்கும்நாள்உகந்தருளினநிலங்களிலேப்ரவணனாய்குணுநு பவ கைங்கர்யங்களே போதுபோக்காகையாவது - பரமபதத்திலே போய் பகவதநுபவகைங்கர்யஙகளேப் பண்ணுகையாகிறபேற்றில் த்வரைநடவாநிற்கச் செய்தேயும், இஶ்ஶரீரத்தோடே யிருககும் நாள் "தானுகந்தவூர்" எனகிறபடியே - ஸர்வேஶ்வரன்உகநது வர்த்திக்கிற திவ்யதேஶஙகளிலே, * கண்டியூரரங்கம்மெய்யங்கச்சி பேர்மல்லையென்று மண்டுகையாகிற ப்ராவண்யததையுடையனாய், அவ்வோ திவ்யதேஶங்களிலே நிற்கிறவனுடையகல்யாண குணுநு பவமும் , அதடியாகக்கரணத்ரயத்தாலும,

அ.—உபாயபலகுதவமாவது-ஒருககால அநுஷ்டிககுமதாயிரு க்கை. உத்தேச்யதுர்லபத்வமாவது- ப்ரஹ்மாதிகளுககும் துலப மாயிருக்கை. சங்காத்ரயமுமின்றிககே - பூர்வோக்த சஙகாத்ரய முமின்றிக்கே; - ஸ்ரீயஃபதித்வத்தை யநுஸந்திக்க ஸ்வகததோஷ பூயஸ்த்வத்தைகண்டு அஞ்சவேண்டா; நிருபாதிக ஸர்வஸ்வாமிதவ த்தையநுஸந்திக்க உத்தேச்ய துலபதவஙகண்டுஅஞ்சவேண்டா; நாராயணத்வத்தைககண்டு உபாயபலகுத்வததுககு அஞ்சவேண டா. நாராயணத்வத்தைக்கண்டு எனறது - அயநபததநில காமணி வ்யுத்பத்திஸித்தமான அர்த்ததத்தைககண்டெனறபடி.

இவையிரண்டாலும்-பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கை யும் பேற்றுக்குத்வரிக்கையுமாகிற இரண்டுவாகயத்தாலும. உபா யாதிகார்யபேக்ஷிதம்-மஹாவிச்வாஸம;உபேயாதிகார்யபேக்ஷிதம்- ப்ராப்யத்வரை. அதிகாராபேக்ஷிதங்களான-அதிகாரிகளாலே விரு ம்பப்பட்ட.தானுகந்த - தானுயுகந்த. அவ்வோ - அந்நந்த அதடி யாக-கல்யாணகுணுநுபவமடியாக கரணத்ரயத்தாலும்-மநோவாக் காயரூபமானகரணத்ரயததாலும்.

மூ.—இப்படி யிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்து உகந்திருக்கையும், திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகையும்,

வ்யா.—அவன்விஷயத்திற் பண்ணுங் கைங்கர்யமுமே காலக்ஷேபவிஷயமாம்படியிருக்கை

இப்படி யிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவாக ளேற்றமறிந்து உகந்திருக்கையாவது-கீழ்ச்சொன்ன இவவாகாரஙக ளெல்லா முடையராயிருககும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக கண்டால், இந்தளததிலே தாமரைபூத்தாபபோலே இந்தவிபூதியிலே இங்ஙனேயிருப்பார் சிலருண்டாவதே! என்று அவாகள்வைபவத்தை யறிந்து அவர்களளவில் ப்ரீதியுக்தனாயிருககை. கீழ்ச்சொன்னவையெல்லாமுண்டானாலுமஉண்டாக அரிதாயிருப்பதொனறிறேயிது.

திருமந்தரததிலும் தவயததிலுமநியதனாகையாவது-மந்த்ராந்தரஙகளினுடைய அருகு மறநதும்போகாதேத்யாஜ்யோபாதேயங்களைத் தெளியவறிவிக்குந் திருமநதரத்திலும், அதினர்த்தத்துக்கு விவரணமான தவயத்திலும நிஷ்டனாயிருக்கை.

அ.—கைஙகர்யமுமேகாலக்ஷேபவிஷயமாமபடி-மறறொன்றால் போதுபோக்குகை யன்றிக்கே கைங்கர்யமுமேகாலயாபநத்துக்கு விஷயமாமபடி யிருக்கை.

கீழ்ச்சொன்ன-புறம்புண்டானபற்றுக்களை என்று தொடங்கி இவ்வளவுமவரச் சொனன இவ்வாகாரஙகளையெல்லாம்-ஸர்வதர்ம பரிதயாக பூர்வகமாக எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றுகையும, விச்வாஸ பாஹுள்யமும், ப்ராப்யத்வரையும், திவ்யதேசங்களில் ப்ராவண்யமும, அங்குள்ள எம்பெருமானுடைய குணாநுபவகைங்கர்யங்களுமே பொழுதுபோககாகையுமாகிற ஆகாரங்களையெல்லாம. இந்தளத்திலே-குமபிட்டியிலே. இவ்விபூதியிலே-அஹங்காரமமகாரவர்த்தகமான இவ்விபூதியிலே இங்ஙனே யிருப்பார் - கீழச்சொன்ன ஆகாரஙகளையுடையராயிருப்பார. சிலருண்டாவதே!என்கையாலே-அதிகாரிகளுடைய தௌர்லப்யமும் ப்ரார்த்தநீயதவமும் தோற்றுகிறது. வைபவத்தை - ஜ்ஞாநவைபவத்தை; அவாகளளவிலுண்டான பகவதவிஷயீகார வைபவத்தை என்னவுமாம். அவர்களளவில் - அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்விஷயத்தில். ப்ரீதியுக்தனாயிருக்கை-அஸூயையின்றிககே ப்ரேமயுகதனாயிருககை.

அருகும்-ஸமீபத்திலேயும். (த்யாஜ்யோபாதேயங்களை)த்யாஜ்யஙகளாவன - ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும, கைங்கர்யத்திலே ஸ்வப்ரயோஜநத்வபுத்தியும்; உபாதேயஙகளாவன - பகவதேகோபாயத்வமும், தத்விஷயகைங்கர்யமும்.

மூ.—ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையும், ஆசார்யன் பக்கலி லும் எம்பெருமான் பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையும், ஜ்ஞானமும், விரக்தியும், ஶாந்தியுமுடையனாயிருக்கும்பரமஸாத்வி கனோடே ஸஹவாஸம்பண்ணுகையும்,

வ்யா.—ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையாவது-கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையெல்லாம்உபதேஶத்தாலேதனக்குண்டாக்கின ஆசார் யவிஷயத்தில், (यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ) (யஸ்யதேவே பராபக்திர்யதாதேவே ததாகுரௌ) என்கிறபடியே ப்ரேமம் அதிஶயித்திருக்கை. ஆசார்யன்பக்கலிலும், எம்பெருமான் பக்க லிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையாவது - நித்யஸம்ஸாரியான தன்னை நித்யஸூரிகளபேற்றுக்காளாக்கும்படி, இருமையைப் பொன் னாக்குவாரைப்போலே திருத்தின ஆசார்யன்பக்கலிலும், அதுவே ஹேதுவாக எம்பெருமான்பக்கலிலும், உபகாரஸ்ம்ருதி யுடையனாய்ப் போருகை.

ஜ்ஞானமும் விரக்தியும் ஶாந்தியுமுடையனாயிருக் கும் பரமஸாத்த்விகனோடேஸஹவாஸம்பண்ணுகையாவது - தான் கலங்கினாலும் கலங்காமல் நோக்குகைக்குறுப்பாகவும், கீழ்ச் சொன்ன ஆகாரங்கள தனக்குவாதிக்கைக்குறுப்பாகவும், தத்வ யாதாத்ம்ய ஜ்ஞானமும், அப்ராப்த விஷய விரக்தியும் இவைதா னிரண்டும் நமக்குண்டென்று இறுமாப்பற்றிருக்கையாகிற ஶாந் தியுமுடையனாயிருக்கும் பரம ஸத்வநிஷ்டனாயிருப்பானொரு பாகவதனோடேகூட வஸித்துப்போருகை.

அ.—கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையெல்லாம்-புறம்புண்டானபற் றுக்களை என்றுதொடங்கி இவ்வளவாகச்சொன்ன ஆகாரங்களை யெல்லாம். உபதேசத்தாலே-சிக்ஷாபூர்வகமான உபதேசத்தாலே.

[यस्य देवे - யஸ்யதேவேஇதி] யாவனொருவனுக்கு தேவன் பக்கலிலே பரையான பக்தியிருக்கிறதோ, அந்ததேவன்பக்கலிலே போலே குருவின்பக்கலிலே பரையான பக்தியிருக்கிறதோ, அந்த மஹாத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாஶியாநிற் கும். நித்யஸம்ஸாரியான - தேஹாத்மாபிமானியாய் சப்தாதிவிஷ யாநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கிற. நித்யஸூரிகளபேற்றுக்கு - "ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளுடைய பரமபுருஷார்த்தமான பகவதநுபவத்துக்கு.

கலங்கினாலும் — திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகை யாலே கலங்கமாட்டான், ஒருவேளை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே கலங்கினாலும். தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞானமும் - சிதசிதீச்வரதத்வங்க ளுடைய யதாவஸ்திதஜ்ஞானமும். அப்ராப்தவிஷயம் - சப்தாதி விஷயம். இறுமாப்பு-கர்வம். பரமஸத்வநிஷ்டனாய - சுத்தஸத்வ நிஷ்டனாய்.

மூ.—வைஷ்ணவாதிகாரிக கவஶ்யாபேக்ஷிதம். இந்த அதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயமும அநுஸந்தேயம். எல்லாப்ரமாணங்களிலும தேஹத்தாலே பேறென்கிறது; திருமந்த்ரத்தில ஆத்மாவாலே பேறெனகிறது; சரமஶ்லோகத்தில,

வ்யா.—வைஷ்ணவாதிகாரிககு அவஶ்யாபேக்ஷிதம என்றது-இவையித்தனையும வைஷ்ணவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரிககு அவசியமுண்டாகவேணுமென்கை. இப்படியிருக்கும இவனுக்கு அநுஸந்தாநவிஷயத்தை வகுத்தருளிச செய்கிறாரமேல (இந்த என்றுதொடங்கி.) அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையனாயிருக்கும இவ்வதிகாரிக்கு, அந்த ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுககு வர்த்தகமான ரஹஸ்யத்ரயமும அநுஸந்தாந விஷயமாகவேணுமென்கை.

இனி, த்வயத்திறசொல்லுகிற அர்த்தத்தின் வீறுடைமையையறிவிக்கைக்காக, ஶாஸ்த்ரம, திருமந்த்ரம, சரமஶ்லோகம, இவற்றிற்சொல்லுகிற பரகாரங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சென்று, பின்னை அதுதன்னை அருளிசசெய்கிறார (எல்லாப்ரமாணங்களிலுமென்று தொடங்கி) அதாவது-சேதநனுடைய விஶிஷ்டவேஷத்திலே நோககான ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும, ஸாதநாநுஷ்டாந யோக்யமான தேஹத்தாலே இவனுக்கு புருஷார்த்தலாபம எனகிறது.

நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்த்ரத்தில், இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் தினனும கைவாங்கினலொழியாஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வம் ஜீவியாமையாலே, தத்பரவ்ர்த்திவிரோதியான ஸ்வப்ரவ்ர்த்தியை விட்டிருக்கும் ஆத்மாவாலே புருஷார்த்தலாபம எனகிறது.

ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கான சரமஶ்லோகத்தில், இவனுடைய ஸ்வீகாரமும மிகையாமபடி தானேகைககொணடு,

அ —இப்படியிருக்கும-கீழசசொனன வைஷ்ணவலக்ஷணலக்ஷிதனாயிருக்கும். வகுத்து-விபஜித்து. இந்த-கீழசசொனன.

வீறுடைமை-அதிசயம சாஸ்த்ரம-வேதம. சென்று-போய். பின்னை-அநந்தரம. அதுதன்னை - த்வயாதிசயத்தை. விசிஷ்டவேஷத்திலே நோககான-சரீரவிசிஷ்ட வேஷத்திலே நோககான. இவனுககு - இசசேதநனுக்கு. நிஷ்கர்ஷ்டவேஷம - சேஷத்வபாரதந்த்ரயங்கள். ஈச்வரனுடைய — ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்காஸஹனாய் உபாயபூதனான ஈச்வரனுடைய. தத்ப்ரவ்ர்த்தி - ஈசவரப்ரவ்ர்த்தி.

ஈசவரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது-ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாதநதயாவிஹிதங்களான ஸர்வதர்மங்களையும ஸவாஸநமாகத்யஜித்துத் தன்னைப்பற்றச்சொலலுகை. ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி-இவன் பண்ணும ஸ்வீகாரமும அநுபாயமாமபடி; அதிகமாம்படி யென்னவுமாம. கைககொண்டு-அங்கீகரித்து.

மூ.—ஈஶ்வரனாலே பேறென்கிறது; த்வயத்தில் பெரிய பிராட்டியாராலே பேறெனகிறது. பெரியபிராட்டியாராலே பேறாகையாவது - இவள் புருஷகாரமானாலல்லது ஈஶ்வரன் கார்யஞ் செய்யானென்கை. த்வயத்துக்கதிகாரி, ஆகிஞ்சந்யமும், அநந்யகதித்வமு முடையவன்.

வ்யா.—ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்போகட்டு, தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஈஶ்வரனாலே புருஷார்த்தலாபமென்கிறது. ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீ விஶிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான த்வயத்தில், விஶேஷணபூதையான பெரியபிராட்டியாராலே புருஷார்த்தலாபமென்கிறதென்கை.

உபாயம் ஈஶ்வரனாயிருக்க, இவளாலே பேறாகையாவதென் என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியாராலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களிரண்டும் பண்ணுவான ஈஶ்வரனேயாயிருக்க, பெரிய பிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேறாகைபாகிறது-இவனுடைய அபராதத்தைப் பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகாரமானாலொழிய, ஈஶ்வரன இவன்கார்யஞ்செய்யானென்றபடியென்கை.

கீழ-ஸாமாந்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று; விஶேஷித்து த்வயத்துக்கதிகாரியானவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (த்வயத்துக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது-ஸித்தோபாயவரண ப்ரதிபாதகமான த்வயத்துக்கதிகாரி, (అకించనోऽగతిః। త్వమేవోపాయభూతోమేభవ) (அகிஞ்சநோகதி:-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ) என்றும்,

---

அ.—கார்யம-அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும இஷ்டப்ராப்தியு மெனகிற கார்யம். கீழ்என்றது-ப்ரதம சூர்ணை ஸாமாந்யத்திலே - திருமந்த்ர த்வய சரமசலோகாதிகாரிகளுக்குப்பொதுவிலே. விசேஷித்து-மிகவும். புருஷார்த்தலாபம்-புருஷார்த்தஸித்தி. விசேஷணபூதையான - நாராயணபதப்ரதிபாதித உபாயபூதனான ஈசவரனுக்கு விசேஷணபூதையான. புருஷகாரமானாலொழிய - (ఘట కై) கடகையானாலொழிய.

அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று-அபேக்ஷிதங்களானகுணங்களிறேசொல்லிற்று.

ஸித்தோபாயம்-ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரன். (అహమస్మ్యపరాధానామాలయోऽకించనోऽగతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః) [అహమస్మి-அஹமஸ்மீதி] நான் அபராதங்களுக்கெல்லாம் ஆலயமாகாநின்றேன்; அகிஞ்சநனாய் அகதிகனுமாகாநின்றேன்; நீ எனக்கு உபாயமாகவேணுமெனகிற ப்ரார்த்தநாரூப புத்தி சரணாகதியாகிறது; அது இந்ததேவன்பக்கலிலே ப்ரயோகிக்கப்படுவது.

வ்யா.—(అకిఞ్చనోనన్యగతిశ్శరణ్య) (அகிஂசநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய) என்றும், "புகலொன்றில்லாவடியேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே

(నధర్మనిష్ఠోస్మి నచాత్మవేదీ నభక్తిమాంస్త్వచ్చరణారవిన్దే। అకిఞ్చనోనన్యగతిశ్శరణ్యత్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే) [నధర్మనిష్ఠోస్మి - நதர்மநிஷ்டோஸ்மி] தார்மிகனாகிறிலேனென்கிறேனல்லேன்; நாஸ்திகனென்றெனகிறேனல்லேன்; தர்மத்திலே நிஷ்டையுடையேனல்லேன்; சிலர், தார்மிகனென்று நினைக்கைக்கும், நானும் எனக்கு நன்மையுண்டென்று ப்ரமிக்கைக்கும் நானே சிலப்ரவர்த்தியாநின்றேனாகில் தானே செய்திடுக என்று நினைவிடுகைக்கு ஹேதுவாம்படியான ப்ரவர்த்தியில் நிஷ்டையில்லையென்கை.

[నచాత్మవేదీ- நசாத்மவேதீ] ஆத்மதாசநம் பண்ணிப்போருமவர்கள் போலே சொல்லாநிற்பன், தச்சீலனல்லேன்; கர்மயோகாநுஷ்டாநத்தாலே க்ஷீணபாபனானவனுக்கு ஆத்மயாதாத்ம்ய தாசநமாயிருக்க அதில்லை என்றபோதே தத்ஸாத்யமான ஜ்ஞாநமில்லாமை அர்த்தாத்ஸித்தமாயிருக்க, ஜ்ஞாநமில்லையென்கிறது, (బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్) என்று ஜந்மாந்தர ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்கலாமிறே, அதுவுமில்லையென்கிறார். (త్వచ్చరణారవిన్దే- నభక్తిమాన్) (த்வச்சரணாரவிந்தே நபக்திமாந்) இவ்வாத்மாவுக்கு நாதனாயிருந்துள்ள உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளில் அநவரதபக்தியை யுடையேனல்லேன். கர்மஜ்ஞாநங்களை அங்கமாகவுடைத்தான பக்த்யங்கந்தானுமில்லையென்றபோதே அதுவுமில்லையன்றோவென்னில், பூர்வோக்தப்ரகாரத்தாலே ஜந்மாந்தர ஸம்ஸ்காரத்தாலே உண்டாகலாமிறேயென்னில் அதுவுமில்லையென்கை. (అకిఞ్చనః - அகிஞ்சநः) இவையில்லையெனுமநுதாபமென்ன, இவையுண்டாகைக்குறுப்பான ஆத்மகுணமென்ன, அதிகார சக்திவாஞ்சாதிகளென்ன, இவற்றை யுடையேனல்லேன். [అనన్యగతిః-அநந்யகதி:] இப்படி நம்மைக்கிட்டுகைக்கு முதலில்லையாகில், புறம்பே ரக்ஷகராயிருப்பார்பக்கலிலே போனாலோவென்னில்; புறம்பொருபுகலில்லையெனனுதல்; "உன்னைவிட்டு ஒன்றும் ஆற்றகிற்கின்றிலேன்" என்கிறபடியே - உன்னையொழியச் செல்லாதென்னுதல். [శరణ్య-ஶரண்ய] தம்பக்கல் முதலில்லாதார்க்கும் ஶரணவரணாஹரிறே தேவரீர். நிருபாதிக ஶரண்யராகையாலே ருசியே வேண்டுவது, தேவரீரைப்பெறுகைக்கு ஒருமுதல் வேண்டாவிறே. [త్వత్పాదమూలమ్-த்வத்பாதமூலம்] "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்ற தேவரீர் திருவடிகளே மூலமென்றது-ஸௌலப்யாதிகுணங்களையும் இதராவயவங்களையுமொழியத் திருவடித்தாமரைகளையே நினைக்கிறது. [శరణంప్రపద్యే - ஶரணம்ப்ரபத்யே] விரோதிநிவர்த்தி பூர்வகமான கைங்கர்யஸித்திக்கு உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்.

மூ.—இவை யிரண்டும் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம். இதில முற்கூற்றால், பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈஶ்வரன திருவடிகளையுபாயமாகப்பற்றுகிறது; பிறகூற்றால், அசசோததியிலே அடிமையிரககிறது.

வ்யா.—ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதிதவமுமாகிறவிரண்டுமுடையவனெனகை.

இவையிரணடின் வேஷமுந் தானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செயகிறார்(இவையிரண்டுமென் றுதொடங்கி.)அதாவது-உபாயாநதராராஹிதயமாகிற ஆகிஞ்சந்யததின்வேஷமும, ரக்ஷகாந்தராராஹிதயமாகிறஅநந்யகதிதவததினவேஷமும்,ப்ரபந்நபரித்ராணமாகிற ப்ரபந்தததிலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச்சொனனோம, அதிலே கண்டுகொளவதெனகை.

இனி, த்வயததுககு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இதில் முற்கூறறாலெனறு தொடஙகி) அதாவது-இந்ததவயததில் பூாவகண்டததாலே, ஸ்ரீமத என்று - பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, நாராயணசரணௌ எனறு - ஈஶ்வரன திருவடிகளை, ஶரணம்ப்ரபத்யே எனறு - உபாயமாகப்பற்றுகிறது. உததரகண்டததாலே, ஸ்ரீமதே என்று - பெரியபிராடடியாரும அவனுமான சேர்த்தியிலே, நாராயணாய என்கிற சதுர்ததியாலே - கைங்கர்யத்தை அர்த்திககிறதெனகை. நமஸ்ஸு, கைஙகர்யவிரோதி நிவர்ததி பரதிபாதக மாகையாலே, அடிமையை இரககிற எனறவிதிலே அந்தர்பபூதம்.

அ—ஆகிஞ்சந்யமாவது-உபாயாந்தராராஹிதயம.அநநயகதித்வமாவது - ரக்ஷகாந்தராராஹிதயம். ஆகிஞ்சநயம - பூாவவாகயாதிகாரம், அநநயகதித்வம- உத்தரவாகயாதிகாரம்

(ஆகிஞ்சந்யமாவது)-ப்ரபந்நபரித்ராணே;- ஆகிஞ்சந்யமாவது-கர்மஜ்ஞாநபக்திகளிலும அவறறுககு ஹேதுவான ஆதமகுணங்களிலும அந்வயமினறிக்கே, அவற்றுககு விபரீதஙகளானவற்றாலே தான் பரிபூர்ணனாயிருககிற விருப்பையும் தனனுடைய ஸ்வரூபம ஸர்வ ப்ரகாரததாலும் ஈச்வரனுககு அத்யநதபாரதந்த்ரமாயிருககிற விருப்பையும அநுஸந்தித்து நமககாயததுககு நாம கடவோமலலோம் என்றிருககை.

ஸ்ரீசப்தததுககு இனனும் அநேக வ்யுத்பத்திகளிருகக, இவ்விடததில் கர்மணிகர்ததிரி வ்யுதபததிகளைமாதரததை யருளிச்செயதது - புருஷகாரததுக் கேகாந்தமான ஸ்வபாவ ப்ரதிபாதகமாகையாலே. புருஷகாரமாமபோது காபையும் பாரதந்த்ரயமும, அநந்யார்ஹத்வமும வேணும்; கையாலே இவ்விரண்டு வ்யுதபத்திகளை அருளிச்செய்தார் என்றும் அருளிசசெயவர்கள. அநநயகதித்வமாவது – "களைவாய்துனபங களையாதொழிவாய களைகண் மற்றிலேன்" என்கிறபடியே - ஈச்வரனையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரிலலை யெனறிருககை.

வேஷமுந்தான் - இருப்புத்தான். இனி – அதிகாரத்தைச் சொன்ன வநந்தரம்.முன்னிட்டு-புருஷகாரமாகமுனனிட்டு.

மூ.—(ஸ்ரீ) என்று - பெரியபிராட்டியார்க்குத் திருநாமம். ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே.

வ்யா —இனி, ப்ரதிபதம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்ரீமத்பதார்த்தமருளிச்செய்ய உபக்ரமிக்கிறார் (ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியார்க்குத் திருநாமமென்று.) அதாவது - ஸ்ரீஶப்தம், ஸம்பதாதிகளுக்கும் வாசகமாக லோகத்திலே நடந்துபோரக் காண்கையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக(ஸ்ரீ)என்கிறது பெரியபிராட்டியார்க்குத் திருநாமமென்கிறார். ஆகையிறே, (𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌮𑌲𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾) (லக்ஷ்மீ பத்மாலயா பத்மா கமலா ஸ்ரீர் ஹரிப்ரியா) என்று திருநாமங்களோடே ஸஹபடிதமாயிற்று. இதுதான் எல்லாத்திருநாமங்கள்போலன்றிக்கே, (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃) (ஸ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:) என்கிறபடியே, இவளுக்கு ப்ரதமாபிதானமாயிருக்கும். (𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍) (அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதானம்) என்று - அகாரம் ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதமாபிதானமானாப்போலேயாயிற்று, இவளுக்கும் இது ப்ரதமாபிதானமாயிருக்கும்படி. அது அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்; இது, இவளுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

இனி, இந்த ஸ்ரீஶப்தத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, ப்ரதமம் இதின்மேல் வந்த வ்யுத்பத்திதவயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே என்று.) அதாவது -(𑌶𑍍𑌰𑌿𑌞𑍍 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍)(ஸ்ரிஞ் ஸேவாயாம்) என்கிற தாதுவிலே, (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃) (ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:) (𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃) (ஶ்ரயத இதி ஸ்ரீ:) என்று ஸித்தமான கர்மணிவ்யுத்பத்தியையும், கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியையும் சொன்னபடி.

அ.—இனி-வாக்யார்த்தமருளிச்செய்த அனந்தரம், ப்ரதிபதம்-பதங்களைத் தொடரும்.

ஆகையிறே-ஸ்ரீசப்தம் ஸம்பதாதிகளுக்கும் வாசகமாயிருக்கிற தன்றிக்கே பெரியபிராட்டியார்க்கும் வாசகமாகையாலே. இதுதான் - ஸ்ரீ என்கிற திருநாமந்தான். எல்லாத்திருநாமங்கள்போலன்றிக்கே.-"லக்ஷ்மீ பத்மாலயா" இத்யாதி திருநாமங்கள்போலன்றிக்கே. அது-"அ:" என்கிற ப்ரதமாபிதானம். ரக்ஷகத்வத்துக்கேகாந்தமான ஸ்வபாவங்கள-சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தமும், பிராட்டியோடு நித்யஸம்பந்தமும். இது-"ஸ்ரீ:" என்கிற ப்ரதமாபிதானம். புருஷகாரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களை - மாதாத்வேந சேதநரோடு நித்யஸம்பந்தமும், பத்நீத்வேந நித்யஸம்பந்தமுமாகிற ஸ்வபாவங்களையென்றபடி.

மூ.—இதுக்கு அர்த்தம, எல்லாரகுமஇவளைப்பற்றி ஸ்வரூப லாபமாய், இவள்தனக்கும் அவனைப்பறறி ஸ்வரூபலாபமாயிருக் கும என்று. இப்போது இவளைச்சொலலுகிறது புருஷகாரமாக

வ்யா.—இவ்யுத்பததிதவயத்துககும் அர்த்தமருளிச்செயகிறுர் (இதுக்கர்த்தமென்றுதொடஙகி) அதாவது - இவவுபய வ்யுதப த்திக்கும்அர்த்தம், (ஸ்ரீயதே) என்று, எல்லாராலும் ஸேவிககப்ப டாநின்றுள் என்கையாலே - ஸகலசேதநர்ககும இவளைப்பற்றித் தங்களுடைய ஶேஷத்வரூப ஸ்வரூபலாபமாய், (ஶ்ரயதே) என்று, ஈஶ்வரனை ஸேவியாநின்றுள என்கையாலே - இவள தனககும ஈஶ்வரனைப்பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமஎன்று என்கை. இவள் தனக்கு, சேதநவிஷயத்தில ஶேஷிதவமும, ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஶேஷத்வமும் என்று முணடாயிறே யிருப பது. ஆகையால், இந்தஸேவ்யத்வ ஸேவகத்வஙகள் இரண்டும இவளுக்கு நித்யமாய்ச்செலலாநிற்கும். ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வ மும் உபேயத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டானுப்போலே இவ ளுக்கும் புருஷகாரத்வமும் ப்ராப்யதவமுமாகிற ஆகாரத்வயமும உண்டாகையாலே, அதில் எவவாகாரததை நினைதது இவளை இப்போது சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறுர் (இப்போதிவ ளைச்சொலலுகிறது புருஷகாரமாக என்று.) (புருஷகாரமாக) என்கையாலே- உபாயவஸ்து விஶேஷணமாயிருககிற ஆகாரததை யிட்டு, இவனுககும் உபாயத்வத்தில அநவயஞ்சொல்லும்பக்ஷம் நிரஸ்தம்.

அ.—இவளைபபற்றி-பெரியபிராட்டியாரை கடகையாகபபறறி. தன்னுடைய - சேஷபூதஞன தன்னுடைய ஆகையால்-பிராட் டிக்கு சேதநவிஷயததிலே சேஷிதவமும், ஈச்வரவிஷயததில சேஷத்வமும் என்றுமுண்டாகையாலே. இநத ஸேவ்யஸேவகத் வங்கள்-சேஷித்வ சேஷத்வங்கள். அதில - புருஷகாரத்வப்ராப்யத் வங்களிரண்டிலும். இப்போது-ஈச்வரனை உபாயமாகப பற்றுகிற போது. உபாயவஸ்து விசேஷணமாயிருககிற-உபாயவஸ்துவாசக மான நாராயணபதத்துக்கு "ஸ்ரீமத" என்கிறபதமவிசேஷணமா யிருக்கிற.இட்டு - ஹேதுவாகவைத்து. இவனுக்கும் - ஈச்வரனுக் கும். உபாயத்தில் - இஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களில். அந்வயம் - ஸாக்ஷாதந்வயம்.

மூ.—நீரிலே நெருப்பு கிளருமாப்போலே, குளிர்ந்ததிருவுள்ளத்திலே அபராதத்தால் சீற்றம்பிறந்தால்பொறுப்பிக்குமவளாகைக்காக.

வயா—ஈஶ்வரனுடைய நாராயணத்வப்ரயுக்தமான ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தாதி ஜ்ஞாநத்தையுடையளாயக்கொண்டு, அவனை யாஶ்ரயிக்கிற விச்சேதநனுக்கு இவளைப்புருஷகாரமாக முன்னிடவேண்டுகிறது தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நீரிலே யென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஶீதளமான ஜலத்திலே சென்றணுக வொண்ணாதபடியான நெருப்புக்கிளருமாப்போலே, (సుహృదం సర్వభూతానామ్)(ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம)(సమోஹం సర్వభూతేషు)(ஸமோஹம ஸர்வபூதேஷு) என்கிறபடியே, ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்வம் ஸமாஶ்ரயணீயத்வே ஸமத்வமாகிற ஸ்வபாவ விஶேஷங்களாலே ப்ரஸந்நமாய், குளிர்ந்திருக்கிற திருவுள்ளத்திலே, (పరిపూర్ణాగసి జనే హిత స్రోతోవృత్త్యా భవతి చకదాచిత్కలుషధీః) (பரிபூர்ணாகஸிஜநே ஹித ஸ்ரோதோவ்ர்த்யாபவதிச கதாசித்கலுஷதீஃ) என்கிறபடியே, சேதநன் தீரக்கழியப்பண்ணின அபராதமடியாக,

அ.—நாராயணத்வப்ரயுக்தமான-நாராயண சப்தார்த்த ப்ரயுக்தமான. ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தமாவது-ஸ்வாபாவிகமான சேஷசேஷி பாவஸம்பந்தமாதல்; ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தமாதல். ஸம்பந்தாதிஜ்ஞாநத்தை - சரீரிசரீரபாவ ஸம்பந்தவாத்ஸல்யாதி குணஜ்ஞாநத்தை. ஆதிசப்தத்தாலே- ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்வத்தையும், ஸர்வஸமாச்ரயத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. முன்னிடவேண்டுகிறது- முன்னே ஆச்ரயிக்கை. சென்றணுக-சென்று கிட்ட. கிளருமாப்போலே - வயாபிக்குமாப்போலே. ஜ்வலிக்குமாப்போலே. கிளருமாப்போலே. கீதையிலே; (భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్। సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి)யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களுக்குபோக்தாவாய், ஸர்லோகமஹேச்வரனாய், ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஸுஹ்ருத்தான என்னை யடைந்து சாந்தியையடையாநிற்கும்; (సమోహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోస్తి న ప్రియః। యే భజన్తి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చాప్యహమ్)நான் எல்லார்க்கும ஸமனாயிருப்பேன், எனக்கு ஜாத்யாதிகளாலே நிக்ர்ஷ்டனென்று வெறுக்கப்படுமவனு மில்லை, ஜாத்யாதிகளாலே உத்கர்ஷ்டனென்று எனக்கு ப்ரியனுமில்லை; யாவர் சிலர் என்னை விசேஷித்து பக்தியாலே பஜிக்கிறார்கள், அவர்கள் என்பக்கலிலேயா யிருப்பர்கள், நானும் அவர்கள்பக்கலிலேயாயிருப்பன. தீரக்கழிய-மிகவும். சீற்றம்-நிக்ரஹம்.

ஸ்ரீகுணரத்நகோசே; - (పితేవత్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే। హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చకదాచిత్కలుషధీః) தாயே! பிதாவைப்போலே உன்னுடைய ப்ரியதமனானவன், பரிபூர்ணமான அபராதத்தை யுடைய ஜநத்தின்பக்கலிலே ஹிதத்தை நடத்தவேண்டுகையாலே ஒருக்கால் திருவுள்ளம் சீறுகிற்கும்.

வ்யா.—(క్షిపామి) (க்ஷிபாமி) (న క్షమామి) (நக்ஷமாமி) என்னும படியான சீற்றம்பிறந்தால அவ்வபராததகைப் பொறுப்பது, (క్రమేతన్నిర్దోషఃకర్హజగత) (கிமேதந்நிர்தோஷீக இஹாஜகதி) இத்யாதிப்படியே தன்னுடைய உபதேசாதிகளாலே.

அ —கீதையிலே;-(న మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యన్తే నరాధమాః। మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః॥ తానహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్। క్షిపామ్యజస్రమశుభా నాసురీష్వేవ యోనిషు) து ஷ்கர்திகளமூடராய, நராதமராய், மாயையாலே அபஹ்ருதஜ்ஞாநஸ்வபாவததையுடையராய், ஆஸுரமான ஸ்வபாவததை ஆசரயிததுககொண்டு எனனை யடையாதிருப்பாகள்.

மூடராவார்- ஜ்ஞாநமிலலாத அஜ்ஞா நராதமராவர்-அறிநதாலும ஆபிமுகயமிலலாதார. மாயயாபஹ்ர்தஜ்ஞாநராவார-பிறந்ததத்வஜ்ஞாநம்,அநாதியா எபாகாதி ஸமபந்தததாலேஅழிநதினவர்கள். ஆஸுரீமபாவமாசரிதராவார் - பிறாகருப் பிறநத ஜ்ஞாநததையும தங்களாலே அழிககுமவர்கள எனனளவிலே வெறுததிருப்பாராய் க்ரூரராயப் பொல்லாரான நராதமரை ஸம்ஸாரங்களில் ஆஸுரயோநிகளிலே நான எபபோதும் தளளா நிறபனென்று சொல்ல; அப்படியன்று, க்ஷமாகுணஙகளுககு விஷயமாககியருளவேணுமென்று சொலல; வராஹபுராணே; - (మద్భక్తా శ్వపచం వాపి నిన్దాం కుర్వన్తి యే నరాః। పద్మకోటిశతేనాపి న క్షమామి కదాచన) சவபசனேயாகிலும் என்னுடையபகதனை யாவாசிலமநுஷ்யா நிநதையைப பண்ணுகிறார்கள, அவாகள நூறுகோடி பதமமிட்டு ஆராதிததாலும் அவர்களை ஒருககாலும்பாரேன; அவாகளை ஒருககாலும் க்ஷமியேன் என்ன; ஸ்ரீகுணரதநகோமே, (பிதேவதவத்ப்ரியாந) இதிம்லோகஸ்ய உததரார்த்த;- (కిమేతన్నిర్దోషః కఇహ జగతీతి త్వముచితైరుపాయైర్విస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసినః) அததைசயிலே, இச்சீறறததுக்கு அடியெனனென்பது, இவன தீககழியச் செய்தவபராதமெனறு அவன் சொன்னால, மணறசோற்றிலே கல்லாய்வாருண்டோ, இந்த ஜகததில அபராதமற்றிருபபாரார என்பதாயஉசிதோபாயஙகளாலே தோஷஙகளைவிஸ்மரிபபிதது ஸவஜநமாககாநிற்புதி, ஆகையாலே எஙகளுக்கு மாதாவாகா நின்றாய்.

உபதேசமாவது- இச்சேதநனுடைய அபராதஙகளைககணககிடடு, நீர இபபடித் தள்ளிக கதவையடைததால இவனுககு வேறொருபுகலுண்டோ;உமககும் அவனுக்குமுண்டான ஸமபந்த விசேஷத்தைப்பார்த்தால், "உறவேல நமககிங்கொழிகக வொழியாது" என்கிறபடியே குடநீர் வழித்தாலும் போகாததொன்றன்றோ: ஸ்வமமான இவனை லபிக்கை ஸ்வாமியான உம்முடைய பேறாயனறோ விருப்பது, * எதிர்சூழல்புக்குத்திரிகிற வுமககு

வ்யா — அசிற்றத்தையாற்றி, தயையை ஜநிப்பிக்கும் இவனுக்காக என்கை. ஆகையாலே, ஸம்பந்தஜ்ஞானம் பிறந்தவனுக்கும் அபராதபயத்தாலே புருஷகாரபுரஸ்கரணம் அபேக்ஷிதமென்று கருத்து.

இத்தலையில்கார்யம் தானேறிட்டுக்கொண்டும், அத்தலையை வஶீகரித்தும், இரண்டுதலையையும் பொருத்துகைக்கு, இவள்தான் கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்

அ.— நான் சொல்லவேணுமோ; ரக்ஷணஸாபேக்ஷையவந்த இவனை ரக்ஷியாதபோது உம்முடைய ஸர்வரக்ஷகத்வம் விகலமாகாதோ; அநாதிகாலம் நம்முடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணி நம்முடைய சிற்றத்துக்கு இலக்காயப்போந்த இவனை அபராதோசிதத்தண்டம் பண்ணாதே அத்தைப்பொறுத்து அங்கீகரித்தால் சாஸ்த்ரமர்யாதை குலையாதோ என்றன்றோ உம்முடைய திருவுள்ளத்திலோடுகிறது, இவனை ரக்ஷியாதே அபராதாநுகுணமாக நியமித்தால் உம்முடைய க்ருபாதிகுணங்கள் ஜீவிக்கும்படியென், அவை ஜீவித்ததாவது இவனை ரக்ஷித்தாலன்றோ. நியமியாதபோது சாஸ்த்ரம் ஜீவியாது, ரக்ஷியாதபோது க்ருபாதிகுணங்கள் ஜீவியாது, என் செய்வோமென்ன வேண்டா, சாஸ்த்ரத்தை விமுகவிஷயமாக்கில் இரண்டும் ஜீவிக்கும், ஆனபின்பு இவனை ரக்ஷித்தருளீர் என்று சொல்லுகை.

ஆதிசப்தத்தாலே- அழகைச்சொல்லுகிறது அதாவது- "ஒருகாலன்போ, உனக்குப்பணியன்றோவிது" என்று உபதேசத்தை உதறினவாறே, கண்ணைப்புரட்டுதல், கச்சைநெகிழ்க்குதல்செய்து தன்னழகாலே அவனைப் பிச்சேற்றி, தான் சொன்னபடி செய்தல்லது நிற்கமாட்டாதபடிபண்ணி அங்கீகாரோந்முகனாக்குகை. அச்சிற்றத்தை - க்ஷிபாமி, நக்ஷமாமி என்னும்படியான அந்தச் சிற்றத்தை ஆற்றி-போக்கி. இவ்விடத்தில் தயையாவது-ஆபத்திலே ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற தயை. புருஷகார புரஸ்கரணம்-புருஷகாரத்தை முன்னிடுகை.

இத்தலையில்கார்யம் - சேதநவிஷயத்தில்கார்யம். தானேறிட்டுக்கொண்டு - தன்கார்யமாக அத்யவஸித்துக்கொண்டு. அத்தலையை வசீகரித்தும்-ஈச்வரனை கீழ்ச்சொன்ன உபதேசாதிகளாலே வசீகரித்தும். இரண்டு தலையையும் - சேதநேச்வரரிருவரையும். பொருத்துகைக்கு-பொருந்தவிடுகைக்கு-சேர்க்கைக்கு. என்றபடி. கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமோ-காரியஸாதகமான புருஷகாரமோ

மூ.—இவள் தாயாய், இவர்கள்கலேசம்பொறுக்கமாட்டாதே அவனுக்குப் பத்நியாய், இனியவிஷயமாயிருக்கையாலே கண்ணழிவற்றபுருஷகாரம்.

வ்யா.—(இவள்தாயாயென்றுதொடங்கி) அதாவது-(త్వమ్మాతా సర్వలోకానామ్)(த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம)என்றும், (అఖిలజగన్మాతరమ్) (அகிலஜகந்மாதரம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இச்சேதநர்க்கு இவள்மாதாவாய், "தந்தம்மக்களழுதுசென்றால் தாயமாராவார் தரிக்ககில்லார்" என்கிறபடியே, அந்தஸம்பந்தமடியாக இவர்களுடையக்லேசங்கண்டால் ஸஹிக்கமாட்டாதே, (విష్ణుపత్నీ) (விஷ்ணுபத்நீ) என்கிறபடியே, அவனுக்கு பத்நியாய், "பித்தர்பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்கிறபடியே, அவன் தன்வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டுபிச்சேறித் தன்சொல்வழிநடக்கும்படி அபிமதவிஷயமாயிருக்கையாலே, கண்ணழிவற்ற புருஷகாரம் என்கை.

எல்லாம்செய்தாலும், நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனான ஈசவரன், "சேதநருடைய அபராதங்களைநிறுத்தறுத்துத்தீர்த்துவன்" என்று நிற்குமளவில், இவளாலே பொறுப்பிக்கப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்

அ—விஷ்ணுபுராணே; - (త్వం మాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా। త్వయైతద్విష్ణునా చాంబ జగద్వ్యాప్తం చరాచరమ్) ஸர்வலோகத்துக்கும் நீ மாதா, தேவதேவனான ஹரி பிதா; உன்னாலேயும் அந்த விஷ்ணுவினாலேயும் சராசராத்மகமான இந்தஜகத்தானது போஷிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அந்த ஸம்பந்தம் - மாத்ருத்வஸம்பந்தம் அவனுக்கு- விஷ்ணுவுக்கு. பித்தர் - வ்யாமோஹி. பனிமலர் - ஜலத்திலே யிருக்கிற மலர். பாவைக்கு-பெண்ணுக்கு. அவன்-ஈசவரன். பிச்சேறி-வ்யாமோஹம் தலையெடுத்து.

அபிமதவிஷயமாயிருக்கையாலே - பத்நியாயிருந்து அநபிமதவிஷயமாயிருக்கையன்றிக்கே அத்யந்தாபிமதவிஷயமா யிருக்கையாலே. புருஷகாரம் - ஈச்வரனை சேதநவிஷயத்தில பஹூபாதனாக்குமவள்

எல்லாமசெய்தாலும்-இப்படி உபதேசித்தும் தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டிப் பிச்சேறும்படி பண்ணினபோதிலும்; நிறுத்து-கணக்கிட்டு. அறுத்து - தகும்படி சிக்ஷபண்ணி. தீர்த்துவன்-கோபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வேன். நிற்குமளவில் - இருக்கும் போது. இவளாலே-பெரியபிராட்டியாராலே.

மூ.—திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள், தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே

வ்யா.—(திருவடியையென்று தொடங்கி.) அதாவது - தன்னைப்பத்துமாஸம் தர்ஜநபர்த்ஸநம் பண்ணி நலிந்த ராக்ஷஸிகளுடைய அபராதங்களைக் கணக்கிட்டு சித்ரவதம் பண்ண உத்யோகித்து நின்ற சொல்லிறுங்கனான திருவடியுமுட்பட (కః కుప్యేత్) (கஃகுப்யேத்) என்றும், (నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి) (நகஶ்சிந்நாபராத்யதி) என்றும் இத்யாத்யுபதேஶத்தாலே பொறுப்பிக்குமிவள், "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும், "மாமலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்றும், "அலர்மேல்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தன் போக்யதையிலே

அ.—(தர்ஜநபர்த்ஸநங்களில்) தர்ஜநமாவது - ஆயுதத்தாலே அடிக்கப்போகை. அதவா, தர்ஜநி முத்ரையாலே மிரட்டுகை. பர்த்ஸநமாவது - க்ரூரவாக்யங்களாலே மிரட்டுகை. நலிந்த - பாதித்த. சொல்லிறுங்கனான - தன் சொல்வழியே போகவேண்டும்படி மூர்க்கனான; சொல்கேளாதவனான என்றபடி. மாக்கடமாகையாலே பிடித்ததை விடாதிறே. திருவடியும் உள்பட; திருவடியையுங்கூட; தன் நியமநத்துக்குள்ளேயாம்படி; விதேயனாம்படி யென்னவுமாம். மங்கை-யுவதி. (மணநோக்கம்) மணத்தை-கல்யாணகுணத்தையுண்டாக்கும் நோக்கமென்றபடி. "மலராள் தனத்துள்ளான்" (மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று சொல்லுகையாலே-தத்தீநஸத்தாகத்வத் தேஶதாரகத்வங்கள் தோற்றுகிறன. அலர்மேல்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்-இதழ்களையுடைத்தான தாமரைப்பூக்களான பெரியபிராட்டியாருடைய அநுபவத்தாலுண்டான சித்தவிப்ரமமுடையனாயிருக்கும்.

(ఏవముక్త్వాతుపై దేహీహనుమన్తంయశస్వినీ॥ రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వన్తీనాంపరాజ్ఞయా। విధేయానాఞ్చదాసీనాం కః కుప్యేద్వానరోత్తమ) ராஜாவான ராவணனைப்பற்றியிருக்கையாலே பரதந்த்ரராய் அவனுடைய ஆஜ்ஞையாலே பரவ்யாதியானிறபாராய் அவனுக்கு விதேயராய அடியாராயிருக்கிறவர்களை, ஸ்வாமிகாரியம் செய்தார்களென்று உக்கைக்குபராபராயிருக்கக்கோபிப்பாரொருவனுண்டோ; வாநரோத்தமனாகையாலே உன் குரங்காட்டத்தின் மிகுதியிறேயிது.

(పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవఙ్గమ। కార్యం కరుణమార్యేణ నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి) நீ, வதிக்கைக்கு யோக்யரென்று கொண்டு இவர்கள் உன் நினைவாலே பாபிகளாகவுமாம்; என் நினைவாலே சுபர்களாகவுமாம்; அறிவுடையவனானால் இவர்களுக்கு காப்பைபண்ணுகைகாண் ப்ராப்தம், ஆர்தான் அபராதம் பண்ணாதார்; அவ்வருக்கு இவ்வருக்கு தொற்றித்திரிகிற வுனக்கு தாமஸலக்ஷம் தெரியாதிறே; அயோத்யாஜநபதத்தை துடிக்கப்பண்ணிப்போந்த பெருமாளை ஸாதித்தனரோ இங்கு வருவது, பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே நோவுபட வார்த்தை சொன்ன என்னை நலிந்தனரோ இவர்களை நலிவது, ஓங்காண்!, பெருமாள் உன்னை விஜயம் சொல்லச்சொல்லி விட்டாரோ, நலியச்சொல்லிவிட்டாரோ.

மூ —மதுப்பாலே இருவர்சேர்த்தியும் நித்யமென்கிறது.

வ்யா—குமிழ்நீருண்டு, "நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம் பிரானைக்" என்கிறபடியே மாயாம்ருகத்தின்பின்னே போனவனிலும் விளைவதறியாதே அதின்பின்னே போம்படி தன்சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்க வல்லளென்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாய ஸித்தமிறே என்கை. "செய்தகவினுக்கில்லைகைம்மாறு" என்னும்படி இரண்டுதலைக்குந் தலைதடுமாறாக உபகரித்துத் தன்சொல்வழி போக வேண்டும்படியான திருவடியோடே மறுதலைக்குமவள். "தான்மயங்கும்" என்னும்படியான போக்யதைக்குத்தோற்று, எத்தைச்செய்வோம் என்று தலைதடுமாறி, "நின்னன்பின்வழி நின்று" "அதனின்பின்னே படர்ந்தான்" என்னும்படி விளைவதறியாதே, முறுவலுக்குத்தோற்றுச் சொல்வழிபோமவனைப் பொறுப்பிக்குமென்னுமிடஞ்சொல்லவேண்டாவிறே" என்று இதுதன்னை இவர்திருத்தம்பியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக, ஸ்ரீமத்பதத்தில் ப்ரக்ருத்யம்சத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ். ப்ரத்யயாம்சத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல் (மதுப்பாலே யென்றுதொடங்கி.)

அ.—குமிழ்நீருண்டு-குமிழ்எழும்படியாக நீருண்டவனுக்கு தேஹம்பரவசமாயிருக்குமாப்போலே போக்யபரவசனாய்க்கொண்டு. குமிழ்-புத்புதம். விளைவதறியாதே-மேல்ஸீதாபஹாராதிகளால் தமக்கு வருகிற அநர்த்தமறியாதே. அதனின் பின்னே-மாயாம்ருகத்தின் பின்னே. வல்லள்-ஸமர்த்தை

செய்தகவினுக்கு-செய்யப்பட்டஉபகாரத்துக்கு. கைம்மாறு-ப்ரத்யுபகாரம். இரண்டுதலைக்கும்-பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும். தலைதடுமாறாக-ஸ்வரூபஹாநிவாராதபடி. மறுதலைக்குமவள்-எதிரிடுமவள்; சண்டைபண்ணுமவள் என்னவுமாம். தான்மயங்கும்படியான என்னும்பாட்டில் - தன்னைத்தானே கண்டுமயங்கும்படியான. போக்யதையிலே-அழகிலே. தலைதடுமாறுகை-தலையாலே தடுமாறுகை; அதாவது ரக்ஷிக்கை. நின்னன்பின்வழிநின்று-உன்னுடைய ப்ரீதிமார்க்கத்திலே நின்று. அதனின்பின்னே படர்ந்தான் - அந்தமாயாம்ருகத்தின்பின்னே போனான். முறுவலுக்கு-மந்தஸ்மிதத்துக்கு சொல்வழி உக்திமார்க்கத்திலே இதுதன்னை-உபாயபூதனான ராகவன், புருஷகார பூதையான பிராட்டிசொல்வழி நடக்குமிதுதன்னை. இவர் திருத்தம்பியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே - இவர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும், ஸ்வகர்த்ருகமான அருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்திலே அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக - ஸ்ரீஎன்றுபெரியபிராட்டியார்க்குத் திருநாமமென்று தொடங்கி இவ்வளவான ப்ரபந்தத்தாலே. ப்ரக்ருத்யம்சத்தை-ப்ரக்ருத்யம்சமான ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தை. ப்ரத்யயாம்சத்தை-மதுப்பார்த்தத்தை.

மூ.—இவளோடேகூடியே வஸ்துவினுடையவுண்மை. ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும், சேதநனுடைய அபராதத்தையுங்கண்டு அகலமாட்டாள்

வ்யா.—அதாவது-இம்மதுப்புநித்யயோகமதுப்பாகையாலே, இத்தால புருஷகார பூதையான பிராட்டியும ஈஶ்வரனுமான இருவருடைய சேர்த்தியும எப்போது முண்டென்னு மிடம் சொல்லுகிறதென்கை. இந்நித்யயோகத்தை உபபாதிக்கிறார் (இவளோடேகூடியேவஸ்துவினுடையஉண்மையென்று.) அதாவது- (ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேய ...) (ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேய கல்யாணைகதாநஸ்ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப:) என்று - ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு முன்னே ஶ்ரிய:பதித்வத்தைச் சொல்லுமபடி, அவன்ஸ்வரூபத்துக்கு பரதாநநிரூபகையாகையாலே, இவளோடேகூடியேவஸ்துவினுடைய ஸத்பாவமிருப்பதென்கை ஆக-ஸ்வரூபாநுபந்தித்வபரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

இனி, இவளுடைய குணப்ரயுக்தமானநித்யயோகத்தை அருளிச்செய்கிறார (ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ரியத்தையுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - அபராதங்களைப பத்துமபத்தாகக கணக்கிட்டு, நிறுத தறுத்துத் தீரக்கும ஈஶ்வரஸ்வாதந்தர்யத்தையும், (...) (யதப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்)

அ.—இம்மதுப்புத்தான - பெரியபிராட்டியாரக்கு வாசகமான ஶ்ரீமச்சப்தத்தினமேலே வந்த இம்மதுப்புத்தான். எப்போதும-காலத்ரயத்திலும.

இந்நித்யயோகம - பிராட்டியும் அவனுமான இருவருடையவும நித்யயோகத்தை (இவளோடேகூடியே) என்று அவதரிக்கையாலேயென்று சருதது. ஆக-பிராட்டி அவனுக்கு ஸ்வரூப நிரூபகையாகையாலே, இவளையொழிய வஸ்துஸத்பாவமில்லை. ஸ்வரூபாநுபந்தித்வ பரயுக்தமான-ஸ்வரூப நிரூபகையாகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தோடே சேர்ந்திருக்கையாலே உண்டான. அநுபந்தித்வம-நிரூபகத்வேநஸம்பந்தித்வம்.

இனி-ஸ்வரூபநிரூபகத்வ ப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையருளிச்செய்த வநந்தரம. இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான - மாதாவானபிராட்டியினுடைய கர்பாகுண ப்ரயுக்தமான; வாத்ஸல்ய குணப்ரயுக்தமான என்னவுமாம். பத்தும் பத்தாகக்கணக்கிட்டு- பத்திலும் ஒன்று மறவாமல பத்தாகவேகணக்கிட்டு. நிறுத்து- கணக்கிடுகையன்றிக்கே ஸாக்ஷமாத்ரம குலையாமல நிறுத்து. ஸர்ஷபம - கடுகு. தீர்க்குமென்றது - சிக்ஷிக்குமென்றபடி.

மூ — சேதநனுக்கு இவையிரண்டையும நினைத்து அஞ்சவேண்டா. இத்தால்-ஆஶ்ரயிக்கைக்கு ருசியேவேண்டுவது, காலம்பார்க்க வேண்டா என்கிறது.

வ்யா.—இத்யாதிப்படியே, காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும், சிறிது வரையிட்டுக் காட்டக்கடவதல்லாதபடி பண்ணிவைத்த இச்சேதநனுடைய அக்ருத்யகரணாதி பராதத்தையுங்கண்டு, என்னை விளையப்புகுகிறதோவென்னும் பயத்தாலே, ஈஶ்வரனைவிட்டு ஒருக்ஷணகாலமும் அகலமாட்டாள் என்கை.

இத்தால் சேதநனுக்குப் பலிக்குமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சேதநனுக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது - இப்படி இவளிருந்து நோக்குகையாலே சேதநனுக்கு, ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஸ்வாபராதமுமாகிற இவை இரண்டையும் நினைத்து என்னை விளையப்புகுகிறதோவென்று அஞ்சவேண்டாவென்கை. இனி, இம்மதுப்பின் தாத்பர்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - இப்படி புருஷகாரோபாய வஸ்துக்களினுடைய நித்யயோகத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற விமமதுப்பால, இவ்விஷயத்தை ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு, ஆஶ்ரயிக்கையில் ருசியேவேண்டுவது, இரண்டுதலையுங்கூடி யிருக்குந்தசையிலேஆஶ்ரயிக்கவேணுமேயென்று, ஆஶ்ரயணத்துக்குக் காலம்பார்த்திருக்க வேண்டாவென்கிறதென்கை.

அ.—இத்யாதிப்படியே - இத்யாதியில் சொல்லுகிறபடியே. சிறிது வரையிட்டு - அல்பாம்சமாகிலும் குறையாமலென்றபடி. அக்ருத்யகரணமாவது - பரஹிம்ஸை, பரஸ்தோத்ரம், பரதாராபரிக்ரஹம், பரத்ரவ்யாபஹாரம், அஸத்யகதநம், அபக்ஷ்யபக்ஷணம் தொடக்கமானவை. ஆதிசப்தத்தாலே - பகவத்பாகவதாஸஹ்யாபசாரங்களைச் சொல்லுகிறது. என்னை விளையப் புகுகிறதோ- என்னவிதமாய் பலிக்கப்போகிறதோ. பயத்தாலே - ஆகாமியான துக்கத்தாலே.

இத்தால் - இந்நித்யயோகத்தாலே. நோக்குகையாலே-ரக்ஷிக்கையாலே. அஞ்சவேண்டா - பயப்படவேண்டா. இனி - ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையும், குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையும், அதின் தாத்பர்யார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்தவநந்தரம். மதுப்பின் தாத்பர்யார்த்தத்தை-மதுபர்த்தமான நித்யயோகத்தினுடைய தாத்பர்யார்த்தத்தை. ருசி-ரஸாந்தரத்தாலும் மாற்றவொண்ணாமல் ஒன்றிலே செல்லுமவிருப்பம். இரண்டுதலையும் - பிராட்டியும் அவனும். தசையிலே-ஸமயத்திலே.

மூ.—இவள் ஸந்நிதியாலே காகம் தலைபெற்றது, அது இல்லாமையாலே ராவணன் முடிந்தான். புருஷகாரபலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்.

வ்யா.—இனி, இவள் புருஷகாரத்வத்தின் அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வத்தை அறிவிக்கைக்காக, இவள் ஸந்நிதிக்கும் அஸந்நிதிக்கும் உண்டான வாசியை அருளிச்செய்கிறார் (இவள் ஸந்நிதியாலே யென்று தொடங்கி.) அதாவது-(దేవ్యాకారుణ్యరూపయా)(தேவ்யாகாருண்யரூபயா) என்கிறபடியே, க்ருபைதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய், ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யமுக்கி க்ருபையைக் கிளப்புமவளான இவள்ஸந்நிதியாலே, அபராதத்தைத் தீரக்கழியச்செய்து, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக் கிலக்காய்த் தலையறுப்புண்ணத்தேடின காகம், (కృపయాపర్యపాలయత్) (க்ருபயாபர்யபாலயத்) என்கிறபடியே, க்ருபாவிஷயமாய்த் தலை பெற்றுப் போயிற்று; அப்படியிருக்கிற இவள்ஸந்நிதி யில்லாமையாலே போக்கற்றுச் செயலமாண்டு நின்றதில்லை ஒத்திருக்கச் செய்தேயும், காகத்தோபாதி அபராதமுமின்றிக்கேயிருக்க, ராமஶரத்துக்கிலக்காய் ராவணன் முடிந்துபோனானென்கை ஆகையால், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு இவள்ஸந்நிதியே வேணுமென்றுகருத்து. ஆக, ஸ்ரீமத்பதார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம், நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (புருஷகாரபலத்தாலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - உபதேஶத்தாலும், அழகாலும் கண்ணழிவற வஶீகரித்துக் கார்யங் கொள்ளவல்ல புருஷகாரபலத்தாலே ஆஶ்ரயணோந்முகனான சேதநன் அநாதிகாலம்பண்ணின அபராதங்களைப்பார்த்துச் சீறி, "அங்கீகரியேன்" என்றிருக்கு மீஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைமடிந்தால், அதின்கீழ் தலையெடுக்கப்பெறாதே சேறுப்புத்தீர்ந்து, தலையெடுக்கும் குணங்களைச்சொல்லுகிறது நாராயணபதம் என்கை.

அ.—இனி-மதுபர்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம். வாசியை-தரதமபாவத்தை. ஈஶ்வரனுக்கும்-ஈஶ்வரனுடைய. அமுக்கி - அடங்கும்படிபண்ணி. தீரக்கழியச்செய்து-பூர்ணமாகப்பண்ணி. இலக்காய-விஷயமாய. அப்படியிருக்கிற-க்ருபாபரதந்த்ரையாய், ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யமுக்கி க்ருபையைக் கிளப்புமவளாயிருக்கிற. போக்கற்று-போகைக்கிடமற்று; கதியற்று என்றபடி. செயலமாண்டுநின்றதில்லை- வ்யாபார ஶூந்யனாயிருக்குமிருப்பு. ஒத்திருக்கச்செய்தேயும்-காகத்துக்கும் ராவணனுக்கும் ஸமாநமாயிருக்கச்செய்தேயும் கண்ணழிவற-தனக்கிடமுண்டாம்படி தலைமடிந்தால்-தலைசாய்ந்தால் அதாவது-ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரயுக்தமான சீற்றம் சமித்தால். சேறுப்புத்தீர்ந்து-ஸங்கோசம்போய்.

மூ.— அவையாவன - வாத்ஸல்யமும்,

வ்யா.—அவைதானவையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவையாவனவென்று தொடங்கி.) இவற்றிலே வாத்ஸல்யமாவது-வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவிருக்கும் இருப்பு; அதாகிறது - அதினுடைய தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளுகையும், க்ஷீரத்தைக்கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலுங்கொண்டு நோக்குகையுமிறே. அப்படியே ஈஸ்வரனும், தோஷத்தைப்போக்யமாகக்கொண்டு (பாலேபோறசீர்) என்கிற குணங்களாலே தரிப்பித்து, (కథఞ్చన-న త్యజేయమ్) (கதஂசந-நத்யஜேயம்) (అభయం సర్వభూతేభ్యః) (அபயஂஸர்வபூதேப்ய:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநுகூலர் நிமித்தமாகவும், ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் நோக்கும்.

அ.—அவைதான-தலையெடுக்குங்குணங்கள்தான் இவற்றிலே-தலையெடுக்குங் குணங்களிலே. அதாகிறது-வத்ஸத்தின்பக்கலிலே தேநுவிருக்குமிருப்பாவது. குளம்பிலும் - குளம்படியிலும். அப்படியே - ரக்ஷிக்குமாப்போலே (సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతం మమ) (ஸக்ருதேவப்ரபந்நாயதவாஸ்மீதிசயாசதே - அபயஂஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதஂமம) "మిత్రభావేన" "மித்ரபாவேந" என்கிறச்லோகத்திலே - ப்ரகாரத்தையருளிச்செய்தாராய், இதில - தத்நுகுணமாக ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறார். [సకృదేవ ప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய] ஸக்ருச்சப்தத்துக்கு-ஸஹஸா ஆதேசமாய ஸஹஸைவப்ரபந்நாய என்றபடி. அதாகிறது - தன் அயோக்யதையைப்பாராமல் என்குணத்தையே விச்வஸித்துப்ரபந்நனானுகை;இது ஆழ்வான்நிர்வாஹம். கீழ் அநாதிகாலம் ஸஂஸரித்துப் போந்தவன்,மேல்அநந்தகாலம் பலாநுபவம் பண்ணப்புகுகிறவனாகையாலேயாவதாயுஷம் அநுவ்ருத்தித்தாலும் "ஸக்ருத்" என்கைக்குப் போருமத்தனையன்றோவென்று எம்பார் நிர்வாஹம். ஈச்வரவிஷயீகாரத்துக்கு ஒருக்காலமையும், பின்பு ஆவர்த்திக்கிறது உபாயவைபவத்தாலவந்த ரஸ்யதையாலேயென்று பட்டர்நிர்வாஹம். ஸக்ருதேவ என்கையாலே - உபாயத்துக்கு விஹிதமான அஸக்ருதாவ்ருத்தியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [తవాస్మీతి చ యాచతే - தவாஸ்மீதிசயாசதே] என்கிறவாத்தமாந நிர்த்தேசத்தாலே-அநவரதபாவநாரூபமான பக்தியைச் சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. [అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామి - அபயஂ ஸர்வபூதேப்யோததாமி] பூதங்கள் நிமித்தமாக பயநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுப்பன். (భీత్రార్థానాం భయహేతురితి హేతౌ పఞ్చమీ) (பீதார்த்தாநாஂபயஹேதுரிதிஹேதௌபஂசமீ.) மஹாராஜர் எதிரிடிலும் காட்டிக்கொடோம், இவன்றான் அகலுமளவிலும் இவனைக்கையிலுங்காட்டிக்கொடோம. [ఏతద్వ్రతం మమ - ஏதத்வ்ரதஂமம] நமக்கு அநுபாலநீயமான ஸங்கல்பமிது. அமோகஸங்கல்பனான நமக்கு ஸங்கல்பங்களடையக் குலையிலுங்குலையாதஸங்கல்பமிது.

ஸூ —ஸ்வாமித்வமும், ஸௌசீல்யமும், ஸௌலப்யமும்,

வ்யா —ஸ்வாமித்வமாவது - இவன் விமுகனான தசையிலும் விடாதே நின்று, ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஒரு பந்தவிசேஷம்; அதாகிறது - உடையவனாயிருக்குமிருப்பு; அத்தை வெகுந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டான ஸ்வபாவவிசேஷங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிறது, இந்தபந்தவிசேஷமடியாக. ஸௌசீல்யமாவது - உபயவிபூதி யோகத்தாலும், பெரியபிராட்டியாரோடேச் சேர்த்தியாலும், நிரங்குசமாயிருக்கிற ஈச்வரனுடைய மேன்மையையும், தங்கள் சிறுமையையும் பாராதே, "அவனெவ்விடத்தானியானார்" என்று பிற்காலியாதபடி எல்லாரோடும் ஒக்க மேல்விழுந்து புரையறக்கலக்கையும், அது தன்பேறாகவிருக்கையும், எதிர்த்தலையிலே அபேக்ஷையின்றியிலேயிருக்கக் கலக்கையும். ஸௌலப்யமாவது - கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற தான், கண்ணாலே கண்டு ஆச்ரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை.

அ.—இவன் விமுகனான தசையிலும் - அவன் பக்கல் தலைசாயேனென்று ஸ்வதந்த்ரனாய சப்தாதி விஷயாந்தரப்ரவணனான தசையிலும். விடாதே நின்று - அந்தர்யாமியாய் நின்று. ஸத்தையை - ஸ்வரூபத்தை. அதாகிறது - பந்தவிசேஷமாவது. பந்தவிசேஷமடியாக - ஸ்வாமித்வமடியாக.

உபயவிபூதியோகத்தாலும் - உபயவிபூதியோடும் தனக்குண்டான ஸ்வாமித்வரூபஸம்பந்தத்தாலும். மேன்மையையும் - பரத்வத்தையும். சிறுமையையும் - நிகர்ஷத்தையும். பிற்காலியாதபடி - பின்னே கால்வையாதபடி; பின்வாங்காதபடி என்றுமாம். ஒக்க - துல்யமாக மேல்விழுந்து - அவர்கள் பிற்காலிக்கும் தசையிலும் தான் மேல்விழுந்து. புரையற - ஸ்வோத்கர்ஷமும் பரநிகர்ஷமும் நெஞ்சில் தட்டாதபடி; பேதமின்றிக்கே என்றபடி. அது - புரையறக் கலக்கை தன்பேறாக - தனக்கு புருஷார்த்தமாக. எதிர்த்தலையிலே - சேதனனிடத்திலே. ஆக ஸௌசீல்யமாகிறது - ஸர்வசேதனரோடும் தாரதம்யபாவமின்றியிலே தன்பேறாகப் புரையறக்கலக்கையும், எதிர்த்தலையில அபேக்ஷையின்றியிலேயிருக்கப் புரையறக்கலக்கையுமென்று இரண்டுவிதமாகவிருக்கும்;- முதல்சொன்னது ஜ்ஞானிகள் விஷயம்; இரண்டாவது - ஸம்ஸாரிகள் விஷயம். கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே - ப்ராக்ருதசக்ஷுர்விஷயமன்றிக்கே.

கண்ணாலே - ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸாலே. எளியனாயிருக்கை. அர்ச்சாரூபேண ஸுலபனாயிருக்கை.

மூ.—ஜ்ஞாநமும், ஶக்தியும். குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்ஸல்யம்; காரியம்செய்யும் என்று துணிகைக்கு ஸ்வாமித்வம்.

வ்யா.—ஜ்ஞாநமாவது - இச்சேதநனுக்குக் கழிக்க வேண்டும் அநிஷ்டங்களையும், கொடுக்கவேண்டும் இஷ்டங்களையும் நேராக அறிகைக்கீடாக ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும், ஒருக்காலே அபரோக்ஷிக்கவல்ல அறிவு. ஶக்தியாவது- ஹேயரான நித்யஸம்ஸாரிகளை, உபாதேயதமரான நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையாக்கவல்ல அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யம். இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலும், ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாதகம்; ஜ்ஞாநாதிகள் இரண்டும், ஆஶ்ரிதகார்யாபாதகம்; "நிகரில் புகழாய்"என்றுதொடங்கி வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையுமிறே, ஆஶ்ரயணத்துக்குடலாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. ஜ்ஞாநஶக்திகள் இரண்டிலும்சொன்னவிது ப்ராப்தி பூர்த்திகளுக்கும் உபலக்ஷணம்; கார்யகரத்வத்துக்கு அவையும் அபேக்ஷிதங்களாகையாலே.

இக்குணங்களுக்கு இவ்விடத்தில் விநியோகங்கள் எவையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (குற்றங்கண்டென்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஆஶ்ரயணோந்முகனான இச்சேதநன், தன்தோஷத்தைப்பார்த்து அஞ்சாமைக்குறுப்பு, தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளும் வாத்ஸல்யம் நங்கார்யம் செய்யுமோ, செய்யானோவென்று ஶங்கியாதே கார்யஞ்செய்யுமென்று விஶ்வஸிக்கைக்குறுப்பு, இழவுபேறு தன்னதாம்படியான ஸ்வாமித்வம்;

அ.—நேராக - ப்ரத்யக்ஷமாக. ஈடாக-யோக்யமாக. அபரோக்ஷிக்கவல்ல - ப்ரத்யக்ஷமாக அறிகைக்குசக்தமான. ஹேயரான- த்யாஜ்யரான. உபாதேயதமரான - பரமோபாதேயதமரான. ஒருகோவையாக்கவல்ல - ஒருசேர்த்தியாக்கவல்ல. அதாவது - விஜாதீயர் சேர்ந்தாப்போலிருக்கையன்றிக்கே ஸஜாதீயா அநேகர் சேர்ந்தாப்போலேயிருக்கை

நிகா - தர்ஷ்டாந்தம். உடலாக-யோக்யமாக. ப்ராப்தியாவது- பிதாவைப்போலே நியாமகனாயிருக்கையாதல்; நிருபாதிக சேஷித்வமாதல். பூர்த்தியாவது-உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாயிருக்கையாதல்; நாராயணத்வத்தால் வந்த ஸமஸ்தகுணவிபூதிகளை யுடையவனாயிருக்கையாதல்.

இக்குணங்களுக்கு - வாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு. இவ்விடத்தில் - எம்பெருமானை உபாயமாக ஆச்ரயிக்கிற விடத்தில். அஞ்சாமைக்கு - பயப்படாமைக்கு. உறுப்பு - யோக்யம். இழவுபேறுகள்- நாஶலாபங்கள்.

மூ.—ஸ்வாமித்வங்கண்டகலாமைக்கு ஸௌசீல்யம்; கண்டுபற்றுகைக்கு ஸௌலப்யம், விரோதியைப்போக்கித் தன்னைக்கொடுக்கைக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகள். இங்குச்சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கெல்லை நிலம் அர்ச்சாவதாரம்;

வ்யா.— உபய விபூதிக்கும் கடவனாயிருக்கும் பெருமைக்கு ப்ரகாஶகமான ஸ்வாமித்வத்தைக்கண்டு, ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே அகலாமைக்குறுப்பு, தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவமான ஸௌசீல்யம்; அதீந்த்ரியன் என்று பிறகாலியாமல்கண்ணாலேகண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பு, தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகையாகிற ஸௌலப்யம். (ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) (ஸாவபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறபடியே, ப்ராப்திவிரோதியைப்போக்கி ப்ராப்யனான தன்னை உபகரிக்கைக்குறுப்பு, ப்ராப்தாவான இவன் கீழ்நின்ற நிலையும் மேல்போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்துதலைக்கட்டுகைக்கும் ஏகாந்தங்களான ஜ்ஞாநஶக்திகளென்கை.

ஸௌகர்யாபாதககுண சதுஷ்கத்திலும் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே, அந்தஸௌலப்யகாஷ்டையை யருளிச்செய்கிறார் (இங்குச்சொன்னவென்று தொடங்கி.) அதாவது இப்பதத்திலே ஆஶ்ரயணோபயோகியாகச் சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு ஸீமாபூமி, "தமருகந்ததெவ்வுருவம் அவ்வுருவந்தானே" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதாஉகந்ததொன்றைத் திருமேனியாகக்கொண்டு ஸதாஸந்நிதிபண்ணியிருக்கும் அர்ச்சாவதாரமென்கை.

அ —கடவனாயிருக்கும் - ப்ராப்தனாயிருக்கும். அகலாமைக்கு - விடாமைக்கு. அதீந்த்ரியன - கண்ணாலே காணப்படாதவன். உபகரிக்கைக்கு-கொடுக்கைக்கு. ப்ராப்தாவான - ஆச்ரயிக்கிற. இவன - இச்சேதநன். கீழ்நின்ற நிலையாவது-ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகபூயிஷ்டனாயிருக்கை. மேலபோககாவது - பரமபதத்தேறப்போருகை. அடி-இரண்டுக்கும்ஹேது. போக்கடி-ப்ராப்யதேசம். ப்ராப்தி-பிதா புத்ரனை நியமிக்குமோ பாதிநியமிக்கைக்குறுப்பான ஸம்பந்தம். ஏகாந்தங்களான - அவச்யாபேக்ஷிதங்களான.

ஸௌகர்யாபாதகங்கள - ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகங்கள். ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே - ஸௌலப்ய மில்லாதபோது வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்யங்கள் ஸௌகர்யா பாதகமாகமாட்டாமையாலே அக்குணங்களில் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமென்றபடி. அந்தஸௌலப்ய காஷ்டையை - அந்தஸௌலப்யஸீமாபூமியை. இப்பதத்திலே — பூர்வகண்டஸ்த்த நாராயணபதத்திலே. தமா-பக்தா. உருவம-திருமேனி. அவ்வுருவம் - ஆச்ரிதருகந்தவிக்ரஹம். தானேயாம் - ஆசரிதருகந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையே தனக்குஅஸாதாரணமாய் அப்ராக்ர்தமான விக்ரஹமாகவுடையனாயிருக்கும்.

மூ.—இதுதான் பரவ்யூஹவிபவங்களைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணலாம்படியிருக்கும்.

வ்யா.—இதுதன்னையுபபாதிக்கிறார் (இதுதானென்றுதொடங்கி.) அதாவது - இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான் தேசவிப்ரகர்ஷட்டையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாதபரவ்யூஹங்களும், காலவிப்ரகர்ஷட்டையாலேகண்ணுக்கு விஷயமாகாதபடிபோன விபவமும் போலன்றிக்கே, ஆஸந்நமாய் அநவரத ஸந்நிதிபண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலே, *அநவரதம் கண்ணாலே காணலாம்படி யிருக்குமென்கை.

அ.—இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான - ஆச்ரிதருகந்ததிருமேனியைத் தனக்கு அஸாதாரண திவ்யமங்கள விக்ரஹமாகக்கொண்டு ஸதா ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கும் இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான். தேசவிப்ரகர்ஷட்டையாலே - தேசதூரத்தாலே. மோக்ஷதாமத்திலே;- நாமிருக்கிற பூமிமுதற்கொண்டு கீழ்சேஷலோக பர்யந்தம்பூலோகமென்று வ்யவஹரிக்கப்படும்; இந்த பூமிமுதற்கொண்டு ஸூர்ய மண்டலபர்யந்தம் லக்ஷயோஜநபர்யந்தவிப்ரகர்ஷட்டையை யுடைத்தாயிருக்கும்; புவர்லோகம் ஸூர்யலோகம் முதற்கொண்டு சந்த்ரமண்டல பர்யந்தம் பதினாலு லக்ஷம்யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; ஸுவர்லோகம், த்ருவமண்டலத்துக்குமேல் கோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; மஹர்லோகம், அதுக்குமேல இரண்டுகோடி யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; ஜநோலோகம், அதுக்குமேல எட்டுகோடி யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; தபோலோகம், அதுக்குமேலபன்னிரண்டுகோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; ஸத்யலோகம், அதுக்குமேல் கொஞ்சம் குறைச்சலாக இரண்டுகோடியோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; அதுக்குமேல் அந்தமதமஸ்ஸு; அதுக்குமேல அண்டகடாஹம், கோடியோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; அதுக்குமேல ஜலாவரணம், பத்துக்கோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; இந்தப்ரகாரம் அவ்யக்தபர்யந்தம் பத்துபத்துகோடியோஜனைதூரமுள்ளதாக அறியத்தக்கது; இதுக்குமேல் ஸ்வயம் ப்ரகாசமானபரமபதத்திலே பஞ்சோபநிஷண்மயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டனாய் ஸர்வ வ்யாபகனான பரவாஸுதேவன் நித்யமாய அதிவிசாலமான இந்தலோக ஸ்திதியைப்பாராநின்றுகொண்டு ஹர்ஷீசேசனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறான்; இது வாய்த்து-பரத்வம். காலவிப்ர கர்ஷட்டையாலே - காலாதிக்ரமணத்தாலே காலவ்யவதானத்தாலே என்றுமாம். விபவமும் - விபவாவதாரமும்; அதாவது - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் ஆஸந்நமாய - ஸந்நிஹிதமாய்; ஸந்நிகர்ஷ்டமாய்.

மூ.—இவை யெலலாம் நமகது நமபெருமாள் பக்கலிலே காணலாம.

வயா.—இககுணஙகளெலலாம அர்ச்சாவதாரத்திலே காணலாமோவென்ன அருளிச்செயகிறா (இவையெலலாம்நமகருநம்பெருமாள பககலிலே காணலாமெனறு) அதாவது-ஸௌகாயாபாதகமாகவும, கார்யாபாதகமாகவும சொன்ன இக்குணங்களெல்லாம, இவை காண்கையிலே அபேக்ஷையுடைய நமகரு நம்முடைய பெருமாள்பககலிலேகாணலாம்எனகை.

அ —இகருண ஙகளெலலாம-ஆச்ரயணஸௌகர்யாபாதகங்களான வாத்ஸல்யாதி குணஙகளும, ஆசரிதகார்யாபாதகங்களான ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளும ஸௌகாயாபாதகமாகவும்- ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகமாகவும். காரயாபாதகமாகவும - ஆச்ரிதகார்யாபாதகமாகவும்.

நமகரு-ஆத்மரிபஹு வசநமாக அருளிச்செய்தாராகவுமாம; ஸ்வஸம்பந்தபரமபரையைசசொத்துககொணடு அருளிச்செயதாராகவுமாம.

நமபெருமாள என்னு மதுககு ஐதிஹ்யம்; – முன்பொரு காலததிலே - கலாபததிலே க்ரூரராயிருபபார்சிலர் பெருமாளையும அததேசததிலுளள எமபெருமான்களையும வாரிககொணடு போர, அபபோது பெருமாள்திருவடிகளுககு நல்லராயிருககிற ராஜாகணடகோபாலரென்கிற ''விண்ணபபம் செய்வார், "பெருமாளைப்பிரியக்ஷமரனறிககே அஙகேசென்று அவனைககண்டு தம்முடைய பணகளாலே அவனை வசீகரிக்க அவனும் அதிபரீதனாய "உமககு வேண்டுவதென்னென்ன; "நமமுடைய பெருமாள் இஙகே வநதார, அவரைத்தரவேணுமென்ன;" ஆகில் கொண்டு போம" என்று பலவிகரஹங்களைககாட்ட; அபபோது அவாகள் நடுவே தேடிககாணாமல கலேசித்திருகக; அப்போது அவனுடைய பெணபிளளை அழகிய மணவாளபபெருமாளான இவரை தன அந்தஃபுரததிலே ஆதரித்துககொணடுபோராநிற்க அச்செய்தியை யறிநது. அவன, அவளறியாமல் கொண்டுவநது இவரோ உமமுடைய பெருமாள என்றுகாட்டிககொடுக்ககண்டு, "இவர்தான நமபெருமாள்" என்று அணைத்தெடுத்துக்கொண்டு அதிதவரையுடனே கோயிலேற எழுநதருளப்பண்ணிக கொண்டு வந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே. அப்போது அனைவரும பெருமாளென்று என்று சஙகிததததுககு திருவாழியாழ்வான் பிள்ளையும், "இவர் நம்முடையபெருமாள்" என்று மேலெழுத்திட் டருளினார்ம். அன்று தொடங்கிஅவாக்கு அதுவேநிருபகமாய்த்தெனறு மருளிச்செயவர்கள்.

மூ.—திருக்கையிலேபிடித்த திவ்யாயுதங்களும், வைத்தஞ்சல் என்றகையும், கவித்தமுடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸநபத்மத்திலே யழுத்தின திருவடிகளுமாய நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம். ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்களிரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்.

வ்யா.—பெருமாள்பக்கலிலே இக்குணங்களுக்குப்ரகாஶகங்களாயுள்ளவற்றைச்சொல்லி,இவற்றுடனே நிற்கிறநிலையேநமக்குத்தஞ்சமென்கிறார்(திருக்கையிலேயென்றுதொடங்கி) அதாவது-கார்யகரத்வோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ப்ரகாஶமாம்படி, திருக்கைகளிலேதரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களும், வாத்ஸல்யப்ரகாஶகமாம்படி வைத்து அஞ்சலென்ற கையும், ஸ்வாமித்வப்ரகாஶகமாகக் கவித்தமுடியும், ஸௌஶீல்யப்ரகாஶகமானமுகமும் முறுவலும், அனைவர்க்கும் கண்டுபற்றலாம்படியான ஸௌலப்யப்ரகாசகமாக ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய்க்கொண்டு எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையே அநந்யகதிகளான நமக்கு ரக்ஷகம் என்கை உபாயோபேயநிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரங்கள் இரண்டும் கீழ்ச்சொன்னபடியே நிற்கிற திருமேனியிலே தோற்றுமென்கிறார் (ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்களிரண்டுந்திருமேனியிலே தோற்றுமென்று)

அ.—கவித்த-கவ்விக்கொண்டிருக்கிற.இத்தால-தாடாஸ்கதியையும், ஸுகடிதத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸ்வாமிக்கிறே முடியுள்ளது; ஆகையாலே, முடி ஸ்வாமித்வப்ரகாசகம். அபிமத விஷயத்தைக்கண்டாலிறே முகவிகாஸமும் மந்தஸ்மிதமுமுண்டாவது; ஆகையாலே, முகமும் முறுவலும்-ஸௌசீல்ய ப்ரகாசகம். அனைவர்க்கும-ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பற்றலாம்படி - ஆச்ரயிக்கலாம்படி. ஆஸநபத்மத்திலே - பத்மாஸநத்திலே. நிற்கிறநிலை-இருக்கிற இருப்பு.ஆஸநபத்மத்திலேதிருவடி அழுந்தியிருக்கை, அனைவரும் கண்டு ஆச்ரயிக்கலாம்படியான ஸௌலப்ய ப்ரகாசகமென்கை. அநந்யகதிகளான-அகிஞ்சநாநந்யகதிகளான.

உபாயநிஷ்டர் என்கிறது-உபாயாத்யவஸாய நிஷ்டரை;உபேயநிஷ்டர் என்கிறது-ப்ராப்யத்வரா நிஷ்டரை. உபாயநிஷ்டரென்கிறது-தர்ப்தப்ரபந்நரை; உபேயநிஷ்டரென்கிறது-ஆர்த்தப்ரபந்நரை.உபாயநிஷ்டர்க்கபேக்ஷிதங்களான ஆகாரங்கள-வாத்ஸல்யாதிகளும் ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளும்; உபேயநிஷ்டர்க்கபேக்ஷிதங்களான ஆகாரங்கள்-திவ்யாயுதங்கள்.

ஏ —(சரணௌ)திருவடிகளை. இதநால்-சேர்த்தியழகையும் உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறது பிராட்டியும அவனும்விடி லும திருவடிகளவிடாது. திணைமூலாயிருக்கும்.

வியா.—அதாவது-ரக்ஷணபரிகரமான திவ்யாயுதங்களோடும், ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்தமுடியோடுங் கூடியிருக்கையாலே ரக்ஷகத் வம தோற்றுகையாலும, "அணியாராழியுஞ் சஙகும்" "முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்கிறபடி யே, அவைதானே அழகுக்குடலாய் வைத்து அஞ்சலென்றகை யும, முகமும, முறுவலும, ஆஸநபதமத்திலே அழுத்தின திருவ டிகளும ஒன்றோன்றை அழகுக்கு எல்லைநிலமாயிருக்கையாலே போகயத்வம் தோற்றுகையாலும, இரண்டும்திருமேனியிலே ப்ர காசிக்குமென்கை ஆக, நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய் தாராயிற்று.

இனி, (சரணௌ) (சரணௌ) என்கிற பதத்துக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சரணௌ-திருவடிகளையென்று.) இந்த த்வி வசநத்தால சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தா லென்றுதொடங்கி) அதாவது — (சரணௌ) (சரணௌ) என்று-இரண்டுதிருவடிகளையும் சொல்லுகிற இதநால் -(இணைத்தாமரை யடி) என்கிறபடியே-இரண்டுதாமரைபபூவை நிரைத்துவைத்தாப் போலேயிருக்கிறசேர்த்தியழகையும,த்விவசநம, இரண்டுக்குமேல் மற்றொன்றுபுகுர ஸஹியாமையாலே, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமா ன உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறதென்கை. இனி,உபாயத்வை காந்தமான இதினுக்குத்திக்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியு மென்றுதொடங்கி.)

அ.—ரக்ஷணத்துக்கு-ரக்ஷிக்கைக்கு. அணியாராழியுமசங்கும- ஆபரணதயா பூர்ணமான ஆழியும சஙகும. அஞ்சலென்றகையும— அபயபரதாந ஹஸ்தமும. அழகுக்கு எல்லை நிலமாயிருக்கை யாலே—தனனோடொத்த அழகியதும தனக்குமேற்பட்ட வழகி யதுமஇன்றிக்கேயிருக்கையாலே இரண்டும-ரக்ஷகத்வமும்,போக் யதவமுமாகிற இரண்டும.

இனி - நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தவநந்தரம். இந்தத்விவசநத்தால - சரணபதத்தினமேலவந்த த்விவசநத் தால. இணைத்தாமரை - பரஸ்பரதுல்யங்களாய் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற. நிரைத்துவைத்தாபபோலே-பங்தியாகச் சேர்த்து வைத்தாப்போலே.

இனி-சரணபதத்தினுடைய த்விவசநார்த்தத்தை யருளிச் செய்தவநந்தரம. உபாயத்வைகாந்தமான - உபாயத்வத்துக்கு அவச்யாபேக்ஷிதமான, இதின-திருவடிகளுடைய.

மூ.—சேஷிபக்கல் சேஷபூதனிழியுமதுறை, ப்ரஜை முலையிலேவாய்வைக்குமாப்போலே. இத்தால்-பிராட்டிக்கு திருப்பிடமாய குணப்ரகாசகமுமாய ஸ்ரீஸ்பர்சலையுமுகப்பட்ட திருத்திசசோத்துக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது.

வ்யா.—அதாவது - ஸ்ரீமத்பதத்திலே புருஷகாரபூதையாகச் சொன்ன பிராட்டியும், அவள்தானே சிதகுறைக்கிலும "என்னடியாரதுசெய்யார" என்னும்படி, நாராயணபதத்தில சொன்ன குணவிசிஷ்டனான அவனும கைவிடினும், திருவடிகள தன வைலக்ஷண்யத்தாலே துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே கைவிடாது. "வண்புகழ்நாரணன்றிண்கழல்" என்கிறபடியே - பற்றினாரை நழுவவிடாததிண்மையையுடைத்தாயிருக்குமென்கை.

இந்த குணத்ரயத்தைப்பற்றவுமன்றிக்கே, இவன தன ஸ்வரூபாநுகுணமும், திருவடிகளிலே இழிகையென்னுமதை ஸதாஷ்டாந்தமாகஅருளிசசெய்கிறார(சேஷிபக்கலென்று தொடங்கி.) அதாவது - சேஷிபக்கல ஆஸ்ரயிக்க விழியும சேஷபூதன தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக இழியுந்துறை திருவடிகள; ஸ்தநந்தய ப்ரஜை தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்க, தனக்குவகுத்த தாயுள்ள முலையிலே வாயவைக்குமாபபோலேயென்கை. திருவடிகளைச்சொன்னவிது திருமேனிக்கு உபலக்ஷணமென்கிறார் மேல (இத்தாலென்றுதொடங்கி.) அதாவது - (चरणौ) (சரணௌ) என்று-விக்ரஹைகதேசமான திருவடிகளைச்சொன்ன இத்தால "திருவிருந்தமார்பன" என்னுமபடி, ஸ்ரீமத்பதத்திலசொன்ன,

---

அ —அவளதானே - கடகையானவளதானே சிதகு-தோஷத்தை. குணவிசிஷ்டனான - வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டனான. தனவைலக்ஷண்யத்தாலே - தன்னழகாலே. துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே - வயாமுகதமாக்கிக் கொள்ளுகையாலே; தன்னை அரைக்ஷணம் பிரியிலும்வாடிப்போமபடிபண்ணுகையாலே யென்றபடி. திண்மை-தாரட்யத்தை. திண்கழல்-தாடமான வீரக்கழலையுடைய திருவடிகள்.

இந்த குணத்ரயத்தைப்பற்றவு மன்றிக்கே - இப்படி ஆசரிதாகளை நழுவவிடாம லிருக்கையாகிற குணத்ரயத்தைபபற்ற ஆசரயிக்கையன்றிக்கே. இந்த-இப்படி. (திருவடிகளிலேயிழிகை-இவன தனஸ்வருபாநு குணமும்) என்றுஅநவயிப்பது இழியும துறை-ப்ரவேசிக்கும்ஸ்த்தலம். அதாவது - திருவடிகள (ப்ரஜை - முலையிலே வாயவைக்குமாப்போலே - சேஷிபக்கல் - சேஷபூதன்- இழியும் துறை) என்றநவயம். இத்தால் - சரணசப்தத்தாலே. திருவிருந்தமார்பன - திருவாலே - பெரியபிராட்டியாராலே வஸிக்கப் பட்ட மார்வையுடையவன்.

மூ.—(ஶரணம) இஷ்டப்ராப்திக்கும அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும தப்பாத உபாயமாக.

வ்யா.—புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கிருப்பிடமாய, நாராயண பதத்தில சொன்ன குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய, "பலபலநாழுஞ சொல்லிப் பழிதத சிசுபாலன்" என்கிறபடியே, ப்ரதவேஷபரனாய நிநதோகதிகளைப்பண்ணின திரிநத ஶிஶுபாலனையுமுட்பட, (அலைவலைமைதவிர்ததவழகன்) எனகிறபடியே, தனனழகாலே தவேஷாதிகள போம்படி திருததி, (திருவடிதாடபாலடைநத) என்கிறபடியே சேர்ததுககொளளும ஸ்வபாவத்தையுடைததான திவ்யமஙகளவிக்ரஹத்தைநினைக்கிறது என்கை.

அநந்தரம, ஶரணபதார்த்தத்தை அருளிசசெய்கிறார் (ஶரணம் என்றுதொடஙகி) அதாவது - (ఉపాయేగృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్యయమ్ । వర్తతేసామ్ప్రతంచైష ఉపాయార్థైకవాచకః) (உபாயேகாஹரக்ஷித்ரோஶ் ஶபதஶ்ஶரணமித்யயம - வர்ததேஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்ததைகவாசக:) எனகிறபடியே - ஶரணஶபதம, ரக்ஷிதாவுக்கும, காஹததுககும, உபாயததுககும வாசகமேயாகிலும, இவ்விடததில உபாயததுககே வாசகமாகையாலும, உபாயக்ருத்யம இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரகரணமாகையாலும், இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும தப்பாத உபாயமாக என்று, இபபதததுககு அர்த்தமருளிசசெயகிறார். இஷ்டாநிஷ்டங்களதான இனனதென்னுமததைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார்

அ —குணஙகளுககு - வாதஸலயாதிகுணஙகளுககு. நாழ- தோஷம. பழிதத - தூஷிதத, உளபட - கூட. அலைவலைமை- பஹுஜல்பம் திருவடிதாட்பாலடைந்த-எமபெருமானுடைய திருவடியிடத்தையடைநத.

அநந்தரம-சரணசபதார்ததத்தையருளிச்செய்தவநந்தரம். இநதஶரணசபதார்த்தமானது, உபாயத்திலும், க்ருஹததிலும், ரக்ஷிதாவிலும, ஸ்வவாசயதவ ஸமபநதேநவாத்திககும.இபபோது இதில என்றால—அர்ததத்ரயவாசகமான இஶ்ஶரணஶப்தமஉபாயமாகிற அர்த்ததததுககேவாசகமாகக்கடவது. தப்பாத-அவ்யபிசாரியான.

பரந்தபடியிலே;-அநிஷ்டமாவது - "நீர்நுமதென்றிவைவேர் முதல்மாய்தது" என்றும், "அநாத்மந்யாதமபுத்திர்யா" என்றுஞ சொல்லுகிறபடியே – அநாத்மந்யாத்ம புத்திரூபமாயும் அஸ்வே ஸ்வத்வபரதிபததிரூபமாயுமிருககிற அவிதயையும்,அவிதயாகாரயமானராகதவேஷஙகளும், கரணத்ரயத்தாலும் கூடுபூரித்துவைத்து தத்கார்யங்களான புண்யபாபரூப கர்மஙகளும, கர்மதவயததி

மூ —இத்தால - ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறது

வ்யா.—ஸ்ரீயப்பதிப்படியிலும், "அநிஷ்டமாகிறது - அவித்யையும், அவித்யாகார்யமான ராகத்வேஷங்களும், புண்யபாபரூபமான கர்மங்களும், தேவாதிசதுர்வித சரீரங்களும், ஆத்யாத்மிகாதி துக்க பரம்பரைகளும்; இஷ்டமாகிறது - அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், பரமபதப்ராப்தியும், பரமாத்மதர்சநமும், குணாநுபவஜநித கைங்கர்யங்களும்" என்று ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார்; ஆகையால் இவ்விடத்திலும் அவை வக்தவ்யங்கள்.

கீழ் நிர்த்தேசித்த வஸ்துவை உபாயமாகச் சொன்னதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறதென்று.) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன விஷயத்தை உபாயமாகச் சொல்லுகிற இத்தால், ப்ராப்யவஸ்துதானே, ப்ராபகமென்னுமிடத்தை சொல்லுகிறது என்கை.

னுடைய பலபோகத்ராத்தமாக பரிக்ரஹிக்கும் தேவதிர்யகாதியான நாநாவித சரீரங்களும், அஸ்ஸரீரங்களைப்பரிக்ரஹித்து அநுபவிக்கும் ஆத்யாத்மிகாதி துக்கபரம்பரைகளுமதொடக்கமானவை.

இஷ்டமாகிறது - புண்யபாப விதூநநப்ரகாரமும், ஹார்த்தமாகக்கவிசேஷணப்ரகாரமும், ஹ்ருத்யகுஹாநிர்கமநமும், அர்ச்சிராவாஸாமாநகலபக்ஷாத்யாதி வாஹிக ஸத்காரமும், ஸ்விலத்ஹநபவர்ஜயாவரணஸப்தகாத்யதிலங்கநமும், தரிகுணாதிக்ரமணமும், விரஜாக்ய அபராக்ருத நதீவிசேஷாவகாஹநமும், ஸூக்ஷ்ம ஸரீர விமோசநமும், அமாநவகரஸ்பர்சமும், அபஹத பாப்மத்வாதி குணத்தாச்ரய ஸ்வரூப ப்ரகாரமும், பஞ்சோபநிஷந்மய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், ஐரம்மதீய திவ்யஸரஸ்ப்ராப்தியும், ஸூரி ஸத்காரமும், ராஜமார்க்ககமநமும், ப்ரஹ்மவேச்ம ப்ரவேசமும், திவ்யமண்டபப்ராப்தியும், திவ்யபர்யங்க நிரீக்ஷணமும், ஸபத்நீக ஸர்வேச்வரதர்சநமும், ஆநந்தமயபரமாத்ம ஸமீபஸ்திதியும், பாதபீடபர்யங்கோத ஸங்காரோஹணமும், ஆலோகாலிங்கநாத்யநுபவமும், ஸ்வரூபகுண விக்ரஹாத்யநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாநாவிதவிக்ரஹபரிக்ரஹ பூர்வக ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வப்ரகார கைங்கர்யகரணமும் இதில ப்ரதாநமாக இஷ்டமாயிருப்பது—கைங்கர்யமும், அதுக்கு உபயுக்தங்களாகையாலே இஷ்டங்களாயிருக்கும் மற்றுமுள்ளவை ஆக இப்படிக்கொத்த அநிஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பித்து இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகை.

கீழ்நிர்த்தேசித்த வஸ்து - ஸ்ரீயப்பதியாய ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டனான நாராயணன்.

மூ.—கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறே இவன் செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனை. (சரணௌ ஶரணம்) என்கையாலே-உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தமான உபாயமென்கிறது.

வ்யா.—கீழ், ப்ராப்யப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறே என்று) அதாவது-ஸமஸ்தமான பூர்வபதத்திலே சொன்ன லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டத்வமும், கல்யாணகுணயோகமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதத்வமுமாகிற மூன்றும், (శ్రియా సార్ధమాస్తే) (ஸ்ரீயாஸார்த்தம்-ஆஸ்தே) (సర్వాన్ కామాన్-అశ్నుతే) (ஸாவாங்காமாந-அஶ்நுதே)(సదా పశ్యంతి) (ஸதாபஶ்யந்தி) என்று, இவனுக்கு அநுபவவிஷயமாகச் சொல்லப்படுகிறவையாகையாலே ப்ராப்யமிறேயென்கை.

ஆனாலும் இத்தை உபாயமாக்குகிறது தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவன் செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனையென்று.) அதாவது - அகிஞ்சநனாய், அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன் செயல்மாட்சியாலே போக்யமான பாலை மருந்தாக்குவாரைப்போலே, ப்ராப்யமானதுதன்னையே ப்ராபகமாக்குகிறானித்தனையென்கை. இதுதன்னாலே இவ்வுபாயத்துக்கு ஓரதிஶயம் சொல்லுகிறதென்கிறார் (சரணௌ ஶரணமென்கையாலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது - (చరణౌ శరణం)(சரணௌ ஶரணம்) என்று, ப்ராப்யவஸ்துதன்னையே ப்ராபகமாகச்சொல்லுகையாலே, ப்ராப்யம் வேறும், தான் வேறுமாயிருக்கும் உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான உபாயமாய் இதென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

அ.—கீழ்-ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணமென்கிறபதத்திலே. ஸமஸ்தமான - அவிபக்தமான. பூர்வபதத்தில - ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌவென்கிறபதத்தில.

ஆனாலும்-கீழ் ஸ்ரீமத்பதத்தாலும், நாராயணபதத்தாலும், சரணபதத்தாலும் சொல்லப்பட்ட வார்த்தங்கள் மூன்றும் ப்ராப்யமானாலும். இத்தை-ப்ராப்யமான அர்த்தத்ரயத்தை என்-என்னத்துக்காக. உபேயந்தன்னையே உபாயமாகப்பற்றுகையாலே-உபாயமாகப்பற்றுகிறபோதே உபேயமாகப்புகுந்திருக்கையாலே. பரிகர்ஷீதோபாயத்துக்கு ஸாத்யமான பலமென்றுகருத்து. அகிஞ்சநனாய் அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன் செயல் மாட்சியாலே-அகிஞ்சனனான இவன் செயல்மாட்சியாலும் அநந்யகதியான இவன் செயல் மாட்சியாலும் மருந்தாக்குவாரைப்போலே-பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாக்குவாரைப்போலே

இதுதன்னாலே-ப்ராப்யந்தன்னையே ப்ராபகமாகச்சொல்லுகையாலே. இவ்வுபாயத்துக்கு - ஈசவரோபாயத்துக்கு. வ்யாவ்ருத்தமான - விலக்ஷணமான. ஆகஇவ்வாக்யத்தால் உபாயத்துக்குச் சொன்ன அதிசயமாவது-உபாயாந்தரங்களில் காட்டில் வேறுபட்டிருக்கை.

மூ — (ப்ரபத்யே) பற்றுகிறேன. வாசிகமாகவும், காயிகமாக வும்பற்றிணுலும்பேற்றுக்கு அழிவில்லை; ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகை யாலே மாநஸமாகக்கடவது.

வ்யா — அநந்தரம், க்ரியாபதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (ப்ரபத்யே - பற்றுகிறேனென்று) அதாவது-இப்பதம (పద గతౌ) (பதகதௌ) என்கிற தாதுஸித்தமாகையாலே, கதிவாசியாகை யாலும, உத்தமனுகையாலும பறறுகிறேன என்று, இதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிருர்.

இதுதான் மாநஸவாசிக காயிகரூபையான த்ரிவிதகதியையும் காட்டவற்ருகையாலே, அதில் ஏதகரணத்தாலுண்டானபற்று தலைச்சொலலுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிருர் (வாசிகமாகவு மென்றுதொடங்கி.) அதாவது - (భవశ్శరణమ్) (பவஶரணம்) இத் யாதிப்படியே, ரக்ஷிக்கவேணும்என்று ப்ரார்த்திக்கையாகிற கேவல வாசிகமாகவும, (అఞ్జలిః పరమాముద్రా క్షిప్రం దేవప్రసాదినీ) (அஞ்சலிஃபரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம்தேவப்ரஸாதிநீ) எனகிறபடியே, பகவத்ப்ரஸாத ஹேதுபூதமான அஞ்சலியைப்ரயோகித்தல, நிஷாதகாகாதிகளைப் போலே, ரக்ஷகவஸ்து இருநத விடத்தே வருதல செய்கையாகிற கேவல காயிகமாகவும பற்றிணுலும் பலஸித்திக்கு அழிவிலலை; (జ్ఞానాన్మోక్షః) (ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷம) எனகிறபடியே, ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம என்கையாலே மாநஸமான பற்றுதலாகக் கடவது என்கை. அதாவது- ஒரு புத்திவிஶேஷம். இந்த புத்திவிஶேஷந் தனனைப பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிசசெய்தார்.

அ.— அநந்தரம்-ஶரணசப்தார்த்த மருளிசசெயதவநந்தரம. க்ரியாபதத்துக்கு - ப்ரபத்யே எனகிற பதத்துக்கு. இப்பதம்-ப்ர பத்யே என்கிறபதம். உத்தமனுகையாலும - உத்தமபுருஷதாது வாகையாலும.

இதுதான்-ப்ரபத்யே என்கிற க்ரியாபதந்தான். காட்டவற் ருகையாலே - காட்டக்கடவதாகையாலே. அதில்-கதித்ரயத்தில். அழிவில்லை-ஹாநியிலலை. அதாவது-மாநஸமான பற்றுதலாவது.

பரந்தபடியிலே;-இநத புத்திவிசேஷமாகிறது - அநயாஹ சேஷத்வஜ்ஞாநத்யநந்தர பாவியாய், ஸாத்யஸாதந வ்யாவ்ருத்த மாய், தேவாநாமகுஹ்யமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய, ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய், அவிளம்பபலப்ரதமாய், ஸர்வாதிகாரமாய, ஸ்வரூபாநுரூபமாய், அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய், த்ருடாத்யவ ஸாயரூபமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம். இதரோபாயவ்யா வ்ருத்தமாய் - கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிலக்ஷணமாய்.

மூ.—உபாயம அவஞைகயாலும, இவை கேரோஉபாயமல்லா மையாலும், இம்மூன்றும் வேணுமென்கிறநிர்ப்பந்தமில்லே.

வ்யா.—ஸ்ரீயஃபதிபபடியிலும,இந்த புதகி விஶேஷமாகிறது-அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஜ்ஞாநகார்யமாய, இதரோபாயவ்யாவாத்தமாய,பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், ஸக்ருதநுஷ்ட்டேயமாய், வயபிசாரவிளம்பவிதுரமாய,ஸாவாதிகாரமாய்,நியமஶூந்யமாய, அநதிமஸ்ம்ருதி நிரபேக்ஷமாய், ஸுஶகமாய, யாச்நாகாபபமாய், தாட்டாத்யவஸாயரூபமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷம" என்று அருளிசசெயதார்; ஆகையால, இவ்விடத்தில அதுவும அநுஸந்தேயம.

இப்படி மாநஸமாத்ரமே யமையுமோ, "சிந்தையாலும்" இத்யாதிபபடியே,த்ரிவிதகரணத்தாலும்ஸ்வீகரிகக வேண்டாவோ எனன - அருளிச்செயகிறார் (உபாயம அவஞைகயாலுமென்று தொடங்கி.) அதாவது-பலஸித்திக்கு உபாயம பற்றப்படுகிறவனீஶ்வரஞைகயாலும், கரணத்ரயததாலு முண்டானபற்றுதல்களான இவை ஆபாதப்ரதீதியில உபாயம்போல் தோறறிக் கழியுண்டுபோமதொழிய, ஸாக்ஷாத் உபாயம் அல்லாமையாலும், பலஸிததிக்கு அதயவஸாயாத்மகமான ஸ்வீகாரம் ஒன்றுமே யமையும ; இம்மூன்றும வேணும் எனகிற நிர்ப்ப ந் த மி ல் லே யென்கை. அதவா, இப்படி ஒரொனறிலே ஒதுக்கிசசொல்லுகிறதென, த்ரிவிதகரணத்தாலும் பறறுதலேச்சொன்ஞேலோ வென்ன; (உபாயம) இதயாதியாலே அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். அபபோதைக்கும் ஒரொன்றேயமையும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிாபபநததமிலலே யெனகை.

அ.—வ்யபிசாரமாவது - அநவரதஸ்ம்ருதிக்கு அநதராயமாயிருககுமஸமாதிபஙசம.விளம்பமாவது-பலவிளமபம்.விதுரமாய-ரஹிதமாய. இவவிடத்தில-இநதகரந்தத்தில். அதுவும்-அநதபுதகி விசேஷஸ்வரூபமும.

மாநஸமாதரமே-மாநஸமான பற்றுதல்மாத்ரமே. அமையுமோ-போருமோ. ஸ்வீகரிககவேண்டாவோ-பற்றவேண்டாவோ. பறறப்படுகிறவன் ஈச்வரஞைகயாலும - பற்றுதல் உபாயமன்றிககே பறறபபடுகிற ஈச்வரஞைகயாலும். ஆபாதப்ரதீதியில்-மேலெழுப்பார்த்தபோது. ஸாக்ஷாநுபாய மலலாமையாலும்—அத்வாரகோபாயமல்லாமையாலும. பலஸித்திககு-பலப்ராப்திககு. மூன்றும்—த்ரிவிதமான பற்றுதலும். நிரப்பந்தமில்லே-நியமமிலலே.

அப்போதைக்கும்-அப்படி அவதாரிகையான போதைக்கும். ஒரொன்றேயமையும்-கரணதரயத்தாலுண்டான பற்றுதலகளிலே ஒருகரணத்தாலுண்டான பற்றுதலேயமையும.

மூ.—வர்த்தமாநநிர்த்தேசம ஸத்வம்தலையெடுத்து அஞ்சின போது அநுஸந்திக்கைக்காக.

வ்யா.— நிர்ப்பந்தமில்லை எனகையாலே - இந்தஸ்வீகாரம த்ரிவிதகரணத்தாலும உண்டாறும் குறையில்லையென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. "இப்ரபத்நம கரணத்ரயத்தாலும் உண்டாகவுமாம; ஏககரணத்தாலே உண்டாகவுமாம;பலஸித்திக்குக் குறையில்லை; அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும; பலஸித்திக்கு ஏககரணமே அமையும; உபாயபூர்த்திக்கு, ஸ்ரீயப்பதித்வமும், வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும, திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறாப்போலே, அதிகாரபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்" என்றிறே, பரந்தபடியில இவர் தாம் அருளிச்செய்தது.

(సకృదేవహిశాస్త్రార్థః కృతోయంతారయేన్నరమ్)(ஸக்ருதேவஹிசாஸ்த்ரார்த்தஃ க்ருதோயம்தாரயேந்நரம) (సకృదేవప్రపన్నాయ) (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ப்ரபத்தி ஸக்ருத் கரணீயையாயிருக்க, வர்த்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது ஏதுக்காக வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வர்த்தமாந நிர்த்தேசமென்று தொடங்கி.) அதாவது-(లోకవిక్రాన్తచరణౌశరణన్తేవ్రజమ్) (லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஸரணம்தேவ்ரஜம)(நின்னடியிணையடைந்தேன)(அடிக் கீழமர்ந்துபுகுந்தேன) என்கிறபடியே சொல்லாதே,

---

அ.—குறை-பலஸித்தியில் குறை. கரணத்ரயமும-கரணத்ரயத்தாலுண்டான ப்ரபத்தியும. ஏககரணமே – ஏககரணத்தாலுண்டானப்ரபத்தியே உபாயபூர்த்திக்கு-உபாயத்வபூர்த்திக்கு.

"நின்னடியிணையடைந்தேன்" "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களில் சரணாகதி ஸ்வகர்த்ருகமாகச் சொல்லப்பட்டது சிஷ்டாசாரம - ஆசார்யர்கள் செய்தருளக் காணுகின்றோம். இதுக்கடியென்னென்னில்;-(పుత్రశిష్యస్తథాశిష్య ఇత్యేవఞ్చ నివేదయేత్) (புத்ரஶிஷ்யஸ்ததாஶிஷ்ய இத்யேவஞ்ச நிவேதயேத்) ஸாண்டில்ய ஸ்ம்ருதியில் விசேஷித்து ஆசார்யனநுஷ்டித்த ஸரணாகதியே முக்யமென்று சொல்லுகையாலே இதுவே ஸத் ஸம்ப்ரதாயமாக நம்மாசார்யர்கள் அநுஷ்டித்துப் போருவார்கள். அதிலும, (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன) என்று-பரமாசார்யரான நம்மாழ்வார் செய்தருளின ப்ரபத்திதானே தச்சிஷ்யபரம்பரைக்கெல்லாம்போருமென்று சில ஆசார்யர்கள் நிர்வஹிப்பர்கள். (కాలత్రయేపికరణత్రయనిర్మితాతి పాపక్రియస్యశరణంభగవత్క్షమైవ । సాచత్వయైవకమలారమణేర్థితాయత్క్షేమస్సఏవహియతీన్ద్రభవచ్ఛ్రితానామ్॥) (காலத்ரயேபிகரணத்ரய நிர்மிதாதி பாபக்ரியஸ்ய ஸரணம்பகவத்க்ஷமைவ - ஸாசத்வயைவகமலாரமணேர்த்திதாயத்க்ஷேமஸ்ஸயேவஹியதீந்த்ரபவச்ச்ரிதாநாம்=)

அ.—(కృష్ణశ్రేష్ఠిక్షితదీయస్యభగవతోయావిగ్రహం శ్రీశఠారిః శ్రీమాన్ రామానుజార్యః పదకమలయుగం భాతిరమ్యం తదీయమ్। తస్మిన్ రామానుజార్యే గురురితి చ పదం భాతి నాన్యత్ర తస్మాత్ శిష్టం శ్రీమద్గురూణాం కులమిదమఖిలం తస్యనాథస్య శేషః) என்கிறபடியே ஆசார்யபதம் உடையவரிடத்திலே பூர்ணமாய், அவர்செய்தருளின ப்ரபத்தியே அஸ்மதாதிகளுக்கும் உத்தேச்யமென்னுமதை யருளிச்செய்கிறார் (కాలత్రయేపి-காலத்ரயேபி ப்ரீத்யாதியாலே.) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானரூபேண மூன்றுவகைப்பட்டிருந்துள்ள காலத்ரயத்திலும். (కాలత్రయేపి - காலத்ரயேபி) ஒருகாலமல்லா ஒருகாலத்திலே யாகிலும் ஸத்நுஷ்டானமின்றிக்கே எல்லாக்காலத்திலும் பாபங்களேயாயத்து இவன்செய்வது.(కరణత్రయ-கரணத்ரய) மனோவாக்காய ரூபேண மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கிற கரணத்ரயத்தாலும். அதுதானும் ஒருகரணத்தாலன்றிக்கே கரணத்ரயத்தாலும் பாபங்களேயாய்த்துச்செய்வது (నిర్మిత-நிர்மித) கல்பித்துவிடுகையன்றிக்கே அநுஷ்டானபர்யந்தமாகக்குகை. (అతిపాపక్రియస్య-அதிபாபக்ரியஸ்ய) செய்யப்பட்ட மஹாபாதக உபபாதகங்களையுடையவனுக்கு. அன்றிக்கே, (యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్యం తత్కిల్బిషమ్) (யத்ப்ரஹ்மகல்ப நியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம்) என்றுசொல்லப்பட்ட மஹாபாபத்தை யுடையவனுக்கு. (శరణమ్-ஶரணம்) அநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளும் இஷ்டப்ராப்திகளும் தப்பாத உபாயம். (భగవత్క్షమైవ - பகவத்க்ஷமைவ) ஆச்ரிதகார்யகரத்வோபயோகிகளான ஜ்ஞாந சக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான ஸர்வேச்வரனுடைய, "பொறுத்தோம்" என்கிற க்ஷமைதானே. ஏவகாரத்தாலே - மற்றொன்றில்லை யென்கிறது. அன்றிக்கே, தமக்கு பூர்வகாலத்திலும், தமக்கு ஸமகாலத்திலும், தமக்குஉத்தரகாலத்திலுமுள்ள ஸாபராத சேதநர்க்கு என்றுமொக்க பகவத்க்ஷமையேஇஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களுக்கு உபாயமென்று அநுஸந்திக்கிறாராகவுமாம்.(సాచ-ஸாச)எப்படிப்பட்ட அபராதங்களுக்கும் புகலிடமாக ப்ரஸித்தமான அந்தக்ஷமைதானும்.(త్వయైవ-த்வயைவ) ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதியைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாதே, இவர்கள் துர்க்கதியில்நின்றும் நிவ்ருத்தராய் ஸ்வரூபாநுரூபமான தாஸ்யத்திலே அந்வயித்து வாழும்படி எங்ஙனே! என்று கரைபுரண்டக்ருபையையுடைய தேவரீராலேயே. ஏவகாரத்தாலே - இன்று ஒருவனறிவுடையனாய் ப்ரார்த்திக்கவேண்டாதபடி ஸ்வாச்ரிதஸகல சேதநவிஷயமாக தேவரீராலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதெனகிறது. இத்தால்-எம்பெருமானார்தாமே ஸ்வஸம்பந்தி ஸகல சேதநவிஷயமாக ப்ரபத்தி செய்தருளுகையாலே, தனித்துஒருவர் ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டாவென்கிறது.

அ.—எம்பெருமானார், தம்சரமதசையிலே பெரியபெருமாள் திரு முன்பே சென்று ஸேவித்து நிற்க, அவ்வளவிலே பெரியபெரு மாளும் அருள்பாடிட்டு ஒன்றுசொல்லுவான்போலே யிருந்தாயே! என்ன, நாயன! தே! (அடியேனுடையஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளும் தேவரீர் க்ஷமைக்கு விஷயராய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி காபைசெய் தருளவேணும்) என்ன; பெருமாளும், அப்படியே ஆகக்கடவ தென்று, “உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூதயை ஶ்வா யத்தையும் தந்தோம்” என்றருளிச்செய்தாரென்றும் ப்ரஸித்த மிறே. நாம்ப்ரார்த்திததமையுண்டு, அவன் ஸ்வாதந்த்ரயத்தாலே செய்யாவிடில் செய்வதென்னென்ன; (కమలారమణే-கமலாரமணே) தேவரீர் சொல்லிறறை மறக்கும் விஷயத்திலேயோ தேவரீர ப்ராரத்தித்தது, அவன் தேவரீர் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்யா விடில், பிராட்டியார் அவனுக்கு முகங்கொடுப்பாரோவென்னுதல், தேவரீர் ப்ரார்த்தனையைச் செய்விக்கும் ஸாக்ஷியுண்டென்னு தல் கமலத்தில் திருவவதரிக்கையாலே (கமலை) என்று திரு நாமமுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான எம்பெருமானி டத்திலே என்னுதல்; கஶ்ச மஶ்ச கமௌ; கமௌ லாதீதி கமலா என்று வ்யுத்பத்தியாய - ஸுகப்ரதானான ஈச்வரனையும் ஜ்ஞாந ப்ரதானான சேதநனையும் உபதேசத்தாலும் ஸௌந்தர்யாதிக ளாலும் ஸ்வவசமாக்கிக்கொள்ளும் பெரியபிராட்டியார்க்குவல்லப னானஎம்பெருமானிடத்திலேயென்னுதல். (అర్థితా-ஆர்த்திதா)(మనో వాక్కాయైః) (மநோவாக்காயை:) என்னும் கூரணையாலே ப்ரார்த் திக்கப்பட்டது (ఇత్యత్రైవ) - (இத்யத்ரைவ) விங்கவ்யத்யயம விதேயப்ராதாந்யத்தாலே, (மநோவாக்காயை: என்றுதொடங்கி, காதாங் கரியமாணாங் கரிஷ்யமாணாஶ்ச ஸர்வாந்ஶேஷத: க்ஷம ஸ்வ) என்று-இருவருமானசோதியிலேஸ்வஸம்பந்திஸாவசேதந விஷயமாகவன்றோ தேவரீர் ப்ராரத்தித்த ப்ரார்த்தனை தான். (క్షేమః - க்ஷேமः) ரக்ஷை. (పద్మాశ్రితానాం-பவச்ச்ரிதாநாம்) ஸ்வாநு வ்ருத்தி நிரபேக்ஷராய் கர்பாமாதர பரஸந்நாசார்யரான தேவரீரை ஆச்ரயித்தவர் களுக்கென்னுதல்; தேவரீரஸம்பந்திபரம்பரையும உஜ்ஜீவிக்கும்படி பகவத்விஷயீகாரம்பெற்ற தேவரீரை ஆசரயித தவர்களுக்கென்னுதல.

இத்தால்–எம்பெருமானாரஸம்பந்தமுண்டாகவே பகவத க்ஷமை இவன் ப்ராரத்திக்கவேண்டாதபடிதன்னடையேஉண்டாகு மென்கிறது. இத்தால-ஈசவரஸம்பந்திகளுக்கு ஸ்வாபராதங்களை ஈச்வரன் க்ஷமிப்பானோ க்ஷமியானோவென்று ஸம்ஶயிக்கவுங்கூடும், அஸ்ஸம்ஶயமுமில்லை எம்பெருமானாரஸம்பந்திகளுக்கு என்கிறது. (సిద్ధిర్భవతివానేతి సంశయోచ్యుతసేవినామ్। నసంశయోஸ்తితద్భక్తపరిచర్యారతాత్మనామ్) என்னக்கடவதிறே. ஏவகாரத்தாலே – இதாநீந்தந ப்ராரத்தனை ரக்ஷகமன்றென்கிறது. (హి-ஹி)இவ்வாதத்தம அடியேன் விண்ணப்பம செய்யவேணுமோ, (அர்வாஞ்ச) இத்யாதியில ப்ரஸித்தமன்றோ.

மூ.— உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சுசெல்லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும், இனிமையாலே விடவொண்ணாமையாலும் நடக்கும்.

வ்யா.—(ப்ரபத்யே) என்று - வர்த்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது, ப்ரக்ருதியோடே யிருக்கிற இவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி, உபாயாபாயங்களில் ஏதேனுமொன்றிலே அந்வயித்து, பின்னை ஸத்வந்தலையெடுத்து அநுதாபம்பிறந்து பயப்பட்டகாலத்தில், (ప్రాయశ్చిత్తిరియం సాత్ర యత్పునశ్శరణంవ్రజేత్) (ப்ராயஶ்சித்திரியம்ஸாத்ரயத்புநஶ்ஶரணம்வ்ரஜேத்) என்கிறபடியே - ப்ரபத்தியொழிய அதுக்கு பரிஹாரமில்லாமையாலும், அதுதான் ஸக்ருத்கர்தமான பின்பு புந꞉கரணமாகாமையாலும், பூர்வப்ரபதநத்தை அநுஸந்திக்கைக்காகக் கொழுந்துபட்டுக்கிடக்கிறதென்கை.

இன்னமும் இவ்வர்த்தமாநத்துக்குச்சிலப்ரயோஜநங்களை அருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரங்களிலென்று தொடங்கி.) அதாவது- பூர்வவாஸனையாலே, அவஶமாக உபாயாந்தரங்களிலே மநஸ்ஸு செல்லாமைக்காகவும், இவ்வநுஸந்தாநத்தாலே யொழியப்போது போக்கவரிதாகையாலே காலக்ஷேபத்துக்காகவும், இதினுடைய ரஸ்யதையாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வநுஸந்தாநம் இடைவிடாமல் நடக்கக்கடவதாயிருக்குமென்கை.

இத்தால்-ஆசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்கிறது.(ஸம்ஸ்ப்ரஶதி-ஆசார்யவத்தயா முகத்தெள.) இவர் இப்படி விண்ணப்பம் செய்தவாறே நமயத்நம் ஸபலமாயிற்றென்று திருவுள்ளமுகந்தபடி யிருக்கக்கண்டு "யதீந்த்ர" என்கிறார். [భవచ్ఛరితానాం-பவசரிதாநாம்] ஸ்வயத்நமேஸ்வாசரித ரக்ஷகமாம்படி யிருக்கிற தேவரீர ஸம்பந்திகளுக்கென்னவுமாம். "ஒருமலையிலநின்றும் ஒருமலையிலே தாவும் ஸிம்ஹசரீரத்திலஜந்துக்களபோலே, பாஷ்யகாரர் ஸம்ஸாரலங்கநம்பண்ண அவரோடுண்டான குடல்துடக்காலே நாமும் உத்தீர்ணராவுதோம்" என்று முதலியாண்டானருளிச்செய்வர்.

அ —ப்ரக்ருதியோடே - சரீரத்தோடே உபாயங்களாவன- கர்மஜ்ஞாநபக்திகள். அபாயங்களாவன – ஹிம்ஸாஸ்தேயாதிகள். பின்னை - பின்பு கொழுந்துபட்டுக் கிடக்கிறது - வர்த்தகமாகக் கிடக்கிறது.

இன்னமும்-வர்த்தமாநநிர்த்தேசத்துக்குக்கருத்துப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாக பூர்வப்ரபத்திக்குஸ்மரணம் என்றருளிச் செய்தது க்குமேலே.பூர்வவாஸனையாலே-ப்ரபத்திபண்ணுவதற்குமுன்னே உபாயாந்தரங்களை யநுஷ்டித்த அப்யாஸத்தாலே. அவசமாக - ப்ராமாதிகமாக. அநுஸந்தாநத்தாலேயொழிய-அநுஸந்தாநத்தை விட்டு இதினுடைய ரஸ்யதையாலே-த்வயத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே. இவ்வநுஸந்தாநம-த்வயாநுஸந்தாநம்.

மூ.—பேற்றுக்குப்பலகால்வேணுமென்றுநினைக்கில்உபாயம் நழுவும். உத்தரவாக்யத்தாலேப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்றென்கை.

வ்யா.—இங்ஙனன்றிக்கேபலஸித்திக்குப்பலகாலும்அநுஸந்திக்க வேணுமென்றாலோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பேற்றுக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரயோஜநங்களுக்காக வன்றிக்கே, பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்திக்க வேணுமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணில், ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்கா ஸஹமான ஸித்தோபாயம், சணற்கயிறுகண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே, தன்னைக்கொண்டுநழுவும் என்கை. ஆக,பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, உத்தரவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் (உத்தரவாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது என்று.) ப்ராப்யமாவது-ஸ்ரீயபதியாய ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிற் பண்ணும் கைங்கர்யம்.

ப்ராபகவரணாநந்தரம் ப்ராப்யம் சொல்லுகிற விதுக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை யென்று.) அதாவது - பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநம், பலசதுஷ்டய ஸாதாரணமாகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபகவரணம் ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்று என்னுமிடஞ்சொல்லுகை, இப்போது ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிற விதுக்கு ப்ரயோஜநம் என்றபடி.

அ.—ஆச-இவ்வதிகாரிக்கு உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சு செல்லாமைக்கும், பொழுதுபோகைக்காகவும், போக்யதயாத்யாஜ்யமாகைக் காகவும் வர்த்தமாநநிர்த்தேசமாகக் கிடக்கிறதென்றுகருத்து.

இங்ஙனன்றிக்கே - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரங்களிலன்றிக்கே. அவையாவன-ப்ராயஶ்சித்தமாக பூர்வ ப்ரபத்திஸ்மரணம் முதலானவை. பலஸித்திக்கு - பலப்ராப்திக்கு பேற்றுக்குறுப்பாக-புருஷார்த்தஸித்திக்கு யோக்யமாக. சணற்கயிறு - நாணற்புற்கயிறு. தன்னைக்கொண்டு - நிரபேக்ஷமான தன்னைக்கொண்டு ஸ்ரீயபதியாய் என்கையாலே - "ஸ்ரீமதே" என்கிற சப்தார்த்தமும், ஸர்வேச்வரன் திருவடிகள் என்கையாலே-நாராயணசப்தார்த்தமும், கைங்கர்யமென்கையாலே-ஆய என்கிற சதுர்த்த்யர்த்தமும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி - பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரம். ப்ராபகவரணாநந்தரம் என்றது - "சரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கிறபடியே உபாயவரணாநந்தரமென்றபடி. பலசதுஷ்டயஸாதாரணமாகையாலே - "ஐஹலௌகிகம்" இத்யாதி பலசதுஷ்டய ஸாதாரணமாகையாலே. ப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்று- "ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம்ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம்-கைவல்யம்" என்கிற ப்ராப்யாந்தரங்களுக்கன்று.

மூ.—உபாயாந்தரங்களைவிட்டு சரமோபாயத்தைப் பற்றினுப்போலே, உபேயாநதரமானஐஸ்வர்யகைவல்யஙகளைவிடடு எல்லையான ப்ராபயதனதை அர்த்திககிறது. இவன் அர்த்திககவேணுமோ, ஸர்வஜ்ஞன் இவன நினைவறியானோ வெனனில; இவனபாசுரம் கேடடவாறே திருவுள்ளமுககரும.

வ்யா.—பராபயாநதரஙகளைவிட்டு இந்தப்ராபயதனதை அபேக்ஷிககவேண்டுவா னென்னெனகிற ஶஙகையிலே அருளிசசெயகிறூர (உபாயாந்தரங்களைவிட்டென்றுதொடங்கி) அதாவது-உபாயவரணம் பண்ணுகிற வளவில அநந்யஶரணத்வரூபமான ஸ்வரூபததுககு அநுகுணமாக காமஜ்ஞாநபகதிகளாகிற உபாயாந்தரங்களை விட்டு சரமமானஸிதத்தோபாயத்தைப் பற்றினுப்போலே, உபேயபரார்த்தனை பண்ணுகிற வளவிலும் அநநயபோகத்வரூபமான ஸ்வரூபததுககநுகுணமாக உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்ய கைவலயஙகளைவிடடு சரமமான ப்ராப்யததை ஆர்த்திககிறது எனகை. நினைவறியும் ஈஶ்வரன்பக்கல பராாததனைமிகை யென்றிருப்பார் பண்ணும ப்ரஶ்நததை அநுவதிக்கிறூர (இவன் அர்த்திககவேணுமோ, ஸாவஜ்ஞன இவன் நினைவறியானோ வெனனில என்று.) அதுக்கு உததரமருளிசசெய்கிறூர (இவன்பாசுரஙகேட்டவாறே திருவுள்ள முககருமென்று.) அதாவது -ருகணதையாலே சோற்றிலஆசையறறுககிடநதபரனஜ,ரோகம் தீர்ந்துபசிவிளைந்து, (சோறு) எனறு அபேக்ஷிககும் பாசுரங்கேடடால் பெற்றதாய் உககருமாப்போலே, அநாதிகாலம பராப்யாநதரப்ராவண்யமாகிற நோய்கொண்டு இநத பராப்யததில் நசையறறுக கிடநதவன, இதிலே ருசிபிறநது தனபககலிலேவநது இத்தைஅபேக்ஷிககிற பாசுரஙகேட்டவாறே ஶேஷியான வவன் திருவுள்ளமுககரும், அதுககாக அர்த்திககிறுனிததனையென்கை.

அ.—பராப்யாநதரஙகளை-ஐச்வர்யகைவல்யஙகளை. இந்தப்ராபயததை-பகவத் கைங்காயததை. உபாயவரணமபண்ணுகிறவளவில்-ஈச்வரனை உபாயமாகப் பற்றுகிறபோது. இத்தால- உபாயோபேயஙகளுக்கு ஆநுரூபயமும, இரண்டுககும ஸவரூபாநுரூபதவமும் சொல்லிற்றுய்தது

ருக்ணதையாலே-ரோகத்தாலே. நோய்கொண்டு-வ்யாதிகொண்டு. இந்தப்ராப்யததில்-பகவதகைங்கர்யத்தில். நசையற்று-ருசியற்று. இதில்-பகவதகைஙகர்யத்துல். பாசுரம-வாக்யம். அதுக்காக-எமபெருமானுடைய முகமலாத்திககாக. இவனுடைய ப்ராாததநாவிஷயமான கைங்கர்யம் அவனுககுஉறுபபானுப்போலேஇவனுடைய பரா்ாத்தனையும் அவனமுகமலர்த்திககு உறுப்பாகையாலே இவ்வதிகாரிககு அவச்யாபேக்ஷிதமாய்த்து

மூ.—(ஸ்ரீமதே) பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு. அவன் உபாயமாமிடத்தில் தான் புருஷகாரமாயிருக்கும்; அவன் ப்ராப்யனுமிடத்தில் தான் ப்ராப்யையுமாய், கைங்கர்ய வர்த்தகையுமாயிருக்கும்

வ்யா.—இனி, இவ்வாக்யத்துக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமபதத்தை உபாதானம் பண்ணுகிறார் (ஸ்ரீமதே யென்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு என்று.) இங்கும், ஸ்ரீசப்தத்துக்கு பூர்வவாக்யத்தில் சொன்ன வ்யுத்பத்தித்வயமும், அதினார்த்தமும், மதுபர்த்தமான நித்யயோகமும் அநுஸந்தேயம்

இரண்டிடத்திலும் நித்யயோகம் ஒத்திருக்கச் செய்தே, அவ்வவதசாநுகுணமாக இவளிருக்குமிருப்பை யருளிச்செய்கிறார் (அவனுபாயமாமிடத்திலென்று தொடங்கி.) அதாவது - அவன் சேதநர்க்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளுக்கு உபாயமாமிடத்தில ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்கத்தை ஸஹியாமையாலே தான் உபாயபாவத்தில அந்வயமின்றிக்கே, ஸாபராத சேதநருடைய அபராதங்களைப்பார்த்து, அவன் சீறுமளவில், அத்தை ஸஹித்து அங்கீகரிக்கும்படியாகப்பண்ணும் புருஷகாரமாயிருக்கும்: அவன் சேதநர்க்குக கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாய ப்ராப்யனுமிடத்தில் அவனோபாதி கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு தான் ப்ராப்யையுமாய, இவர்கள் செய்யும் கைங்கர்யத்தை அவன் திருவுள்ளத்திலே ஒன்றுபத்தாகப்படுத்தி உகப்பிக்கையாலே கைங்கர்ய வர்த்தகையுமாயிருக்குமென்கை.

அ.—இனி-உத்தரவாக்யத்துக்கு மஹாவாக்யார்த்தமும், தாத்பர்யார்த்தமும், சரமப்ராப்ய ப்ரார்த்தநாஹேதுவும், அருளிச்செய்தவநந்தரம்.

இங்கும்-உத்தரவாக்யத்திலும். வ்யுத்பத்தித்வயம்-கர்மணி வ்யுத்பத்தியும், கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியுமாகிற இரண்டும். அதினார்த்தமும் - எல்லார்க்கும் இவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய இவள்தனக்கும் அவனைப்பற்றிஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமென்னு மர்த்தம்.

இரண்டிடத்திலும்-பூர்வோத்தர கண்டத்திலும் அவ்வவதசாநுகுணமாக-ஈச்வரனுடைய உபாயதசைக்கும் ப்ராப்யதசைக்குமடியாக. இவள் - பெரியபிராட்டியார். அவன் - ஸர்வேச்வரன். உபாயபாவத்தில - உபாய கார்யமான இஷ்ட ப்ராபண அநிஷ்ட நிவாரணத்தில். அந்வயமின்றிக்கே-ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வேந அந்வயமின்றிக்கே ஸத்வாரகாந்வயமுண்டிறே இவளுக்கு. அவனோபாதி-அவனைப்போலே. ஒன்றுபத்தாக-ஒன்று அநேகமாக.

மூ — இதிலே - திருமந்த்ரத்தில சொன்ன ப்ராப்யத்தைவிஶத மாக அநுஸந்திக்கிறது.

வ்யா.—இதுதன்னைப பரந்தபடியிலே "பூர்வவாக்யத்தில, ஸ்ரீமச் சப்தம் சேதநருடைய அபராதத்தையும, ஈச்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுங் கண்டு, இவர்கள அவனுடையக்ரோதத்துக்கு விஷய பூதராய் நஶித்துப் போகாதே, இவனைக்கிட்டி உஜ்ஜீவித்துப்போக வேணும என்று, ஸாபராதரான சேதநரை ஈசவரனோடே சேர்க் கைக்காக என்றுமொக்கவிடாதே யிருக்குமிருப்பைச் சொல்லு கிறது; இங்குத்தை ஸ்ரீமச்சப்தம் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத் தைப்பற்றவும, இவர்கள் பண்ணுங் கைங்கர்யத்தை ஈசவரன்திரு வுள்ளத்திலே ஒன்றுபத்தாகப்படுத்துகைக்காகவும், அநுபவவிச் சேதத்தில தனக்கு ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி யிருக்கையாலே நிரந்தர ஸம்ஶ்லேஷத்துக்காகவும், அவனை க்ஷணகாலமும்பிரியாதே ஸர்வகாலமும் ஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லு கிறது" என்று விஸ்தரேண அருளிசசெய்தார்.

திருமந்த்ரத்தில உத்தரபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம் விவ ரணமா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (இதிலே யென்று தொடங்கி) அதாவது - கைங்கர்ய பரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுந மென்னுமிடத்தை ஸ்பஷ்டமாகப்ரதிபாதிக்கிற இந்தவாக்யத்திலே, திருமந்த்ரத்தில "நாராயணாய" என்று கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநமென்னுமிடம ஆர்த்தமாகையாலே, அவிஶதமாகச் சொன்னப்ராப்யத்தைவிஶதமாக அநுஸந்திக்கிறதுஎன்கை,

அங்கு, (நாராயணனுக்கே அடிமை செய்யப் பெறுவேனாக வேணும்) என்கிற இவவளவொழிய, அடிமைகொள்ளுமவன் ஸ்ரீமா னாகவேணும் என்றும, அடிமை செய்யுமவன், நிர்மமனாகவேணு மென்றும சொல்லாமையாலும, அவையிரண்டும் இங்குசசொல்லு கையாலுமிறே இப்பதத்துக்கு இவ்வாக்யம விவரணமாயிற்று.

அ.—இதுதன்னை - பிராட்டி த்வயத்தில பூர்வோத்தர கண்டங்க ளிலே புருஷகாரமாகவும ப்ராப்யமாகவும ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டா ளென்றுசொல்லி இது தன்னை. இங்குத்தை - உத்தரவாக்யத்தில். கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தைப் பற்றவும் - சேதநர் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்குத்தான ப்ரதிஸம்பந்தியாகைக்காகவும். அநுபவ விச்சேதத்திலே - சேதநர்பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஒன்று பத்தா கத்திருவுள்ளம்பற்றி ஆநந்தநிர்பரனா யிருக்கும் ஈச்வராநுபவ விச்சேதத்தில.

உத்தரபதத்துக்கு - நாராயணபதத்துக்கு. இந்தவாக்யத்திலே - த்வயோத்தர வாக்யத்திலே.

அங்கு - திருமந்த்ரத்தில. இங்கு உத்தர வாக்யத்தில். அப்பதத் துக்குஇவ்வாக்யம் - அந்தநாராயணபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம்,

மூ —இளையபெருமாளைப்போலே இருவருமானசேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை முறை; அடிமைதான்ஸித்திப்பதும ரஸிப்பதும அச்சேர்த்தியிலே. (நாராயணாய)

வ்யா.—இமமிதுநத்துக்கே அடிமைசெய்யவேணுமென்கிறநிபந்தந்தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார (இளையபெருமாளைப்போலே யென்றுதொடங்கி) அதாவது - (భవాంస్తు సహవైదేహ్యా గిరి సానుషు రంస్యతే। అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రతః స్వపతశ్చ తే) (பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமிஜாகரதஸ்ஸ்வபதஶ்சதே) என்று-பெருமாளுமபிராட்டியுமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்தஇளையபெருமாளபபோலே, இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கைஇவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமென்கை. மிதுநஶேஷத்வமஸ்வரூபமானால, மிதுநகைங்கர்யமிறே ஸ்வரூபப்ராப்தம. இன்னமும இச்சேர்த்தியிலே அடிமை செய்யுமளவிலுள்ள வாசியை அருளிசசெய்கிறார (அடிமைதானென்று தொடங்கி) அதாவது - ஸ்வதந்த்ரனானஈச்வரன உபேக்ஷியாமல்கைங்கர்யங்கொண்டருளுமபடிபண்ணுமவளஇவளாகையாலே, (సీతామువాచ) (ஸீதாமுவாச) (సీతాసమక్షం కాకుత్స్థ మిదం వచన మబ్రవీత్) (ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்தமிதம்வசநமப்ரவீத்) என்று, இவள் முன்னிலையாகத் தம்முடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமையை அபேக்ஷித்துப்பெற்ற இளையபெருமாளைப்போலே, இவனப்ரார்த்திக்கிற அடிமைதான் ஸித்திப்பதும மாதாபிதாக்களிருவருமான சேர்த்தியிலே ஶுஶ்ரூஷைபண்ணும புத்ரனுக்குப போலே, செய்கிற அடிமைதான ரஸிப்பதும பிராட்டியும அவனுமான சேர்த்தியிலே யென்கை.

இனி, இரண்டாம்பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (நாராயணாயவென்று.)

அ.—நிப்பந்தந்தான் - நியமந்தான். மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால - திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமானப்ரணவத்தில ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தால் ப்ரதிபாதிதமான மிதுநஶேஷத்வம ஸ்வரூபமானால்.

இன்னமும் - மிதுந கைங்கர்யம ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்று அருளிச்செய்ததுக்குமேலே. வாசியை - அதிசயத்தை. ஸீதாஸமக்ஷம் - ஸீதைக்குமுன்னே. மாதாபிதாக்கள்-ப்ராப்தரான மாதாபிதாக்கள். சுச்ரூஷைபண்ணும்-பித்ர்சுச்ரூஷைபண்ணும.

ரஸிப்பதும்-ஈச்வரனுக்கு ரஸாவஹமாகிறதும்.

இனி-ஸ்ரீமத்பதார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம்,

மூ — ஸாவஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு. இதிலே திருமேனி யையுங் குணங்களையுஞ் சொல்லும்.

வ்யா.—அதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு என்று.) நாராயணத்வம், உபயவிபூதிநாதத்வமாகையாலே, (ஸாவஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு) என்கிறார். கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாவான ஶேஷியிறே. கைங்கர்யந்தான் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாகையாலும், அந்தப்ரீதிதான் அநுபாவ்ய விஷயாதீநையாகையாலும், அநுபாவ்யவிஷயஞ் சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (இதிலே திருமேனியையுங் குணங்களையுஞ் சொல்லுமென்று.) அதாவது - கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற இப்பதத்திலே, கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வபாவியாயிருக்கும் அநுபவத்துக்கு விஷயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், கல்யாண குணங்களையும் சொல்லுமென்கை.

(ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரயஃ) (ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:) என்றும், (ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்) (ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்) என்றும் இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், கல்யாண குணங்களும், (ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி) (ரஸஂஹ்யேவாயஂலப்த்வாநந்தீபவதி) என்கிறஸ்வரூபத்தோபாதிகைங்கர்ய வர்த்தகங்களுமாய், போக்யங்களுமாயிறே யிருப்பது; குணங்கள் என்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகையாலே, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களோடு வாத்ஸல்யாதிகுணங்களோடு, ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களோடு வாசியற எல்லாகுணங்களும் அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில், உபாயவரணத்துக்கு உபயுக்ததயா அநுஸந்தேயங்களான குணவிஶேஷங்களும் இப்பதத்தில் ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள்;

அ.—நாராயணத்வம் உபயவிபூதி நாதத்வமாகையாலே-நாரங்களாவன என்று தொடங்கி, பரமாகாசமும் என்னுமளவாக நித்ய விபூதியையும், பரகாதியுமென்றுதொடங்கி, தேவாதிபதார்த்தங்களும் என்னுமளவாக-லீலாவிபூதியையும், நாரபதம் சொல்லுகையாலே-உபயவிபூதிநாதத்வமாகையாலே என்றபடி.

ஸாவஸ்வாமியாயுள்ளவனுக்கு என்னாதே "ஸர்வசேஷியாயுள்ளவனுக்கு" என்றதுக்கு அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாவான சேஷியிறேயென்று.) கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்பந்தி-கைங்கர்ய ப்ரதி க்ரஹீதா.

ஸ்வரூபத்தோபாதி - திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தோபாதி. கைங்கர்யவர்த்தகங்களாய் போக்யங்களாயிறே யிருப்பது-ரஸசப்தவாச்யமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுகையாலே இவ்விஷயத்தில் எத்தைச் செய்வோமென்று தடுமாறி மேன்மேலும் கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்து போக்யமாயிருப்பன்.

மூ.—ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு. ப்ராப்தவிஷயத்தில்கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது;

வ்யா.—ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆகாரத்வய முண்டாயிருக்கிறாப்போலே, ஆச்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும ஆகாரத்வயமும் உண்டாயிறே யிருப்பது.'' இவையெல்லாம பரந்தபடியிலே அருளிச்செய்தார.

இனி, இப்பதத்துக்கு தாதபர்யம் இன்னதிலேயென்கிறார் (ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு என்று.) அதாவது-அநுபாவ்யத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே ஸகலகுணங்களும ப்ரதிபாதிதமாயிருந்ததே யாகிலும், சதுர்த்யம்ஶத்தில சொல்லுகிற வ்ருத்திவிஶேஷத்துக்கு மிகவும் அந்தரங்கமாயிருப்பது ஶேஷித்வமாகையாலே, அதிலே இப்பதத்துக்கு நோக்கு என்கை.

இந்தஶேஷித்வ கதநத்துக்கு ப்ரயோஜந மருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது என்று.) அதாவது - (ஸர்வம்பரவஶம்துஃகம்) (ஸாவம்பரவசம்துஃகம்) என்றும, (ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி꞉)(ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி꞉)என்றுமசொலலுகிறபடியே, நிஷித்தமான அப்ராப்தவிஷயத்தில் கைஙகாயமபோலன்றிக்கே, (ச்சாயாவா ஸத்த்வமநுகச்சேத்) (சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்) என்றும், (ஸாக்ஷிமர்த்தம்நஸேவ்யதே) (ஸாக்ஷிமர்த்தம்நஸேவ்யதே) என்றும சொல்லுகிறபடியே-விஹிதமான ப்ராப்தவிஷயத்தில பண்ணுங கைஙகர்யமிறே இவனுக்கு ரஸிப்பது என்கை.

அ.—ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு-ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களுக்கு. ஆச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி. ஆகாரத்வய முண்டாயிருக்குமாப்போலே - குணவிசேஷங்களுக்குஆகாரத்வய முண்டாயிருக்குமாப்போலே.ப்ராப்யத்வமும்ப்ராபகத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டாயிருப்பது - ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகத்வமும் ப்ராப்யத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டாயிருப்பது. ஸ்வரூபத்துக்கு-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குஎன்றபடிஎன்னவுமாம்.

இனி-நாராயணபதத்துக்கு சேஷித்வமும, விக்ரஹத்வமும், குணங்களும என்று அர்த்தமசொன்ன அநந்தரம. இப்பதத்துக்கு-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கும, ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணங்களுக்கும் வாசகமான இந்தநாராயண பதத்துக்கு. அவிஶிஷ்டமாகையாலே-ஸமாநமாகையாலே. அந்தரங்கமாயிருப்பது- ஆவச்யகமாயிருப்பது.

சதுர்த்யம்சத்தில் - சதுர்த்தியிலே. நோக்கு-தாதபர்யம.

இந்த-இப்பதத்துக்கு தாதபர்யமான. பரவசம துஃகம்-பரவஶத்வம் துஃகம். சாயாவா-சாயேவ. விஹிதமான - சாஸ்த்ரவிஹிதமான.

ஸூ.—இந்த சதுர்த்தி, கைங்கர்யத்தைப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

வ்யா.—இனி, இப்பதத்தில் விபக்த்யம்ஶத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார்(இந்தசதுர்த்தியென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஶேஷத்வஜ்ஞாநகார்யமான உபாயபரிக்ரஹத்துக்கு அநந்தரம ப்ராப்தமாயுள்ளது ஆகையாலே, தாதர்த்யப்ரதிபாதகமன்றிக்கே, இந்த சதுர்த்தி, பரிக்ரஹித்த உபாயத்தினுடைய பலமான கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது என்கை.

கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாவது - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை ப்ரதிபாதிக்கை கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ர்த்திவிஶேஷம். இக்கைங்கர்யந்தான், (ఏతత్సామగాయన్నాస్తే) (ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே) என்றும், (నమఇత్యేవవాదినః) (நமஇத்யேவவாதிநः)என்றும், (యేనయేనధాతాగచ్ఛతి తేనతేనసహగచ్ఛతి) (யேநயேநதாதாகச்சதிதேநதேநஸஹகச்சதி) என்றும் இத்யாதிகளில சொல்லுகிறபடியே, வாசிககாயிகரூபமாயிருக்கும்.

அ.—இனி-நாராயணபதத்துக்குபர்தாத்யர்த்தமருளிசசெய்தவநந்தரம். இப்பதத்தில்-நாராயணபதத்தில். விபக்த்யம்சத்துக்கு-சதுர்த்திக்கு உபாயபரிக்ரஹத்துக்கு - உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு. தாதர்த்யப்ரதிபாதகமன்றிக்கே-தாதார்த்யே சதுர்த்தியன்றிக்கே. இந்த சதுர்த்தி-உத்தரவாக்யத்தில் சதுர்த்தி.

வ்ர்த்திவிசேஷம-சேஷத்வசேஷித்வங்களுக்கு ஹாநிவாராமல் பண்ணும் வர்த்தியன்றியே தன்சேஷத்வத்தை யழியமாறி வரும வ்ர்த்திவிசேஷம. அதாவது, தன்னை சேஷியாகவைக்கஇசைகை - சேஷிக்கத்தி சயத்தை விளைக்கை. ஸ்வரூபம எவ்வழியாலே வருமோ அவ்வழி உபாதேயமிறே.

* [ఏతత్సామగాయన్నాస్తే - ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே தொடங்கி, అహంవిశ్వం భువనమభ్యభవాం - அஹம்விச்வம்புவநமப்யபவாம் என்னுமளவும இந்தஸாமத்தைப் பாடிககொண்டிராநிற்கும், ஹாநுவ் ஹாநுவ் ஹாநுவ் என்று ஆஶ்சர்யபபடும, (அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்) என்று தனபோக்யதையைப பலகாலுமசொல்லும, (அஹமந்நாதோநுஹமந்நாதோநுஹமந்நாதः) என்று கொண்டு நானபோகதாவானேனென்று பலகாலும சொல்லும,நான ஸுக்ர்ததத்துக்கு முற்பாடனாகா நின்றேனென்றும, தேவர்களானநித்ய ஸூரிகளுக்கு முன்னே அமாதத்துக்கு நடுவாகாநினறேன என்றும, யாவனொருவன் என்னை உனக்குத்தந்தான அவனலேயிறே நீ என்னைப்பெற்றது, அந்நமாயிருக்கிறநான, அந்நமாயிருக்கிற வென்னை புஜிக்கிற பகவானை புஜியாநின்றேனென்றும், நான எல்லாபுவநத்தையும அமுக்கி மேலானேனென்றும் இப்படிப்பாடி ஆஶ்சர்யப்பட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது.

[యేనయేన-யேநயேநஇதி] ஸர்வேச்வரன் யாதொரு யாதொரு நினைவாலே நடக்கிறான, அந்நினைவோடேகூட நடவாநிற்பன.

மூ—கைங்கர்யந்தான் நித்யம நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும. ஶேஷிக்கு அதிஶயத்தைவிளைக்கை ஶேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும், ப்ராப்யமும்.

வயா—இக்கைங்கர்யம ப்ரார்த்தநீயமாகில காதாசிகதமாகாதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யந்தான நித்யம என்று.) அதாவது - ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (అకించిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః) (அகிஞ்சித்கரஸ்யசேஷத்வாநுபபத்திः) என்கிறபடியே கிஞ்சித்காராபாவத்தில் அதுதான அநுபபந்நமாகையாலும, கைங்கர்யம ஆத்மாவுக்கு நித்யமென்கை. ஆகையிறே, (నిత్యకింకరో ప్రహర్షయిష్యామి) (நித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்றும, (నిత్యకింకరో భవాని) (நித்யகிங்கரோபவாநி) என்றும ஆசார்யர்கள அருளிச்செய்தது. நித்யமாயிருக்குமாகில ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ என்ன அருளிச்செய்கிறார (நித்யமாகப்ரார்த்தித்தே பெறவேணுமென்று.) அதாவது - விஷயம் உத்துங்கமாகையாலும, ஆஶ்ரயபூதனான சேதநன் அத்யந்த பரதந்த்ரனாகையாலும, ப்ரார்த்தநாவிஶேஷமில்லாதபோது கைங்கர்யம ஸித்தியாமையாலும் நித்யமாகப்ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணுமென்கை.

இது நித்யப்ரார்த்தநீயமாகைக்கு நிதாநத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷிக்கு என்று தொடங்கி.)

அ—ஸ்வரூபமாகையாலும-ஸ்வரூபநிரூபகமாகையாலும. அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும்-நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாந நிரூபகமான சேஷத்வம் ஸித்தியாமையாலும. ஆகையிறே-கைங்கர்யம நித்யமாகையாலேயிறே.

விஷயம் உத்துங்கமாகையாலும்—கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூதனான ஈச்வரன் ஸர்வஸ்மாத்பரனாகையாலும். ஆச்ரய பூதனான-கைங்கர்யத்துக்கு கர்த்தாவாந ஆச்ரயமான. அத்யந்தம-அதிசயத; அதாவது-ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனாயும், சேஷத்வபலத்தாலே பரதந்த்ரனாயு மிருக்கையன்றிக்கே, நமஃபதோக்த ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி பலத்தாலே பரதந்த்ரனேயாயிருக்கை. ப்ரார்த்தநாவிசேஷம்-சேஷபூதனான அடியேனை சேஷியான தேவரீர் முகமலர்த்திக்குறுப்பாக விநியோகங்கொண்டு அடியேனை ஸத்தைபெற்றேனாம்படி க்ருபைசெய்தருளவேணுமென்கிற ப்ரார்த்தனை. பெறவேணும்-லபிக்கவேணும்.

இது-கைங்கர்யம். நிதாநத்தை-மூலகாரணத்தை.

மூ.—(நம:) கைங்காயத்தில் களையறுககிறது களையாவது-தனககெனனப் பணணுமது.

வ்யா.—அதாவது - (నాకిఞ్చిత్కుర్వత శ్శేషత్వమ్)(நாகிஞசிதகுாவதஶேஷத்வம)என்கிறபடியே-ஶேஷிக்கு அதிஶயகரமல்லாத வஸ்துவுககு ஶேஷதவம இலலாமையாலே, சேஷியான ஈஶ்வரனுககுத தன்னுடைய வர்த்திவிஶேஷஙகளாலே பரீதிரூபமான அதிஶயத்தை விளககைசேஷபூதனானவனுககுததனஸ்வரூபலாபமுமாய, அவனுடைய முகோலலாஸாநுபவத்துககு உறுப்பா யிருககை யாலே, ப்ராபயமுமாயிருககுமெனகை. ஆகையாலே, நிதயப்ரார்த்தநீயமாயிருககும எனறுகருதது.

அநந்தரம், சரமபததததை யுபாதாநம் பணணுகிறா (நம:என்று.) அதுககு அர்ததம அருளிச்செய்கிறார் (கைஙகாயத்தில களையறுககிறது என்று.) அதாவது - நமஶ்ஶப்தம ஸாமாந்யேந அஹஙகார மமகாரங்களைக கழிககையாலே, திருமந்த்ரததில் மத்யமபதமான நமஶ்ஶப்தம்போலே, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தவிரோதிகள மூன்றையுங் கழிகக வற்றாயிருந்ததேயாகிலும,இஙகுஅங்ஙனன்றிககே,கைஙகர்யபராரத்தநாநந்தரோகதமாகையாலே, இநத கைங்கர்யததில் விரோதியைககழிககிறது என்கை. கைங்கர்யததுககுக களையேதெனன அருளிசசெயகிறா (களையாவது தனககென்னபபண்ணுமது என்று.) தனக்கெனனப பண்ணுகையாவது-(భోక్తాహం మమ భోగ్యమ్)(போக்தாஹம்மமபோகயம) என்கிற இததைத தனனுடைய ரஸத்துக்குறுப்பாக நினைத்துப் பணணுகை; பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவாகையாலே இது நமககாதரணீயம் எனகிற ப்ரதிபத்தியொழிய இதில போகதர்த்வப்ரதிபததியும், மதீயதவப்ரதிபததியும நடககுமாகில, அபுருஷார்ததமாயிறேயிருபபது.

அ.—தன ஸவரூபலாபமுமாய - தனககு அஸாதாரண தாமமான சேஷதவமாகிற ஸ்வரூபலாபமாய. உறுப்பாயிருககையாலே-காரணமாயிருககையாலே.

அநந்தரம - சதுர்த்த்யர்த்தமருளிசசெய்த வநந்தரம். சரமபததைதை-இவ்வாகயத்தில சரமபதமான நம:பதத்தை

அதுக்கு-நம:பதததுக்கு. இஙகு-உததரவாகயததில். அங்ஙனன்றியே - திருமந்த்ரத்தில போலனறிககே. இந்த-ஸந்நிஹிதமான. களையாவது-ஸஸ்யவ்ர்த்திவிரோதியான பூண்டாகையாலே, இங்கு, களைஎன்றது - கைஙகாய விரோதியைச் சொல்லுகிறது. இத்தை - கைஙகர்யத்தை. தனககுறுப்பாக - ஈச்வரமுகமலாததிக்குறுப்பாக்காதேதன்னுடையப்ரீதிக்குறுப்பாக. ஒழிய-அனறிக்கே.

மூ — இதிலே அவித்யாதிகளும் கழியுண்ணும். "உனக்கே நாமாட்செய்வோம" என்னுமபடியே ஆகவேணும.

வ்யா.—இனனமும் இந்த கைஙகர்யபராபதிககுவிரோதிகளான வையும் இதிலேதள்ளுண்ணுமெனகிறார் (இதிலேஅவிதயாதிகளுங் கழியுண்ணுமென்று) அதாவது-அஹங்கார மமகார நிவர்த்தியை ப்ராாத்திககிற இந்நமஸ்ஸிலே, (அனாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதியாமதி: । அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்விதாஸ்திதம்) (அநாத்மநயாதமபுததிர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி: - அவிதயாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்விதாஸ்திதம்) எனகிறபடியே, அநாத்மநயாத்மபுத்தயாதிகளை வடிவாக வுடைததாய், காமோதபததிகாரணமாயிருநதுளளஅவித்யையும், ததகார்யமான காமங்களும், தத்கார்யமாயவரும பரகர்திஸமபநத தமுமெல்லாங் கழியுண்ணுமென்கை

ஆகையிறே, தவயவிவரணமான கத்யததிலே நமஸ்ஸப்தாரத்தத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறவளவிலே,(மனோவாக்காயை:)(மநோ வாக்காயை:) இத்யாதி சூர்ணையாலே, அக்ர்தயகரணத்யகில காமநிவ்ர்த்தியையும், (அனாதிகாலப்ரவ்ருத்த) (அநாதிகாலப்ரவ்ர்த்த) இதயாதிசூர்ணையாலே, அவித்யாநிவர்தயையும், (மதீயானாதி) (மதீயாநாதி) இத்யாதி சூர்ணையாலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த்த நிவ்ர்ததியையும் பாஷ்யகாரர்ப்ராாத்தித்தருளிற்று. ஆனாலும, இதுக்குப் ப்ரதாநார்ததம கைஙகர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ாததியாகையலே அத்தை உபபாதிககிறாமேல.

அதில ப்ரதமத்திலே கைஙகாயம்பண்ணும்போது தான்எப்படியாகவேணுமெனன அருளிச்செய்கிறா ("உனககேநாமாட்செயவோம" என்னும்படியே யாகவேணுமெனறு.) அதாவது - கைங்கர்யம் பண்ணுமளவில் "உனககேநாமாட்செயவோம" எனறு, உனக்கும எஙகளுககுமிருக்குமிருபபுத்தவிர, உனககே யுகபபாக நாங்கள் அடிமைசெயயவேணும் எனகிறபடியே, ஸ்வாமிககே உகப்பாகப்பண்ணவேணும் எனகை. "தனககேயாக எனைகொளளுமீதே" எனறிறே ஆழ்வாரும அருளிசசெயததது.

அ.—இன்னமும-கைங்கர்யவிரோதியைககழிககைககு மேலே. ஆகைஇறே-உத்தரவாகயத்தில நமஸ்ஸுபராபதி விரோதிகளான அவிதயாதிகளுககும நிவாததகமாகையாலிறே. அளவு-போது.

ஆனாலும - இந்நமஸ்ஸு ப்ராப்தி விரோதி நிவர்த்தகமாகிலும். அகாதயகரணாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாயத்தமான வறறினுடைய நிவ்ர்த்தியைச்சொனனபோதிலும். அத்தை-ஸ்வப்ரயோஜந நிவர்த்தியை. அதில - கைங்காயததில். ப்ரதமத்தில - கைஙகாயததை உபக்ரமிக்கிறபோது. தான-கைங்காயகர்த்தாவானதான. எபபடியாகவேணும்-யாதர்ஸப்ரதிபததி விசிஷ்டனாகவேணும். உனககும எங்களுககுமாய-உனபரீதிககும் எங்கள்ப்ரீதிக்குமாய.

மூ.—ஸௌந்தர்யம் அந்தராயம்; கீழ்ச்சொன்ன கைங்கர்யமும் அப்படியே. கைஙகாயப்ரார்த்தனைபோலே இப்பதத்தில ப்ரார்த்தனையும் என்றுமுண்டு. "மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றாரிறேறே.

பிள்ளைலோகாசார்யாதிருவடிகளே ஶரணம்.

வ்யா.—இனி, இந்த கைஙகாயத்துக்கு விகநங்களை அருளிச்செயகிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதிவாக்யதவயத்தாலே.)அதாவது-அவனுடைய விக்ரஹஸௌந்தாயமும், சித்தாபஹாரியாய்க் கைசோரப பண்ணுகையாலே கைஙகாயத்துக்கு விக்நம; இந்நமஸ்ஸுககு, கீழேசதுர்த்தியில்சொன்னகைங்கர்யமும அபிமதவிஷய பரிசாயைபோலே ஸ்வரஸத்துககுஉடலாயிருக்கையாலே, அவனுடைய முகமலர்த்தியே ப்ரயோஜநமாக விருக்குமதுககு அதுவும் விகநமென்கை.

இப்படியாகையால் இவ்விரோதிநிவர்த்திப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல நடககும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யபரார்த்தனைபோலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-சதுர்ததியில் சொல்லுகிற கைங்காயப்ரார்ததனை காதாசிதகமன்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லுமாபபோலே, இப்பதத்தில் சொல்லுகிறகைங்கர்யவிரோதிநிவாத்திப்ரார்த்தனையும், இஙகிருக்குங காலத்தோடு, ப்ராப்ய பூமியில்போனகாலததோடுவாசியற எலலாக்காலமும்நடக்ககடவதாயிருக்குமென்கை.

கநதல் கழிந்த வந்நிலத்திலும் ஸ்வபோக்த்ர்த்வோதயமுண்டாமோவென்ன அருளிச்செயகிறார் (மருந்தேநங்கள்போக மகிழ்ச்சிககு என்று நின்றதிறே யென்று.)

அ.—இனி-நமஸ்ஸுககுபாதாநார்ததம்ஸ்வபரயோஜநநிவர்த்தி என்றருளிச்செய்தவநநதரம். கைசோரபபண்ணுகையாலே-கைங்காயததில் கைவாஙகும்படி பண்ணுகையாலே. லக்ஷணயா ஸ்வபரயோஜநபுததியைப பண்ணுகையாலே யென்றபடி. ஸ்வப்ரயோஜநபுததியைப் பணணிககொடுதது அந்த ஸுகவிசேஷததாலே பரவசமாகச் சோருமபடி பண்ணுகையாலே யெனறுமாம்.

இபபடி யாகையாலே-ஸ்வப்ரயோஜநமாகப் பண்ணும் கைங்கர்யமும தர்மமும கைங்கர்யவிரோதியாகையாலே. இபபதத்தில்-நமஃபதத்தில்.

கந்தலஎனறது-ஜீர்ணவஸ்த்ரமாய், அத்தால்-அத்தோடொத்த ப்ரக்ர்தியைச்சொல்லி, கழிந்தவிடத்திலும் எனறு - பரமபதத்திலுமென்கிறது. ஸ்வபோகத்ர்த்வததுககு - "மமாஉயம்போகஃ" என்கிறநினைவுக்கு. அபாரகர்த தேசததிலும் ப்ரகர்தி ஸமபந்த கார்யமான அஜ்ஞாநமுண்டோவென்று கருத்து

வ்யா —அதாவது-உன்னுடைய அநுபவத்தாலேஎங்களுக்குவரும்ஆநந்தத்துக்கு ஸ்வபோக்த்ர்தவபுத்தியைவிளைவித்து, ஸ்வரூபத்தைஅழியாதபடிஸாத்தாகப்பண்ணும பேஷஜமானவனே என்று நித்யஸூரிகள்பேசும் பாசுரமாகச்சொல்லாநின்றதிறே யெனகை.

ஆகையால், அவ்விஷயவைலக்ஷண்யப்ரயுக்தமாய்வரும ஸ்வபோக்த்ர்த்வபுத்தி அங்கும் விளைகையாலே, இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனை என்றுமுண்டு என்னுமிடம விதிதமென்றதாயிற்று. ஆகையிறே, முக்தர்கடு லக்ஷணம் சொல்லுகிறவிடத்திலே (நமஇத்யேவ வாதிநः) (நமஇதயேவவாதிநः) என்றது.

ஆக, புருஷகாரத்தையும், தந்நித்யயோகத்தையும், ததுத்ப்பாவிதமான வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும், அந்தகுணப்ரகாஶகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், குணவிக்ரஹ விஶிஷ்டவஸ்துவினுடைய உபாயத்வத்தையும, அவ்வுபாயஸ்வீகாரத்தையும், தத்பலமான கைங்கர்யத்துக்கு பரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநமென்னுமத்தையும், அவ்வஸ்துவினுடைய ஸர்வஶேஷித்வத்தையும், தத்விஷயகைங்கர்யத்தையும், கைங்கர்யவிரோதி நிவர்த்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அ.—ஸாத்தாகப்பண்ணும் - ஸ்வபோகத்ர்த்வ புத்திவாராமல் பண்ணும். இத்தால்-இவன் சேதநனானவாசியாலே. பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களில் இவனானுக்கும் ஆநந்தமுண்டாம், அது இவனுக்கும் புருஷார்த்தமன்று என்றதாய்த்து. பரமபதத்தில ப்ராக்ர்தமான அஜ்ஞாநம் இல்லையேயாகிலும் விஷயவைலக்ஷண்யாதீநமாய்வரும் அஜ்ஞாநமுண்டென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி.) ஆகையால - நித்யஸூரிகளுக்கும் விரோதி நிவர்த்தி ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கையாலே. இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனை - இப்பதத்தில் சொல்லுகிற விரோதி நிவர்த்தி ப்ரார்த்தனை. ஆகையிறே - பரமபதத்திலும் விரோதி நிவர்த்தி ப்ரார்த்தனை யுண்டாகையாலே ஆக-கீழ்ச்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தாலும். ஆகஇரண்டாமப்ரகரணார்த்தமருளிச்செய்தாராய்த்து.

சுத்தஸத்வம்தொட்டாசார்யாதிருவடிகளேசரணம்.

முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யாநம்
த்வயப்ரகரணம்.
முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முமுக்ஷுப்படி—வ்யாக்யாநம்.

சரமச்லோகப்ரகரணம்.

அவதாரிகை.

மத்யமரஹஸ்யமான த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை யருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் பூர்வ வாக்யத்தில் சொல்லுகிற உபாயவரணம் ஸர்வேஶ்வரன்தானே விதிக்கையாலே தத்பிமதமென்னு மத்தையும், வரணாங்கமான ஸாதநாந்தர பரித்யாகத்தையும், வரணத்தில் ஸாதநத்வபுத்தி ராஹித்யத்தையும் ஶாப்தமாக பூர்வார்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்; உத்தர வாக்யத்தில் சொல்லுகிற கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வபாவியான ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக ஸகலபாப விமோசநத்தையும், உத்தரார்த்தத்தாலே ஶாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும்; த்வயத்துக்கு விவரணமாய், பஞ்சமவேதஸார பூத கீதோபநிஷத்தாத்பர்யமாய், சரம ரஹஸ்யமா யிருந்துள்ள சரமச்லோகத்தினுடைய அர்த்தத்தை ஸம்ஶயவிபர்யயமற அருளிச்செய்கிறார்.

இதினர்த்தங் கேட்கைக்காகவிறே, எம்பெருமானார் பதினெட்டுப்பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர்நம்பிபக்கல் எழுந்தருளிற்று;

இரண்டாம் ப்ரகரணத்துக்கு ஆர்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம் மூன்றாம ப்ரகரணத்துக்கு ஆர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி,கீழ்ப்ரகரணத்துக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார்(மத்யமரஹஸ்யமான வென்று தொடங்கி.)அதில்-அந்தத்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தில சொல்லுகிற உபாயவரணம-"சரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கிற உபாயவரணம். விதிக்கையாலே-"மாமேகம் வ்ரஜ" என்று விதிக்கையாலே. தத்பிமதமென்னு மத்தையும்-ஸர்வேச்வராபிமதமென்னு மத்தையும். வரணாங்கமான-உபாயவரணாங்கமான். ஶாப்தமாக என்றது - ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய ஏகம் என்ற சப்தத: என்றபடி. பூர்வபாவியான ப்ராப்திப்ரதிபந்தகம்-பூர்வக்ஷணத்திலுண்டான பகவதநுபவ ப்ரதிபந்தகம். அற-இவை யிரண்டுமின்றிக்கே.

(இதினர்த்தமித்யாதி) உடையவர் பெரியநம்பி திருமாளிகைக்கெழுந்தருளி தண்டன ஸமர்ப்பித்து ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்தில் ஸேவியாத இழவெல்லாம் தீரும்படி தேவரீர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கப்பெற்றேன், தேவரீர்திருவுள்ளத்திலுண்டான அர்த்தவிசேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதிக்கவேணுமென்று விண்ணப்பம் செய்ய; நம்பியும அப்படியே யாகிறதென்று மந்த்ரரத்நமான த்வயார்த்தத்தைப்ரஸாதித்தருளி,இன்னமும்சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு,அவற்றை ,ஆளவந்தாரபிமாநாந்தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேசென்று கேளுமென் றருளிச்செய்ய;

வ்யா.—நம்பிதாமும் இதின் அர்த்தத்தினுடையகௌரவத்தையும்,

அ.—ராமாநுசனும் அப்படியே திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேசென்றுஸேவித்து ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும், இவருடைய ஆஸ்திகயாதர பரீக்ஷார்த்தமாகப் பதினெட்டாவர்த்தி நடத்தி திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்ததாயிருக்க, இங்கு சரமச்லோக விஷயமாக அருளிச்செய்தது, அப்போதே, அநந்தரம்வாரீர எம்பெருமானாரே! இன்னமொரு சரம ரஹஸ்யார்த்த விசேஷம் சொல்லுவதாகப் பாராநின்றோம, இவ்வளவிலே நீர தாத்பர்யாகாநின்றீர்,உம்முடைய அத்யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர என்ன; எம்பெருமானாரும் தேவரீரருளிச்செய்த அர்த்தத்தின் மேல் ஓரர்த்தமுண்டென்றிருந்தேனாகில் அவிச்வாஸியாவேன், கேளாதிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த வர்த்தம நெஞ்சில் பட்டதில்லை, விரகறியாமல் ச்ரோதவ்யஸாபேக்ஷனாயிராநின்றேனென்றுவிண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும இப்போதுபோய் ஏகாந்தமாய் ஒருவருமே வாருமென்ன; எம்பெருமானாரும் ஒருவருமே வந்து ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமான மேலதளத்திலே படிக்கதவைவிழவிட்டுஎழுந்தருளியிருந்து ஒருவர்க்கும்சொல்லாதபடி திருவடிகளைத் தொடுவித்து சூழரவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஸர்வகுஹ்யதமமான சரமரஹஸ்யார்த்தத்தையும அருளிச்செய்து பகவத் விமுகரான நாஸ்திகர் செவிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோருமென்றுநியமித்தருள, இவரும் அப்படிப்பட்டபேருக்குச் சொல்லக்கடவேனல்லேன, பகவத்ப்ரவணரானகூரத்தாழவானுக்குச்சொல்லாமல நிற்கக்கூடாதுஎன்று விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும், இவர்த்தம் கேட்கைக்கு அதிகாரமுண்டாகில், "సంవత్సరంతదర్ధంవా మాసత్రయమథాపివా। పరీక్ష్యవివిధోపాయైః కృపయానిస్స్పృహోవదేత్" "ஸம்வத்ஸரம்தத்தர்த்தம்வாமாஸத்ரய மதாபிவா, பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயைः க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத" என்கிறபடியே சுச்ரூஷை கொண்டு சொல்லுமென்று நியமித்தருளினார். பதினெட்டு பர்யாயம திருக்கோட்டியூர்நம்பி * நடத்தினது பதினெட்டாமத்யாயத்தில் அர்த்தம ப்ரஸாதிக்கைக்காக வென்றுகருத்து. ஆகையாலே இதினர்த்தங் கேட்கைக்காக விறே எம்பெருமானார் பதினெட்டுப் பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல் எழுந்தருளிற்று என்றருளிச்செய்தது. அர்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும் என்றது - "ఏతద్వైమహోపనిషదందేవానాంగుహ్యమ్" (ஏதத்வைமஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்) என்கிற கௌரவத்தையு மென்றபடி.

வ்யா.—இதுக்கதிகாரி இல்லாமையையும்பார்த்திறே,இவருடைய ஆஸ்திகயாதர பரீக்ஷார்த்தமாகவும பலகால நடந்துதுவளபபண்ணி, சூழரவுகொண்டு மாஸோபவாஸங கொண்டுஅருமைப்படுத்தி அருளிச்செய் தருளிற்று. நிஷ்கர்ஷட ஸதவநிஷ்ட்டனுய, பரமாதமநி ரகதனுய், அபரமாத்மநி வைராகயமுடையனுய்,ப்ரமாண பாதந்த்ரனுய், பகவதவைபவம ஶ்ருதமானுல் இது உபபந்நம் என்னும்படியான விஸ்ரமப பாஹுளயமுடையனுய், ஆஸ்திகாக்ரேஸரனு யிருபபாரொருவனுண்டாகில அவனஇஶ்ஶ்லோகார்த்த ஶ்ரவணுநுஷ்ட்டாநததுக கதிகாரி ஆகையாலே, அதிகாரிதுர்லபத்வததாலும், அர்த்தகௌரவத்தாலும், இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துககொண்டுபோந்தார்கள் எமபெருமானுருககு முன்புள்ளார்; ஸ௦ஸாரிகள் துர்ககதிகண்டு பொறுககமாட்டாதபடி கர்ளைகரைபுரண்டிருககையாலே, அர்ததததின் சீர்மைபாராதே அநர்த்தத்தையேபார்தது வெளியிட்டருளினுர் எமபெருமானுர்.

அப்படி உபதேஶிததுவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே, இவ்வர்த்தத்தை எல்லாரும் அறிநது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும பரமகாளையாலேயிறே, இதுதனனைப் பலப்ரபந்தங்களிலும் ஸஙகரஹவிஸ்தரரூபேண இவரருளிசசெய்தது. மறறுள்ள ப்ரபந்த்தஙகளெல்லாவற்றிலும்போலன்றிககே, ஸ்தரீபாலாகளுககும அதிகரிககலாம்படி தெளிய அருளிச்செய்தது இப்ப்ரபநததத்திலேயிறே.

அ.—அதிகாரியில்லாமையையும்-அதிகாரிகிடையாமையையும். ஆஸ்திகயமாவது - ஶாஸ்தரவிஶ்வாஸம. ஆதரமாவது-அர்த்தம் கேட்கையில் ப்ரேமம. துவளப்பண்ணி- ஆாத்தராமபடி பண்ணி. அதாவது-அர்த்தத்தைககேளாவிடில்தரிககமாட்டாதபடிபண்ணி. சூழரவுகொணடு-பரமாணம்பண்ணிவைத்துககொண்டு. மாஸோபவாஸஙகொண்டு - எமபெருமானுரும், நமபிநியமநததாலே ஆழ்வானை ஸ௦வதஸர சுச்ரூஷாஸமமாக மாஸோபவாஸஙகொண்டு சரமசலோகார்த்தத்தை யருளிச்செயதாராகையாலே அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்தார. அருமைப்படுத்தி - ச்ரமப்படுததி.

நிஷ்கர்ஷட ஸத்வநிஷ்டனுய-சுத்த ஸத்வநிஷ்டனுய். பரமாத்மநி ரகதனுய - பகவத் விஷயததில் ப்ரேமமுடையனுய். அபரமாத்மநி வைராகய முடையனுய-பகவதவயதிரிகதவிஷயத்தில வீதராகனுய். பகவதவைபவம ச்ருதமானுல் – பகவததிசயம ச்ருதமானுல. இது - கீழச்சொனன வதிசயம, உபபநநம - அகடிதகடநாரூபஸாமாத்ய விசேஷத்தை யுடையவனுககு யுக்தமெனறபடி. (ஆஸ்திகாக்ரேஸரனுய்) ஆஸ்திகனுகிறுன் - உளளோடு புறமபோடு வாசியற ஏகரூபனுயிருககுமவன. இச்லோகார்த்த ச்ரவணுநுஷ்டாநத்துக்கு-இச்லோகததினுடைய அர்த்தம் கேட்கைக்கும, ச்லோகாாத்தத்தினபடியே அநுஷ்டிககைக்கும்.

மூ.—கீழே சில உபாயவிஶேஷங்களை உபதேஶிக்க, அவை துஶ்ஶகங்கள் என்றும், ஸ்வரூபவிரோதிகள் என்றும் நினைத்து ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜ்ஜுநனைக்குறித்து அவனுடைய ஶோக நிவர்த்யர்த்தமாக இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை என்னலாம்படியான சரமோபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமஶ்லோகம் என்று இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது.

இதில், பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரிக்ர்த்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்; உத்தரார்த்தத்தாலே உபாயக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்.

வ்யா.—இதில்ப்ரதமத்திலே இந்தஶ்லோகார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தை எல்லாருடைய நெஞ்சிலும்படுத்துகைக்காக இதுதனக்கு சரமஶ்லோகம் என்று திருநாமமாகைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (கீழே சிலஉபாயவிஶேஷங்களை யென்று தொடங்கி.) அதாவது - இந்தஶ்லோகத்துக்கு கீழே - அநேகாத்யாயங்களிலே, கர்மஜ்ஞாநாதிகளான சில உபாயவிஶேஷங்களை ஸ்வப்ராப்தி லக்ஷணமோக்ஷஸாதநமாக விஸ்தரேணவுபதேஶிக்கத் தருளக்கேட்டு, காயக்லேஶரூபமாகையாலும், இந்த்ரியஜயம் அரிதாகையாலும் ஸாவதாநமாகச் சிரகாலம் ஸாதிக்கவேண்டி யிருக்கையாலும், அவை அநுஷ்டிக்க அஶக்யங்கள் என்றும், ஸ்வஶரீரத்வகதநாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பாரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நரூபங்களான இவை, விரோதிகள் என்றும்புத்திபண்ணி, இவற்றால எம்பெருமானைப் பெறவேணும் என்பதொன்றில்லை, இனி இழந்தேபோமித்தனை யாகாதே! என்கிற ஶோகத்தாலே ஆவிஷ்டனான அர்ஜுநனைக் குறித்து, அவனுடைய அந்தஶோகம போகைக்காக ஸூஶகத்வத்தாலும், ஸ்வரூபாநுரூபதையாலும், இனி இதுக்கு மேலில்லை யென்னும்படியான சரமமான உபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமஶ்லோகம் என்று இதுக்குத் திருநாமமாயிருக்கிறது என்கை.

இனி, இஶ்ஶ்லோகத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே யென்று தொடங்கி.)

அ.—கர்மஜ்ஞாநாதிகளான என்கிற விடத்தில, ஆதிஶப்தத்தாலே - அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞாநமும் புருஷோத்தம வித்யையும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்ராப்தி லக்ஷண மோக்ஷ ஸாதநமாக - ஸ்வப்ராப்தி ஸ்வரூப மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநமாக. பாரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு - பாரதந்த்ரமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு. இவற்றால் - ஸ்வரூப விருத்தங்களான இந்த கர்மஜ்ஞாநாதிகளாலே. இவற்றால் என்று தொடங்கி, இழந்தேபோமித்தனையாகாதே என்னுமளவும க்ரந்தத்துக்குக்கருத்து - க்ர்தமென்று பெரை யுடைத்தான கர்மத்தால் அக்ர்தனான ஆத்மாவித்தியான் என்றபடி.

மூ.—அதிகாரிக்கு க்ர்த்யமாவது உபாயபரிக்ரஹம். அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான்.

ராகப்ராப்தமான உபாயந்தானே வைதமானால் கடுகபரிகர ஹிகைககு உடலாயிருககுமிறே.

வ்யா.—அதாவது - அர்த்தத்வயாதமகமான இந்தஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தாலே - இவ்வுபாயத்துககு அதிகாரியானவன் செய்யுமம்ஶத்தை யருளிசசெய்கிறான்; உததரார்ததததாலே - உபாயபூதனான தான் இவனுக்குச்செய்யு மம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறானென்கை.

அதிகாரி க்ர்த்யமாவதேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதிகாரிக்கு க்ர்த்யமாவது உபாயபரிகாஹமென்று.) அதாவது - அதிகாரியானவனுககுஇங்குச்செய்யத்தக்க இவ்வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கையென்கை.

ஆனால் அவ்வளவை விதியாதே உபாயாந்தர பரித்யாகஞ் சொல்லுவானெனனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்தை ஸாஙகமாக விதிக்கிறானென்று.) அதாவது - அந்த உபாயஸ்வீகாரத்தை உபாயாந்தர பரித்யாகமாகிற அங்கததோடே கூட விதிக்கிறானென்கை. (ప్రక్షాళ్యపాదావాచామేత్ స్నాత్వావిధివదర్చయేత్। స్థిత్వాద్వారం భానవే దద్యాత్ ధ్యాత్వాదేవం జపేన్మనుమ్)(ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வா விதிவதர்ச்சயேத்।ஸ்தித்வார்க்க்யம் பாநவேதத்யாத் த்யாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்) என்று - ஆசமநாதிகளுக்கு அஙகமாகச்சொன்ன பாதப்ரக்ஷாளநாதிகளையொழிய அவை அநுஷ்ட்டிகக வொண்ணாதாப்போலே, இங்கும் ல்யப்பந்தபதத்தாலே அங்கமாகசசொல்லுகிற உபாயாந்தரத்யாகத்தையொழிய ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நமென்னுமிடம ஸித்தமிறே. ஆகையால் (సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య-స్థితశ్చేత్) (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யஸ்த்திதஶ்சேத்) என்று, துஷ்கரத்வ புத்தியாலே ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான உபாயாந்தரபரிதயாகத்தை அநுவதித்து, ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தை விதிககிறது, என்கிறஅநுவாதபக்ஷம் அயுக்தம் என்றதாயிற்று.

ஆனால், ஸுஶகத்வாதிகளாலே ராகப்ராப்தமான இதுக்கு விதிதான வேணுமோவென்ன அருளிசசெய்கிறார் (ராகப்ராப்தமான வென்றுதொடஙகி.)

அ.—(அநுவதித்து)அநுவாதமாவது-ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபநம். ஸுஶகத்வாதிகளான என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தததாலே-ஸ்வரூபாநுரூபதையைச் சொல்லுகிறது. ராகப்ராப்தமான விதுக்கு-அநுராக ப்ராபதமான இந்த ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்துககு.

மூ.—இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதம் (ஸர்வதர்மாந்) எல்லா தர்மங்களையும. தாமமாவது - பலஸாதநமாயிருக்குமது. இங்குச சொல்லுகிற தாமஶப்தம் தாஷ்டபலஸாதநஙகளைச் சொல்லுகை யன்றிககே, மோக்ஷபலஸாதநஙகளைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—அதாவது - போகபுதையாலே ராகப்ராப்தமான க்ஷீரத்தை பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாகக் கொடுககச்சொல்லி விதித்தால் ஶ்ரீகரமாககைககொள்ளுகைக்கு உடலாமாப்போலே; உபாயாந்தரஙகளில் காட்டில் இதுககுண்டான வைலக்ஷண்யத் தாலே, சேதநனுடைய ராகதஃ ப்ராப்தமாயிருந்துள்ள உபாயந் தானே இததை ஸ்வீகரியெனனும் விதி ப்ரயுகதமுமானல் ஶ்ரீகரமாக ஸ்வீகரிக்கைக்குடலா யிருககுமிறே யென்கை.

இனி, இதுககு ப்ரதிபதம், அர்ததமருளிச்செய்வதாக பூர் வார்த்தபதஸங்க்யையை யருளிச்செயகிறுர் (இதில பூர்வார்த்தம் ஆறுபதமெனறு.) அதில் ப்ரதமபததததை உபாதாநம்பண்ணுகிறுா (ஸர்வதர்மாந்என்று.) அதுககு அர்த்தமருளிசசெய்கிறுர் (எல்லா தர்மங்களையும எனறு.) இதுதான தர்மமும பஹுவசநமும ஸர்வ ஶப்தமுமாய், த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கையாலே, மூனறுக்கும் அாததமருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் தாமலக்ஷணத்தை அருளிச் செயகிறுர் (தர்மமாமது பலஸாதநமாயிருககுமது என்று.) தர்ம ஶப்தம் த்ருஷ்டபலஸாதநததிலும் வ்யாப்தமாகையாலே அத்தை வ்யாவர்த்திககிறுர் (இஙகுச் சொல்லுகிற தாமஶப்த மென்று தொடஙகி.) அதாவது - பூாவோபாயஙகள்தன்னை உபதேசிககிற போதே த்ருஷ்ட பலஸாதநங்கள வ்யாவர்த்தஙக ளாகையாலும, மோக்ஷோபாயங்களை உபதேசித்து வருகிற ப்ரகரண மாகையா லும் இவ்விடத்தில் சொலலுகிற தாமஶப்தம புத்ரபஶ்வந்நாத் யைஹிகமாயும், ஸ்வர்ககாத்யாமுஷ்மிகமாயு மிருநதுளள தாஷ்ட பலங்களுக்கு ஸாதநஙகளானவறறைச் சொலலுஸக யனறிககே பகவதப்ராப்திரூபமான மோக்ஷபலததுககு ஸாதநமாயுள்ளவற் றைச் சொலலுகிறது எனகை.

அ.—விதிததால—வைதயசாஸ்த்ரம விதிததால். வைலக்ஷண்யத் தால-ஸுஶகத்வ, ஸ்வரூபாநுரூபதவ, பலபாததவரூப வைலக்ஷ ண்யததால.

பூர்வார்த்தம ஆறுபதம என்றததால்-உத்தரார்த்தம ஆறு பதம் என்னும்பக்ஷம் நிரஸ்தம;-திருமந்த்ரம் மூன்றுபதமாயும் அதுக்கு விவரணமான த்வயம் ஆறுபதமாயும், அதுககு விவரண மான சரமஶ்லோகம் பன்னிரண்டு பதமாயும இருககவேண்டுகை யாலே.

வ்யாப்தமாகையாலே - வர்த்திக்கையாலே. அதாவது - ப்ரதி பாதிக்கை. வ்யாவர்த்தங்களாகையாலும-கழியுண்கையாலும்.

மூ — அவை தான ஶ்ருதி ஸ்ம்ர்தி விஹிதங்களாய்ப் பலவாயிருக்கையாலே பஹுவசநப்ரயோகம பண்ணுகிறது. அவையாவன; - காமஜ்ஞாநபக்தியோகங்களும்,

வயா.—இனிமேல பஹுவசநார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவைதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - அந்த மோக்ஷபலஸாதநங்கள்தான உபபாமஹ்யோப ப்ர்மஹணங்களா யிருந்துள்ள ஶ்ருதிஸ்மர்திகளாலே விஹிதங்களாயக்கொண்டு அநேகங்களாயிருக்கையாலே (தர்மாந்) என்று - பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகிறது என்கை.

அப்படியிருந்துள்ளவை தாமெனவையென்ன அருளிச்செய்கிறார (அவையாவனவென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட அவையாவன; - (కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః) (காமணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:) (తస్మాదసక్తస్సతతం కార్యం కర్మసమాచర) (தஸ்மாதஸக்தஸ்ஸததம்கார்யம்கர்மஸமாசர) என்று - ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாக உக்தமான காமயோகமும, (సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే) (ஸாவம்கர்மாகிலம்பார்த்த ஜ்ஞாநேபரிஸபாப்யதே) (నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే) (நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ர்ஶம் பவித்ரமிஹவித்யதே) (జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా) (ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸாவகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேததா) என்று சொல்லப்பட்ட கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநயோகமும்,

அ.—[గీ-3-౨౦] (కర్మణైవహి సంసిద్ధి మాస్థితా జనకాదయః। లోకసఙ్గ్రహమేవాపి సమ్పశ్యన్కర్తుమర్హసి) (கர்ணா - காமணைதி) ஜநகாதிகளான ராஜரிஷிகள் காமயோகத்தாலேயே மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள்; ஆகையால், ஸங்க்ரஹிதனுக்க கொண்டு யாவதாத்ம ப்ராப்தி அவச்யம கர்த்தவ்யமான காமத்தைஆசரி. ஸங்க்ரஹிதனைய - தாத்ர்ச ப்ரதிபத்தி ரஹிதனைய.

[గీ - ౪ - ౩౩] (సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే) (ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே.) (సర్వమ్ - ஸாவமிதி) ஸர்வம் - ஸாவப்ரகாரமித்யாத்த: ; ஸர்வப்ரகாரமான - ஸமஸ்தமான கர்மமும ஜ்ஞாநயோகத்திலே பரிஸமாப்தமாம்.

[గీ - ౪ - ౩౮] (నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే) (நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ர்ஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே) யாதொரு காரணத்தாலே இந்த ஜகத்திலே ஜ்ஞாநயோகத்தோடே ஸமாநமான சுத்திகரமான வஸ்து கிடையாது.

[గీ - ౪ - ౩౭] (యథైధాంసి సమిద్ధోగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేర్జున। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా) (யதைதாம்ஸி ஸமித்தோக்நிர்ப்பஸ்மஸாத குருதேர்ஜுந - ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸாவகாமாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா.) (యథైధాంసీతి - யதைதாம்ஸீதி) வாராய் அர்ஜுநனே! எந்த ப்ரகாரம் நன்றாக ப்ரஜ்வலியாநிற்கிற அக்நியானது இந்தநங்களை பஸ்பமாகப பண்ணுகிறதோ, அந்தப்ரகாரம ஜ்ஞாநாக்நியானது ப்ராப்தி பரதிபந்தகமான ஸர்வகர்மங்களையும பஸ்மமாகப் பண்ணாநிற்கிறது.

மூ.—அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம், புருஷோத்தமவித்யை, தேஶவாஸம்,

வ்யா.—(భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః) (பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்யஃ) (మన్మనాభవమద్భక్తః) (மந்மநாபவமத்பக்தஃ) இத்யாதிகளாலே சொலலப்பட்டகாமஜ்ஞாநஸஹக்ருதமானபகதியோகமும் ஆகிற இவையும, (జన్మకర్మచమేదివ్యంమేవంయోవేత్తితత్త్వతః। త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతిమామేతిసోర్జున) (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம் ஏவம்யோவேத்திதத்த்வதஃ, த்யக்த்வா தேஹம்புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதிஸோர்ஜுந) என்று - விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொலலப்பட்ட அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம்,

(ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత) (ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத) என்று - அபிமதபல லாபத்தாலே க்ருதக்ருத்ய னுக்குமென்கிற புருஷோத்தமவித்யை,

---

அ.—[௧௧-௫௪] (భక్త్యాత్వనన్యయాశక్య అహమేవంవిధోర్జున। జ్ఞాతుంద్రష్టుంచతత్త్వేన ప్రవేష్టుంచపరంతప) (பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம் விதோர்ஜுந - ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டும்சதத்த்வேநப்ரவேஷ்டும்சபரம்தப) (భక్త్యా-பக்த்யேதி) வாராய் பரம்தபனுன ஆர்ஜுநனே! யதார்த்தமாக இப்படிப்பட்ட அநந்யையான பக்தியாலே அறியவும் காணவும் ப்ராபிக்கவும் ச்க்யன், நான் இப்படிப்பட்டவன் என்றுன்.

[௯-௩-௩௪] (మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు। మామేవైష్యసియుక్త్వైవ మాత్మానంమత్పరాయణః॥ (மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு - மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவ மாத்மாநம்மத்பராயணஃ.) (మన్మనాభవ - மந்மநாபவேதி) மத்பக்தனுய்க்கொண்டு என் பக்கல்மநஸ்ஸாய் த்யாநம்பண்ணி என்னை ஆராதி, என்னை நமஸ்கரி; இப்படி யோகத்தைப்பண்ணி என்னைப்பற்றின நீ என்னையே ப்ராபியாநிற்புதி. (జన్మకర్మచ - ஜந்மகர்ம சேதயாதி) வாராய் அர்ஜுநனே! என்னுடைய ஜந்மத்தையும் கர்மத்தையும இப்படி திவ்யமாக உள்ளபடியே யறிகிறுன யாவனொருவன், தேஹத்தைவிட்டு பின்னையொரு ஜந்மத்திலே புகான்; என்னையேப்ராபியாநிற்கும்.

[௧௫ - ௨௦] ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత॥ (இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ர மிதமுக்தம் மயாநக - ஏதத்புத்தவாபுத்திமாந்ஸ்யாதக்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத.)

(ఏతద్బుద్ధ్వా - ஏதத் புத்த்வேதி) இப்படி குஹ்யதமமான இந்த சாஸ்த்ரமானது என்னுலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது, அது அறிந்தால் பார்த்தனே! புத்திமானுமாய் க்ருதக்ருத்யனுமாம.

மூ —திருநாமஸங்கீர்த்தநம், திருவிளக்கெரிக்கை, திருமாலை யெடுக்கை தொடக்கமான உபாயபுத்தயா செய்யுமவையும், ஸர்வ ஶப்தத்தாலே - அவ்வோஸாதந விசேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில் அவற்றுக்குயோக்யதாபாதகங்களான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(దేశోయంసర్వకామధుక్)(தேஶோயம்ஸர்வகாமதுக்) என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகச்சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், (సర్వపాపవిశుద్ధాత్మాయాతిబ్రహ్మసనాతనమ్) (ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்ம ஸநாதநம்) என்று-ஸர்வபாப விமோசந பூர்வகமான பகவத்ப்ராப்தியை பலமாகசசொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநம், (ఘృతేనవాథ తైలేన దీపంయోజ్వాలయేన్నరః। విష్ణవేవిధివద్భక్త్యా తస్యపుణ్యఫలంశృణు॥ విహాయ సకలంపాపం సహస్రాదిత్యసన్నిభః। జ్యోతిష్మతావిమానేన విష్ణులోకేమహీయతే) (க்ர்தேநவாததைலேந தீபம்யோஜ்வாலயேந்நரஃ, விஷ்ணவேவிதிவத்பகத்யா தஸ்யபுண்யபலம்ச்ருணு விஹாயஸகலம்பாபம் ஸஹஸ்ராதித்யஸந்நிபஃ। ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே) என்று - பாபநிவர்த்திபூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்படுகிற திருவிளக் கெரிக்கை, அப்படி விரோதிநிவர்த்தி பூர்வகபகவத் ப்ராப்தி ஸாதநமாகச்சொல்லப்படும் திருமாலையெடுக்கை முதலாக ஸாதந புத்த்யாசெயயப்படுமவையும் என்கை.

இனி, ஸர்வஶப்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வஶப்தத்தாலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்தாலே பஹுவசநோக்தமான அவ்வோஸாதநவிசேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில், (సన్ధ్యాహీనోశుచిర్నిత్య మనర్హస్సర్వకర్మసు) (ஸந்த்யாஹீநோஶுசிர்நித்யமநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு) எனகிறபடியே அயோக்யனாகாமல் தனனை அநுஷ்டிககையாலே அவற்றுக்கு யோகயன் ஆகையை உண்டாக்கிக் கொடுககும்

அ.—[బా-అను - ౧౪౯-౧౩౧] (స్తువన్నామసహస్రేణ నిత్యంభక్తిసమన్వితః। వాసుదేవాశ్రయోమర్త్యోవాసుదేవపరాయణః॥ సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా యాతిబ్రహ్మసనాతనమ్) (స్తువన్నామ-ஸ்துவந்நாமேதி) எப்போதும எழுநதிருந்து நாமஸஹஸ்ரத்தாலே ஸ்தோதரமபண்ணுகிற புருஷனானவன் வாஸுதேவனை ஆசரயிதது, வாஸுதேவபராயணனாய் ஸர்வபாபங்களையும் விட்டு பரிசுததமான ஸ்வரூபத்தையுடையனாய்க கொண்டு ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபியாநிற்கும். முதலாக-தூபாதிகளைச் சொல்லுகிறது. ஸாதநபுத்த்யா செய்யப்படுமவை எனகையாலே-கைங்கர்யபுத்த்யாபண்ணப்படுமவற்றை வ்யாவர்த்திக்கிறது.

மூ.—ஆக, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி சோதிதங்களாய், நித்யநைமித்திகாதிரூபங்களான கர்மயோகாத்யுபாயங்கள் என்றபடி. இவற்றை தர்மம் என்கிறது ப்ரமித்த அர்ஜுநனகருத்தாலே

வ்யா.—ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளான நித்ய கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது என்கை.

உக்தத்தை நிகமிக்கிறார் (ஆக என்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஆக, கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் (చోదనాలక్షణోర్థో ధర్మః) (சோதநா லக்ஷணோர்த்தோ தர்ம:) என்று - சோதனையாகிற விதிவாக்யத்தை ப்ரமாணமாக வுடைத்தான அர்த்தம் தர்மம என்கையாலே, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாகிற ப்ரமாணங்களாலே விதிக்கப்பட்டுள்ளவையாய், நித்யநைமித்திகம் முதலானவற்றை வடிவாக வுடைத்தான கர்மயோகம் தொடக்கமான உபாயங்களை யென்றபடியென்கை.

ஸ்வரூப விருத்தத்வாத் அதர்மமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றை தர்மம என்கிறத்துக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றையென்றுதொடங்கி) அதாவது - பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்யமாகிற உத்தேஶ்யத்துக்கு விரோதியா யிருக்கையாலே, அதர்மஶப்தவாச்யங்களாக ப்ராப்தங்களாயிருக்கிற இவற்றை தர்மமென்று சொல்லுகிறது, ஸ்வதர்மமானயுத்தத்தை அதர்மம் என்றும, இவற்றை தர்மம் என்றும ப்ரமித்த அர்ஜுந னுடைய நினைவாலேயித்தனையென்கை. ஆக, ப்ரதமபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அ.—பஞ்சமஹாயஜ்ஞம-ப்ரஹ்மயஜ்ஞம, தேவயஜ்ஞம, பிதாயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம, மநுஷ்யயஜ்ஞம். ஆதிசப்தத்தாலே-தாசாதி தர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறது. நித்யகர்மங்களென்கிறது-நித்யமாகப்பண்ணப்படும கர்மங்களாகையாலே.

நைமித்திகமென்கிறது - உபராகாதிகளை. உபராகம - கரஹணம். முதலானவற்றை - காம்யகர்மங்களைச் சொலலுகிறது. இத்தால நித்யகர்மங்களைச்சொலலுகிறது எனகிறவிடத்தில், நித்யகர்மங்கள் என்று-நைமித்திககர்மங்களையும காம்யகர்மங்களையும சொல்லுகிறதென்று கொள்ளவேணும. வடிவாகவுடைத்தான-ஸ்வரூபமாகவுடைத்தான.

ஸ்வரூப விருத்தத்வாத் - பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்யஸ்வரூப விருத்தத்வாத். உத்தேச்யத்துக்கு-புருஷார்த்தத்துக்கென்னுதல்; அபிமதத்துக்கென்னுதல. தர்மமென்று சொல்லுகிறது - "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్",, " யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" எனகிறபடியே ஸாமாந்ய விசேஷஜ்ஞாநவானனகர்ஷ்ணன் தர்மமென்றுசொல லுகிறது. இத்தனையென்கை - சொல்லுகிறானித்தனையென்கை.

மூ.—(பரித்யஜ்ய.) த்யாகமாவது - உக்தோபாயங்களை அநுஸந்தித்து, ஶங்கதிகையிலே, ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும், விபரீததிஶாகமநம பண்ணுவாரைப் போலேயும், அநுபாயங்களிலே உபாயபுத்தி பண்ணினோம என்கிற புத்திவிஶேஷத்தோடே த்யஜிக்கை (பரி) என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே பாதகாதிகளை விடுமாபபோலே, ருசிவாஸனைகளோடும், லஜ்ஜையோடுங்கூட மறுவலிடாதபடிவிடவேணும் என்கிறது.

வயா.—அநந்தரம, தவிதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (பரிதயஜ்ய என்று.) இதுவும தயாகமும, ல்யபபும, உபஸர்க்கமுமாய், த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கையாலே, அதில் த்யாகவேஷத்தை முநதுற அருளிசசெயகிறார் (த்யாகமாவது என்று தொடஙகி.) அதாவது - இவ்விடத்தில் சொல்லுகிற த்யாகமாவது கேவலம் விடுகை யன்று, கீழச் சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின் படியை அநுஸந்தித்து ரஜதமல்லாத ஶுக்தியிலே ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைபபோலேயும் ஸ்வகார்யஸித்திககுடலான ஒருதிககிலே போககபோலி, தத்விபரீதமான திககை அதுவாக நினைத்துப் போவாரைப்போலேயும், பகவத்ப்ராப்த் யுபாயாபேக்ஷான நாம, உபாய மல்லாதவற்றிலே உபாயபுத்தி பணணினோமஎன்கிற புத்திவிஶேஷததோடேவிடுகை என்றபடி.

இனி, உபஸர்க்கார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரி என்கிற என்றுதொடஙகி.) அதாவது- (పరిసాకల్యే) (பரிஸாகலயே) எனறு, ஸாகல்யபரமாகக்கொள்ளுமளவில், அது ஸாவஶப்தத்திலே உக்தமாகையாலே அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே, மிகுதிககுவாசகமான

அ.—உபாதாநம்பண்ணுகிறா—எடுக்கிறாரென்றபடி. அதில்—த்ரிப்ரகாரததிலே. கேவலம் விடுகையனறென்றது - ஸ்வரூபேண விடுகையனறென்றபடி; வெறுமனே விடுகையன றெனனவுமாம். இததால்-தாமஸ ராஜஸத்யாகவ்யாவ்ருத்தி சொன்னபடி. * உபாயஙகளின்படியை யநுஸந்திதது - உபாயஙகளினுடைய ஸ்வரூபத்தை நனறாக விசாரித்து.

உபஸாககார்த்தத்தை - "பரி" என்கிற உபஸர்ககார்த்தத்தை. அதுஸாவசப்தத்திலே உக்தமாகையாலே எனறத்தாலே, ஸாவசபத்தம்—ஸநதயாவந்தநாதி யோக்யதாபாதக காமவாசியாயிருககையன்றிககேஸாகலயவாசியாயிருக்குமென்னுமதுவும் கீழேஸித்தம். மிகுதிககுவாசகமான - "அவ்யயாநா மநேகாத்ததவாத" என்கிறந்யாயத்தாலே, "பரிசேஷே" என்று - சேஷத்துககு வாசகமானவென்றபடி.

மூ.—ல்யப்பாலே, "ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத" என்னுமாப்போலே, உபாயாந்தரங்களைவிட்டே பற்றவேணும் என்கிறது. "சசால சாபஞ்சமுமோசவீரஃ" என்கிறபடியே, இவை அநுபாயங்களான மாத்ரமன்றிககே கால்கட்டுஎன்கிறது.

வ்யா.—பரியென்கிற இநதவுபஸர்க்கத்தாலே * (బ్రహ్మహత్యాసురాపానం స్తేయంగుర్వఙ్గనాగమః) (ப்ரஹ்மஹத்யாஸுராபாநம் ஸ்தேயம்குர்வஙகநாகமஃ) என்கிற பாதகங்கள முதலானவற்றை விடுமளவில், அவற்றில் புநரந்வயத்துககு உறுபபான ருசிவாஸனைகளோடேகூட நாம் இத்தைச்செய்வதே! எனகிற லஜ்ஜா ஸஹிதனுய்க கொண்டு விடுமாப்போலே, (అధపాతకభీతస్త్వమ్) (அதபாதகபீதஸ்த்வம்)என்று-தர்மதேவதைபாதகமாகச்சொன்னஉபாயாந்தரங்களை விடுமளவில், புத்திபூர்வகமாக அவற்றிலே ப்ரவாத்திகைக்கு உறுப்பான ருசியும், அபுத்திபூர்வகமாக மூளுகைககு உறுப்பான வாஸனையும் ஆகிற அவற்றோடேகூட பகவதேகஸாதநதைக வேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்தவிருத்த மானவற்றை நாம்செய்வதே! என்கிற லஜ்ஜாஸஹிதனுய்க்கொண்டு, மீளவும் அவற்றில் அந்வயம் வாராதபடி விடவேணும் எனறு, சொல்லுகிறது என்கை.

இனி, ல்யபர்த்தத்தைஅருளிச்செய்கிறார்(லயப்பாலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது - (த்யஜ்ய) என்கிற ல்யப்பாலே, (భుక్త్వా చాన్ద్రాయణంచరేత్) (புக்த்வாசாந்த்ராயணம்சரேத்) என்னுமாப்போலன்றிககே,(స్నాత్వాభుఞ్జీత)(ஸ்நாதவாபுஞ்ஜீத)எனகிறவிதி, புஜிக்குமளவில் ஸ்நாநமபண்ணியே புஜிககவேணும் எனகிற நியமத்தைச் சொல்லுமாப்போலே, ஸித்தோபாயத்தை பரிகரஹிககுமளவில் த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை த்யஜித்தே பரிகரஹிக்கவேணும் என்கிற நியமத்தைச சொல்லுகிறது என்கை.

இப்படிவிட்டேபற்றவேணும் என்கிற இதின் கருததையருளிச்செயகிறார் (చచాల - சசால எனறுதொடஙகி.) அதாவது -(యోవజ్రపాతాశనిసన్నిపాతాన్నచుక్షుభేనాపిచచాలరాజా । సరామబాణాభిహతోభృశార్త శ్చచాలచాపఞ్చముమోచవీరః) (யோவஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந்நசுக்ஷுபேநாபிசசாலராஜா । ஸராமபாணுபிஹதோப்ர்ஶாத்த ஶ்சசால சாபம்சமுமோசவீரஃ) என்கிற ஶ்லோகத்தில், ராவணன் ராமஶரங்களாலே மிகவும் ஈடுபட்டு, நிலைகலங்கி, போகபபார்ததவளவிலும் கையில் வில்லிருக்கு மளவும் பெருமாள போகவொட்டாமையாலே பின்பு பொகட்டவில்லு, கையில் இருந்தபோது,

---

அ.—தயாஜ்யமான உபாயாந்தரஙகளை-பகவதேகபரதநத்ரமான ஸ்வரூபத்துககு விரோதிகளாகையாலே த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை. நியமததைச்சொல்லுகிறது - நியமத்தைவிதிககிறது. பொகட்டவில்லு-ஒடிந்தவில்லே.

மூ.—சக்ரவர்த்தியைப்போலே இழக்கைக்குறுப்பு. ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டென்று சொல்லுகையாலே சிலர் அதாமங்கள் புகுரும் என்றார்கள்;

வயா.—பரதிபக்ஷஜயததுககு ஸாதநமாகாத மாத்ரமனறிககே, (గచ్ఛానుజానామి)(கச்சாநுஜாநாமி)என்று-பின்புபண்ணின அநுமதி, பெருமாள் அப்போது பண்ணக்காணுமையாலே, போகவொண்ணுதபடி கால்கட்டினமையைச் சொல்லுகிறபடியே, உபாயாந்தரஙகளான இவறறிலே, ாஷதந்வயஙகிடககிலும இவை பேற்றுக்கு ஸாதநமாகாத மாத்ரமனறிக்கே, பேற்றுக்கு ப்ரதிபந்தகமாயத் தலைக்கட்டுமெனறபடி.

இன்னமும, இவற்றில் அந்வயம் இழவுக்குடலாம் என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்ததியைப்போலே இழககைககுறுப்பு என்று) அதாவது - முன்பேவராப்ரதாநத்தைப் பண்ணிவைத்து இப்போதாக மறுககவொண்ணுது என்று, ஆபாஸமான ஸத்யதர்மத்தைப்பற்றிநின்று, (రామోవిగ్రహవాన్ ధర్మః) (ராமோவிக்ரஹவான் தர்மஃ) எனகிற பெருமாளோடேகூடி வாழவிருந்த பேற்றையிழநத சக்ரவர்த்தியைப்போலே, ஆபாஸமான உபாயாந்தரங்களிலே அந்வயித்து நிற்கையாகிறது, (కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్) (க்ர்ஷ்ணஂதர்மஂஸநாதநம்) எனறு - ஸநாதநதர்மமான பகவத் விஷயத்தோடேகூடி வாழுகையாகிற பேற்றை இழக்கைக்கு உறுப்பாய்விடுமெனகை.

இனி, இஙகுச்சொன்ன ஸர்வதர்ம பரித்யாகத்தின் கருத்தறியாதார் சொல்லும் தூஷணத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காக, தத்பக்ஷததை உத்க்ஷேபிக்கிறார் (ஸர்வதர்மங்களையுமென்று தொடங்கி.)

அ.—ப்ரதிபந்தகமாய்த் தலைக்கட்டும் - உபாயாந்தரங களினுடையவும் அபாயஙகளினுடையவும் ஸஂயோகத்தில் இவ்வதிகாரியினுடைய ப்ரபத்திநிஷ்டைகொலையும்.

ஆபாஸமான-அபகர்ஷமான. ஸத்யதர்மத்தைப்பற்றி நின்று-ஸத்யரூபதர்மத்தைப பற்றிநின்று

ஸர்வதர்மபரிதயாகத்தின் கருத்தறியாதார் - ஸர்வதர்மபரித்யாகத்தினுடைய ஹேதுவை அறியாதார். த்யாகத்துககு ஹேது வேதென்னில்; ஸ்வரூபவிரோதித்வமும் ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷயமும். இபபோது, தர்மசப்த விசேஷணமான ஸர்வசப்தத்துக்கு ஸாகல்யவாசித்வம்அர்த்தமாகக்கொள்ளவேணும். தத்பக்ஷத்தை-த்யாகத்தின் கருத்தறியாதார் தூஷிகரும்பக்ஷத்தை. உத்க்ஷேபிக்கிறார்-எடுககிறார்.

மூ.—அது கூடாது, அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே. தன்னுடையே சொல்லிற்றாகாதோவென்னில்; ஆகாது, தர்மசப்தம் அதர்மநிவர்த்தியைக்காட்டாமையாலே.

வ்யா.—அதாவது-த்யாஜ்யமான தர்மந்தான், (ஐடசுரூ, ஐடஂ ஊாடிூ:) (இதம்குரு, இதம்மாகார்ஷீ:) என்று, விதிநிஷேதாத்மகமாயிருக்கையாலே, ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்று சொல்லுகையாலே, விஹிதாநுஷ்டாநத்தோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் ஒக்கத் தள்ளுண்ணுமளவில், அடைத்தகதவைத் திறந்தால் நிஹீந பதார்த்தங்கள் புகுருமாப்போலே, அதர்மங்களான நிஷித்த ப்ரவர்த்திகள் புகுரும் என்று சிலர்சொன்னார்கள் என்கை.

அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (அது கூடாது, அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே யென்று.) அதாவது - ஸர்வ தர்மங்களையும் விடச்சொன்ன இத்தால் அதர்மங்கள் புகுரும் என்கிற விதி ஸம்பவியாது; தர்மங்களை விடச்சொன்ன மாத்ர மொழிய, அதர்மங்களைச்செய்யென்று சொல்லாமையாலேஎன்கை.

அதர்மநிவர்த்தியும் தர்மசப்தவாச்யமாகையாலே, அத்தை விடச்சொன்னால், அதர்மத்தைச் செய்யென்னுமிடம் அர்த்தாதுக்தமாகாதோ என்கிற ப்ரதிவாத்யுக்தியை அநுவதிக்கிறார் (தன்னுடையே சொல்லிற்றாகாதோ வென்னில் என்று.) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாது, தர்மசப்தம் அதர்மநிவர்த்தியைக் காட்டாமையாலே யென்று.) அதாவது - தர்மங்களைவிடச் சொன்ன இத்தால், அதர்மங்களைச் செய்யென்னுமிடம் தன்னுடையே சொல்லிற்றாகாது, தர்மசப்தம், அதர்ம நிவ்ருத்யாத்யங்க ஸஹிதமாய் ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள விஹிதாநுஷ்டாநத்தைக் காட்டுமதொழிய, ஸாமாந்யேந அதர்மநிவர்த்தி மாத்ரத்தைக் காட்டாமையாலே யென்கை.

அ.—நிஹீநபதார்த்தங்கள்-ஶ்வாந காத்தபங்கள். தர்மங்களை விடச்சொன்னமாத்ரமொழிய - "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று தர்மங்களைவிடச் சொன்னமாத்ரத்தை விட்டு. இவ்விடத்தில், மாத்ரசப்தத்தாலே - அதர்மநிவர்த்தி சாப்தமன்றென்றபடி. அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே - அதர்மங்களைப் பண்ணென்று சாப்தமாகச் சொல்லாமையாலே அதர்மநிவர்த்தியும் தர்மசப்தவாச்ய மாகையாலே - அதர்மநிவர்த்யங்க ஸஹிதமான விஹிதாநுஷ்டாநம் தர்மசப்தவாச்யமாகையாலே. அத்தை விடச்சொன்னால் - அதர்ம நிவர்த்தியை விடச்சொன்னால்,

மூ.—காட்டினாலும், அத்தையொழிந்தவற்றைச் சொல்லிற்று மித்தனை. தன்னையும், ஈஸ்வரனையும், பலத்தையும் பார்த்தால் அவை புகுரவழியில்லை. (மாம) ஸர்வரக்ஷகனாய், உனக்குக்கையாளாய், உன்னிசைவுபார்த்து, உன்தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொண்டு, உனக்குப்புகலாய், நீர் சுடுமாப்போலே சேர்ப்பாரோ பிரிக்குமபோதும் விடமாட்டாதே ரக்ஷிக்கிற என்னை.

வ்யா.—அதர்மநிவர்த்திக்கு தர்மஸப்தவாச்யத்வம்முக்யமாக வில்லையேயாகிலும, ஸாவஸப்த ஸாஹித்யத்தாலே தர்மஸப்தம், விஸேஷண பூதமான இதுதன்னையுங்காட்டாதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (காட்டினாலுமென்று தொடங்கி.) அதாவது - அப்படி காட்டிற்றாகிலும், அது இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமல்லாமையாலே, அத்தையொழிந்த வ்ஹிதாநுஷ்டாநரூபதர்மங்களானவற்றைச் சொல்லிற்று மித்தனை யென்கை.

இங்ஙன் ஒதுக்குகிறது என்கொண்டென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தன்னையுமென்று தொடங்கி) அதாவது - அதர்மாநுஷ்டாநம் ஸேஷிக்கு அநிஷ்டமாகையாலே, அவனுக்கு அதிஸயகரனுமதொழிய அநிஷ்டகரனுகை சேராதபடியான ஸ்வரூபத்தையுடைய தன்னைப்பார்த்தாலும ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹதையாலே, இத்தலையில ஸ்வயத்நநிவர்த்தியொழிய ப்ரவர்த்தயம்ஸத்தில் ஒன்றையும்பொறாத உபாய பூதனான ஈஸ்வரனைப் பார்த்தாலும் இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திக்கு பலம அவனுடைய ப்ரீதியாகையாலே தாத்பர்யமான பலத்தைப்பார்த்தாலும் இம்மூன்றுக்கும் விருத்தங்களான அவைபுகுரவழி யில்லையென்கை. ஆகையால் தர்மஸப்தம அதர்மநிவர்த்தியைக்காட்டிற்றாகிலும், அத்தைஒழிந்தவற்றைச் சொல்லிற்றாகக் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆக, த்விதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்ததாராயிற்று.

அநந்தரம, த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம பண்ணுகிறார் (மாம் என்று) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகனென்று தொடங்கி.) அதாவது - நம்முடைய ரக்ஷணம இவன் பண்ணுமோ பண்ணானோ என்று ஸம்ஸயிக்கவேண்டாதபடி ஸர்வருடையவும் ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய, தன் பெருமையையும், நம் சிறுமையையும பார்த்து நம்மோடு கலப்பற்றிருக்குமோ என்ன வேண்டாதபடி, (సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ) (ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபய) என்று, ஏவிக்காரியங்கொள்ளலாம்படி உனக்குக் கையாளாய் உன்னை ரக்ஷிக்கையில உண்டான நசையாலே,

அ —நம்மோடு கலப்பற்றிருக்குமோவென்ன வேண்டாதபடி - நம்மோடு கலந்திருக்கமாட்டானென்ன வேண்டாதபடி. ஏவி - நியமித்து. கையாளாய் - ஹஸ்தகனாய்.

மூ.—இத்தால்-பரவ்யூஹங்களையும், தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் தவிர்க்கிறது. தர்மஸம்ஸ்த்தாபநம் பண்ணப் பிறந்தவன் தானே ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று என்கையாலே, ஸாக்ஷாத்தர்மம், தானேயென்கிறது.

வ்யா.—(రక్ష్యాపేక్షాం ప్రతీక్షతే)(ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதே)என்கிறபடியே ரக்ஷ்யபூதனான உன்னிசைவுபார்த்து நங்குற்றங்கண்டு இகழ்மோ என்று அஞ்சவேண்டாதபடி (అస్థానస్నేహకారుణ్యధర్మాధర్మధియాకులమ్) *அஸ்த்தாநஸ்நேஹகாருண்யதர்மாதர்மதியாகுலனான உன்தோஷத்தை போக்யமாகக்கொண்டு அஶரண்ய ஶரண்யனாகையாலே நீயும், பிறரும் உனக்குத் தஞ்சமல்லாத தசையில் ஒதுங்கலாம்படியான புகலாய், சைத்யமே ஸ்வபாவமான ஜலம் ஔஷ்ண்யத்தைப் பஜிக்குமாபபோலே, அபராதக்ஷாமணம் பண்ணி கடிப்பிக்கும்புருஷகாரபூதரே, "தாமரையாளாகிலுமசிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற்றத்தைக்காட்டி அகற்றும்போதும், விடக்ஷமன்னறிக்கே, "என்னடியாரது செய்யார்" என்று மறுதலித்து ஒருதலைநின்று ரக்ஷிக்கும் என்னையென்கை.

(மாம்) என்று-விபவரூபத்தைக் காட்டுகையாலே வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறவற்றை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - என்னை என்று, அவதரித்துக் கண்ணுக்கிலக்காய் அணுகிநிற்கிற தன்னை, வரணீயனாகச்சொன்னவித்தாலே, தேஶவிப்ரகர்ஷத்தையாலே காணவுங் கிட்டவும் ஒண்ணாதபடியிருக்கிற பரவ்யூஹங்களையும், அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தமன்றிக்கே, உபாயாந்தர நிஷ்ட்டர்க்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிற அக்நீந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது என்கை.

தர்மங்களையெல்லாம் விட்டுத் தன்னைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே, பலிதமானதொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தர்மஸம்ஸ்த்தாபநமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (ధర్మసంస్థాపనార్థాయసమ్భవామి) (தர்மஸம்ஸ்த்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி) என்கிறபடியே ஸ்வப்ராப்திக்கு உடலான தர்மத்தை ஸ்த்தாபிப்பதாகப் பிறந்தவன்தானே, (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்று - மோக்ஷஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களான ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்னைப்பற்று என்று சொல்லுகையாலே, அவை ஸாக்ஷாத் தர்மங்களன்று, ஸ்த்தாபநீயமான ஸாக்ஷாத்தர்மம் (కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్) (க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்) என்று - ஸநாதந தர்மமான தானே என்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

அ.—இசைவு - ஸமாதாநம். அதாவது - அப்ரதிஷேதம். இகழ்மோ-கைவிடுவனோ. தோஷத்தை - தர்மத்தை அதர்மமாக நினைக்கையாகிறதோஷத்தை. புகலாய-ப்ரவேசிக்கும்ஸ்த்தலமாய. அகற்றும்போது - பிரிக்கும்போது. மறுதலித்து-யுத்தம்பண்ணி. ஒருதலைநின்று-ஒருபக்கமேயிருந்து.

அணுகிநிற்கிற - ஸஹிதனாய்நிற்கிற - கிட்டிநிற்கிற.

[గీ - ౪ - ౮] (పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచదుష్కృతామ్ । ధర్మసంస్థాపనార్థాయసమ్భవామియుగేయుగే) [భా - ఆ-౮౮] (యేచవేదవిదోవిప్రాః యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః । తేవదన్తిమహాత్మానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్.)

மூ —இத்தால்-விட்ட ஸாதநங்களின் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது. அதாவது - ஸித்தமாய், பரமசேதநமாய், ஸர்வஶக்தியாய், நிரபாயமாய, ப்ராபதமாய, ஸஹாயாநதர நிரபேக்ஷமாயிருககை. மற்றை உபாயங்கள் ஸாத்யங்களாகையாலே, ஸ்வரூபஸித்தியில் சேதநனை அபேக்ஷித்திருககும்; அசேதநஙகளுமாய் அஶக்தங்களுமாயிருககையாலே காாயஸிததியில ாஸ்வரனை யபேக்ஷித்திருககும்; இந்தஉபாயம அவற்றுககெதிர்த்தட்டாயிருககையாலே இதாநிரபேக்ஷமாயிருக்கும்.

வ்யா.—இததாலென்சொலலுகிறதென்ன அருளிசசெய்கிறார் (இத்தால்விட்டஸாதநஙகளின்ஏற்றஞ்சொல்லுகிறதென்று.) அதாவது - இப்படிச்சொன்ன இத்தால், கீழ் விட்டஸாதநங்களில் காட்டில், இநதஸாதநத்துககுண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது! எனகை.

அதுதானேதென்ன அருளிச்செயகிறார் (அதாவதென்று தொடங்கி.) இததால் - கீழ்விட்டஸாதநஙகளிற் காட்டில், இதுககு ஏற்றமாவது, சேதநப்ரவ்ர்ததியாலே தனஸ்வரூபஸிததியாம்படி யிருககையன்றிககே, ஸநாதநதர்மமாகையாலே ஸிததமாய், (యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్) (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஸர்வஜ்ஞ விஷயமாகையாலே, பரமசேதநமாய், (పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే) (பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே) என்கிறபடியே, ஸாவஶகதியாய், சேதநஸாத்யமாய், நடுவே அபாயங்கள் புகுருகைககு அவகாஶமுண்டாமபடியிருக்கையன்றிக்கே ஸித்தவஸ்துவா யிருககையாலே நிரபாயமாய், பரதந்த்ரனான இசசேதநனுடைய ஸ்வரூபத்துககு அப்ராப்தமாயிராதே ப்ராப்தமாய், கீழச்சொனன பரமசேதநதவாதிகளாலே, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருககை யென்றபடி.

இநதஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷதவத்தை ஸஹேதுகமாக ஸ்தாபிககிறார் (மற்றை உபாயங்களென்று தொடஙகி மேல்மூன்று வாகயததாலே.) அதாவது-இத்தையொழிநத உபாயங்கள் சேதநபரவ்ாததியாலேஸாதிககப்படுமவை யாகையாலே, தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்தியில் பாவர்த்தகனான சேதநனை அபேக்ஷித்திருககும்; இவனுக்குச செயயவேண்டுமவை அறிகைககும், அதுதன்னைசசெய்துதலைககட்டுகைக்கும யோக்யதையில்லாத அசேதநங்களுமாய, அஶகதஙகளுமா யிருக்கையாலே, சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத்தினுடைய ஸிததியில் (ఫలమత ఉపపత్తేః) (பலமதஉபபததேஃ) என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வோப யோகியான, ஸர்வஶக்தித்வாத யுபபத்தியையுடையனான ஈஸ்வரனை யபேக்ஷித்திருக்கும; இந்த உபாயம் ஸித்ததவ, பரமசேதநத்வ, ஸர்வஶகதித்வங்களாலே அவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டாயிருககையாலே, அந்யநிரபேக்ஷமாயிருககுமெனகை.

மூ.—இதிலே வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாகிற குணவிஶேஷங்கள் நேராகப்ரகாஶிக்கிறது. கையும் உழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், ஸேநாதூளி தூஸரிதமான திருக்குழலும், தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரத்யவேஷத்தை (மாம்) என்று காட்டுகிறான். (ஏகம்.) இந்த ஏகஶப்தம ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரணார்த்தத்தைக் காட்டுகிறது

வ்யா—இனி, இப்பதத்திலே ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகங்களான குணவிசேஷங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (இதிலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது - அதர்மபுத்தியாலே தர்மத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுநனுக்கு, குற்றம் பாராதே அபேக்ஷிதார்த்தங்களை அருளிச்செய்கையாலே, வாத்ஸல்யம் ப்ரகாஶிக்கிறது; தன்னுடைய பரத்வத்தைப் பலகாலும் அருளிச்செய்தவளவன்றிக்கே, அர்ஜுநன் பரத்யக்ஷிக்கும்படி பண்ணுகையாலே, ஸ்வாமித்வம் ப்ரகாஶிக்கிறது; (ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ) (ஹேகர்ஷ்ண ஹேயாதவ) என்று, அர்ஜ்ஜுநன் தானே சொல்லும்படி இவனோடே கலந்து பரிமாறுகையாலே ஸௌஶீல்யம் ப்ரகாஶிக்கிறது; அப்ராக்ருதமான திருமேனியைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாலே, ஸௌலப்யம் ப்ரகாசிக்கிறது என்கை; குணவிஶேஷங்கள் என்றது - ஆஶ்ரயணத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களானவையென்று தோற்றுகைக்காக. நேராகப்ரகாஶிக்கிறது என்றது - ஸ்ப்புடமாகப் ப்ரகாஶிக்கிறதென்றபடி.

இவை எல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, மிகவும் அபேக்ஷிதம் ஸௌலப்யமாகையாலே, அவதாரப்ரயுக்தமான ஸௌலப்யத்தளவன்றிக்கே, ஸாரத்யேவஸ்தித்தனாய் நிற்கிற ஸௌலப்யாதிஶயத்தை தாஶிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார் (கையும் உழவுகோலுமென்று தொடங்கி) அதாவது - குதிரைகளை ப்ரேரித்து நடத்துகைக்காகத் திருக்கையிலே தரித்த உழவுகோலும், அவற்றை இடவாய வலவாயத் திருப்புகைக்காகவும், நிறுத்த வேண்டுமிடத்திலே தாங்கி நிறுத்துகைக்காகவும் பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், திருமுடியில் ஒன்று ஆச்சாதியாமல் நிற்கையாலே ஸேநாதூளியாலே புழுதிபுடைத்த திருக்குழலும், "தேர்கடவிய பெருமான்கனைகழல்" என்கிறபடியே, சாத்தின சிறுச்சதங்கையுந் தானுமாகத் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரத்யவேஷத்தை என்னை என்று காட்டுகிறான் என்கை. ஆக, த்ருதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயத்து.

அநந்தரம், சதுர்த்தபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (ஏகமென்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இந்தஏகஶப்தமென்று தொடங்கி.)

அ.—உழவுகோல-கசை. சிறுவாய்க்கயிறு-ஸூக்ஷ்மகலீநரஜ்ஜு:.

மூ.—"மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே" "தமேவ சாத்யம்" "த்வமே வோபாய பூதோமேபவ" "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய" என்று சொல்லுகிறபடியே. இத்தால் - (வ்ரஜ) என்கிற ஸ்வீகாரத்தில உபாயபாவத்தைத் *தவிர்க்கிறது.

வ்யா.—அதாவது - இவ்வுபாய விஶேஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே பலவிடங்களிலும் அவதாரண ப்ரயோகம் உண்டாகையாலே, உகாரம்போலே இந்த ஏகஶப்தமும் ஸ்த்தான ப்ரமாணத்தாலே அவதாரணமாகிற அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது என்கை.

இவ்வுபாயத்தை நிர்த்தேஶித்த அநந்தரம், அவதாரண ப்ரயோகம்பண்ணின வசநங்கள் பலவற்றையும் இதுக்கு உதாஹரணமாக அருளிச்செய்கிறார் (மாமேவ என்றுதொடங்கி.) அதாவது - (మామేవయే ప్రపద్యన్తే) (மாமேவ யேப்ரபத்யந்தே) என்று - என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்கள் என்றும், (తమేవ చాద్యంపురుషంప్రపద్యే)(தமேவசாத்யம் புருஷம்ப்ரபத்யே)என்று-ஆத்யனான அந்தபுருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேன் என்றும், (త్వమేవోపాయభూతోమేభవ) (த்வமேவோபாயபூதோமேபவ) என்று-நீயே எனக்கு உபாயமாகவேணும் என்றும், "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய" என்று-எனக்கு உபாயம்தருகிற விடத்தில உன்திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்தாயென்றும் சொல்லுகிற இவ்விடங்களில்,(மாமேவ, தமேவ, த்வமேவ, நின்பாதமே) என்று, ஸ்வீகார்யவஸ்து நிர்த்தேஶாநந்தரம் அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்திலே என்கை.

ஏதத்வ்யாவர்த்யம் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்றுதொடங்கி.) அதாவது – உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில, பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும், தேவதாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில, மாம என்று - அஸாதாரணாகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே அது கீழே ஸித்தமாகையாலும, இந்த அவதாரணத்தால, (வ்ரஜ) என்று - மேல்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்தில உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது என்கை. இந்த ஸ்வீகாரந்தான் அந்வய வ்யதிரேகத்தாலே ஸாதநம் என்று நினைக்கலா யிருக்கையாலே, இதில ஸாதநத்வம் அவஶ்யம் கழிக்கவேணுமிறே.

அ.—அந்வயமாவது-ஸ்வீகாரமுண்டானால்பகவத்ப்ராப்தி உண்டென்னுமது. வ்யதிரேகம் - ஸ்வீகாரமில்லாதபோது பகவத்ப்ராப்தி யில்லையென்னுமது. ஸாதநம்-உபாயம். இதில்-இந்தஸ்வீகாரத்தில். அவச்யம்கழிக்கவேணுமிறே-ஸித்தோபாயம் ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்காஸஹமாகையாலே.

மூ.—ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேவந்தது. ஸ்ர்ஷ்ட்யவதாராதி முகத்தாலே பண்ணின க்ர்ஷிபலம். "அதுவுமவனதின்னருளே."

வ்யா.—ஸ்வீகாராநந்தரமொழிய உபாயம காரயகரமாகாமையாலேபேறுக்கு இது அவஶ்யம வேண்டியிருக்க, இதில்உபாயத்வத்தைக கழிக்கிறபடி தானெங்ஙனே யென்ன அருளிச்செயகிறார் (ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேவநதது என்று.) அதாவது-ஸ்வீகாராநநதரம் இவனுககு அநிஷ்டநிவ்ரத்தியும, இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகிற விது அவனாலே யானாப்போலே, ததபூர்வபாவியான ஸ்வீகாரநதானும் அவனாலேயுண்டானது என்கை. இத்தால் – ஸ்வீகாரததுக்குஉபாயகார்யதவமொழிய உபாயத்வமில்லை யென்றதாயிற்று.

அவனாலே வருகையாவதென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரஷ்டியென்று தொடங்கி.) அதாவது - கரணகளேபரவிதுரனாய, போகமோக்ஷஶூந்யனாய, அசிதவிஶேஷிதனாய்க் கிடக்கிறதஶையிலே, கரணகளேபரவிஶிஷ்டனாய், ஜ்ஞாநவிகாஸயுகதனாம்படி ஸ்ர்ஷ்டித்து, "எதிர் சூழலபுககு" என்கிறபடியே, இவனை அங்கீகரிக்கைககாக அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணி அவதரிதத விடஙகளிலே, ஆஶ்ரயணருசி விஶ்வாஸஜநகமான தன குணசேஷ்டிதாதிகளை பரகாஶிப்பிதது, இவ்வழியாலே அவன பணணின க்ர்ஷியாலே பலிததது இதுவெனகை. இவ்வர்ததததில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (அதுவுமவனதின்னருளேயென்று.) அதாவது- "உணர்விலும்ப ரொருவனை யவனதருளா லுறற்பொருட்டென் னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" என்று - உணர்வுமிககிருககக கடவரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளுக்கு நிரவாஹகனாய் அதவிதீயனானவனை, அவனுடைய அருளாலே பராபிககைககாக என்னுடைய அபேக்ஷாரூப ஜ்ஞாநத்துககுளளே யிருததினேனென்று தம்முடைய ஸ்வீகாரததை யருளிசசெயத வநநதரம், "அதுவுமவனதின்னருளே" என்று, அந்த ஸ்வீகாரநதானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக கர்பையினாலே யுண்டானதென்று ஆழ்வாரருளிச் செய்கையாலே ஸ்வீகாரம் அவனுடைய க்ர்ஷிபலமெனறேகொள்ள வேணுமெனகை.

அ.—இவனுககு - சேதநனுககு. அவனாலே - உபாயபூதனான ஈஶ்வரனாலே. ததபூரவபாவியான-அநிஷ்ட நிவாத்திக்கும இஷ்டபராப்திககும்முன்னே உண்டாயிருககிற. உபாயகாரயதவம - உபாயகாரயோபயோகித்வம.

போகம் - ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயு மிருககிற ஸுகாநுபவம. விஶ்வாஸமாவது-ஸுத்ரடமானமதி. குணசேஷ்டிதாதிகளை என்கிறவிடத்தில், குண என்று-ஸௌலப்யாதிகுணஙகளையும், சேஷ்டித என்று-வ்யாபாரங்களையும், ஆதிஶப்ததததாலே-திவ்யமங்கள விகரஹஙகளையும் சொலலவுமாம. இவ்வழியாலே-இந்தவுபாயத்தாலே; இந்த மார்ககத்தாலே யென்னவுமாம்.

மூ.—இத்தையொழியவும் தானே கார்யஞ்செய்யும் என்று நினைக்ககடவன் அல்லாதபோது உபாயநைரபேக்ஷயம்ஜீவியாது. இதுஸர்வமுக்திபரஸங்கபரிஹாரார்த்தம், புதஸிமாதாநார்த்தம், சைதந்யகார்யம், ராகப்ராப்தம், ஸ்வரூபநிஷ்டம, அப்ரதிஷேத தயோதகம.

வ்யா.—இபபடி யாகையால் இந்தஸ்வீகாரத்தில் சரக்கறநினைக ககடவனென்கிறார (அத்தையொழியவுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - இந்தஸ்வீகாரத்துக்கும தானேகர்ஷிபண்ணுவா னொருவனுகையாலே, இதுக்காகவன்று அவன நமககுக கார்யஞ் செய்கிறது, இததையொழியவும இவ்வாதமோஜ்ஜீவநகரனை தானே நம்முடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமானகார்யத்தைச் செய்யுமென்று பரதிபத்திபண்ணக் கடவனென்கை.

இப்படி நினைக்கவேண்டுகிற தென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அலலாதபோது என்று தொடங்கி.) அதாவது - இத்தையொழியவுங கார்யஞ்செய்யுமென்று நினையாதே, இதுவும் வேணும் அவன் காாயஞ்செய்கைக்கு எனறு நினைக்குமளவில், உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷயம் ஜீவிக்கப்பெறாது என்கை.

ஆனால் இந்தஸ்வீகாரந்தான் ஏதாவதென்ன அருளிசசெய்கிறார் (இதுஎனறுதொடஙகி.) அதாவது - இந்தஸ்வீகாரம் இததலையிலொன்று மின்றிக்கேயிருக்க ஈஶ்வரன்தானே உஜ்ஜீவிப்பிக்குமளவில், எலலாரும் பின்னை முகதராகவேண்டாவோ என்கிற ஸர்வமுக்தி பரஸஙகபரிஹாரத்துக்குறுப்பு; இதுதான், நெடுங்காலம் நமமை ரக்ஷியாதவன் இன்று நம்மை ரக்ஷிக்கும் எனறிருக்கிறது நாம் எனகொண்டென்று இவன தனும்பாமல புததிஸமாதாநம் பிறந்திருக்கைக்குறுப்பு; இவன்தான அசேதநமனறிக்கே சேதநனுகையாலே, அவனே உபாயம்என்கிற அதயவஸாயம் இவன் சைதந்யத்தினுடைய கார்யம; வைதமாக அன்றிககே இதில் ரஸஜ்ஞனை இவனுடைய ராகத்தாலேப்ராப்தமான இது, ஸ்வரூபாதிரேகியன்றிககே ததேகரக்ஷயத்வரூபமான ஸ்வரூபத்திலே நிற்குமது, அநாதிகாலம் ஸ்வரக்ஷணாதிகளாலே அவன் பண்ணும் ரக்ஷணத்தை விலககிப்போந்த இவன் அதுதவிர்ந்தமைக்கு ப்ரகாஶகமெனகை.

அ.—சரக்கற-அதிசயம் போம்படியாக. இதுககாகவன்று-இந்த ஸ்வீகாரத்துக்காகவன்று. இத்தை யொழியவும் - இத்தைத் தவிரவும்.

மூ — கீழ்-தானுமபிறருமான நிலையைக்குலைத்தான், இங்குத் தானும இவனுமான நிலையைக்குலைக்கிறான். அவனை இவன் பற்றுமபற்று அஹங்கார கர்ப்பம், அவத்யகரம. அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகம.

வ்யா —இனி, ''மாம'' எனகிற பதத்துக்குக் கீழும, இங்கும, ஈஶ்வரனுடைய செயல்களை யருளிச்செய்கிறார் (கீழ என்று தொடங்கி.) அதாவது - (ஸர்வ்வத⁴ர்மாந் பரித்யஜ்ய) (ஸர்வதர்மாந பரித்யஜ்ய) எனகிற இடத்தில், ஸகலோபாயங்களையும் விடச்சொலலுகையாலே, பலப்ரதனான தானும் உபாயாந்தரங்களுமாயக் கூடிநிற்கிற நிலையைக் குலைத்தான்; ''ஏகம'' என்கிற இடத்தில், ஸ்வீகாரத்தில உபாயபாவத்தைக் கழிக்கையாலே உபாயபூதனான தானும, தன ஸ்வீகாரத்தில உபாயபுத்திபண்ணி நிற்கிற இவனுமான நிலையைக் குலைக்கிறானென்கை. உபாயாந்தரங்களைப் பிறர் என்றது, ''உன்னையல்லால் யாவராலும'' என்றாப்போலே.

இனி, ஸாதநபுத்த்யா இவன் பண்ணும ஸ்வீகாரத்தினுடையதோஷத்தைஅருளிச்செயகிறார் (அவனையென்று தொடங்கி.) அதாவது - நிருபாதிகரக்ஷகனான அவனை, தத்ரக்ஷ்யபூதனான இவன், தன்ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக ஸ்வீகரிக்கிற ஸ்வீகாரம, ஸ்வகர்த்ர்த்வரூப அஹங்காரகர்ப்பமுமாய், பிதாவுக்குபுத்ரன் எழுத்துவாங்குமாபபோலே, அவத்யகரமுமா யிருக்குமெனகை.

ஆனால், ரக்ஷகமாவதுதானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகமென்று.) அதாவது - இவ்வாத்மாவினுடைய ரக்ஷணத்துக்குக் கடவனானவவன், இவனை நாம் ரக்ஷிக்கக்கடவோம் என்று அபிமானித்துக் கொள்ளுகையாகிற ஸ்வீகாரமே, இவனுக்கு ரக்ஷகமாயறுவது என்கை.

அ.—ஸாதநபுத்த்யா இவன்பண்ணும்ஸ்வீகாரத்தினுடைய-ஸ்வாமித்வ புத்த்யாஸ்வீகரிக்கையன்றிக்கே ஸாதநபுத்த்யா இவன் பண்ணும் ஆஶ்ரயணத்தினுடைய. பிதாவுக்கு புத்ரன எழுத்துவாங்குமாப்போலேயிருக்கும்-உத்பாதகனுகையாலே ஹிதைஷியாய் தான அறியாத தசையிலும் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும் தமப்பனுக்கு புத்ரனானவன் தானறிந்த தசையிலே என்னை ரக்ஷிக்க வேணும் என்று எழுதிவாங்கினால் இரண்டுதலைக்கு முண்டான வுறவுகருக் கொத்தையாமாப்போலே, ஸத்தாகாரண பூதனாய ஸர்வதசையிலும் ரக்ஷகனாயக்கொண்டு போரும் அகாரவாச்யனான ஸர்வேச்வரனுக்கும் மகாரவாச்யனான இவனுக்கு முண்டான ஸம்பந்தத்துக்கு அவத்யகரமென்றபடி. ரக்ஷணத்துக்குக் கடவனானவன் - ரக்ஷணத்துக்கு சக்தனானவன். அபிமானித்துக்கொள்ளுகையாகிற - அபிமானித்துக் கைக்கொள்ளுகையாகிற.

மூ.—மற்றைஉபாயங்களுக்கு, நிவ்ர்த்தி தோஷம், இதுக்கு ப்ரவ்ர்த்திதோஷம."சிற்றவேண்டா."நிவ்ர்த்தி கீழேசொல்லிற்று. உபகாரஸ்மாதியும் சைதந்யத்தாலே வந்தது, உபாயத்தில் அந்தர்ப்பவியாது

வ்யா.—சேதந ப்ரவ்ர்த்தியில் ஒன்றையும் இவ்வுபாயம்ஸஹியாதென்னுமதத்தைத் தெளிவிக்கைக்காக, உபாயாந்தரங்களுக்கும் இவ்வுபாயத்துக்கு முண்டானவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மற்றை யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஸித்தோபாயமான இத்தை யொழிந்த உபாயங்களுக்கு சேதந ப்ரவ்ர்த்தியாலே ஸ்வரூப ஸித்தியாக வேணடுகையாலே, இவனுடைய ஸ்வயத்ந நிவர்த்தி தோஷமாயிருக்கும்; இந்த வுபாயத்துக்கு, ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கம் அஸஹ்யமாகையாலே, இச்சேதநனுடைய ப்ரவ்ர்த்தி யென்பதொன்றுமே தோஷமாயிருக்குமென்கை.

சேதந வ்யாபாரமொன்றும் வேண்டாவென்னு மிடத்துக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் (சிற்றவேண்டாவென்று.) அதாவது- ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரஞ்சொல்லுகிற "மற்றொன்றில்லை" என்கிறபாட்டிலே, (சிற்றவேண்டா) என்று, சிற்றுதல் - சிதறுதலாய் பரக்க ஒருவ்யாபாரம் பண்ணவேண்டா என்கையாலே, இவ்வுபாயத்தில் இழியுமவனுக்கு ஒருவ்யாபாரம் பண்ணவேண்டாவென்னுமிடத்தை சொல்லிற்றிறேயென்கை.

இதுதான் இஶ்லோகந் தனக்குள்ளே சொல்லிற்றென்கிறார் (நிவ்ர்த்தி கீழேசொல்லிற்றென்று.) அதாவது - (ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய) என்று – ஸகலப்ரவ்ர்த்தியினுடையவும் நிவ்ர்த்தியே இவனுக்கு வேண்டுவதென்னுமிடம் கீழேசொல்லிற் றென்கை.

ஆனால் உபகாரஸ்ம்ர்திதான் வேணுமோ, அது உபாயத்தில் முதலிடாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (உபகாரஸ்ம்ர்தியுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" இத்யாதியாலே இவ்வுபாயவிஷயத்தில், இவன் பண்ணும் உபகாரஸ்ம்ர்தியும், இவனுடைய சைதந்ய ப்ரயுக்தமாய் வந்ததித்தனை; இது உண்டாகையாலேயன்றோ ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்தது என்று உபாயத்தில் உட்புகாது என்கை. ஆக, சதுர்த்தபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்ததாராயிற்று.

அ.—ஸ்வரூபஸித்தியாக வேண்டுகையாலே-சேதநனுடைய வ்யாபாரத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபஸித்தியாக வேண்டுகையாலே.

உபாயத்தில் உட்புகாது-உபாயத்தில் அந்தர்ப்பவியாது.

22

மூ.—(ஶரணம்) உபாயமாக. இந்த ஶரணஶப்தம், ரக்ஷிதா வையும் க்ர்ஹத்தையும் உபாயத்தையும்காட்டக்கடவதேயாகிலும், இவ்விடத்தில உபாயத்தையேகாட்டுகிறது; கீழோடேசேரவேண டுகையாலே.

வ்யா.—இனி, பஞ்சமபதத்தைஉபாதானமபண்ணுகிறார் (ஶரணம என்று.) அதுக்கு அர்த்தம அருளிச்செய்கிறார் (உபாயமாக என்று.) அர்த்தாந்தரங்களையுங் காட்ட வற்றாயிருக்க, இவ்விடத்தில இது உபாயத்தையே காட்டுகிறமையை ஸஹேதுகமாக அருளிச் செய்கிறார் (இந்த ஶரணஶப்தமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (ఉపాయే గృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్యయం। వర్తతే) (உபாயேக்ர் ஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ் ஶரணமித்யயம், வர்த்ததே) எனகிற படியே, ஶரணஶப்தமான இது, ரக்ஷிதாவையும், சர்ஹத்தையும், உபாயத்தையும், காட்டக்கடவதேயாகிலும, (సాంప్రతంచైష ఉపాయార్థైకవాచకః) (ஸாமப்ரதஂசைஷ உபாயார்த்தைகவாசகঃ) எனகிறபடியே, இநதஸ்த்தலததிலே உபாயததையே காட்டுகிறது; ஸர்வ தர்மங்களையும விட்டு, தன்னைப்பற்றச்சொலலுகிற பரகரணமா கையால் கீழோடே சேரவேண்டுகையாலே என்கை ஆனால், கீழ்ச்சொன்ன ஸாதநாந்தர பரித்யாகந்தானே ஸ்வீகார்ய வஸ்து வின் உபாயதவத்தைத் தோற்றுவிக்குமதாயிருக்க, ஶரணஶப்த ப்ரயோகந்தான வேணுமோ எனனில; - வேணும. ப்ராபகஸமய த்தில்போலே ப்ராபயஸமயததிலும் நதீநிஸ்தரணா நந்தரததில் ப்லவபரித்யாகமபோலே, ஸாதநாநதர பரித்யாகம ஸமாநமாகை யாலே, தத்விசிஷ்டமேயாகிலும், ஸ்வீகாரமாத்ரம வ்யவச்சேதக மாக மாட்டாமையாலே.

அ.—கீழோடே-ஸாவதாமாநஎனகிற உபாயப்ரகரணத்தோடே. ஶரணஶப்தப்ரயோகநதான்வேணுமோவெனனிலஎனகிறசங்கா வாக்யத்துக்கு - சரணசபத்தம வேண்டாவென்று அபிபராயமாக வேணுமென்று ஸமாதாநவாகயம. அதுக்கு ஹேது, பராபக ஸமயததில் இத்யாதி வாக்யஙகள. ப்ராபக ஸமயத்தில்போலே- உபாயஸமயத்தில்போலே. ப்ராப்யஸமயத்திலும - உபேயஸமயத் திலும். நதீநிஸ்தரணாநநதரததில ப்லவபரிதயாகமபோலே-ஸாத நாந்தர பரித்யாகம் ப்ராபகஸமயததில்போலே ப்ராபய ஸமயத திலும் ஸமாநமாகையாலே பராப்ய பராபகோபய ஸாதாரண மான ஸாதநாந்தர பரிதயாகம ஸ்வீகாரயவஸ்துவினுடைய உபே யத்வத்தைவ்யவச்சேதிதது உபாயத்வததைத தோற்றுவிககமாட் டாதென்றபடி. தத்விசிஷ்டமேயாகிலும - ஸ்வீகாரம அந்த ஸாத நாந்தர பரித்யாக விசிஷ்டமேயானாலும. ஸ்வீகாரமாதரம்-பராப் ய்ப்ராபகோபய ஸாதாரணமான ஸ்வீகாரமாதரம. வ்யவச்சே தகமாக மாட்டாமையாலே-ஸ்வீகார்ய வஸ்துவினுடைய உபேயத் வத்துக்கு வயாவர்த்தகமாக மாட்டாமையாலே. உபாயவாசக மான சரணசப்தம வேணும் எனறு பூர்வேணாந்வயஃ.

மூ.—(வ்ரஜ) புத்திபண்ணு. கத்யர்த்தமாவது புத்த்யர்த்தமாய் அத்யவஸியென்றபடி.

வ்யா.—அங்ஙனஞ்சொல்லலாமோ, இந்தஉபாயாந்தரத்யாகம ஸ்வீகாரத்துக்குஅங்கமாகவிதிக்கப்படுகிறதாகையாலே, ஸ்வீகார்யத்தினுடைய உபாயத்வத்தைக் காட்டவற்றாகையாலே, ஶரணஶப்தப்ரயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநம இல்லையே என்னில், அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது, ஆர்த்தமாகவருமதில்காட்டில்ஶாப்தமாகச் சொல்லுமது யுக்தமாகையாலே (ఆక్షేపతఃప్రాప్తాదాభిధానికస్యైవ గరీయస్త్వాత్) (ஆக்ஷேபதஃப்ராப்ததாதா பிதாநிகஸ்யைவ காரீஹ்யத்வாத்) என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

ஆச, உபாயவாசியான இந்த ஶரணஶப்தத்தாலே, இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யதயா ஸ்வீகார்யத்வமும், ப்ராபகதயாஸ்வீகார்யத்வமும் உண்டாகையாலே, அதில் ப்ராப்யதயா ஸ்வீகாரத்தை வ்யவச்சேதித்ததாயிற்று.

இனி, ஷஷ்டபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (வ்ரஜ என்று) அதுக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (புத்திபண்ணு என்று.) அதுதன்னை விஶதீகரிக்கிறா (கத்யர்த்தமாவது என்றுதொடங்கி.) அதாவது- (వ్రజగతౌ) (வ்ரஜகதௌ) என்கிறதாதுவிலே கத்யாத்தமாய,(గత్యర్థా బుద్ధ్యర్థాః) (கத்யர்த்தாபுதத்யாததாஃ)என்கிற ந்யாயத்தாலே,கத்யர்த்தமாவது புதத்யாத்தமாய், அதயவஸிஎன்றபடி என்கை. "இந்த புத்தியாகிறது, த்யாஜ்யகோடியில் உத்தீர்ணமாய, உபாயகோடியில் அநநுப்ரவிஷ்டமாய், ப்ராபகாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய, பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்ய கார்யமாய, ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், பகவந் முகவிகாஸஹேதுவாய, ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்ப விதுரமா யிருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மகஜ்ஞாநவிசேஷம" என்று, பரந்தபடியில இவரருளிச்செய்தவிது இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

அ.—அங்ஙனசொல்லலாமோ-அந்தப்படிசொல்லலாமோ. இந்தவுபாயாந்தரத்யாகம்-வக்ஷ்யமாண உபாயாந்தரத்யாகம். ஸ்வீகாரத்துக்கு-விததோபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு. ஸ்வீகார்யத்தினுடைய-ஸ்வீகார்ய வஸ்துவினுடைய. ஆர்த்தமாக வருமதில் காட்டில்-விளம்பேந ப்ரதிபத்திஜநகமான அர்த்தத்தாலே தோன்றுமதிற் காட்டில். ஶாப்தமாகச்சொல்லுமது-ஶப்தத்தாலே சொல்லுமது.

த்யாஜ்யகோடியி லுத்தீர்ணமாய-த்யாஜ்யங்களாகச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாத் யுபாயகோடியில் சேராததாய். உபாயகோடியில் அநநுப்ரவிஷ்டமாய் - உபாயவர்க்கத்திலும் ப்ரவேசியாததாய; உபாயகணனையில் ப்ரவேசியாததாய என்னவுமாம். ப்ராபகாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய - ஸாதநாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய் - தத்தேகோபாயதா யாச்ஞாகர்ப்பமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய்-பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுகுணமாய. வ்யபிசாரமாவது - ஸமாதிபங்க ரூபாந்தராயங்கள. விளம்பமாவது - பலவிளம்பம். விதுரமாய் - கீழ்ச்சொன்ன வைகளாலே விடப்பட்டதாய்.

மூ.—வாசிக காயிகங்களும இதுக்கு அபேக்ஷிதங்களா யிருக்கச்செய்தேயும், ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமான அநுஷ்ட்டாநத்தைச் சொலலுகிறது. ஆக, த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லி, த்யாகப்ரகாரத்தைச்சொலலி, பற்றப்படும உபாயத்தைச்சொல்லி, உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, உபாயதவஞ்சொல்லி, உபாயஸ்வீகாரம் சொல்லுகிறது. (அஹம்.) ஸ்வகர்தயத்தை அருளிச்செய்கிறான். ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶகதியாய, ப்ராப்தனானநான்.

வ்யா.—ஸாமாநயேநசதிவாசியானவிது, மாநஸவாசிககாயிகரூபமான கதித்ரயத்தையும காட்டவற்றாயிருக்க, மாநஸமான அதயவஸாயமாத்ரத்திலே ஒதுககுகிற தெனனென்ன அருளிச்செயகிறார் (வாசிக காயிகஙகளும் என்று தொடஙகி.) அதாவது- "சிந்தையாலுஞ் சொல்லாலுஞ் செயகையினாலும" எனகிறபடியே கரணதரயத்தாலும் உண்டானஸ்வீகாரம அதிகாரபூரதிக்கு உடலாகையாலே வரஞ்ஞகதிரூபமான வாசிகமும், அஞ்சல்யாதி ரூபமான காயிகமும இநதஸ்வீகாரத்துககு அபேக்ஷிதங்களா யிருககசசெய்தேயும், * ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷமாகையாலே அவையிரண்டையுமொழிய, மாநஸமான அநுஷ்ட்டாந மாத்ரததைச் சொல்லுகிறதென்கை. ஆக, பரதிபதம் ஆத்தம அருளிச்செயதாராயிற்று.

இனி, பூாவார்த்தத்தால் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அநுவதித்து நிகமிககிறாா (ஆக, த்யாஜ்யத்தைசசொலலி என்றுதொடங்கி.) அதாவது- ஆக, பூர்வார்த்ததத்தால, (ஸாவதர்மாந) என்று- த்யாஜ்யததைசசொலலி, (பரிதயஜ்ய) என்று-தயாகப்ரகாரததைச சொலலி, (மாம) என்று-பற்றப்படுமஉபாயததைச்சொல்லி, (ஏகம) என்று-உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, (ஶரணம்) என்று-உபாயத்வஞ்சொல்லி, (வ்ரஜ) என்று - உபாயஸ்வீகாரம சொலலுகிறது என்கை.

அநந்தரம், உத்தரார்ததத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செயயவதாககோலி, அதில ப்ரதமபதததை உபாதாநம் பண்ணுகிறாா (அஹம என்று.) இவ்வுத்தரார்த்ததகில் ஈஶ்வரன செயதருளுகிற அம்ஶத்தை யருளிச்செயகிறார் (ஸ்வகாதயத்தை யருளிசசெயகிறான் என்று.) அதாவது-அதிகாரிகர்தயமிறே, பூாவார்ததத்தில்சொல்லிறறு; உபாயபூதனான தன்னுடைய காதயத்தை அருளிச்செயகிறது இதிலேயிறே.

இனி, இப்பதத்துககு அாததம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனையென்று தொடங்கி.) அதாவது - (యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్) (யஸ்ஸாவஜ்ஞஸ்ஸர்வவித) எனகிறபடியே, ஸர்வத்தையும் அறியுமவனாய, (పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే) (பராஸ்ய ஶகதிாவிவிதைவச்ரூயதே) என்கிறபடியே, எல்லாஸாமர்த்யததையு முடையனாய், ஶேஷியாகையாலே ப்ராப்தனாயிருககிற நான் எனகை.

மூ.—கீழ்நின்றநிலையும, மேல் போக்கடி அறிகைக்கும, அறிந்தபடியேசெயது தலைககட்டுகைக்கும ஏகாந்தமானகுணவிஸேஷங்களையும் தன்பேறாகச்செயது தலைககட்டுகைக கீடான பந்தவிஸேஷத்தையும் காட்டுகிறது. தனககாககொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை அவனையிட்டுப்பாராதே தன்னையிட்டுபபார்த்து, அருசினவச்சந்திர தானானதன்மையை (அஹம) என்றுகாட்டுகிறான.

வ்யா.—அல்லாதகுணங்களெல்லாமகிடககு, இந்தகுணவிஸேஷங்களை இவ்வஹமஸப்தங்காட்டுகிற இதுககு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (இவன கீழநினறநிலையும் என்றுதொடங்கி.) அதாவது - இசசேதநனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்ட ப்ராபதிகளைப் பண்ணுமளவில இவன் பூர்வத்தில் நின்றநிலையும், மேல்போகத்தககவழியும் அறிகைககும், அறிந்தபடியே அவற்றைச்செய்து தலைககட்டுகைக்கும் தககவையாயிருந்துள்ள ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸாவஸக்தித்வங்களாகிற குணவிஸேஷங்களையும் இவன காரியஞ்செய்யுமிடத்தில் இவனுககாக வனறிககே, தன்பேறாகச செய்து தலைககட்டுகைககீடான ஸேஷிதவரூப பந்தவிஸேஷத்தையும ப்ரகாஸிப்பிக்கிறது என்கை.

(மாம்) என்கிற இடத்தில், ஆஸ்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிஸேஷங்கள் ப்ரகாஸித்தாப்போலே, "அஹம்" என்கிற விடததிலும் காாயகரத்வத்துககு ஏகாந்தமான குணவிஸேஷங்கள் ப்ரகாஸிககுமிறே. வாதஸல்யாதிகள் இல்லாதபோது ஆஸ்ரயணங் கூடாதாபபோலே, ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள் இல்லாதபோது காாயகரத்வம் கடியாமையாலே, இவ்விடத்தில ஜஞாநஸகதிகளும ப்ராப்தியுஞ்சொன்ன இது பூர்த்திககும் உபலக்ஷணம்.

இப்பதத்தில் மாம் என்கிற இடத்தில், ஸாரதியாய நிற்கிற பாரதந்தர்யத்துக்குஎதிர்த்தட்டானதன்ஸ்வாதந்தர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகக்கொண்டஎன்று தொடங்கி.) அதாவது - மாம் என்று, ஸாரத்யவேஷத்தோடே நிற்கிற தன்னைப்பற்றச் சொன்னபோது, அர்ஜுநன் தனனுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை ஸர்வாதிகனானவன்இப்படிததாழநின்றது, தன்குணத்தாலேயிறே,

அ.—பூர்வத்தில நினறநிலையும்—இவன முனனே நினறஇருபபும். அதாவது-ஸம்ஸாரியாயிருககை. மேலபோகத்தககவழி - மேல் போகிறத்துக்குத் தகுதியான மார்க்கம். அதாவது - பரமபதம்; அர்ச்சிராதிமார்க்க மென்னவுமாம்.

காாயகரத்வத்துக்கு - சேதநனுடைய கார்யத்தைப்பண்ணிக் கொடுக்கைக்கு. பூர்த்தியாவது-அவாப்த ஸமஸ்த காமத்வம்.

மூ.—கீழில் பாரதந்த்ர்யமும் இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய எல்லைநிலமிறே. (த்வா.) அஜ்ஞனாய, அசக்தனாய், அப்ராப்தனாய், என்னையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற உன்னை.(ஸர்வபாபேப்ய:.) மதப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சிலபாபங்களைக் குறித்து அஞ்சுகிறாய அவ்வோ பாபங்கள் எல்லாவற்றில் நின்றும்.

வ்யா.—என்று அவனையிட்டுப்பாராதே நமக்கு இழிதொழில் செய்து ஸாரதியாய் நிற்கிறவனன்றோ என்று தன்னையிட்டுப்பார்த்து, ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப் பற்று என்றுநின்றான்; இதென்னாகக்கடவது என்று அஞ்சின அச்சந்தீர, ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திகனாய்க்கொண்டு நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னுடைய யதாவஸ்த்தித வேஷத்தை (அஹம்) என்று தர்சிப்பிக்கிறான் என்கை.

ஏவம்பூதனானவன் பரதந்த்ரனானதும், தனக்கு ஸ்வரூபமாய்ச் செய்ததன்றென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கீழிலென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ் ஸாரதியாய் நின்ற பாரதந்த்ர்யமும், நினைத்தது செய்யுமளவில் தனக்கொரு நிவாரகரில்லாதபடியான இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய ஸீமாபூமியிறேயென்கை.

அநந்தரம், த்விதீய பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (த்வா என்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞனாய என்று தொடங்கி) அதாவது-உன்கார்யங்கள் அறிகைக்குத் தக்க ஜ்ஞாநமில்லாதவனாய், அறிந்தாலும் செய்து தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகைக்கு சக்தியில்லாதவனாய், அதுதான் உண்டானாலும் உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் உனக்குப்ராப்தி யில்லாதவனாய, இப்படியிருக்கையாலே ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாக பரிக்ரஹித்திருக்கிற உன்னையென்கை.

அநந்தரம், த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார் (ஸர்வபாபேப்ய: என்று.) இதுவும் பாபமும், பஹுவசநமும் ஸர்வ சப்தமுமாய், த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே, இம்மூன்றையும் உட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (மத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்க ளென்றுதொடங்கி.) அதாவது - பாபமாகிறது இஷ்டவிரோதியாயும் அநிஷ்ட ஹேதுவாயும் இருக்குமதாகையாலும்; மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே, இவ்விடத்தில் இஷ்டவிரோதிகளாகிறன பகவல்லாப விரோதிகளாகையாலும்; அதில் ஜ்ஞாநவிரோதியும், ருசிவிரோதியும், உபாயவிரோதியும் பண்டே நிவ்ருத்தமாகையாலும்;

அ.—இழிதொழில்-அடிமைத்தொழில். தன்னையிட்டுப்பார்த்து- ஸ்வதந்த்ரனாகத் தன்னையிட்டுப்பார்த்து. அச்சம் - பயம். யதாவஸ்திதவேஷத்தை - பரத்வத்தை தனக்கொரு நிவாரகரில்லாதபடியான- "நதஸ்யேசேகச்சந" என்கிறபடியே நிவாரகரில்லாதபடியான. பண்டே - பூர்வமே.

மூ.—“பொய்ந் நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்” என்கிறபடியே, அவித்யாகாம வாஸநாருசி ப்ரகர்தி ஸம்பந்தங்களைச் சொல்லுகிறது. த்ர்ணச்சேத சண்டியநாதிகளைப் போலே ப்ரக்ர்திவாஸனையாலே அநுவர்த்திக்கு மவையென்ன, லோகாபவாதபீதியாலும், கருணையாலும், கலக்கததாலும் செய்யு மவையென்ன, எல்லாவற்றையும நினைக்கிறது.

வ்யா —இனி உள்ளது ப்ராப்தி விரோதியாகையாலே, நீ என்னை ப்ராபிக்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சிலபாபங்களை உத்தேஶித்து பயப்படுகிறாய், அந்தந்தபாபங்க ளெல்லாவற்றில்நின்றுமென்கை.

அதில், பஹுவசந விவக்ஷிதங்களை அருளிச் செய்கிறார் (பொயந்நின்ற ஞானமுமென்று தொடங்கி.) அதாவது . “பொய் ந்நின்ற ஞானமும பொல்லாவொழுககு மழுககுடமபும” என்று, உத்பத்திவிநாஶாதி யோகத்தாலே, அஸத்ப ஶப்தவாச்யமான அசேதந விஷயததில் ஆத்மஜ்ஞாநமும், அந்ததேஹாத்மாபிமாந மடியான ஸாம்ஸாரிகதுஷ்காம ப்ரவர்த்தியும், அந்த கர்மமடியாக வரக்கடவதான மாம்ஸாஸ்ர்காதி மலரூபதேஹ ஸம்பந்தமும்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவிதயையும் கர்மமும் வாஸநையும, ருசியும், ப்ரகர்தி ஸம்பநதமுமாகிற இவறறைச் சொல்லுகிறது என்கை. இவற்றில, அவித்யையாவது - ஜ்ஞாநாநுதயரூபமாயும, அந்யதாஜஞாநரூபமாயும், விபரீதஜ்ஞாந ரூபமாயும் மூன்றுவகைப்பட்ட அஜ்ஞாநம்.

கர்மமாவது - புண்யபாபம்; மோக்ஷத்தைப்பற்ற பாபத் தோபாதிபுண்யமுமம தயாஜ்யம. (புண்யபாபே விதூய) (புண்யபாபே விதூய) என்னக்கடவதிறே. வாஸனையாவது - அஜ்ஞாநவாஸனையும, கர்மவாஸனையும், பரகாதி ஸம்பந்ததவாஸனையும். ருசியும் விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதையாயிருககும், பாக்ர்தி ஸமபந்தமாவது -ஸ்த்தூல ஸூக்ஷமரூபமா யிருநதுளள அசிதஸம்பநதம். இனி, ஶாவஶபதவிவக்ஷிததைதை அருளிச்செயகிறா (தாணச்சேத இதயாதியாலே.) அதாவது - துரும்பு நறுக்குகை, தினவுதின்றவிடம் சொரிகை தொடக்கமானவைபோலே, அபுததி பூர்வகமாக ப்ரக்ர்தி வாஸனையாலே அநுவர்த்திக்கும உத்தராகங்களென்ன; செய்யாதபோது “லோகம நமமை அபவாதஞ் சொல்லுமே” என்கிற பயத்தாலும் நமமைககண்டு லௌகிகர் இவற்றைத் தவிருவாகளாகில்அவாகளுககுவிநாஶமாமே! ஐயோ! என்கிற கர்பையாலுஞ் செய்யும் நித்யநைமித்திககாமங்களென்ன;

அ.—மாம்ஸாஸ்ர்காதி மலமூதராதேஹம - மாம்ஸாஸ்ர்காதி மலரூபதேஹம்.

மூ —உந்மத்தப்ரவ்ருத்திக்கு க்ராமப்ராப்திபோலே த்யஜித்த உபாயங்களிலே இவை அந்விதங்களாமோவென்று நினைக்கவேண்டா. கலங்கி உபாயபுத்த்யாபண்ணும் ப்ரபத்தியும் பாதகதோடொக்கும்.

வ்யா —ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி த்யக்தோபாயங்களிலே அந்வயித்தல, புநஃப்ரபத்தி பண்ணுதல செய்யுமவை யென்ன எல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது என்கை.

ஸாதநபுத்த்யா செய்யாதவையும வஸ்துகத்யா ஸாதநகோடியிலே அந்வயிக்கு மென்னுமத்தை ஶங்காபூர்வகமாக அருளிச செய்கிறார (உந்மத்தஇத்யாதியாலே.) அதாவது-(ஃஸஃழுஜ்ஸு) (உந்மாதஶ்சித்தவிப்ரமஃ) என்கிறபடியே, சித்தவிப்ரமம் பிறந்தானொருவன, "இன்ன வூருக்குப்போகிறோம" என்கிற நினைவின்றிக்கே யொருவழியேபோகாநின்றால், அவ்வழிக்கு ஓரூரோடே ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கையாலே, அவ்வூரிலே சென்றுசேருமாப்போலே, ஸாதநபுத்திரஹிதமாக லோகாபவாத பீதயாதிகளாலே செய்யபபடுகிற இவை, விட்ட உபாயங்களிலே அந்விதங்களாமோ வென்று நினைக்கவேண்டா அந்விதங்களாயே விடுமென்றபடி. "ஆநர்ஶம்ஸ்ய பரதந்த்ரராய் அநுஷ்டித்தாலும், எறிட்ட கட்டி ஆகாஶத்திலே நில்லாதாப்போலே, இவையுமொரு பலத்தோடே ஸந்திப்பிக்கக்கடவது ; ஆகையாலே அவையும்பாபஶப்தவாச்யமாகக்கடவது" என்றிறே தனிஶ்லோகத்தில் இவர்தாமே அருளிச்செய்தது. அதுதானே யாகிறது, புநஃப்ரபத்திக்குதோஷமேதென்ன அருளிசசெய்கிறார (கலங்கி என்று தொடங்கி.) அதாவது-ஸக்ருதநுஷ்டாந மொழிய புநரநுஷ்டானத்தை ஸஹியாப்ரபத்தி ஸ்வபாவத்தை யறியாதே கலங்கி அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்காகவாதல், இஷ்டப்ராப்திக்காக வாதல், உபாயபுத்த்யா மீண்டு பண்ணும் ப்ரபத்தியும் (ஃஃஃஃஃ) (அதபாதகபீதஸ்த்வம) என்று, உபாயாந்தரமபோலே பாதகஸமமென்கை.

அ.—உத்தராகங்கள்- ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரமுண்டான பாபங்கள. ஸாதநபுத்த்யாசெய்யாதவையும - விசேஷித்துகைங்கர்யபுத்த்யா செய்யுமவையன்றிக்கேஸாதநபுத்தயா செய்யாதவையும.வஸ்துகத்யா - வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே. ஸாதநகோடியிலே- ஸாதந வர்க்கத்திலே.

ஸ்வயம்கர்த்தா,ப்ரயோஜககர்த்தா,ப்ரயோஜ்யகர்த்தா என்று கர்த்ருத்வம்த்ரிவிதம. அதில் ஸ்வயம் கர்த்தாவாவது - தானே செய்கை. ப்ரயோஜககர்த்தாவாவது - பிறனைக்கொண்டுசெய்விக்கை.ப்ரயோஜ்யகர்த்தாவாவது - பிறர் ஏவச்செய்கை,

மூ.—(மோக்ஷயிஷ்யாமி) முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேன். ணிச்சாலே நானும் வேண்டா, நீயும் வேண்டா, அவை தன்னடையே விட்டுப் போங்காணென்கிறான். என்னுடைய நிக்ரஹபலமாய் வந்தவை நானிரங்கினால் கிடக்குமோ என்கை அநாதிகாலம் பாபங்களைக் கண்டு நீபட்டபாட்டை அவைதான் படும்படி பண்ணுகிறேன்.

அநந்தரம், சதுர்த்தபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (மோக்ஷயிஷ்யாமி யென்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேனென்று.) அதாவது - இவற்றில் நின்றும் விடப்பட்டவனும்படி பண்ணக்கடவேன் என்கை. இனி ணிஜாதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ணிச்சாலே யென்று தொடங்கி) அதாவது—“இஷ்யாமி” என்கிற ணிச்சாலே ஸ்வயம் கர்த்தாவாகையன்றிக்கே, தான் பரயோஜககர்த்தாவாய், விடுவிக்கக் கடவனென்கையாலே, நானும் இதுக்கொரு யத்நம்பண்ண வேண்டா, நீயும் இதுக்கு பராரத்திக்க வேண்டா, நீ என்னை ஆஸ்ரயித்த ராஜகுலமாஹாத்மயத்தாலே உன்னைக்கண்டு தானே பயப்பட்டு, “காணேன் வொருங்கிறதுக் கணடிலமால்” என்கிறபடியே, போனவழி தெரியாதபடி தன்னடையேவிட்டுப்போங்காணென்று அருளிச்செய்கிறான் என்கை.

இப்படி அருளிச்செய்ததின் கருத்தைவெளியிடுகிறார் (என்னுடைய வென்று தொடங்கி) அதாவது-பாபங்களாகிறன - குப்பையில் ஆமணக்குப்போலே யெழுந்து, பாம்புபோலே மிடற்றைப் பிடிப்பதொன்றன்றே; சேதநன் பண்ணின காமங்கள் க்ஷணத்வம்ஸிகளாகையாலே, அப்போதே நஸித்துப்போம், அஜ்ஞனாகையாலே கர்த்தாவான இவனும் மறந்துபோக ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய ஒன்றொழியாமல் உணர்ந்திருந்து ப்ராப்த காலங்களிலே தப்பாமல் நிறுத்த நுபவிப்பிக்கிற என்னுடைய நிக்ரஹ ரூபமாகையாலே அந்தநிக்ரஹபலமாய வந்தவை நிக்ரஹத்துக்கு பரதிகோடியான அநுக்ரஹத்தை நான்பண்ணினால் அவவிஷயத்தில் பின்னை கிடக்குமோ வென்கை இதுக்குக் கருத்து என்றபடி,

தன்னடையே விட்டுப்போம் என்கிற இடத்தில் அபிப்ராயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலமென்று தொடங்கி.) அதாவது-அநாதியானகாலமெல்லாம் துக்காவஹமான பாபங்கள் வந்து மேலிடப்புக்கால், அவற்றைக் கண்டு நீ நடுங்கின நடுக்கமெல்லாம் மதாஸ்ரயண ராஜகுல மாஹாத்மய முடைய உன்னைக் கண்டு அவைதான் குடல்கரிந்து நடுங்கும்படி பண்ணக்கடவேன். அவைதானே விட்டுப்போம்படி பண்ணுகையாவது, இவை நமக்கு முன்பு உண்டாய்க் கழிந்தது என்று தோற்றாதபடி போக்குகை; அதாகிறது - இது ஸ்மர்த்தி விஷயமானாலும், தன்னுடைய ஸ்வாபாவிக வேஷத்தைப்பார்த்து ஸ்வப்நங்கண்டாப்போலே இவை வந்தேறியாயக்கழிந்தது என்றிருக்கையும், ஸ்மர்த்தியாலே துக்கம் அநுவர்த்தியாதிருக்கையும்” என்று தனிஸ்லோகத்தில் இவர்தாமே அருளிச்செய்தது இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

மூ.—இனி உன்கையிலும் உன்னைக்காட்டித்தாரேன். என்னுடம்பிலழுக்கை நானேபோக்கிக்கொள்ளேனோ. (மாஶுசஃ.) நீஉன்கார்யத்திலே அதிகரியாமையாலும், நான் உன்கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும் உனக்கு ஶோகநிமித்தமில்லைகாண் என்று அவனுடைய ஶோகநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கிறான்.

வ்யா.—"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உத்தமனில அபிப்ரேதமான ஓரார்த்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இனியென்று தொடங்கி) அதாவது-இத்தனைகாலமும் நங்கார்யத்துக்கு நாங்கடவோம் என்று, நீ திரிகையாலே, தன்கார்யம் தானே செய்து கொள்ளுகிறான் என்றிருந்த வித்தனைபோக்கி, எனக்கு நீ ஶரீரதயா ஶேஷம் என்றறிந்து என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனானபின்பு உன்னுடைய பாபவிமோசநார்த்தமான யத்நம் நீபண்ணிக்கொள்ளென்று உன் கையிலும் உன்னைக்காட்டித்தாரேன்; எனக்கு ஶரீரபூதனான உன்னுடைய அவித்யாரூபமாலிந்யத்தை ஶரீரியான நானே போக்கிக்கொள்ளேனோவென்கை.

(என்னுடம்பிலழுக்கை நானே போக்கிக் கொள்ளேனோ) என்றது - யத்நபலித்வங்கள் இரண்டும் தன்னதென்று தோற்றுகைக்காக. ஆகையால், என்னுடைய விரோதியில் கிடப்பதொன்றில்லை என்றபடி.

விரோதி நிவ்ருத்தியும், அபிமதப்ராப்தியும், இரண்டும் பலமாயிருக்க ஒன்றைச் சொல்லுவானென்னென்னில்; ஒன்றைச் சொன்னால மற்றையது தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லை; (மாமேவைஷ்யஸி) (மாமேவைஷ்யஸி) என்று - கீழில்உபாயத்துக்குச் சொன்ன பலமொழிய இவ்வுபாயத்துக்கு வேறுபலமில்லாமையாலே சொல்லிற்றில்லை என்னவுமாம்; ஆனால், விரோதிநிவ்ருத்திதன்னைச் சொல்லுவானென்னென்னில், அது அதிகமாகையாலே சொல்லிற்று. விரோதி நிவ்ருத்தி பிறந்தால பலம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமா யிருக்கையாலே தனித்துச்சொல்ல வேண்டாவிறே," என்று, ஸங்கரஹேண ஸ்ரீயப்பதிரஹஸ்யத்திலும், விஸ்தரேண பரந்தபடி, தனிஶ்லோகங்களிலும் அருளிச்செய்த ஶங்காபரிஹாரங்கள் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

அநந்தரம் சரமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (மாஶுசஃ என்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (நீ உன்கார்யத்திலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - நீ உன்கார்யத்திலே அதிகரித்து நின்றாயாகில நங்கார்யத்துக்கு என்செய்வோம் என்று கரைந்து ஶோகிக்கப் ப்ராப்தம்; நான் உன்கார்யத்திலே யதிகரியாதிருந்தேனாகில் நங்கார்யத்தில இவன் உதாஸீநனாயிரா நின்றான், நாம் எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கப் புகுகிறோம் என்று, ஶோகிக்கப் ப்ராப்தம்;

அ.—அதிகரித்து - அந்வயித்து. கரைந்து - க்ர்ஶித்து; சிந்தித்து என்னவுமாம்.

மூ.—நிவர்த்தகஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, நிவர்த்யங்கள் உன்னை வந்துமேலிடாதென்று சொல்லி, ஶோகநிமித்தம் இல்லைகாண் என்கிறான். "எத்திறவிடாக்கடற் கிடத்தி யேழை நெஞ்சமே" என்கிறான்.

வ்யா.—இங்ஙனன்றிக்கே, யத்நபலித்வங்களிரண்டும் உனக்கில்லாதபடியான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை உணராது, நீ உன்னுடைய ரக்ஷண கார்யத்திலே அதிகரியாதொழிகையாலும், உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் யத்நபலித்வங்களிரண்டும் என்னதாம்படி ஸ்வாமியான நான் உன்பக்கல் தடையறுகையாலே உன்னுடைய ரக்ஷண கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், உனக்கு ஶோகிக்கைக்கு நிமித்தமில்லைகாண் என்று, முன்பு ஶோகாவிஷ்டனாய் நின்ற அவனுடைய ஶோகத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக் கொடுக்கிறானென்கை.

இத்தால (அஹம், த்வா) என்கிற பதங்களாலே சொல்லப்பட்ட ரக்ஷகரக்ஷ்யபூதரான இருவருடைய ஸ்வபாவத்தையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு, ஶோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனிமேல், நிவர்த்தகனான தன்னுடையவும், நிவர்த்யங்களான பாபங்களினுடையவும் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லி, ஶோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறார் (நிவர்த்தகஸ்வரூபத்தை யென்று தொடங்கி.) அதாவது - "அஹம்" என்று - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு விரோதிநிவர்த்தகனாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, "த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று - ணிச்சாலே நிவர்த்யங்களான பாபங்கள் உன்னைக்கண்டு தானே அஞ்சி ஓடிப்போமத்தொழிய, என்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரித்திருக்கிற உன்னைவந்து மேலிடாது என்னுமிடம் சொல்லி, அநந்தரம், (மா ஶுச:) என்கையாலே - இப்படியானபின்பு உனக்கு ஶோகிக்க நிமித்தமில்லை என்கிறானென்கை.

இத்தலையில் விரோதியைப் போக்குகைக்குத் தான் ஒருப்பட்டு நிற்கிறபடியை அறிவித்தது, இவனுடைய ஶோகத்தைப் போக்குகிறமையை அபியுக்தோக்தியை நிதர்ஶநமாக்கிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (எத்திறவென்று தொடங்கி.)

அ.—உன்பக்கல் தடையறுகையாலே - உன்னிடத்தில் யத்நபலித்வங்களிரண்டும் என்னதென்றிருக்கையாகிற மத்பராபத்திப்ரதிபந்தகத்தை சேதிக்கையாலே. சேதிக்கையாலே - அறுக்கையாலே. தான் ஒருப்பட்டு நிற்கிறபடியை - தான தீக்ஷித்துக்கொண்டு நிற்கிற ப்ரகாரத்தை.

மூ.—பாபங்களை நான்பொறுத்து புண்யமென்று நினைப்பிடா நிற்க நீசோகிக்கக்கடவையோ.

வ்யா.—அதாவது-திருமழிசைப்பிரான் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, ஸர்வேச்வரன் இத்தலையிலவிரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்வதாக ஏன்றுகொடுவந்து புகுந்திருக்கிறபடியைச் சொல்லி, இனி ஏதுக்காக நீ துக்கஸாகரத்திலே அழுந்துகிறாய் என்றாப்போலே, ஈச்வரனும் இப்போது இத்தலையில் ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதாகத் தான் ஏன்றுகொண்டமையை யறிவித்து, இனி ஏதுக்காக சோகிக்கிறாயென்று இவனைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறானென்கை.

இனி, இவனுடைய சோகம் மறுவலிடாமல் போகைக்கு உறுப்பான ஒருபகவதபிப்ராயவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களை நான்பொறுத்து என்று தொடங்கி.) அதாவது - நீசெய்தபாபங்களை நான்பொறுத்தளவன்றிக்கே, அவ்வளவு மன்றிக்கே, பின்னை உன்பக்கலெனக்குண்டானவாத்ஸல்யத்தாலே "செய்தகுற்றம் நற்றமாகவேகொள்" "செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்கிறபடியே, அவைதன்னை பாபமாக நினையாதே புண்யம் என்று நினைப்பிடாநிற்க, இனி, நீ சோகிக்கக்கடவையோவென்கை. ஆக, இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் அஞ்சுபதத்தாலும், நிவர்த்தக ஸ்வரூபத்தையும், நிவர்த்யாச்ரயத்தையும், நிவர்த்யங்களான பாபங்களையும், அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையும், தத்கார்யமான சோகநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இனி, இந்தச்லோகார்த்தத்தில் ருசி ஒருவனுக் குண்டாகையிலுள்ள அருமையையும், இந்தச்லோகந்தனக்குஇன்னதிலே நோக்கென்னுமதத்தையும், இதில் விச்வாஸோத்பத்தியின் அருமையையும், ஈச்வரன்றான் முதலிலே இத்தை உபதேசியாமைக்கு ஹேதுவையும், வேதபுருஷன் உபாயாந்தரங்களை விதிக்கைக்கு ஹேதுவையும், உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபேண த்யஜிக்குமளவில் தோஷமில்லை யென்னுமதத்தையும், அவைதான் மூகாந்தரேண அங்கிதங்களாகையாலே ஸ்வரூபேண த்யக்தங்களன்றென்னு மிடத்தையும், பேற்றுக்கு ஸாதநம் இன்னதென்னுமத்தையும், பலஸித்திக்கு இவன்பக்கல வேண்டும் அம்சத்தையும், ஈச்வரனுக்கு இவனுடைய ஸுக்ர்தம அநிஷ்டமென்னுமத்தையும், இவ்வர்த்தத்தில ஆஸ்திகாதிகள உண்டாய்ப் பிழைத்தல, இல்லையாகில் நசித்தவித்தனை என்னுமதத்தையும்,

அ.—தான் ஏன்றுகொண்டமையை - தான ஏன்றிருக்கிறபடியை. செய்தகுற்றம் - செய்ததோஷம். நற்றமாகக்கொண்டு-ஸுக்ர்தமாகவே க்ரஹித்து.

மூ.—உய்யக்கொண்டார்விஷயமாகஉடையவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. இதுக்கு ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு. "இதுதான அநுவாதகோடியிலே" என்று, வங்கிபுரத்து நம்பிவார்த்தை. அர்ஜுநன், க்ர்ஷ்ணனுடைய ஆஜ்ஞைத்தொழில்களாலும், ரிஷிகள்வாக்யங்களாலும், க்ரஷ்ணன் தன்கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டுபோருகையாலும், இவனே நமக்குத் தஞ்சமென்று துணிந்தபின்பு தன்னைப்பற்றச் சொல்லுகையாலே

வ்யா.—வ்யவஸாயஹீநன் இதில அந்வயித்தால் விநாஶபர்யந்தமாம் என்னுமத்தையும், இதுக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னு மத்தையும் அடைவே யருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார்.

அவற்றில், ப்ரதமத்தில் இதில ஒருவனுக்கு ருசிபிறக்கையில் உள்ள அருமையை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஓர் ஐதிஹ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உய்யக்கொண்டார விஷயமாகவென்று தொடங்கி) அதாவது- தத்வநிர்ணயம் பண்ணின உய்யக்கொண்டார் பக்திநிஷ்டரா யிருக்கையாலே, அவரை "ப்ரபத்திநிஷ்டராம்படி பண்ணவேணும்" என்று, அவருக்கு இந்தஶ்லோகார்த்தத்தை அருளிச்செய்த வளவிலே, அர்த்தஸ்த்திதி யழகிதாயிருந்தது, ஆகிலும் அத்தைவிட்டு இதத்தைப்பற்றத்தக்க ருசி எனக்கில்லை என்ன; விதவனுகையாலே ஆதத்துக்கிசைந்தாய், பகவத்ப்ரஸாத மில்லாமையாலே ருசிபிறந்ததில்லை என்று, அவர் விஷயமாக உடையவர் அருளிச்செய்தவார்த்தையை நினைப்பதுஎன்கை.

இனி, இந்த ஶ்லோகத்துக்கு இன்னதிலே நோக்கென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு என்று.) அதாவது-ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ஒருதலையும், தான் ஒருதலையுமாயிருக்கிற இந்த ஶ்லோகத்துக்கு, ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான ஸகல தர்மங்களையும் ஸவாஸநமாக விடுவித்து, இச்சேதநனுக்குத் தானே நிரபேக்ஷஸாதநமாய், ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்பொகட்டு, ஸ்வப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் ஸ்வாதீந ஸகல ப்ரவர்த்திகனான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே தாத்பர்யமென்கை.

இனி, இதில் விஶ்வாஸோதபத்தியின் அருமையை அருளிச்செய்கிறா (இதுதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - இந்த ஶ்லோகந்தான அநுவாதத்தினுடைய கோடியிலே என்று ஆப்ததமரான வங்கிப்புரத்துநம்பி) அருளிச்செய்யும்வார்த்தைஎன்கை.

அது எத்தாலே யென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநன என்று தொடங்கி.)

அ.—சாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருதலையும-சாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருப்ரகாரமும். தான்ஒருதலையுமாயிருக்கிற-தான்ஒருப்ரகாரமுமாயிருக்கிற. அநுவாதமாவது - ஜ்ஞாதார்த்த ஜ்ஞாபநம்.

மூ—புறம்புபிறந்ததெல்லாம் இவனெஞ்சைசோதிக்கைக்காக.

வ்யா.—அதாவது - இதுக்கு அதிகாரியான அர்ஜுநன பால்யமேதொடங்கி க்ர்ஷ்ணனுடைய அகடிதகடநா ஸாமர்த்ய ப்ரகாசகமான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும், * (ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్) (ஏஷநாராயணஶ்ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: - நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்) (పుణ్యాద్వారవతీయత్రతత్రాస్తేమధుసూదనః। సాక్షాద్దేవఃపురాణోఽసౌ సహిధర్మస్సనాతనః) (புண்யாத்வாரவதீயத்ர தத்ராஸ்தேமதுஸூதந:-ஸாக்ஷாத்தேவ:புராணோஸௌ ஸஹிதர்மஸ்ஸநாதந:) (యత్రనారాయణోదేవః పరమాత్మాసనాతనః। తత్రకృత్స్నంజగత్పార్థ తీర్థాన్యాయతనానిచ) (யத்ரநாராயணோதேவ: பரமாத்மாஸநாதந: தத்ரக்ருத்ஸ்நம்ஜகத்பார்த தீர்த்தாந்யாயதநாநிச) (యేచవేదవిదోవిప్రాః యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః। తేవదన్తిమహాత్మానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్॥ పవిత్రాణాంహిగోవిన్దఃపవిత్రంపరముచ్యతే। పుణ్యానామపిపుణ్యోఽసౌ మఙ్గళానాఞ్చమఙ్గళమ్) (ஏசவேதவிதோவிப்ரா: யேசாத்யாத்மவிதோஜநா: - தேவதந்திமஹாத்மாநம் க்ர்ஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம-பவித்ராணாம்ஹிகோவிந்த:பவித்ரம்பரமுச்யதே-புண்யாநாமபிபுண்யோஸௌ மங்களாநாம்சமங்களம்) (కృష్ణఏవహిలోకానాముత్పత్తిరపిచాప్యయః। కృష్ణస్యహికృతేభూతమిదంవిశ్వంచరాచరమ్) (க்ர்ஷ்ணயேவஹிலோகாநா முத்பத்திரபிசாப்யய:-க்ர்ஷ்ணஸ்யஹிக்ர்தேபூத மிதம்விசவம்சராசரம) என்றும் இத்யாதிகளாயிருந்துள்ளபராவரதத்வயாதாத்மய வித்துக்களானரிஷிகள் வாக்யங்களாலும், பால்யாதப்ரப்ருதி புரவாஸ தசையோடு, வநவாஸதசையோடு வாசியற க்ர்ஷ்ணன் தனக்காயத்துக்குக் கடவனாய் நோக்கிக் கொண்டுபோருகையாலும் இவன் சொல்லுகிற உபாயங்களெல்லாம நமக்குத் தஞ்சமன்று, இவனே நமக்குத் தஞ்சம் என்று விஸ்வஸித்த பின்பு, ஆனால எனனைப் பற்றென்று சொல்லுகையாலே யென்கை.

இது தன்னை முதலிலேஉபதேசியாமைக்குஹேதுவைஅருளிச் செய்கிறார் (புறம்பென்று தொடங்கி.) அதாவது - (యచ్ఛ్రేయస్స్యాన్నిశ్చితంబ్రూహితన్మే శిష్యస్తేహంశాధిమాంత్వాంప్రపన్నమ్)(யச்ச்ரேயஸ்யாந்நிஶ்சிதம்ப்ரூஹிதந்மேசிஷ்யஸ்தேஹம்ஶாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்)என்ற

அ.—வித்துக்களான ரிஷிகள்-ரிஷிதர்சநே என்கிற தாதுவாலே-உள்ளபடி அறிந்தவர்களான. கடவனாய் - நிர்வாஹகனாய். உபாயங்களெல்லாம் - சேதநப்ரயத்ந ஸாத்யங்களான உபாயங்களெல்லாம்.

இது தன்னை - இந்த ஸித்தோபாயந்தன்னை.

மூ.—வேதபுருஷன் உபாயாந்தரங்களை விதித்தது, கொண்டிப் பசுவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப்போலே, அஹங்கார மமகாரங்களால் வந்த களிப்பற்று ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறக்கைக்காக. ஸந்யாஸி முன்புள்ளவற்றைவிடுமாப்போலே இவ்வளவு பிறந்தவன் இவற்றைவிட்டால் குற்றம் வாராது.

வ்யா.— இவனுக்கு உபாயோபதேசம் பண்ணத்தொடங்குகிற வளவிலே இதனை உபதேசியாதே உபாயாந்தரங்களைப் பரக்கநின்று உபதேசித்ததெல்லாம் அவ்வளவிலே பர்யவஸித்துவிடுமோ, அவற்றினுடைய தோஷதர்சநத்தாலே இவ்வுபாயோபதேசத்துக்கு அதிகாரியாமோ என்று இவனுடைய ஹ்ருதயத்தைச் சோதிக்கைக்காக என்கை.

ஆனால், இவனன்றோ இப்படி ஹ்ருதயசோதநார்த்தமாக உபாயாந்தரங்களை உபதேசித்தவன், வேதபுருஷன் அவற்றை விதிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வேதபுருஷனென்று தொடங்கி.) அதாவது-ஆப்ததமனான வேதபுருஷன், (విజ్ఞాయ ప్రజ్ఞాం కుర్వీత) (விஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாம்குர்வீத) (ఓమిత్యాత్మానం ధ్యాయథ) (ஓமித்யாத்மாநம்த்யாயத) (ఆత్మానమేవ లోకముపాసీత) (ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத) (ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః) (ஆத்மா வாரே த்ரஷ்டவ்ய ஶ்ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:) இத்யாதிகளாலே, உபாயாந்தரங்களை மோக்ஷஸாதநமாக விதித்தது, பட்டிதின்று திரிகிற பசுவுக்கு இடைஞ்சு வசப்படுகைக்காகக் கழுத்திலே தடியைக்கட்டி விடுவாரைப்போலே, அஹங்கார மமகார வஶ்யனாய்க் களித்துத் திரிகிற விவனுக்கு, (జన్మాన్తర సహస్రేషు తపోజ్ఞాన సమాధిభిః) (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி:) என்கிறபடியே காயக்லேசரூபமான கர்மாநுஷ்டானம், இந்த்ரியஜயம் முதலான அருந்தேவைகளாலே செறுப்புண்டு அந்தக் களிப்புப்போய பகவதபாரதந்த்ர்யமாகிறஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறக்கைக்காக என்கை.

ஆனால், இப்படி ஸ்வரூபஜ்ஞாநோதய ஹேதுவானஇவற்றை விட்டால் குற்றமாகாதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸந்யாஸியென்று தொடங்கி.) அதாவது - சரமாஶ்ரமத்திலே அந்விதனானவன் பூர்வாஶ்ரம தர்மங்களை விடுகிறாப்போலே, அந்யோபாயங்களினுடைய ஸ்வரூப விரோதித்வாதிகளாலே ஸித்தோபாயத்திலே இழியும்படி இவ்வளவான ஜ்ஞானபாகம் பிறந்தவன் இவ்வுபாயாந்தரங்களை விட்டால் தோஷமாகாது என்றபடி.

அ.—உபாயாந்தரங்களைப்பரக்க - உபாயாந்தரங்களை விஸ்த்ர்தமாக. நின்று உபதேசித்ததெல்லாம் - இருந்து உபதேசித்ததெல்லாம். பர்யவஸித்துவிடுமோ - த்ர்ப்தியடைந்துவிடுமோ. அவற்றினுடைய தோஷதர்சநத்தாலே - முதலிலே உபதேசித்த உபாயாந்தரங்களினுடைய துஶ்ஶகத்வஸ்வரூப தோஷதர்சநத்தாலே. அரும்தேவைகளாலே - கடிந வ்யாபாரங்களாலே. செறுப்புண்டு - க்லேசப்பட்டு. களிப்புப்போய் - மதம்போய.

மூ.—இவன்றான் இவை தன்னை நேராகவிட்டிலன். கர்மம் கைங்கர்யத்திலே புகும், ஜ்ஞானம் ஸ்வரூபப்ரகாசத்திலே புகும, பக்திப்ராப்ய ருசியிலே புகும, ப்ரபத்தி ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞானத்திலே புகும். ஒருபலத்துக்கு அரிய வழியையும், எளியவழியையும் உபதேசிக்கையாலே, இவை இரண்டுமொழிய பகவத ப்ரஸாதமே உபாயமாகக்கடவது.

வ்யா.—இவைதான ஆகாராந்தரத்தாலே அநவிதங்களாகையாலே இவற்றில் இவன் றனக்கு ஸ்வரூபத்யாக மில்லை யென்னுமதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவனறான இவைதனனை நேராக விட்டில னென்று.) அதாவது - ஸாதநாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாக ஸித்த ஸாதந பரிக்ரஹம்பண்ணின இவ்வதிகாரிதான, காமஜ்ஞாநாதிகளாகிற இவைதனனை ஸ்வரூபேண த்யஜித்திலனெனகை.

அதெங்ஙனே என்ன அருளிச்செய்கிறார (காமமென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஸ்வவர்ண ஸ்வாஸ்ரமோசிதமாக இவன அநுஷ்டிக்கும விஹித காமம், ஸாதநபுத்த்யா வன்றிக்கே ஆநர்ஹம்ஸ்யத்தாலே பரார்த்தமாக அநுஷ்டிக்கையாலே, ஈஸ்வரனுக்கு மிகவும உகப்பாகையாலே, தத்ப்ரீதி ஹேதுவாகப் பண்ணுங கைங்கர்யத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும்.

"நுண்ணறிவு" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக பரஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு உறுப்பான ஸூக்ஷ்ம ஜ்ஞானம, ஸாதநபுத்தி கழிந்தவாறே ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரகாசத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும். (భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః) (பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய:) என்கிறபடியே, பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமான பக்திபோனவாறே போஜநத்துக்கு க்ஷுத்துப்போலே ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணத்திலே யநுவர்த்திக்கக் கடவதான ருசியிலே அந்தர்ப்பவிக்கும்.

ஸித்தோபாய வரணரூபையான ப்ரபத்தி ஏகபதத்திலே சொல்லுகிறபடியே, ஸாதநபாவம் கழிந்தவாறே அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய அநந்யசரணமா யிருக்குமுள்ள ஸ்வரூபத்தினுடைய யாதாத்ம்யஜ்ஞானத்திலே அந்தர்ப்பவிக்குமெனகை. பக்திப்ரபத்திகள் இரண்டையுங் கழித்தால இவன றனக்கு பலஸாதநமாவதேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபலத்துக்கு என்று தொடங்கி)

அ.—கைங்கர்யத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும் - ஆஜ்ஞாரூப கைங்கர்யத்திலே அந்விதமாம்.

ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக - ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக. ஸ்வரூபத்தினுடைய - ஸ்வஸ்வ ரூபத்தினுடைய ; பரஸ்வரூபத்தினுடைய வென்னவுமாம்.

மூ—பேற்றுக்கு வேண்டுவது விலக்காமையும் இரப்பும். சக்ரவர்த்தித்திருமகன் பாபத்தோடேவரினும் அமையும் என்றான், இவன் புண்யததைப் போகட்டுவரவேணுமென்றான்

வயா.—அதாவது - பகவதபராபதியாகிற ஒருபலத்துககு (జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే) (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:- நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்திঃ ப்ரஜாயதே) என்கிறபடியே, அநேக ஜநமங்களிலே கர்மஜ்ஞாநாதிகளாகிற அங்கஙகளாலே ஸாதிக்கப்படும தாகையாலே, அரிதாயிருந்துள்ள பகதிமார்க்கத்தையும், "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று, ஸகலபரவ்ர்த்தி நிவ்ரத்திபூர்வகமாக ஸக்ருதநுஷ்ட்டேய மாகையாலே, எளிதாயிருநதுள்ள ப்ரபத்தி மார்ககததையும் உபதேஸிக்கையாலே, ஸாதந கௌரவ லாகவங்களில தாத்பர்யமின்றிககே ததததவ்யாஜ பலப்ரதனுகாரினறவனுடைய ப்ரஸாதமே ப்ரதாநமாகையாலே, பகதிப்ரபத்திகளாகிற விவையிரண்டுமொழிய, பகவானுடைய ப்ரஸாதமே உபாயமாககடவது என்கை.

ஆனாலும் பேற்றுககு இவனபக்கல் ஏதேனுமுண்டாகவேண்டாவோவென்ன அருளிசசெய்கிறார் (பேற்றுககு என்றுதொடங்கி) அதாவது - பலஸித்திககு சேதநன்பககல் உண்டாகவேண்டுவது, ஸ்வயத்நததாலே அவனபண்ணும ரக்ஷணத்தைவிலககாதொழிகையும, அது புருஷார்ததமாகைககு உறுப்பான இரபபும என்கை.

இஙஙனன்றிக்கே, இவன்பக்கலிலும் சிலஸுக்ர்தமுண்டானல் ஆகாதோவென்ன; அது உபாயபூதனுக்கு அநிஷடம என்னுமதனை அருளிச்செய்கிறார் (சகரவாததித திருமகனென்று தொடங்கி) அதாவது-(రామోవిగ్రహవాన్ ధర్మః) (ராமோவிக்ரஹவான் தர்ம:) என்கிற சகரவர்ததித திருமகன, (యదివా రావణస్స్వయమ్) (யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்) என்று - பாபிஷ்ட்டனை ராவணன்றானகிலும அழைததுவாரும் எனகையாலே, பாபம் பேற்றுககு ஹேதுவாக நினைககைககுட லல்லாமையாலே, பாபததோடே வரினுமமையும என்றான்.

அ.—அரிதாயிருநதுளள-துர்லபமாயிருக்கிற. எளிதாயிருந்துள்ள-ஸுலபமாயிருககிற. நின்றவனுடைய-இருககிறவனுடைய பகவானுடைய ப்ரஸாதமே என்று அவதரிக்கையாலே-மற்றொன்று உபாயமனறென்றபடி. இவன்பககல் - ப்ராப்தனை இவனபககல. ஸுகர்தம் அநிஷ்டமெனறு கருத்து. அங்ஙனனறிககே, பாபம் ப்ராப்தி-ப்ரதிபந்தகமுமன்று, ஸுகர்தம் ப்ராப்த்யுபாயமுமனறு அவனுடைய ப்ரஸாதமே உபாயம்.

மூ.—"ஆஸ்திகனாய் இவ்வர்த்தத்தில் ருசி விஶ்வாஸங்களையுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நஶித்தலொழிய நடுவில் நிலையில்லை" என்று பட்டர்க்கு எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தை. வ்யவஸாய மில்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம், ஆமத்தில் போஜநம்போலே "விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர்.

வ்யா.—(కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్) (க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்) என்கிற இவன், ஸாவதாமாக பரித்யஜ்ய என்கையாலே - பேற்றுக்கு ஹேதுவாக நினைக்கைக்கு உடலான புண்யத்தைப்போகட்டு வர வேணும் என்றான் என்கை. ஆகையால், ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹனான உபாயபூதனுக்கு இவனைப்பக்கல் ஸ்வீகாரம் அநிஷ்டமென்று கருத்து.

இவ்வர்த்தத்தில் இழிந்தவனுக்கு ஆஸ்திகனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நஶித்தலொழிய மத்யமஸ்திதியில்லை என்னுமத்தை பூர்வாசார்யவசநத்தாலே அறிவிக்கிறார் (ஆஸ்திகனாயென்று தொடங்கி.) அதாவது - இவ்வர்த்தத்தில் அந்வித்னானவன் பகவத்ப்ரபாவத்தால "இது ஸத்யம்" என்று, ஆஸ்திகனாய் இவ்வர்த்தத்தில் ருசியும், "இது தப்பாது," என்கிற விஶ்வாஸமுமுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல்; ஶாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருதலையும் இது வொரு தலையுமாய் இப்படியிருப்பதொன்றுண்டோவென்று, நாஸ்திகனாய் இத்தையநாதரித்து நஶித்தலித்தனையொழிய நடுவொரு நிலையில்லை" என்று, ஸகலஶாஸ்த்ர வித்தமரான பட்டருக்கு ஆப்ததமரான எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தையென்கை.

வ்யவஸாயஹீநனுக்கு இதில் அந்வயம் விநாஶத்துக்குடலாம் என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயமென்று தொடங்கி.) அதாவது - இதில் சொல்லுகிற த்யாக ஸ்வீகாரங்களுக்கிடான வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு, இதிலுண்டான அந்வயம், அஜீர்ணதஶையில் பண்ணின போஜநம், மரண ஹேதுவாமாப்போலே விநாஶஹேதுவாய் பர்யவஸிக்குமென்கை.

இதுதனக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பரென்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதரென்று.)

அ.—ஆஸ்திகனாகிறான் - உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற ஏகரூபனாயிருக்குமவன். நாஸ்திகனாகிறான் - தாமாதாம பரலோகசேதநேச்வராகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான சாஸ்த்ரத்திலே ப்ராமாண்யபுத்தியின்றிக்கே ஸ்வைரஸஞ்சாரியாய்த்திரியுமவன்.

வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு - நிஶ்சயாத்மக ஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கு. (அஜீர்ண தஶையில் பண்ணின போஜனம்) விஷம் மரணஹேதுவாமாப்போலே அஜீர்ண தஶையில் பண்ணின போஜநம் விநாசஹேதுவாய் பர்யவஸிக்கும்.

மூ.—"வார்த்தையறிபவர்" என்கிறபாட்டும் "அத்தனாகி" என்கிறபாட்டும் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயம்.

பிள்ளை லோகாசார்யர்திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—அதாவது - "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்று, காணத்ரயத்தாலும் செவ்வியராய், அதுதன்னை அர்த்தக்ரியாகாரியாக்கிக்கொண்டு கோயிலிலே சாய்ந்தருளினவர்தாம், அர்ஜுநவ்யாஜத்தாலே திருத்தேர்த்தட்டிலே நின்று அருளிச்செய்த யதார்த்தமுமாய், ஹிதமுமாய், ஸுலபமுமான "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறவார்த்தையைப் பெரியாழ்வார் கேட்டு, தந்நிஷ்டராயிருப்பர் என்கிறபடியே, இவ்வர்த்தத்துக்கு அதிகாரிகள் இதுகேட்டால் இதின்படியே நியதராயிருக்குமவர்களென்னகை.

இவ்வர்த்தநிஷ்டரான ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்தியில் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படுமவற்றை அருளிச்செய்து இது தன்னை நிகமிக்கிறார் (வார்த்தையறிபவர் என்று தொடங்கி) அதாவது - "வார்த்தையறிபவர் மூப்புப் பிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடு இறப்பவைபேர்த்துப்பெருந்துன்பம் வேரற நீக்கித்தன்றாளின் கீழ்ச்சேர்த்து அவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித்தெளிவுற்று - மாயவற்காளன்றியாவரோ" என்று, "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்ற நல்வார்த்தையை அறியுமவர்கள், பாணிக்கூடு வரிந்தாப்போலே இவ்வாத்மாவைச் சூழப்பொதிந்துகிடக்கிற ஜந்மங்களோடும், அவைபுக்கவிடத்தே புக்கக்கடவதான வ்யாதியோடும், அங்ஙனேயாகிலும் சிறிதுநாள் செல்லாதபடி இடிவிழுந்தாப்போலேவரும் ஜராயோடும், அங்ஙனேயாகிலும் இருக்கவொண்ணாதபடி இவனுக்கு அநபிமதமானவிநாஶமுமாகிற விவற்றை, விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாப்போலே தள்ளி, அவைபோனவநந்தரம் வரக்கடவதான கைவல்யமாகிற மஹாதுக்கத்தை ஸவாஸநமாகப்போக்கி, பாதரேகைபோலே தன்திருவடிகளின்கீழே சேருமபடிபண்ணி, புநராவ்ருத்தியறும்படி அவன் பண்ணும் ரக்ஷையை அநுஸந்தித்து வ்யவஸிதராய்க்கொண்டு தங்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனாய விரோதிநிவர்த்தகனான ஆஶ்சர்யபூதனுக்கொழிய வேறொருவர்க்காளாவரோவென்று, நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த "வார்த்தையறிபவர்" என்கிற பாட்டும், "முத்தனார் முகுந்தனார் - ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப்பொழித்து நம்மையாட்கொள்வான் - அத்தனாகி யன்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய் - புகுந்து நம்முள்மேவினார்; ஏழைநெஞ்சமே! எத்தினாலிடர்க்கடற்கிடத்தி" என்று -

---

அ.—அர்த்தக்ரியா காரியாக்கிக்கொண்டு-அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கிக்கொண்டு.

சுத்தஸத்வம தொட்டாசாரியர் திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—ஹேயப்ரத்யநீகராகையாலே அஸ்பர்ஷ்ட ஸம்ஸாரக தராய், முக்திபூமிப்ரதரானவர், ஸகலதேஹ வர்த்திகளான ஆத்மாக்களும ஜ்ஞானைகாகாரதயாவொத்து, தேவாதிபேதத்தா லவ்வாமலிருக்கும் பலவகைப்பட்ட ஜந்மங்களைப்போக்கி, நித்ய ஸம்ஸாரிகளாயப்போந்தநமமைநித்யஸூரிகளகொள்ளும் அடிமை யைக்கொள்ளுகைக்காக ஹிதமே ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் பிதாவாயும், ப்ரியமேப்ரவர்த்திப்பிக்கும் மாதாவாயும, அடிமைகொள்ளக்கடவ நம்முடைய ஸ்வாமியாயும இப்படி ஸர்வவிதபந்துவாயும, நம் முடைய தண்மையையும், தமமுடைய பெருமையையும்பாராதே நமமுடைய ஸர்வபரத்தையும தாமேயேறிட்டுக்கொண்டு செய வாராக ஹேயமான நமமுளளேபுகுந்து ஒரு நீராகப்பொருந் தினர்; அறிவிலியானநெஞ்சே!, நம்முடைய ஹிதமறிகைக்கு நாம் ஸர்வஜ்ஞரோ, அவன அஜ்ஞனோ, ஹிததைதப் ப்ரவ ர்த்திப்பிக்கைக்கு நாம் ஶக்தரோ, அவன அஶக்தனோ, கார் யஞ்செயதுகொள்ளுகைக்கு நாம ப்ராபதரோ, அவன அப்ரா ப்தனோ, தனமேன்மைபாராதே தாழநின்று உபகரிக்குமவனு யிருக்க எத்தாலே நீதுக்கஸாகரததில கிடக்கிறது என்று, திரும ழிசைப்பிரா னருளிச்செய்த "அததனுகி" எனகிறபாட்டும் இந் ஶ்லோகத்துக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயமென்கை.

ஆக, இத்தால் ஸ்வீகாராங்கதயா த்யாஜ்யமான தாமவி ஷங்களையும, அநத தர்மஙகளினுடைய த்யாக ப்ரகாரததை, அந்த தாமத்யாக பூர்வகமாகப் பற்றும் விஷயத்தினுடைய ஸௌலப்யாதி குணயோகத்தையும், அக்குணவிஶிஷ்ட வஸ்துவி னுடைய ஸஹாயாஸஹத்வ லக்ஷணமான நைரபேக்ஷ்யத்தையும், நிரபேக்ஷவஸ்துவினுடைய உபாயபாவத்தையும, அத்தை உபா யதவேந ஸ்வீகரிக்கையையும, ஸ்வீகர்தமான உபாயத்தினுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணயோகததையும், அக்குண விஶிஷ்டவஸ் துவிலே ந்யஸ்தபரனான அதிகாரியையும, அதிகாரிக்கு விரோதி யான பாபஸமூஹததையும, அபபாபவிமோசந ப்ரகாரததையும, அப்பாபவிமோசகனைப்பறறின அதிகாரியுடைய நைஶ்சிந்த்யததை யுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று,

பெரியஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யாநம்

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்

முற்றிற்று.